

بہاری پروانہ پری

واناناسی - پروونہ پری - جوانکاری

منتدی اقرا الشافعی

www.iqra.ahlamontada.com

دانائی

موحسین نہ حمہد مصطفی گہردی

لم ع ف
ق ک گ ش ص ط است سبھی

به هاری ره وانبیشی

واناناسی - پروونبیشی - جوانکاری

داناتی

موحسین نه حمده مصطفی گهردی

کتابخانه چاپخانه پارسداده
نوسه

نویسنده: به هاری پوهاننیزی
(واتاناسی - پوهننیزی - جوانکاری)
داننن: موحسین نه حمده مصطفی گهردی
نه خشه سنازی ناوه وه: کومپیوتر (کامران رفیق)
سناالی چاپ: به که م ۲۰۱۳ ز
ژماره ی سپاردن: (۲۷۳) ی سالی (۲۰۱۳) ی پیدراوه.

سوپاس و پیزانین

پر به دل سوپاس بو هه موو ئه و به ریزانه ی
یارمه تیان دام له هه له چنی و له رینمایی خوا
سه رکه و توویان بکات له هه ردوو دنیا .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الرَّحْمَنُ﴾ ① عَلَّمَ الْقُرْآنَ ② خَلَقَ الْإِنْسَانَ ③

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ④ ﴿الرحمن: ۱ - ۴﴾

به ناوی خوی گه‌وره و میهره‌بان

سوپاس و ستایشی زۆری له‌بن نه‌هاتوو به ئەندازه‌ی ده‌ریای
 په‌وانبیژی قورئان، گوتراو به زمانی که سانی له توتزیک به دل و
 گیان، نووسراو به‌خامه‌ی شاعیرو پۆشن‌بیرانی دل پر له‌ئیمان، وشه
 ناسک و شیواز جوان، بو تۆ ئە‌ی خودای به‌خشنده‌ی پێگای پوونبیژی
 و، پاست بیژی و جوانکاری بو ه‌ردوو جیهان، خویه دروودی زۆری بی
 پایان، بپژی به‌سه‌ر ئە‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی که ئی‌عجاز و په‌وانی قورئانی بو
 ببوو به پشتیوان، توانی به واتای به‌رزو به‌واژه‌ی پاراو و جوان. به‌هاری
 ئیسلام بکات به‌دیاری برایه‌تی و ته‌بایی و نه‌مانی تاوان. خویه ه‌مان
 ئە‌م درووده بباری به‌سه‌ر ه‌موو ئە‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که گیان به‌خشانه
 پووناکی ئیمانیان دانا له‌جیگای تاریکی بپوای پووجه‌لی که سانی
 نه‌زان. خویه دروودی زۆرت بباری به‌سه‌ر ئە‌و یارویاوه‌رانه‌ی بو
 گه‌یاندنی تیشکی ئیسلام بو دوورترین شوین به پشتیوانی خوی تاک
 و ته‌نهای میهره‌بان. یه‌ک له‌و شوینانه‌ش که ئە‌م تیشکه‌ی به‌رکه‌وت
 کوردستان بوو نیشتمانی خوشه‌ویستمان، خویه پرگاری بکه‌ی له
 پارچه پارچه‌یی و ده‌ست به‌سه‌ری و، له‌خو‌په‌رست و گیرفان
 په‌روه‌ران، خویه‌بمانکه‌ی به‌گه‌لێکی سه‌ربه‌خۆ و زانست په‌روه‌ر و
 یه‌کترگرو پیشکه‌وتوو بو پاستی و برایه‌تی و خوشه‌ویستی قه‌له‌م و
 کوردستان.

پیشه کی

ئیمه له کاتیك كه به وردی له هونه ری په وانبیژی ده پوانین، ده بینین ئهم هونه ره تاییه ت نییه ته نیا به ئه ده بی گه لیك، به لكو هونه ریكه هه موو زمانیک تیایدا هاوبه شن، کوردیش وهك هه ر گه ل و نه ته وه یه ك جیگای خوئی له نیو ئهم هونه ره دا کردو ته وه به پیتی ئهم تاییه ته ندیییه کی که له و زماندا به کارهاتووه، بوئ ئهمه شی ده توانین ئاماژه به ئه ده بی فولکلور و به شه کانی و قسه ی نه سته ق و چیروك و شیعو ئه فسانه و زوری تریکه یین، به تاییه تی ئه دیب و شاعیره مه زنه کانمان توانیویانه زور به لیها تووی شیعه ر کانیا ن پی برا زیننه وه، بیگومان ئهم جوړه داهینانه شی له روخساری زمانی کوردی کاریکی ئاسان و ساده نه بووه، به لكو به توانا و ماندو بوونی قوتا بخانه کی که سانی شاره زاو لیها توو دروست بووه، شاعیره مه زنه کانی وهك خانئ و جزیری و مهوله وی و نالی و سالم و مه حوی و زورانی تر، ده وری بالا یان له م بواره دا هه بووه، ئهم شاعیرانه له گه ل ئه وه کی که مه لاو زانای چاک بوونه، شاره زایی ته واویشیان له زمانی فارسی و شیعی شاعیرانی ناوداری فارس و، عه ره بدا هه بووه، ئهمه بوو وای کرد کاریگه ری زوریان هه بی له پیگه یاندنی هونه ری ره وانبیژی. ده رکه وتنی ئهم هونه ره شی به چرو پری له ئه دبی کوردیدا کاریکی ئاسان نییه، به لكو پیویستی به هه و لدانیکی زور بووه، ئه وه کی لیتره هه ژی گوته و پیویسته ئاماژه کی بو بکه یین، ئهم پرسیارانه ن: بنه ماو یاسای ئهم هونه ره له کوئی سه ره له ئه داو چون به رجه سته بوو؟ وهك زانست چون به سه ر ده قه هونه ری هه کان جیبه جی ده کری؟ ده بی هه مان زانستی په وانبیژی عه ره بی وه رگی راو وه رگی رداو بی، کورد به سه ر ئه ده به که کی خوئی جیبه جی بکات؟ یان زانستی که بوونی خوئی هه ر له کوته وه هه بووه به وه رگرتنی له ئه ده به که کی

خوی؟ بو وهلامی ئەم پرسیارانه و پرسیارای هاوشیوه ((گهلی قانون و پیرهوی گشتی ههیه دهکری بهبالای هه موو ئەدهبیك بپری. مه جاز، کینایه، ته شبیه، نیستعاره و هونه رهکانی به دیع و گهلیکی تر له باب به تهکانی به لاغه، له هه موو زمانیکدا هه ن و به کار ئەهیرین. ئەوهنده ههیه ئەبی وریای ئەوه بین به جوړیکی وا به سه ربابه تی زمانی خو مانیا ندا پراکتیکه بکهین خاسیه تهکانی ئەده به که مانمان له یاد نه چیت هوه، نمونه یان له ناو جه رگه ی ئەده به که ی خو مانه وه بو بهینینه وه، ئەم زانسته به لاغه عه ره بییه ی که نیستا له قوتا بخانه کاندای ئەخوینری پیشانیش له حو جه رهکانی مه لاو فه قییا ندا باو بو وه گه لی قانونی گشتی وای تیا به ئەکری بو شی کردنه وه ی تیکستی ئەده بی له هه ر زمانیکی تر دای به کار بهینری))^(۱)

زانایانی رهوانبیزی عه ره بی زانستی رهوانبیزیان له خودی دهقه هونه رهکانیان به رجهسته کردوه، له دوا ی ماندو بوون و به دوا دای چوونیکی زۆر، ئیمه ی کوردیش هه مان ئەم زانسته له دهقه هونه رهکانی خو مان ده بینین ده توانین وهک ئەوان به رجهسته ی بکهین و سوودیش له هه وه لکانی ئەوان وه ریکرین، هه روهک ئەم زانسته رهوا بیژیانه ی که له لایان چهند ئەدیب و زانای کورد به رهه م ها تو وه، سه رچا وه ی ده سته که وتی زانستی رهوانبیزی ئیمه ش، فولکلورو شیعر ی شاعیرانی لیها تو وه، هه روا ئەو شاعیرانه ی که سو فی بوون و په یوه ندییا ن به شاعیره سو فییه کانی میلله تانی دراوستیوه هه بو وه، زۆر له هیما و په مزه کانی ئەوانیان به شاره زایی به کار هینا وه، هه روا ئەم زانسته چۆن له دهقه ئەده بییه کان وه رده گیری له و

^۱ له پێگای ئەدهب و له پێتا و نالی دا (محمد) ی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۲۳۵

هیمو وینه و تابلویانهش وهردهگیری که بوچند مه بهستیکی تایبته ناماده دهکرین، وهك بو پیکلام و به هیزی و بی هیزی و چاکی و خرابی و جوانی و خیرایی و زوری تر. نه مانه ی که باسمان کردن هه موویان بابته ی پوهانبیژی، که سانی شاره زا ده توانن نه م زانسته له م جوژانه به رجه سته بکه ن و بیکه ن به پیپره وو یاسا بو که سانی تر، بو نه وه ی فیتری بن و، بتوانن به سهر دهقه کان جیبه جی بکه ن، که وایی پوهانبیژی ده بی به زانسته له و کاته ی له شیوازی تیور (نظری دابی، ده بی به هونه ر له و کاته له شیوه ی کارو پراکتیک دابی، رهوانبیژی که به م شیوه یه گرنگ بیت، گرنگیبه که ی بو چوونه ناو بازنه ی به رفره وانی نه ده به، بو گیشتن به و تام و چیژیه که له دهقه نه ده بیه کانداهیه، بیگومان نه مهش کاریکی ئاسان نییه، زور جار واده بی که سیك زانایه به م زانسته، به لام بی به شه له لایه نه هونه ریه که ی وهك کار و پراکتیک، بویه که

خومان فیتری یاساو ریساکانی ده کهین ده بی نه م یاساو ریسیایانه له سهر دهقه نه ده بیه کان جیبه جی بکهین به کارو کرده وه، نه مهش هه رچه نده زور زه حمه ته و ماندوو بوونمان بو دروست دهکات، به لام گیشتن به ههنگوین بی جزوی ههنگ نابی .

پیش نه وه ی بچینه نیو 'بابه تهکانی پوهانبیژی - واتاناسی، پوونبیژی، جوانکاری - ده بی بزانی پوهانبیژی گوپه پانی کاری نه م هه رسی بابته یه بو یه کخستن و پیکخستنی ده ربیرین به شیوازیکی جوان و گونجاو له گه ل باری پیویستی گو یگرو خوینه ر، ده رکه وتنی نه م شیوازهش ده بی به بوونی هه ماههنگی نه م هه رسی بابته بی، نه گه ر هه ماههنگی له نیوانیاندا نه بوو گوزارشت و ده ربیرین هه موو لایه نه کی جوانی و له باری به ده سته وه نادات، گیشتنیش به بنه ماکانی پوهانبیژی به ستراره ته وه به خویندن و

خویندنه وه و لیكۆلینه وه و بیرکردنه وه و به دوا دا چوون، بو ئاشكراكردن و پوونکردنه وه ی جوانی و له باری گوزارشت و ده رپراوه كان، بیگومان گه یشتنیش به ریگای پاست و پازاوه بو هر ده قیكى هونه ری ریگایه كى تری پۆشنبیری په خنه گرو كه سانی ئه دیبه .

ئه وه ی ماوه ئاماژه ی پى بكه م بو ئه م نووسراوه م پشتم به چه ند سه رچاوه یه كى گرینگى ره وانبیزی عه ره بى به ستووه هه ولئى ئه وه شم داوه كه یاسا گشتیه كانى بگونجینم له گه ل نمونه ی ده قه كانى هه ندیک له شیعرى شاعیره ناوداره كانمان له هه مان كاتیشدا سوودم له چه ند سه رچاوه یه كى ره وانبیزی كوردیش وه رگرتووه ، ئه نجامدانى ئه م كاره شم، ته نیا بو ئه وه بوو كه مێك شاره زایى له ده ریای ئه م هونه ره په یدا بكه م، به توانم له ده رگای ئه م زانسته بكه م به گولزارو روخسارى هونه ری ئه و ئه دیب و شاعیرانه ی كه به هزوو بیرو دهسته په نگینه كانیان توانیویانه زۆر سه ركه وتووانه وشه كانیان بكه ن به گول به گریان به ئاگر.

ئیتراوا له خواى تاك و ته نیا ده كه م ماندوبوونم بى ئه نجام نه بى و، سوودى بو كه سانی تریش هه بى و، كه لینیكیش له كتیبخانه ی كوردی پرېكاته وه .

محسن احمد مصطفى

به حرکه

٢٠١٢/٧/٢٠

پهوانبیژی

پهوانبیژی: دهرپرینی ماناو مه به سته به وشه ی پهوان و گونجاو له گه ل باری پتویستی که سی بو و تراو. ^(۱)

پیناسه ی پهوانبیژی به م شیوه یه، چه مکی ناموزگاری نه و کورده یه که بو قسه پهوانی کورده که ی ده لی: ((قسه بگیژه ببیژه بیویژه)) ^(۲) واته: نه گه ر ویستت قسه بکه یت ده بی قسه که ت وه کو چون گه نم له پیشدا له سهره ندو له دوا یی له بیژینگ ده ده ی بو نه وه ی گه نمه که پاک و پوخت بی، بو له ناشکردن و کردنی به ئارد، به هه مان شیوه ده بی قسه له پیش دهرپرین و دهرچوونی له ده م، پاک و پوخت بکری بو نه وه ی شایسته و جوان و گونجاو له باربی، که قسه کردن لای کورد به م جوړه بی ده بی کورد قسه ی پهوانی هه ر له کوته وه لا مه به ست بی، که وایی سهرچاوه ی پهوانبیژی لای کورد له نه ده بی فولکلوری خو ی به رجه سته ده بی، نه م نه ده به فولکلوریه شی نه ده بیکی خاوه ن به هاو به پیت و کاریگه ره .باسیل نیکی تین له م باره وه ده لی: ((نه ده بی کوردی له پله ی یه که مده فولکلوری کوردیه)) ^(۳).

نه وه ی لیږه شایانی باسه و له م پیناسه یه دا بو مان دهرده که وی هه ر گوزارشت و دهرپرینی که به شیوه ی پهوانبیژی بی ده بی داپشتنه که ی به وشه ی پاراوو پون و ناشکرا بی، له سهر زمان خوش بی و ئالوژی تیدا نه بی و، پاک بی له هه له ی پیژمانی، وشه کانی زیندووبن، له و وشانه بن که خه لک

^۱ علم المعانی (د. بیسیونی عبد الفتاح فیود) ۳۹/

^۲ ده قه کانی نه ده بی کوردی (علاء الدین سجادی) ۱۵۹/

^۳ هونه ی پهوانبیژی له شیعر ی نالی دا (عبد السلام سالار) ۲۷/

پټيان ناشنايه، له هه مان كاتيشدا دهبي له گه ل باري پټويست و كه سي
گوڼگرو خوښه ر بگونجی، چونكه گه ياندنی مانا به شيوه يه كي جوان و پوون
و كاريگه رو گونجاو له گه ل شوین و كه سانی گوڼگر خوئی له پهوانبیزئی
دهبينټه وه، كه وایی كه سانی پهوانبیز پټويستيان به و واژه و شيوازان هه كه
گوئی بو پابگيري و كاريگه رو په يوهنديان به به باته كه وه ههبي، نه مه ش
واته كه سي پهوانبیز وهك نيكار كيش وايه هر چنده كه رسته كانيان
جياوازی هه به. نيكار كيش له و كاته كه به بيري دادی وټنه يه ك بكيشي بير
له رهنگي گونجاو ده كاته وه، چوڼ پهنگه كان له گه ل يه كتر بگونجینی و
ببيته جيگای سهر سورمان و لي پوانين و ويژدان جولاندن كه سي پهوان
بيژيش له و كاته دهيه وي گوزارشت له بابا به تي ك بكاته وه بير له ناوهر و ك و
به شه كانی ده كاته وه، جوانترين وشه بو مانا ناماده دهكات، كه سهرنج
پاكيش و كاريگه رو جوولټنه ري هه ست و سوژ بن، به م شيوه يه دهبينين
په گه زه كانی پهوانبیزئی واژه و ماناو ليكدانی وشه كانه به شيوه يه كي
گونجاو و كاريگه رو پټك و پوان و پر له ورده كاری، پهوانبیز به هه لټزاردنی
وشه كان نه و شيوازه پيكدینی كه به پي پټويستی شوینی دهربرين و باري
گوڼگر بی، به شيوه يه ك بی به سهر هه ست و دل و درووندا زالبی، چونكه
زور وشه هه يه له شوينټك جوانه و شايسته يه، به لام به كارهيټانی له
شوینټكي تر به ناشرين و ناړوا داده نری و دهبيته نيشانه ی تير ليټوه گرټنی
پخنه گران، بوټه هه ر دهربرين و گوزارشتي ك به م شيوه يه نه بوو له واژه و
واتاكانی كه م و كوپي هه بوو، يان له شوینی خوئی به كار نه هات وهسفی به
پهوانبیزئی ناكری، كه وایی هه موو دهق و دهربرپاويك بو نه وهی وهسفی به
رهوانبیزئی بكری پټويسته:

۱- ((له لایه نی وشه و پوخسار بی که م و کوپی بی، نه گەر وشه کانی
بچر پچرپوون و له سەر زمان ناخوش و ئالوزبوون، نه وه له زهوقی نه ده بی
به دوور ده بی و هیچ جوانی نابی .

۲- ده بی و اتا کانی جوان و سهرنج پاکیش بی، نه گەر ناوه روکه که ی
ناشیرین و پوچەل بوون و په یوه سته کانی شاراوه بن، بایه خی شیوازی
نه ده بی له ده ست ده داو له ناو دلدا جیگای نابیته وه .

۳- ده بی ده ربراو که له گەل باری پپو یست و که سی گو یگر گونجاو
بی، چونکه شوینه کانی گوزارشت و ده ربرین هه موویان وه کو یه ک نین،
شوین تاشوین جیاوازی هه یه...بو هه ر وشه یه ک له گەل خاوه نه که ی
شوینیک هه یه، پله ی به رزی ده ربرین نه وه یه گونجاو به پپی پپو یست
بی^(۱) ئیمه له وه سفی پیناسه ی ره وانبیژی وتمان ده بی وشه کانی پاراوی
((پاراوی ته نیا وه سفه بو وشه، به لام ره وانبیژی وه سفه بو وشه و بو واتا
هه روا ره وانی ده بی به وه سف بو وشه و بو پسته به لام، ره وانبیژی نابی به
وه سف بو وشه، به لکو ته نیا ده بیته وه سف بو پسته که وایی پاراوی
پسته مه رجه له ره وانبیژی بو نه مه ش ده توانین بلین: هه موو پسته یه ک
ره وانبیژی لیوه هه بی ره وانه، به لام ناتوانین بلین هه موو ره وانیک
ره وانبیژی^(۲)))

^۱ علم المعانی بیسیونی عبدالفتاح فیود (د) ل ۳۱-۳۳

^۲ جواهر البلاغة (أحمد الهاشمی) ل ۴۰

پوخته ی سووده کانی په وانبیژی

- ۱- ره وانبیژی بو خو پاراستنه له وه لانه ی پوو له مانا ده کهن .
- ۲- بو جیاوازی وشه ی پاراوه له وشه کانی تر.
- ۳- زانستی په وانبیژی به دووادا چوونی نه و پسته تایبه تانه ک که سوود به خش و جوانیان پتوه دیاره، بو توهی بتوانین خو مان بیاریزین له وه لانه ی که ده بڼه ریگر له ده ربړینی مانا به پتی پیویست.
- توهی ماوه لیږه ناماژهی پی بکه م: نیمه له وکاته له ده قه هونریه کان ده پوانین ده بینین، هونری په وانبیژی وه ک زانست له سی بهش ده رده که وی هر به شیکیش بابه تی تایبه تی خو ی هیه، نه م به شانesh نه مانه ن: یه که م : واتاناسی، دووهم : پوونبیژی، سییه م: جوانکاری.

واتاناسی

به شه کانی واتاناسی :

- ۱- پیناسهی واتاناسی .
 - ۲- گرینگی زانستی واتاناسی .
 - ۳- جوړه کانی گوزارشتکردن و دهربرین .
- یه که م : هه وال :
- ۱- مه به ست له پاگه یاندنی هه وال . (خبر)
 - ب - چونی ه تی پاگه یاندنی هه وال .
 - ج- دهرچوونی هه وال له مانای دروست و بڼه په تی خوئی بو مه به ستی تر .

دووهم : دارشتن :

جوړه کانی دارشتن :

- فه رمان - نه هیشتن - پرسیار - بانگکردن - خوئی .
- ۴- بنچینه کانی پسته له زانستی واتاناسی .
 - ۵- چونی ه تی شیوازی دهربری .
- تایبه تکردن، یه کسان، کورتبری، دریژبری، پیکه وه نان، دابرین .

واتاناسی

واتاناسی: زانستیکه دامه زراوه له سه ر چه ند بنه مایه ك بو ناسینی قسه و
گوزارشت له باره ی په وانی و ده ربپین به پتی پتویستی شوین و ئاستی
كه سی بو ده ربپراو .^(۱)

نیمه گهر به وردی له م پتناسه یه بروانین، ده بینین هه مان ئه م دوو
چه مکه یه كه له په ندی پیشینان هاتوو ((قسه تانه ی بیژی نه ی پژی))^(۲)
((قسه بگیژه، بیبیژه، بیویژه))^(۳)

ئه وه ی ئه م دوو په نده ئاماژه ی پی ده که ن، ده بی ده ربپین و
گوزارشت به پتی باری پتویستی شوین و گوێگر بی، به وشه ی په وان و
پاراوی، مانای به شیوه یه کی جوان و له باربی و له بوته ی وشه کانی
تواییته وه، ده ربپینیش كه به م شیوه یه بوو سیفه تی هونه ری ره وانبیژی لی
ده رده که وی و شیاوی ئه وه یه وه سفی به پوون و په وان بکری، به پتی
ئاماژه ی ئه م دوو په نده، کورد هر له کوته وه قسه و ده ربپینی جوانی
مه به ست بووه وه ولی بو داوه، ئه م دوو په نده ش سه ر چاوه یه کی گرینگی
بنه مای په وانبیژی و واتاناسی یه .

ئه وه ی لیږه به پتویستی ده زانم ئاماژه ی پتیکه م پیزمان سه ر
په رشتیاری ئه ندام و جه سته ی وشه و پسته ی ده ربپراوه، زانستی واتاناسی
گیانی هه ست پیکردنی واتا که یه تی له پووی شیاوی و نه شیاوی و گونجانی
له گه ل بارو ئاستی که سی بو ده ربپراو. ئه گه ر ریزمان له وشه سازی ئاماژه

^۱ جواهر البلاغة (أحمد الهاشمی) ل ٤٦

^۲ گولبزیږك له په ندی کوردی هوشیارنوری له ك ل ٧٨

^۳ دهقه کانی ئه ده بی کوردی (علاء الدین سجادی / ١٥٩

بو وشه کانی ناخاوتن دهکات و له پرسته سازیش باس له جوړه کانی پرسته و
 که پرسته کانی دهکات، نه و زانستی واتانسی باس له لیکولینه وهی و اتا
 دهکات له باره ی کورتبیری و دریژبیری و پاش و پیش خستن و شوینی
 پیکوه لکان و شوینه کانی جهخت و زوری تر. هموو نه مانه ش بو نه وهیه
 که سی رهوانبیز لیکولینه وه له هموو نه و نه هیڼیا نه بکات که له سه به ته ی
 وشه و پرسته کانداهیه بو نه وهی قسه به پیی پیویست بی.

نامانجه کانی واتاناسی

۱- زانستی واتاناسی گرینگی به پرسته ده دات ، گرنگی دانیش به پرسته له جیاوازی شیوازه که ی درده که وی.

۲- مه به ست له زانستی واتاناسی به دوا دا چوونی گوزاره و پرسته یه ، بو به ده ست هینانی مانا به شیوه یه کی پیک و جوان.

۳- مه به ست له م زانسته گه یشتنه به و بنه مایانه که ده بنه پیوه ر بو نه وه ی گوزارشت کردن به پیتی پیویستی باری شوین و دوورکه وتنه وه بی له دهربرینی به هه له .^(۱)

جوړه کانی دهربرین و گوزارشت کردن

گوزارشت کردن و دهربرین به زمانی کوردی و زمانه کانی تر دوو جوړی هه یه :-

یه که م هه وال: (خبر)

هه وال: نه و قسه یان نه و دهربرینه یه لایانی راست و دروی هه بی بتوانی بلتی راسته یان بلتی درویه .

داننان به راستی قسه و ناراستی به به راورد کردن به بوون و نه بوون و پوودان و قه ومانی درده که وی، نابی ته ماشای نییه ت و بیرو پروای خاوه نه که ی بکه ین، چونکه، و تراو له پوانگه ی نییه ت و بیرو پروا زورجار وا ده بی هیچ بنه مایه کی له راستیدا نییه، که وایی ده بی و تراوه که به راورد

^۱ منهج البحث اللغوی (علی زوین. د) ۱۵۶ ل

بکهین به دهره وهی خوئی، نه گەر له دهره وه پویدابوو ده بی به پاست
نه گەر له گهل دهره وهی خوئی یه کی نه ده گرته وه واته ناپاست و درو.^(۱)

مه به ست له راگه یاندنی هه وال

راگه یاندنی هه وال له بهر یه ک له م دووانه ی خواره وه ده بی :

۱- دهر برینی هه وال بو نه وهی گوێگر یان خوێنه ر پئی بزانی، وه ک
نه وهی پئی بلئی: دویئی له گه شته که م گه پامه وه. نه م جوړه هه وال به سوود
به خش ناو ده بری.

۲- دهر برینی هه وال بو نه وهی به گوێگر پابگه ییئی منیش ده زانم و پئی
ناگادارم، وه ک به که سیکی زیره ک بلئی تو زیره کی، مه به ست له م هه وال بو
نه وه نییه گوێگر پئی بزانی، چونکه خوئی ده یزانی، به لکو مه به ست نه وه یه
منیش ده زانم تو زیره کی، به م جوړه هه وال هه ش ده لئین: په یوه سته
هه وال.^(۲)

چونیه تی راگه یاندنی هه وال

شیوه ی دهر برینی هه وال ده بی به پئی پئویستی باری گوێگر بی، باری
تیگه یشتنی گوێگر بزانی له چ ئاستیک دایه له وه رگرتنی هه وال، پئویست
به جه خت و دوو پاتکردنه وه ده کات یان ناکات؟ نکولی ده کات له باره ی
پاستی و ناپاستی یان ناکات؟ له بهر نه م هوپانه ده بینین راگه یاندنی هه وال

^۱ بلاغة العرب (علی سلوم. د.) ل ۱۰۴

^۲ علم المعانی (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۴۴-۴۵

جیاوازی دهبی به پتی پتیوستی باری گوئگر. جیاوازی یه کانیس بهم شیوهیه دهبی: -

۱- ئه وهیه گوئگر دنیایی له راستی هه واله که و هیچ نکولی لی نه کات،
ئه مه یان پتیوست به جهخت و به دووپاتکردنه وه ناکات.^(۱)
خادیم دهلی :

سه فەر به لگ کرا ئیعلان له عاله م
سه قەر بوو بو عه ذابی جومله عاله م^(۲)

(خادیم) هه والی سه فەر به لگی ۱۳۳۳ ک راگه یاندوووه له بهر ئه وهی
زانیویه نکولی له م هه والهی ناکری به پتیوستی نه زانیوه جهخت (تأکید)
له سه ر بکاته وه .

۲ : ئه وهیه دوودلی له راستی هه واله که دا هه بی بویه ئه مه یان پتیوست
به جهخت له سه ر کردنی دهبی به هه ر شیوهیه که له شیوه کانی جهختکردنه وه
وه که ئه وهی سویند له هه واله کهیدا به کاربینی.^(۳)
وه فایی دهلی :

سا ئه و ده مه وا بیته ئه تو بی و سه ری کو لمت
غهیری ئه وه (بالله) نییه له و لیوه ته مه ننام^(۴)

^۱ بلاغة العرب (علی سلوم د.) ۱۰۷ ل

^۲ دیوانی خادیم لیکۆلینه وهی جمال محمد محمد أمين ل ۵۶

^۳ بلاغة العرب ل (علی سلوم د.) ۱۰۷ ل

^۴ دیوانی وه فایی لیکۆلینه وهی/محمد علی قه ره داغی ۴۷ ل

وه فايي له دږي دووهم هه والي ته مه نناي خو ي به يار ده گه ييني بو
 نه وه ي گومانيش له راستي هه واله كه ي نه كات سويندي به (بالله) بو
 ده خوات.

۳- سييم: نه وه يه گوڼگر نكولي له راستي هه واله بكات، بو نه مه ش
 ده بي زياتر له جاريك جه ختي له سره بكاته وه بو نه وه ي هيچ نكولي
 نه مينی^(۱).

مه حوي ده لي:

به خدا قه سه م له گه ل دلي خالي له سو زي عيشق
 ته كراري حه رفه به س ده مي پر له ياخودا خودا^(۲)

مه حوي ده لي: نه گه راو هيناني خوا پر له سو زي خوشه ويستي نه بي
 ، هه رچنده ناوي بييني له وه ت زياتر نه كر دووه كه نه لف و بي دوو باره
 كر دووته وه مه به ست له نه لف و بي نه و پيتانه يه كه ناوي خويان لي
 بيكهاتوه .

مه حوي بو نه وه ي نكولي له راستي نه هه والي نه كړي زياتر له جاريك
 جه ختي له سره كر دووته وه له نيوه ي دږي يه كه م سويندي به كار
 هيناوه، له نيوه ي دږي دووه ميش وشه ي (به س) ي به كار هيناوه بو
 بيگوماني هه واله كه ي.

^۱ بلاغه العرب (على سلوم د).

^۲ ديواني مه حوي ليكولنه وه ي مه لا عبدالكريمي مدرس ل ۳

دهرچوونی ههوال له مانای دروست و بنه پەت

ههوالی دروست و بنه پەت: ئەو دەرپراوێه تەنها بۆ مەبەستی سوود گەياندنێ ههوال بە کاربێ. بەلام زۆر جار بۆ مەبەستی تر بە کاردێ کە پەوت و بەلگە پستە ئاماژە ی پێ دەکات، هەندیک لەزانایانی پەوانبێژی: ئەو ههوالانە ی کە بۆ مەبەستی تر بە کاردێن بە درکە (کنایە) یان دادەنن، لەبەر ئەوە ی مانای یە کە میان پێگر نییە لە مانای دووهم چینیکی تریش بە خوازە ی بەربلاوی ئاویته (المجاز المركب المرسل) ی ناو دەبەن دەلێن: ئەم جوړه شتوازه مانای دووهمی مەبەستە کە لە یە کە مەوێ بۆی گوێزراوێ تەوێ لەبەر ئەو پە یوێ ندییە ی لە نیتوانیاندا هە یە. هەندیک تریش دەلێن: ئەم مانایانە لە پەوت و بەلگەکان وەر دەر گێرین بۆ یە پتویست ناکات بە درکە یان بە خوازە ناویان ببەین و بە دوا دا چوونیان بۆ بکەین، لە کاتی کدا ئەم مانایانە هەر هەن.^(۱)

منیش لێرە لەبەر پەسندی پای سییەم بەلامەوێ، بە پتویستم نە زانی بە یە کێ لەم دوو پایە ی دابنیم. ئەم ئاماژانە ش کە لە پێگای پستە ی ههوالی وەر دەر گێرین وە ک ئەمانە ی خوارە وەن :-

۱- بۆشانازی :

مەحوی دەلی :

لە هەر شیعرێ لە دیوانت دەجووشتی نە شتە یی ((مەحوی))
صە دا یی کێ لە یە کتر جوێ دە دا هەر تاری قانونت^(۲)

^۱ علم المعانی (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۴۷

^۲ مەحوی دیوان لیکۆلێنەوێ مەلا عبد الکریمی مدرس ل ۷۵

مه خوی له م دپړه شیعرهیدا له پښتای هه وال شانازی به شیعره کانی
خوی دهکات که به شیوه یه کی وای داپشتووه وهک موسیقا وایه له گویدا،
هر ژبه کی له ژبکانی دهنگی کی جیاو سه ر به خوی هه یه .

۲- بودهر پړینی بی هیزی :

ناوړه حمان به کی بابان دهلی :

گه یستمه عومری پیری نیسته دیلی مال و مندا لم
ژنی کافر شه پنگیزه نه زانی پیرو که م حال م
شریخه ی دهنگی وهک ناگر نه سووتینی په پو بال م!
له چه خماخه و بروسکه و نه عره ته ی بی هوش و به د حال م! (١)
شاعیر له م دوو دپړه شیعرهیدا ناماژه به بی هیزی خوی دهکات له
پښتای په و ته هه وال.

۳- بودهر خستنی خوشی :

نالی دهلی :

که تو هاتی له نه و میدی نه ما باس

له هیجرو (انتظار) ئیدی نه ما باس (٢)

نالی له م دپړه شیعرهیدا ناماژه به ودهکات که یار هات، خوشی و
شادی به رقه رار بوو، ناو میدی نه ما، مه به ست له پاگه یانندی نه م هه وال
نیشان دانی خوشی یه .

^١ دیوانی ناوړه حمان به کی بابان ناماده کردنی محمود احمد محمد) ل ٧١

^٢ دیوانی نالی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ٢٣٠

۴- بو دهر خستنی ناخوشتی :

نالی ده لئی

((نالی)) وا دائیم که مه شغولی فوغان و ناله یه

باعیثی هیجرانی یاره دل شه پاره ی گرتووه (۱)

نالی له م دپره شیعره یدا ناخوشتی حالی خوئی دهر برپووه، که خه ریکی
ناله یه و دلشی له بهر دووری یار گری گرتووه. مه به ست له دهر برپینی ئه م
مه واله خستنه پووی ناخوشتی یه.

۵- بو دهر برپینی لیبوردن و پارانه وه :

نالی ده لئی :

وهی که پوو زهردی مه دینه و پوو سیا هی مه ککه خو م!

دهر کراو و دهر به دهر، یارب ده خیلی عه فوی تو م (۲)

((نالی)) له م دپره شیعره یدا که پوو زهردی و پوو په شی خوئی به رام بهر
به شاری مه ککه و مه دینه نیشان ده دات و ده پارپته وه، داوای لیبوردن
ده کات که ناتوانی تیایاندا بمینیته وه مه به ستی له م مه واله داوای لی
خو شبوونه.

^۱ مه مان سه رچاوه ل ۵۴۳

^۲ دیوانی نالی لیگولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۹۹

۶- بۆ پیاوه لدان و به گه وره زانین :

نالی ده لێ :

په یغام به روحه بیبی خودا (خاتم الرسل)

ره وژه ی له ئه رض و سایه ی له سه ر چه رخی ئه خضه ره^۱

نالی مه به ستی له م هه واله پیاوه لدان و به گه وره زانینی پیغه مبه ره

(صلی الله علیه وسلم)

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۴۲۳

راهینان

مه به ست له هه وال له هه ریه ک له م دپه شیعرانه ی نالی بو چیه ؟

۱- لایه قی مه خزەنی طبعه هه موو که نزی غه زه لم
قابیلی ضه ربی رواجه زه پ و زیوی مه شه لم

۲- به سه ر هاتوومه نه و خاکه که هه ر میثقاله ذه پیکي
به میزانی شه فاعه ت کیوی حیلیم و به حری غوفرانه

۳- خوشتره عوذری گونه هکاران له صد دیکری پیا
نه م به زمی عه فوه عه فوه، نه و به توندی عه ف عه فه

۴- شیخم، چ گهرمه حهلقه یی دیکرت به پره شبه له ک
حالی نه مانه خو به جه نابت موحه ووه له

۵- له هیلانه ی زه میندا وه ک شتوور مورغ
منی قودس ئاشیان بی بال و په پم

دووهم داپشتن: الإنشاء

داپشتن: نه وهیه خودی واژهی دهربرپاو دیو و راستی به خویه وه
هه لته گری. ^(۱)

نه وهی له م پیناسهیه بو مان پوون ده بیته وه، وتهی دهربرپا و له
داپشتندا له دهره وهی خویدا بوونی نییه. ئیمه که ده لئین: ئم کاره
بکه، یان ئم کاره مه که، داوای کردنی کار له فرمانی (بکه) دایه. داوای
نه کردنیشی له فرمانی (مه که) دایه، داوای هاتن و پوتیکردن له بانگه وازی
دایه، هر یه که له مانه، بوونی نابی ته نها به و وشه و واژانه نه بی که له
داپشتندا به کاریان دینین: ئمه ش واته: تو هر داواکاریه که بکه ی ئم
داواکاریه له دهره وهی چه مکی وته که ت بوونی نییه، نه و کاته بوونی
ده بی، نه وهی فرمانی پیکراوه ههستی به نه جامدانی کاره که و جیبه جی
بکات. ^(۲)

تو که به که سی که ده لئی: بنووسه، چه مکی ئم فرمانه له دره وه
بوونی نییه، تا نه و کاته که سی فرمان پیکراو نه جامی ده داو ده بنووسی،
ئینجا بوونی ده بی. له م پیناسهیه که ده لئین (خودی واژهی دهربرپاو) بو
له بهر بردنه دهره وه و جیا کردنه وهی په یوهستی داپشتنه، واته: په یوهستی
داپشتن مه بهست نییه، تو که ده لئی: لیم ببوره په یوهستی که هیه که
هه وال، ئم په یوهسته واته: من داوای لی بووردنت لی ده که م، به لام له
به ر نه وهی ئم چه مکه له خودی واژهی داپژاوه که نییه، به لکو

^۱ جواهر البلاغة (أحمد الهاشمی) ل ۷۵

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۷۵

چه مکئی په یوه سته به بنه رت دانانرئ، که وایی واژه ی (خود) که له پیناسه که دا باسکراوه بوئ و هیه چه مکئی په یوه ست له بهر بجیته ده.^(۱)

نوه ی ماوه لیره ئاماژه ی پی بکه م نه و داریزراوانه ی مانای داواکاریان تیدا نییه وهک پیا ه لدان (مدح) و سه رسوپمان (تعجب) و تکا (رجا) و زوری تر زانایانی په وانبیژئی

خویان پیوه خه ریک نه کردووه، چونکه ئم جوړه پستانه له بنه پرتدا به ه وال دادنه رین و گويزراونه ته وه بو دارپشتن، بویه ئیمه ش ته نها باس له وانه ده که ین که داواکاریان تیدایه.^(۲)

جوړه کانی دارپشتن

دارپشتن: له م جوړانه ی خواره وه پیکدیت: یه که م: فرمان: فرمان: نهویه داواکار له پووی ده سه لاته وه داوا له گوینگر بکات هستی به نه جامدانی کاریک^(۳)
محسن ده لی:

پوله بخوینه، ده ست پاک به ه رده م
قسه ت پاک بکه، پیش ده رچی له ده م
خوشی له بو که س، جیگیر نه بووه
له گوړاندایه گشت کات و
سه رده م^(۴)

^۱ ه مان سه رچاوه ل ۷۵

^۲ ه مان سه رچاوه ل ۷۶

^۳ علم المعانی (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۳۶۵

^۴ گولزاری هوتراوه (محسن احمد مصطفی) ده ستنوس

(بخوینه، پاک بکه) ته م دوو فرمانه هر دووکیان پاستی (حقیقی)ن
چونکه له لایان باوکه وهن باوکیش بهرامبه ر به پوله ی خوئی خاوهن دهسه لا
ته له لایانی نایین ویاساوه، جیبه جیکردنی به ټه رک ده زانری بو ټه
کارانه ی که پیچه وانه ی نایین نه بن.

به کارهینانی فرمان بو مه به سستی تر

نور جار واده بی فرمان له مانای بڼه پرتی خوئی دهرده چی
بو مه به سستی تر به کاردی به لگه و پرتی پسته ټامارهی پی ټه کات .

هه ندیک له زانایانی په وانبیزی هر وهک له باسی هوال باسما کرد
ټامارهی پسته ی داپشتن وهک فرمان (امر) و نه هیشتن (نهی) و
پرسیار (استفهام) و ټه وانه ی تر به (درکه) ی ناو ده به ن ، چونکه مانای
دووه می ریگر نییه له مانای یه که م هه ندیکی تریش ناوی ده به ن
به خوازه ی ټیکه لاوی به ربلاو (المجاز المركب المرسل) ده لئین: مه به ست له م
جوړه شیوازانه مانای دووه مه که له یه که مه وه بو یان ده گو یز ریته وه، له به ر
بوونی په یوه ندی له نیوانیاند، هه ندیکی تریش ده لئین: ته م مانایانه له
رهوت و به لگه کان وهرده گیرین بو یه پیویست ناکات به (درکه) یان
(به خوازه) ناو یان ببهین و به دوا دچونیان بو بکهین چونکه ته م مانایانه
هر هه ن.^(۱)

^۱ علم المعانی (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۲۵۷

ئەو مەبەستانەش كە لە ئاماژەى فەرمانەكان وەر دەگیرێن وەك
ئەمانەى خوارەوێن :

۱- بۆ پارانەوێه :

مەحوى دەلى:

چ كەس نابى بە كەسدارم ، نىيە لەو بەردەرە يارم
خودايە تۆ بكەى چارم ، كەسێكم بێكەس و بێدەر(۱)

مەحوى لە نىوێ دىپى دووێمدا فەرمانى (بكەى چارم)ى بۆ مەبەستى
دوعا بەكار هێناوێه

۲- بۆ ئامۆژگارى و ئاگادار كۆرندەوێه:

مەحوى دەلى:

نزىكە مرد نىت ئەى پىرە زاهد
وێرە با تۆبە بكەىن، ئىتر پىابەس (۲)

مەحوى لەم دىپى شىعەریدا ئامۆژگارى زاهد دەكاو پىتى دەلىت:
وێرە با تۆبە بكەىن و دەست لە رىاكارى بكێشێنەوێه، فەرمانى (وێرە) ى
بۆ ئامۆژگارى و ئاگادار كۆرندەوێه بە كار هێناوێه .

^۱ دىوانى مەحوى لىكۆلىنەوێهى مەلا عبد الكرىمى مدرس ل ۱۳۰

^۲ مەمان سەرچاوێه ل ۱۴۵

۳- بۆ هاندان و په له کردن :

مه حوی ده لئی

تا سهر نه بووته گو، ده له دنیا ده تو شه قی
 مهر نه شه قه به کاره، که وا هه لدری له هیچ^(۱)

مه حوی که ده لئی: (ده له دنیا ده تو شه قی) فرمانی بو مه بهستی
 هاندان و په له کردن به کار هیئاوه .

۴- بۆ ئیهانه کردن :

نالی ده لئی:

ئهی نه فسی مورائی چ گرانباری ته کالیف!
 بو خه لقی ده کیشی... ده هه پۆ پیش و جه ده وه

واته ((ئهی بنیاده می پیا باز! ئه رکیکی قورست خستوو ته ئه ستوی
 خۆت، عیبادهت بو خوا نا، بو روپایی ئه که ی... ده بپۆ، ده ی! با له ژیر نه م
 باره گرانه دا پشته ریشهت تووش ببی و جه ده و ببی و ناوشانت دا پزی...^(۲))

له م دپره دا نالی ده رحه ق به که سیکی ریاباز، ریشه ی فرمان به کار ده هیئی
 کاتی پتی ده لیت: (ده هه پۆ پیش و جه ده وه) مه بهستی ئیهانه کردنه.

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۸^۲ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۹۸

پاهینان

فەرمان له ههریهك له م دیره شیعرانه دا بۆ چی به کارهاتوو ؟

۱- جۆشێك بدهن وهكو ههنگ ، تهگبیر بکهن بهبی دهنگ

ئهسبابی شه پ پهداکن ، توپ و تفهنگ و هاوان

حاجی قادر

۲- ئیسلاحی نهفسی خوۆت بکه رازی ببه بهحق

ئیزهاری عیجزه بهسیه پهواجی شکا شکات

حهمدی

۳- دهکهی نهخچیری صهه د دل هه بهتیری

نیلاهی هه ربمینی، دهست و بازووت !

نالی

۴- بنواپه بوونی نهوهلت و چوونی ئاخرت

هاتی چ پووت و قووت، هه لاتی چ لووس و پووس

نالی

دووهم : نه هیشتن (النهی) داوای نه کردنی کاره له پووی دهسه لاته وه
داواکش نەرك بێ بو داوا لیکراو.

پیغه مبه‌ره (د.خ) له‌حه‌جی مالّ ئاواپی (حجة الوداع) بوّ موسلمانان چه‌ند
یاسایه‌کی راگه‌یاند:

خوینی یه‌کتري، فه‌رمووی مه‌پیژن
پاش مله‌ی یه‌کتري، خراپه‌ مه‌پیژن
مالّی یه‌ك نه‌خۆن، به‌دزی و زۆرداری
هه‌مووده‌م دووربن له‌ خربه‌کاری
داوین پیس نه‌بن، له‌گه‌لّ یه‌کتري
ده‌بیّ موسلمان، پیگای راست بگری^۱

مه‌پیژن، نه‌خۆن، نه‌بن) ئه‌م داوايانه‌ هه‌موویان راستی (حقیقی)ن
چونکه‌ سه‌رچاوه‌که‌یان پیغه‌مبه‌ره (د.خ) که‌دهسه‌لاتی له‌لایان خواوه
پیدا وه‌ ﴿وما آتیکم الرسول فخذوه و ما نهاکم عنه فانتهوا﴾ ئایه‌تی ۷
سوره‌تی الحشر.

واته: ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر داوای لّی کردن بیکه‌ن و له‌ سه‌رتانه‌ ئه‌نجامی
بدن ئه‌وه‌ی داواشی کرد نه‌یکه‌ن نابیّ بیکه‌ن.

^۱ دیوانی نالی لیکولینه‌وه‌ی مه‌لا عبدالکریمی مدرس ل ۳۹۲

به کار هیئانی نه هیشتن بو مه بهستی تر

زور جار واده بی نه هیشتن له مانای بنه پرتی خوئی دهرده چی بو مه بهستی
تر به کاردی، پهوتی پرسته ئامارهی پی دهکات وهك نه مانهی خواره وه :

۱- بو بی ئومیدی :

مه حوی ده لی :

مه شه لی عه هدو وه فا وهك مه شه لی عه نقایه

پیاوه تی باسی له کن کهس مه که، ئاده م بووه قات

((واته: وه فاو په یمان پاگرتن وهك باندده ی عه نقا وایه، باندده یه کی

وه همیه ناوی هیه پهنگی نییه، پیاویش نه ماوه پیاوه تی لی
بوه شیته وه، بویه باسی پیاوه تی لای کهس مه که.))^(۱)

(مکه) داوای نه کردنه بو مه بهستی مانای بنه پرتی راستی و داوای

نه کردن نه هاتوو که باس نه کردنی پیاوه تی یه، بو نه وه وتراوه که
ئومیدی به کهس نه ماوه که عه هدو وه فایان لاهه بی.

۲- بو ئاموزگاری :

مه حوی ده لی :

تیگه یشتن مه غزه، ئه م ئینسانه پوشت

خو مه که بی ته جره به قوربانی دوست

تو مه لی یهك مه رته به سه د مه رته به :

(دشمن دانا به از نادان دوست)

مانای وشه: مه غز: کاکل. پوشت: تو یکل. مه رته به: جار.

^۱ دیوانی مه حوی لی کولینه وهی مه لاعبد الکریمی مدرس ل ۶۲

مه حوی له نیوه ی یه که می ئەم چوارینه ده لی: ((قه واره ی ئاده می زاد وهك تو یكل وایه و، تیگه یشتنیشی وهك كاكله ی ناو تو یكله كه وایه، نه وەش كه تیگه یشتنی نه بی وهك بهری پوچەل وایه. كه واته تۆش تیگه یشتنت ببی و دوست تاقی بکه ره وه بزانه تیگه یشتوو، پشتی پی ده به ستری، یان نه؟ نه و جا خۆت بکه به قوریانی، نه وهك پاشان به هه له دا بچی و په نجه ی په شیمانی بگه زی))

له نیوه ی دووه می ئەم چوارینه ش ده لی: ((نهك تاقه جاری سه د جار بلی دشمنی تیگه یشتوو له دوستی نه فام چاتره))^(۱)

(مه حوی) له م چوارینه دا دوو جار داوای نه کردنی به کاره ی ناوه (مهك، مه لی) بو مه به سستی ئاموزگاری و جیاوازی، نه وه یه ده لی: نابی مروڤ خو ی به قوریانی كه سانی ناتیگه یشتوو نه زان بكات. مه به ستیش له دهرخستنی جیاوازی، نه و جیاوازی یه كه له نیوان كه سانی تیگه یشتوو و نه زان داهه یه كه سانی ناتیگه یشتوو وهك پوچەل وان. له نیوه ی دووه می شدا دیسان مه به سستی ئاموزگاری و جیاوازی یه، بو نه مه ش ده لی: دوستایه تی كه سانی ناتیگه یشتوو مه كه، دوستایه تی كه سانی تیگه یشتوو باشتره.

۳- بو دهرخستنی نه ندازه ی سۆزو خوشه ویستی :

صافی ده لی:

به ناری عه شقه وه مه منی ژه جانا

ده سووتینی به (بالله) كفن و تابووت^(۲)

^۱ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۲۹-۳۳۰

^۲ دیوانی صافی لیکۆلینه وه ی محمدی مصطفی هیرانی ل ۱۵۸

صافی که دهلی: (مهمنیژه) داوای نه کردنی ناشتنی بو مه به سستی دیاری کردنی نه ندا زهی سۆزو خوشه ویستییه بو یاره که ی، پیی دهلی: باییت شادیم نه گهر نا عه شقم گلپه بکات له بهر نه و هیژه زۆده ی هه یه تی کفن و تابووت ده سوتینی!

۴- بوییزی و ناخوشی دهرپرین:

مه حوی دهلی:

برینانی دهروونم، چاوه کهم! وهك چاومه ویران له ویرانی مه پرسه، دهروون و هه م ناومه ویران به دل راضی نه بوو روئی، له حوجره هه م له بهر چاوم به جاری مالی دلم و خوّم و هه ردو چاومه ویران(١)

مه حوی فهرمانی (مه پرسه) ی بو دهرپرینی ناخوشی و بیزاری به کار هیناوه.

۵- بو سووکایه تی پینکردن و پیاوه لدان:

مه حوی دهلی:

دل ده با غه مزه ت، چ فره قی په ندو صوفی بو نییه صهیدی مردوو حه یفه نه م شه هبازه ی تی بهر مه ده

((واته: غه مزه ی چاوی تو فره قی لا نییه، چ عاشق بهر که وی چ وشکه صوفی خانه قا، ده پیکی به لام نه م وشکه صوفیانه وهك نیچیری مردار وه بوو وان، بو تویش حه یفه شابازی چاوت بهر ده یته نیچیری مردار وه بوو))^(٢)

^١ دیوانی مه حوی لیکۆ لینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ٢٤٧

^٢ دیوانی مه حوی لیکۆ لینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ٢٤٧

مه حوی داوای تی (بهرمه ده) ی بو پیا هه لدانی چای جوانی یاری به
کاره یناوه، واته چای نه وهنده جوانه عاشق و وشکه سوخی
ده پیک، له لایه کی تریش سوکایه تی به وشکه سوخی کردووه به نیچیری
مردار وه بووی داناوه .

٦- بو به رده وامی و شانازی :

مه حوی ده لی:

هه موو فه خری که داغ و ده رده عاشق
مه بهن، ریسواییه ناوی ده وا قه ط^١

(مه حوی) له م دیردا که ده لی (مه بهن) نه م داوایه ی بو پاستی و
حه قیقه تی مانای بنه پت نییه، بو ده رخستنی به رده وامی و فه خرو
شانازی، چونکه نه وه ی جیگای شانازی عاشقانه به رده وام بوونه له نیو
ده ردو داغدا.

^١ دیوانی مه حوی لیکۆ لینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ١٦٠

پاهینان

نه هیشتن له هر یهك له م دپړه شیعرانه بوچ مه به ستيك به كارها توه؟

۱- كه س به نه لفاظم نه لی خو كوردیه خو كرديیه

هر كه سی نادان نه بی خوئی طالبی مه عنا ده كا

نالی

۲- ره وشه نی داوه به دل پره زه لی سینم له خه دهنگ

دهك نیلاهی نه پزی ده سستی كه مانت له گلا

سالم

۳- مه كن لو مه ی په شیوی دل كه نه مشه و

په شیواوه له بهر په رچم په شیوان

نالی

۴- به نا هم گهر په قیبان بسووتین نه ی گولی په عنا

مه پره نجه توخوا شوعله له نا قاری چقل چ بكا

مه حوی

۵- گهر له دنیا چا كه یی صادر بو ته فره ی پی نه خوئی

پوو سپی هر پوو ره شه گهری صد نازایی بكا

مه حوی

سپیهه: پرسپیار (الاستفهام) داوای زانینی شتیکه داواکار پیی نه زانی .^(۱) وهك : بوّ زانینی شتی نه زانراو:

نه و نامرازانهش كه بوّ پرسپیار به كاردین زوډن له وانه: (بوّ، چ ، بوچ ، بوچی ، چوډ ، ئایا، كهی، چه ند ، چی، كیّ ، كامه، كوا ، له بهر چی ، كویّ) له م جوړه پرسپیارانه شتی پرسپیار لیكراو ده بیّ به وهلام .

به كار هیڼانی پرسپیار بوّ مه به سستی تر

هر وهكو فرمان و داواكار په كانی تر، زوډ جار پرسپیار له مانای بڼه پرتی خوی درده چی بوّ مه به سستی تر به كاردی پړوت و به لگه ی پرسته ئامازهی پیّ دهكات. وهك :

۱- بوّ نه فی كردن و پیاوه ئدان :

نالی دهلیّ :

شیعری خه لقی كه ی دهگاته شیعری من بوّ نازکی؟!

كه ی له دیقغه تدا په تك دعوا له گه لّ هودا دهكا؟!

مانای وشه: دیقغه ت: وردی. باریکی. په تك: نه و به نه ی به پړه و جوالی

پیّ دروست دهكهن. هودا : تالی ئاوریشم

واته: ((شیعری خه لکی هرگیز له ناسکیدا ناگاته پاده ی شیعری من.

شیعری من له چاو شیعری خه لکیدا وهك تالی ئاوریشم وایه له چاو په تكد او

په تکیش هر گیز ناتوانی له باریکی و ناسکیدا به ریه ره كانی له گه لّ تالی

ئاوریشم بکات))^(۲)

^۱ بلاغة العرب (علی سلوم د .) ل ۱۱۱

^۲ دیوانی نالی لیكولینه وهی مهلا عبد الكريمی مدرس ل ۱۰۷

نالی له م دیره شیعره یدا به دووری خستو ته وه شیعرى خه لکى بگاته
شیعرى وى له وردى و ناسکیدا له هه مان کاتیشدا به شیعرى خوشى
هه لداوه که شیعرى ناسک و ورده .

۲- بۆدهر پیرینی سه رسوپمان :

مه حوى ده لى :

ئه وشو خه هه رکه نه عشى منى دى قىامى کرد

چى بى من؟ ئه م قىامه ته هه ستا که من نه مام!

مانای وشه: نه عش: ته رم. جه نازه. قىام: راست بوونه وه .

((واته: یار که جه نازه که مى دى هه ستایه سه ر پى وه ک بلی پوژى

قىامه ت به رپا بووی. نازانم من چیم؟ وا به مردنى من ئه م قىامه ته
هه ستا!))^(۱)

مه حوى به ئامرازى (چى) پاناوى پرس، مه به ستى سه رسوپمانه، که

نازانى خوێ چیه و بۆ به مردنى یارى ئه و هه موو خه لکه بوێ هه ستاونه ته
سه رپى .

۳- بۆدهر پیرینی گله یی:

مه حوى ده لى:

به جییه کوشتنم، سووتاندنم، خاکت به با بۆ دام؟!

وتی: ئاههنگى عیشقى من مه قاماته له گه ل به سته

مانای وشه: مه قامات: جوژه ئاوازیکه. به سته: ئه و گۆرانیه وردانه ی

له پاش مه قامات ده وتی

^۱ دیوانى نالى لىکۆلینه وه ی مه لا عبد الکرىمى مدرس ل ۲۱۴

((مه به سستی نه وه یه وهك چۆن نه وه ی مه قامات بلّی به سته یه كیشی له پاش ده لّی یاریش كه دلّاری سووتاند، ئاههنگی دلّدار سووتاندنه كه ی به وه ته واو ده كا خو لّیشی بدا به دهم باوه))^(۱)

(بو) كه ئامرازی پرسه، پرسیا ری له هو پّی ده كریت مه حوی كه ده لّی: (خاكت به با بو دام) مه به سستی پرسیا ر نییه، به لكو مه به سستی ده ربړینی كله یییه .

۴- بو دهر بړینی بی ئومیدی :

نالی ده لّی :

گوتم: ئایا به زاری خو ت ده پرسى حالى زارى من؟

بروى هینایه یهك، وهك شهكلى (لا) یه عنى كه بیزارم

((واته: به یارم گوت ئاخو هه رگیز پّی نه كه وئ نه وه نده لوتفت له كه لم

هه بّی به دهمى خو ت هه والّیكى حالى ئا په حه تم بپرسى؟ نه ویش بروكانى وهك وشه ی لا هینایه یهك هيجى نه وت

ته نها به و بّوهینانه یه كه ی پّی را كه یاندم كه دهمى نه وه نده بچو كه

قسه ی پّی ئاكرئ، یا خود بیزارو وه پرسه لیّم وه لامم ناداته وه))^(۲)

نالی له م پرسیا ره دا مه به سستی بی ئومید بوونی هتی له وه ی كه یاره كه ی

له حالى ئا ره حه تی بپرسى؟ هه روهك له په وتی ده ربړینی به م شیوه یه ده رده كه وئ . چونكه پرسیا ره به (ئایا) كه له سه ره تای رسته بّی وه لامى

^۱ دیوانى مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکرىمى مدرس ل ۲۶۷

^۲ دیوانى نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکرىمى مدرس ل ۲۷۱

به (به لی) یا (نا) ده بی وه لامیش لیږه که به لا به مانا (نا) بی واته: لیت
ناپرسم بی نومید به .

۵- بو دهر برینی ناخوښی :

نالی ده لی :

نالہ ((نالی)) نالی یه وا خه لکی خسته زه لزه له

یانه خو حه شره، گونه هکاران ودها هاواریه ؟!

((نالہ نالی دهر وونی زه بوونی)) نالی یه خه لکی بیزار کردووه، دنیای
نالوزاندووه، یانه خو روژی حه شره؟ هر گونا هبارو له ئاستی خویدا
که وتووه ته هاوارو پارانه وه دهنکه دهنکیان گوئی عالم که پ نه کا))^(۱)

نالی له م دپږه شیعره یدا ده یه وی له پږگای پرسیار، خه م و ئیش و
نازاری خوئی نیشان بدا، نه وه یه ده لی: ((یانه خو حه شره گونا هکاران ودها
هاواریه))؟ ناله نالی خوئی به راورد کردووه به ئاه و نالینی نه و
گونا هبارانه، له بهر نه وه ی نازارو ترسیان به هیچ نازارو ترسیدی به راورد
ناکری له زوری و ناخوښیدا، که وایی ده بی نالیش به م شیوه یه توشی
ناخوښی و نازار بی .

۶- بو دهر برینی سه رسورمان :

نه حمه دی خانئ ده لی:

سو همتین خوبخوه نزان چ حاله

هوشیاریه خونه یا خیاله ؟!

مانای وشه : سو همتین : شه وتین . سو وتاین . نزان : نزانین . نازانین .

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۵۸۵

واته: ئیمه سووتاوین و نازانین له چ بارودۆ خیکین خهونه
بینیمان؟! به ئاگاین؟! یان خه یالّه؟! ^(١)

ئهحمه دی خانێ له م دهبرینهیدا که ده لێ: چ حاله... مه بهستی
سه رسوپمانه له وسێ شتهی که ناوی هیناوه، ئه م سه ر سوپمانه شی به
وشه ی پرسی (چ) ده بریوه.

^١ مه م وزین ئهحمه دی خانێ شهرح جان دوست ل ٢٢٠

پاهینان

پرسیار له ههر یهك لهم دێره شیعرانه بۆ چ مه بهستێك به كارها تووه ؟

۱- ئێسته ش مه كانی ئاسكه یه (كانی ئاسكان)؟

یا خو بووه به مه لعبه یی گورگ و لوورده لوور

نالی

۲- شیعرى خهلقى كه ی ده گاته شیعرى من بۆ ناسكى

كه ی له ديقه تدا په تك ده عوا له گه ل هه ودا ده كات

نالی

۳- بـوچى حاجى نه خوینی وهك تـووتى

ئه م زه مانه هـه زارى خـسته قه فه س

حاجى قادر

۴- هه مـوو قه ومیك وه سه ركه توون لـه هه وراز

بـه شى تو كورده تاكه ی هه ر نشیوه

هیمن

كه ی له كن ئه حمه ق ده بی حاجاتى دانا پوا؟!

قه ت ده كرى چه رمه كه ر یابه عه با یابه كه وا؟!

مه محوى

چوارهم : بانگکردن: داواکردنی (دوینره) له گوینگر بو وریا بوونه وه و گوی پریه لی یان پوو لیوه کردن^(۱) به هوئی نامرازیکی و تراو- وهك نهی ، هوئ می ، یا ، و ، ه ، ی - یا نه و تراو ناوازی پرسته ناماژه به بانگکردن بکات.

به کار هیفانی بانگکردن بو مه بهستی تر

بانگکردن وهك نه وانهی له مه و پیش باسماں کردن زور جار وا ده بی له مانای بنه پرتی خوئی دهرده چی بو مه بهستی تر به کاردی پرهوت و به لگه ناماژهی پی دهکات وهك :

۱ - بو پارانه و هو دهرخستنی بی هیزی :

مه حوی ده لی :

نه پییهك هه لگری شوینی، نه دهستی گه ییه دا وینی
خودا! دهرحق به نه حوالی منی بی پاوو په ل، چاری!

واته: نه پی یه کی گورج و گولم هه بوو بتوانی شوین پی یار هه لگری و بزانی له کوپییه و پی بکات، نه نه و دهسته شم هه بوو بتوانی بکات به داوینی یار سا... خواجه چاریکی منی بی دهست و پی بکه ((^(۲)

مه حوی که ده لی: خودا واته: خودایه یان نهی خودایه نامرازی بانگ کردن (ه) یان (نهی) نه و تووه، ته نیا بانگ کراوی و تووه، بو نه وهی کیشی شیعره که ی له نگ نه بی، ناوازو خویندنه وه ناماژه به بوونی نامرازی نه و تراو دهکات ، مه به ستیشی له م بانگکردنه پارانه وه و دهرخستنی بی

^۱ علم المعانی (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۴۱۱

^۲ مه حوی دیوان لیکولینه وهی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۳۰۰

هیزی خویتی ههروهك له پرهوتی پستهكه دهردهكهوئ، له لایهکی تریش بانگکردن به مانای بنه پرهتی ناشی به رامبه ر به خوای تاك وته نیا .

۲- بۆ ئامۆژگاری :

نالی دهلی :

ئه لا ئه ی نه فسی بووم ئاسا، هه تاكه ی حیرصی ویرانه !
له گه ل ئه م عه شقبازانه بپوۆ بازانه ئازانه

مانای وشه: بووم ئاسا: عاده ت وهك كونده به بوو .بازانه : وهك باز.ئازانه: ئازایانه .

واته: ((ئهی نه فسی چه ز له ئاوه دانی نه کردوی وهك كونده به بوو ویرانه نیشین: ئه م دنیا یه له چاو ئه و دنیا دا وهك كه لاوه ی ویرانه وایه، ده سا توۆ تاكه ی دهس به رداری ژیا نی ئه م كه لاوه ویرانه یه نابی؟! ئازایانه هه لسه، وهك بازی تیژ په ر، بفره و، له گه ل عاشقانی پێگای راستیدا پوو بکه ره ئاوه دانی عه شق و خواناسی .))^(۱)

نالی له م دیپدا كه دهلی: (ئه لا ئه ی نه فسی بووم ئاسا) ئامپازی (ئهی) بوۆ بانگکردنی راسته قینه به کار نه هیناوه، چونکه نه فس به شیوه ی راستی بانگ نا کرئ، به لکو بوۆ مه به ستی ئامۆژگاری به کاری هیناوه ههروهك له پرهوتی پستهكه دهردهكهوئ .

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینهوهی مهلا عبد الکریمی مدرس ل ۴۸۲

۳- بوسوکایه تی پی کردن :

نالی دهلی :

وا خوانی که ناری من بو نوقلی دهم و ماچه

ئهی لووته خوړی ته کیه، سا تو له که نارت چی!

مانای وشه: که نار: داوین . لووته خوړ: بخوړی پارووی زل. که نار:

قهراخ . لیوار.

((واته: کوڅی من که نه لئی سفره و خوانی پاخراو و پازاوه یه و

پریه تی له شیعرې جوان، ترخانه بو باسی دهم و ماچی دهمی وهک نوقل

و بچوک و شرین و خوڅی یار. تویش، ئهی کابرای پارو و زل گلینی ناو

ته کیه، پیاوی ئهم مهیدانه نیت و شایانی ئه وه نیت بییت له قهراخی ئهم

سفره یه دا دانیسی و دهستی بو پاکیشی...))^(۱)

نالی که دهلی: ئهی (لووته خوړی ته کیه) مه بهستی مانای په یوه سته

که په وتی پرسته ئاماژه ی پی دهکات واته: که سیکی هیچ و بی بایه خ و بی

ده سولات. بو ئه و مه به سته ش ئامرازی (ئهی) به کاره یتاوه که بو

بانگکردنی (که س) به کاردی بو نیرومی و کو مه ل.

۴- بوسوکایه تی پی دلسوزی :

قانع دهلی :

ئهی وه تن دهر دت له دلما، زامی سهد خه نجر ئه کا

بو برپینی جهرگی له تله ت ، ئیشی سهد نه شته ر ئه کا^(۲)^۱ هه مان سه رچاوه ل ۶۴۵^۲ دیوانی قانع کوکړدنه وهی برهان قانع ل ۴۴

قانع لهم دپړه شيعرهيدا كه دهلي: (نهي وهتېن) مهبهستی دهربرپنی
 دلسوژی خوږهتی هر وهك لهپهوتی پستهكه دهردهكهوی بو نه ومهبهستهش
 نامرازی (نهي) بهكارهیناوه وهتېنی وهك كهسیك سهریكردوه.

۵- یوسه رسامی ووهسف کردن :

نالی دهلي :

نهي سهرووی بوله ند قه ددو، برو تاق و، مەمك جووت!
 كي دهستی دهگاته بهی وناری نه گه یشتووت ؟!
 واته: ((نهي یاری بالا وهك سهروو به رزی، برو وهك تاق كه وانی، مەمك
 دووان، تو بالات نه وهنده به رز بی، كي دهستی نه گاته جووته مەمکی وهك
 کاله بهی و جووته گوئی وهك هه نارت كه هیشتا پی نه گه یشتون؟!))^(۱)
 نالی لهم دپړه دا سه رسامی خوئی پیشان ددها بهو سیفه تانهی
 كه له یاره كهی دا هه یه، نه م سه رسامیه شی به به كار هینانی (نهي) دهربرپوه.

^۱ دیوانی نالی لیکوالینه وهی مهلا عبدالکریمی مدرس ل ۱۵۲

راهینان

نالی له م دتیره شیعرانهیدا بانگکردنی بو چ مه به سستیک به کارهیتناوه ؟

۱- ئاسمان هه ورین ده بی ئیمه به غه مگینی ده لئین
ئهی خودا چ بکهین له ژیرئهم کاوله ی کهس تیا نه ماو

۲- له دووری تویه ئهی خورشیدی پرتو به خشی شه و گهردان
که نالی له حاله تی میحاقی ماهی نه و دایه

۳- ههی که ریکم بوو چ په یکه رطه ی که ری هه وراز و لیژ
سینه پان و مووچه کورت و شانه به زو گووی دریژ

۴- قوربانی توژی ریگهت بم ئهی بادی خوش مریور
ئهی په یکی شاره زا ، به هه موو ده شتی شاره زوور

پینجه م خوژی (آتمنی): داوا کردنی شتی که بهوئی یهك له و
نامرازانهی تاییه تن به و مه به سته و، شته كهش له وانه نه بی بیته دی.^(۱)

ئه وهی له م پیناسه یه بو مان دهرده كه وی، به دی نه هاتنی شتی داواكراو
به شیوازی خوژی وهك ئه م شیوانه ی خواره وه ده بی:

۱- نه هاتنه دئی له بهر ئه وه بی شته كه رابردوو بی و به سه ر چووبی .

نالی ده لی :

مه موو پوژی له تاو هیجرانی ئه م سال

ته مه ننای مردنی پیراره بی تو^(۲)

نالی له م دیره شیعره دا ته مه ننای له جیاتنی (خوژی یان بریا)
به كار هیناوه، خوژگه ی بو مردنی پیراره، ئه مهش به ده ست هینانی شتیکی
مه حاله و نابی .

ب/ نه هاتنه دئی له بهر ئه وه بی چونكه نه ویستراوه:

محسن ده لی :

مه ژاریك ده ست پاك ، به ده نگ ده گریا

له بهر نه بوونی، هه ر ده ی گوت بریا

منیش گه نده لبام ، وهك گه نده لكاران

بوچی وام نه كرد، بو نه بووم وریا؟!^(۳)

^۱ جواهر البلاغه (أحمد الهاشمی) ل ۱۰۳

^۲ نالی دیوان لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۸۴

^۳ گولزاری هوتراوه . ده ستنوس

دهست دريژ کردن بو گندهالی شتيك نيبه له وانه بي نه بي، به لام به كه سانی دهست پاك و خو پاريز ناكري، باری دهرونی و دهردی هه ژاری واده كات بريای بو بلی به لام پوودانی مه حاله، چونكه به لایه وه نه ويستراوه .

۲- شتيكه ويستراوه و پانه بردووه، به لام بوونی نه سته مه و له دهسه لات دانیه: وهك

محسن دهلي:

كوپريكي زكماك، هه ر دهوت بريا
به دهریاوانی، بـم ديبا دهریا
چ سه رسوپمانی، له خو گرتووه؟!
ئينجا بمردبام، نه و دهـم له خوشيا(١)

دهریاوانی شتيكي ويستراوه، به لام بوونی بو كوپر نه سته مه و نابي .

له پیناسه ی خوژی وتمان شته كه له وانه نه بي بيته جي، نه مهش واته نه گهـر له وانه بوو بيته جي، نه و كاته ده بي به هيفی وهك قوتابيه كي زیرهك بلی بريا ده بووم به نه دازيار، نه دازيارى بو قوتابی تيکوشر و زیرهك شتيكه له وانه يه بي به نه سته م دانانری .

له زمانى كوردی چەند ئامرازێك بوخوژی به كارها تون له وانه :-

(خوزگه ، خوژی ، بريا ، كاشكى)

خوزگه، خوژی: هه ردووكيان يهك ئامرازن بو يهك مه بهست به كاردین .

^١ گولزاری مۆنراوه (محسن احمد مصطفى) دهستنوس

خادیم دهلی :

خوزگه نه مزانی به خادیم تو به چی پحمی نه کھی؟

یا دوعا یا ئیلتیجا، یا پارانه و هم بی به کهره م

واته: ((وای دهنا بمزانی بایه کهره م به خشی تو بو خادیم به چی نه بی

به دوعا یان ئیلتیجا یان به کهره م؟))^(۱)

ئامرازی (بریا) وهك (خوزیا) بو هه مان مه به ست به کاردی. وهك بریا

نیوه هه مووتان زیرهك بوونایه .

کاشکی: نه مه ش ئامرازیکی تره بو واتای خوزگه هاتووه، فارسیه .

صافی دهلی :

نه ی کاش شهوی هیجران بووبا به صباح الخیر

چونکیکه له پوژی پووی نه ظهیریکم بوو

نه ی کاش کورتکراوه ی (کاشکی) به واته: خوزگه بوو بایه (صبح الخیر)

بوو بایه سبهینه ی خپرو خوشی، خوزگه شهوی هیجران پویشتبوو بوو بایه

پوژی به یه ک گه یشتن و چاک و چوئی و له یه کتر پرسین و دواندن^(۲)

بنچینه کانی رسته له زانیستی واتاناسی

رسته له زانیستی واتاناسی له سه ر دوو بنچینه ی سه ره کی داده مه زری، یه کیان

پالپینراو (المسند الیه) به نه وه ی تریان پالتراو (المسند) ه نه وه ی به ر له م

نیوانه ش له رسته دا ته واکهره . بکه ر له رسته دا نه و که سه یان نه و شته یه

^۱ دیوانی خادیم لیکۆلینه وه ی (جمال محمد محمد أمين) ب ۱۸۲۱

^۲ دیوانی صافی لیکۆلینه وه ی محمدی مصطفى میرانی ل ۱۶۰

کاریکی تهواوی به بی یاریده ی درابیتته پال و کردبی به بکرو مانای تهواو و سهریبه خو به دهسته وه بدات.

نیهاد: نه و کهسه یه یان نه و شته یه هه وال (خبر) ټک یان سیفه تیکی درابییتته پال و کرده وه یه ک نیشان بدات به یاریده ی وشه ی تروه ک وشه ی (بوو) بوډه می کاری پابردوو یان بوډه می کاری پانه بردوو (ناینده) وه ک (ه) که یه ک له وه زیفه کانی جیناوی لکاوه بو که سی سییه می تاک و کاری ناته واوه بو کاتی نیستامامو ستا (نهریمان خوشناو) ده لی: (ه) جیناوی لکاوه بو که سی سییه می تاکه و بو نیهاد ده که ریته وه، هیچ جوړه کاریکی تیدانییه، که ده لیین سهرباز نه دنازیاره (سهربان) نیهاده (نه دنازیار) گوزاره یه (ه) جیناوی لکاوه بو نیهاد ده که ریته وه، رسته که به م شیوه یه بی ده بی به پرسته ی ناوی (الجملة الاسمية) نه مه ش واته پرسته ی ناوی له زمانی کوردی بوونی هیه، نه گهر نیهاد ناوی تاییه ت بوو: یان ناوی که سی بوو: یان جیناوی سهریبه خو بوو بو که سی سییه می تاک.^(۱)

به م شیوه یه ی که باسما لپوه کرد رسته له زمانی کوردی ده بی به سی

جوړ:

۱- پرسته ی کاری تهواو: نه گهر له پرسته که کاری تهواوی بی یاریده درابوه پال بکهر، له هر پرسته یه ک کاری تهواو ه بیته نه و چه مکی بکهر بهرکاری پاسته وخو یا خود ته نیا بکهر له پرسته که بوونی ده بیته. مه به ستیش له کاری تهواو نه وه یه کات و پودانی تیدابی و کاره که ش له پووی هیزه وه تیپه ری یان تیینه په پی، وه کو نیوه ی تیکو شه ر سهرده که ون.

^۱ سه لام ناوخوش - نهریمان خوشناو زمانه وانی ۱۶۱-۱۶۲

٢- پسته ی کاری ناتەواو: (بەو پستانە دەوتریت ،کەواکارەکانیان لەجوۆری ناتەواو دابیت، کارا(بکەر) بەکارەکە هەڵناستیت و کارەکە لە سنووریکی ناتەواوی و بێ هیژی بخولیتەوه.^(١))

ئەمەش واتە کاری ناتەواو لەپووی هیژەوه تێنەپەرەو بەکارنایی، تەنیا بەچوونە پال و شەیهکی تر نەبێ کە پێی دەوتریت تەواو کەری کاری ناتەواو ،لەوکاتەش بکەر بەرکاری راستەوخۆ بوونیان نابێ پیکهاتە ی ئەم جوهر پسته یەش بریتیه لە نیهاد و گوزارە .و هکو شیرزاد زیرەکە .

٣- پسته ی ناوی (أَلْجَمَلَةُ الْإِسْمِيَّة) ئەگەر لە پسته کە نە کاری تەواو هەبوو نە کاری نا تەواو، نیهادیش ناوی تایبەت بێ، یان ناوی کەسی بێ، یان جێناوی سەر بەخۆ بوو بۆ کەسی سییەمی تاک.^(٢)

پسته لە زمانی کوردی کە ئەم سێ جۆرە ی هەبێ لە واتاناسیش بە هەمان شیوەیه، بەلام بنچینهکانی لە هەمووشوێنێک وەکو یەك نابێ، جاری وادەبێ لە بنچینهکانی پال پێوەنراو(بکەر - نیهاد) یان پالئەراو (کار،گوزارە) لە پسته لادبرێ لەبەر چەند هۆیک :

یەكەم لابردنی بکەریان نیهاد:

١- لەبەر دوو بارە بوونەوه ئەگەر لە پسته ی پێشەخۆی ناوی هاتبوو .

نالی دەلی :

پێم دەلێن: محبوبە خیلەو قیچە مەیلی شەپدەکا

خیل و قیچە، یا تەرازی نازی نەختی سەردەکا؟!

^١ زمانەوانی سەلام ناوخۆش - نەریمان خۆشناو ل ١٦١-١٦٢

^٢ پێزمانی کوردی بەشەکانی ناخاوتن نەریمان خۆشناو ل ٧٢-٧٣

((نالی له م غه زه له یدا بهر په چی نه وانه ده داته وه که خپلی حبیبه یان به عهیب داناوه، ده لټن: خوشه ویسته که ت خپل و چاو لاره خپسه له خه لکی ده کات وهك بلټین شه پریان پیّ ده فروشی، نه خیر نه خپله و نه خپسه ش له که س نه کا ته نها نه وه نده یه ته رازوی نازی که چاویه تی که میك سر نه کا به سر لایه کا ناز زور تر نه کا تا به سر لایه که ی ترا.. سرکردنی ته رازوو نه وه یه که هلی نه بری هردو سره که ی هاوسه نگ نه بن))^(۱)

له نیوه ی یه که می نه م دپړه دا نالی پرستی (محبوبه خپل و قیچه) ی هیناوه ته وه له

نیوه ی دوه می دا دیسان هه مان دپړی هیناوه ته وه، به لام به بی هینانه وه ی به شی نیهاد که محبوبه یه ته نها وتوویه تی (خپل و قیچه) نه مه ش له بهر نه وه ی پرسته که له پیشدا هاتوه و، گوږگر له مبه سستی ده گات و پیویست به دوباره کردنه وه ناکات.^(۲)

۲- له بهر نه وه ی بکه ر له لایان خه لکه وه ناسراو بی :

نالی ده لی :

ده فهرمووی چاوه که ت زنجیرکه ((نالی))!

که مطلق چانیه ئینسانی هه رزه

واته: ((نازیز! تو پیم نه فهرمووی چاوت وهك ئینسانیکي هه رزه وایه یا بیبیله ی چاوت وهك که سیکي هه رزه و بیّ ته ربیه ت وایه، بهرللابی و که س لیّ نه پرسیته وه چی نه کا. بوّیه که وتووه ته دووی من و هه ر ته ماشای من

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۰۸

^۲ هونه ری پهوانبېژي له شیبهری تالی دا عبد السلام سالار ل ۲۵۸

نه کا . بیبهسته وه مه هیله دوام بکه وی، چونکه باش نییه ئینسانی
مه رزه، یا چاوی مه رزه به ره لایلا بکری و جله وی بو شوپ بکری))^(۱)

نالی له نیوهی دپیری یه کهم که ده لی (ده فهموی) ناوی بکه ری نه
بردوه که حه بیبهی یاریه تی له بهر نه وهی خوشه ویستی ناسراوی نالی یه
به پیو ویستی نه زانیوه ناوی بی نی، به لکو بی ناو هی نانی پاسته وخو کاری
پانه بردوی ((ده فهموی)) داوه ته پال .

۲- له بهر نه ناسراوی بکه ر:

مه حوی ده لی :

پرسرا حال، که من که وتم له بهر پتیا دریژ
نه و وتی: هر سیبه ری دیوم بوه سه رسام و گیژ

واته: ((که له بهر پتی یار دریژ که وتم هه وال میان لی پرسی نه ویش له
وه لامدا وتی:

ته نها به دیتنی سیبه رم سه رسام و گیژ بووه و که وتووه، نه گینا نه
دیومه و نه دیومی))^(۲)

(مه حوی) که ده لی: (پرسرا حال) بکه ری له بهر نه ناسراوی باس
نه کردوه کاری پابردوی نادیار که (پرسرا) یه د راوه ته پال حال (بووه
به جیگری بکه ر .

^۱ نالی دیوان لیگولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۴۵۰

^۲ دیوانی مه حوی لیگولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۴۲

۴- باس نه کردنی بکه ریان نیهاد له بهر به کهم زانینی :

نالی ده لّی :

گوتم: قوربانی تو من بم، گوته قوربانی تو سهگ بی

گوتم: شیشه ی دلم ناتوی؟ گوته بوچیمه مه کسووره

واته: ((به یارم وت : به قوربانت بم، که چی نه و نه و نه دله دلی پهق بوو، دلی شکاندم و له وه لآمداتو: سهگ به قوربانت بی له گه ل نه و نه دله هه دهست بهرداری نه بووم و پیشنیارم کرد که شووشه ی دلمی بده می بجیته ناوی و پازی بی به خوشه ویستی و له دلما جیگیر بی، به لام قایل نه بوو وتی: تو دلت شکاوه و، منیش ناچمه ناو دلی شکاوه و))^(۱)

له دوايي دپړی دووهم که ده لّی: (بوچیمه مه کسووره؟) نیهادی باس نه کردووه که دله، نه ی وتووه (دلی مه کسووره) نه مهش له بهر به کهم زانینی ته ی .

۵- له بهر پاراستنی کیشی هونراوه :

مه حوی ده لّی :

وتی: میوه ی به هه شته شیعرى ((مه حوی))

خودا نه بپړی له باغم داری به ردار

واته: ((یه کیك وتی: شیعرى مه حوی نه و نه دله جوان و خوشه وهك میوه ی به هه شت وایه. سا خواجه داری بهری توانای شیعر وتن له باغی ژینی من نه بپړی، بو نه و نه دله هه میوه شیعرى جوانی وهك میوه ی به هه شت خوش بلیم))^(۲)

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۴۱۰

^۲ دیوان مه حوی لیکولینه وهی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۱۲۰

مه حوی له بری ئه وهی بلی (یه کیک وتی) ته نها وتوویه تی (وتی) بی
ئه وهی ناوی بکه ر بیات ئه مه ش بو ئه وهی کیشی شیعره که ی له نگ نه بی .

گوتمان بکه ر یان نیهاد زۆر جار واده بی له پسته باسیان لیوه ناکری
له بهر چه ند هوێک له و هوێانه ش هه ندیکمان باسکرد، به لام باسکردنی
هه ریه ک له م دووانه "بکه ر یان: نیهاد" به پتویست ده زانری باس بکری
نه گه ر هیه به لگه یه ک نه بوو ئاماژه به بوونیان بکات، جاری واش ده بی
به لگه ش هه یه بو لابرندیان له گه ل ئه وه شدا په سند وایه له پسته دا باسیان
لیوه بکری، په سندی باسکردنیشیان ئه مانه ن :

۱- به راورد کردن له نیوان دوو نیهاد یان دوو بکه ر یان زیاتر:

نالی ده لی :

تو نه وشکفته وه ردی، من مایلم به زه ردی

تو هه مه سه رتی نه سیمه، من هه مه دم له هیبه

((نالی ده یه وی بو یاره که ی پوون بکاته وه که له یه کتر دوون پتی
ده لی: تو گول غونچه یه کی تازه پشکوتوی به په نگ و بو ی هه روا تو
هاوپی شنه ی فینکی بیابانی و تازه له پووی ژیان ئه کرییته وه. منیش
خه ریکه زه رد ده بم، هاوپی هه ناسه ی گه رمی وه ک بلیسه ی ناگری دووری
سوتاندمی و هه لی پرۆزاندوم))^(۱)

نالی له م دێردا چوار بکه ری هیناوه ته وه که (من، تو) یه به راوردی له
نیوانیاندا کردووه به م شیوه ی که له شیعره که ی دیاره .

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۹۵

۲- له به ربی هیزی به لگه و، بی هیزی تیگه یشتنی گوینگر:

مه حوی وی ده لی :

دنیا تیاترۆیه، مه وهسته تیا برۆ

کی مایه وه تیا، نه بووبی تیاترۆ؟

مانای وشه: تیاترۆ، تیئاتر: تیاترۆخانه، جیگای دانس و پیشاندانی شانۆ نامه به ئاواز و موسیقا و دانسه وه. له زاروهی میلی کوردیدا مانای دانسی نا شهرعی و ئافرهتی سه ماکه ری

نیمچه پروت و قووتی وه رگرتووه، به لام مه حوی مانا راسته که ی به کار هیناوه. ترۆ: به دناوو ئابروچوو.

واته: ((دنیا وهك تیاترۆ خانه وایه و، شانۆ نامه یه به ئاواز و موسیقا و دانسه وه، بۆ ئه و كه سانه پیوه ی په یوه ستن له پیگای ئه و به رنامه یه نین كه خوا بو ی داناو، هه ركه سیكیش به رده وام بوو له سه ر كاره كانی ئه م به زمه و ئه م شانۆ نامه یه بیر ی له كاری راستی خوا نه كرده وه، یاسا كانی ئه وی جیبه جی نه كرد، ئه وه ئه بی به كه سیکی ترۆ و به دناوو ئابرو چوو))^(۱)

ئه گه ر مه حوی ده ست نیشانی نیهادی نه كرد بایه كه دنیا یه ئه و كاته به لگه یه کی وانه بوو ئاماژه ی بۆ بكات، خوینه ر یان گوینگر بو ی هه بوو نیهادی کی تری بۆ دانا با وهك ئه م (شوینه) یان (ئیره) ئه و كاته ش ئه و مه به سته ی به ده سته وه نادا، بو یه ده بی نیهاد بگو تری كه (دنیا یه).

^۱ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۰۲

۳- بۆ پەرچدانه وەمی کەسانی بێ پروا :-

مەحوی دەلی :

ئەو هادی سووبول، تەنیا ئەو مەبعووثە بۆسەر کول

بۆخەتمی پوسول، خاتەم ئەو تاجی پەسوولانە^(۱)

(ئەو) جیناوە بوو بە نیهادو باسکراوە مەبەستی بەرپەچدانه وەمی

کەسانی بێ پروایە.

۴- بۆ دەرپرینی گەورەیی نیهادیان بکەر:

مەحوی دەلی :

بێ حیسابە گەر گوناھم، باکم چیبە !

حەزرتی ئەو شافیعیە پۆژی حیساب^(۲)

(ئەو) جیناوە بوو بە نیهاد، مەبەست لێی پیغەمبەرە (د.خ) بەکار

هێنانی لێردا بۆ دەرپرینی گەورەیی ئەو زاتە یە کە خاوەنی ئەم پلە بەرزە

شەفاعەتە لە پۆژی دواوی.

۵- بۆ ناماژەکردن بەکەمی و زۆری بکەریان نیهاد :

نالی دەلی :

عومریکە بەمیزانی ئەدەب توحفە فرۆشم !

زۆرم وت و کەس تێنەگەیی، ئیستا خەمۆشم !

^۱ مەمان سەرچاوە ل ۴۲۶

^۲ مەمان سەرچاوە ل ۴۴

((واته: دهميک بوو به سەنگ و تەرازووی ئەدەب شیعري جوانم به ناو خەلکا بلاونە کردەوه، و عەنتیکه فروشیم ئەکرد. به لām تاستی تیگە یشتنی خەلک ئەوەندە نهوی بوو، هەرچیم وت کەس لیم حالی نهبوو! بۆیه ئیستا وابێدەنگ بووم!))^(۱)

(کەس) جیناوی نادیاره بکەرە بوکاری پابردووی نهی (تی نهگەیی) نالی گەر بکەری باس نه کردبا کە (کەس) ه زۆری وکەمی ناتیگە یشتوان له شیعره کانی نه ده زانرا، به لām به باس کردنی بکەر دەرکوت ئەوانه ی له شیعره کانی ئەو ناگەن زۆن، چونکە (کەس) لێره بو گشتی به کار هاتوه.

۶- بۆ سووکایه تی کردن به بکەر یا نیهاد :

مه حوی ده لّی :

ئە پبابی غینا ئەوەندە غەرره به زه پین

بی بۆنی به هارو دیتنی جو دزه پین

مانای وشه :

ئە پبابی غینا : ده وله مه ندان . غەرره : مه غرور و بابی بوو.

واته: (ده وله مه ندە کان ئەوەندە بابی بوونه، به و زیو زیوه ی هه یانه، سروشت و په وشتی نێره کەری دابه سراویان وەرگرتوه، بی ئەوه ی بۆنی به هاریش بکەن، یان دهنکه جو یه کیان چاو پی کەوی هه میشه له خو یانه وه ده زه پین))^(۲)

(ئە پبابی غینا) نیهاده مه به ست له باسکردنی بۆ سووکایه تی یه .

^۱ نالی دیوان لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۸۰

^۲ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۴۹

یاوهك ده لئى :

لا لغاوى واعظ ئه مپۆ مهوج ئه دا ،دهم پر له كهف
پیشی قیروسیا،کتیپی وه عظه کهى بوو بهرته پرف
مانای وشه :

بهرته پرف: فه وتاوه كه لك پتوه نه ماو .

واته: ((واعیظ ئه وهنده چه نه ی داوه ده می پرپووه له تف و كه فی
ده ریای ده می له لا لغاویه وه شه پۆل ده دا، چش له پیشی كه كه فی پیدای
نیته خوار،خه می کتیبه که ی بهر ده ستیمه ئه وهنده پرپی كه فی لی
كه وتووه كه لکی هیچی پتوه نه ماوه))^(۱)

(لا لغاوى واعیظ) بکه ره بو کارى پانه بردووی (مهوج ئه دا) مه به ست له
باسکردنى بو سوکایه تی پى کردنه .

^۱ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۷۴

راهینان

له م دپړه شيعرانه ی نالی دا بکړو نيهادی له چۀند شویني که باس
نه کړاون دهست نيشانيان بکړو هو ی باس نه کړدنیشيان ديارى بکړه:

۱- ماچى دهمه که ی دامى ، که دامى سه رو مالْم
بنواړه چ صه يياده، چ جه للاح به حـالْم

۲- وتم داخو چييه سوورو سپى تیکه ل ؟! که تيفکريم
سه راسه ر که لله یی وشتر، له باله ب خوینى ئينسان

۳- وه ی که پوزه ردی مه دینه و پووسياهی مه که که خوْم
دهرکړاوو دهر به دهر ، يارب ، دخيلی عه فووی توْم

۴- هه مـوـو روژي له تاو هيجرانی نه مـسـال
ته مه ننای مـرـدنی پيړاره بـی تـوـو

لابردنی پائئراو (حذف المسند) کار یان گوزاره یان ههوال. زانایانی
واتاناسی نهو جیگایانه یان دیاری کردووو بو لابردنی هه ریهك له مانه بهبی
نهوهی زیان به واتای پرسته که بگهییانی، به لکو لابردنیان دهبی به پیویست
ههچهند شوینیک وهك:-

۱- لابردنی له به ربوونی په یوه ستیک ناماژه به بوونیان بکات:

هیمن دهلی:

توی له من ون کردو منی له تو دور

نهو بستوکه ی دوژمن ناوی نا سنوود^(۱)

(هیمن) که دهلی: (توی له من ون کرد) کاری پابردووی (ون کرد)

به یوه ست و ناماژه به بوکاری پابردووی لابراو له (منی له تو دور) واته: منی
هه تو دور کرده وه.

۲- لابردنی له بهر دووباره بوونه وه:

مه حوی دهلی:

به خو کوشتن نه جاتی خو بده ((مه حوی)) وه کوو فه رهاد

له زوری قههره مانی عیشق، نه فه ند، هه نه جهل به سته

واته: (وهك) چۆن فه رهاد له پیناوی خو شه ویستی شیریندا خو ی

به کوشتدا، چاری تویش نه وهیه هه رهو پیگایه تدا به رده وام بی تا

به کوشت دهچی، چونکه ته نه نه جهل و مهرگ (به سستی) دلداره له پرووی

قاره مانیک و هك (عیشقدا)^(۲)

^۱ تاریک و بوون هیمن ل ۱۸۴

^۲ دیوانی مه حوی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۹۹

مه حوی که ده لئی (وه کو فرهاد) واته: چون فرهاد نه جاتی خوئی دا به خو کوشتن. کاری لابردهوه بوئه وهی دووباره نه بیته وه .

۲- لابردهی له به رنه وه بی کاریکی هاوشیوهی له پیشه وه هاتبی دهست نیشانی کاری لادراو بکات
مه حوی ده لئی :

خه ط و زاری که باسی که وته گولزار!
که چ نه ستوما وه نه وشه، غونچه دل ته نگ!

مانای وشه: خه ط : موو.زار: دهم. که چ نه ستوما: مل لار .
واته: ((که باسی دهمی بچوک و مووی ناسکی دهم و چاوی یار گه یشته ناو باخ و، وه نه وشه له شهرمه زاریدا ملی که چ کرد، چونکه خوئی له ئاستی مووی نه و دا به هیچ هاته پیش چاوو غونچهش دل ته نگ بو، چونکه دهمی نه وی له خوئی به نه بشکووتویی و بچوک تر دی!))^(۱)
مه حوی که ده لئی (غونچه دل ته نگ) واته: غونچه دل ته نگ بوو زانیویه تی کاری (بوو) لابردهی له دل ته نگ کار ناکاته سهر مانا، چونکه کاریکی هاوشیوهی له پیشه وه هاتوه که (که چ نه ستوما) یه بویه لای بردهوه وه نه وشه که چ نه ستوبی، دهمی غونچهش دل ته نگبی .
۴- لابردهی کار بو به هیزبوونی مانا:

قانع ده لئی :

له م حاله تی مه حکومی یه بیزار له ژینم
هاواره ده ساغیره تی، ئه ی کومه لئی شیران^(۲)

^۱ دیوانی مه حوی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۶۶

^۲ دیوانی قانع کوکرده وهی برهان قانع ل ۱۵۸

قانع که دهلی (غیرهتی) واته: غیرهتی بکن کاره که ی لابر دووه بو
مهیزی مانا .

۵- لا بردنی له بهرنه وهبی چه مکی بکهر دست نیشانی جوژی کاره که بکات :
مه حوی دهلی:

ئوی ئیمرو به دهوری تهختیا هلهله ی مه خلوق
له دهوری نه عشیا سبجی دبینی وهلوهله ی مه خلوق

واته: (دنیا تا سر بوکس نامینی، ئه وه ی ئیمرو پادشایه و خهک به
- دهوری تهخته کهیدا قولولوو شادمانی ده کیشن، سبهینی به دهوری
نرمه کهیدا، شین و زاری ده کهن)^(۱)

(هلهله ی مه خلوق و وهلوهله ی مه خلوق) هردوکیان بکهرن ئاماژه
به بوونی کاری لبراو ده کهن چه مکی ئه م جوژه وشانه خوین دهست
نیشانی کاره کهیان ده کهن هه رچه نده باسیش نه کرابی.

^۱ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۸۰

پاهینان

ئەم فەرمانانە چین و له بهرچی له م دێره شیعراڼه ی نالی نه هاتوون ؟

۱- من گریه ئەتۆ خەندە به یه کدی ده فرشین

من له علی به ده خشان و ئەتۆ لوئلوئی لالا

۲- ئەو چاو غه زاله ، فه ته راتی سه روماله

ئەو نه رگسه کاله نه منی هیشت و نه کاله

۳- لیوی تو ئاوی به قا من

خضرم

فه یضی تو په حمهت و من زه وزه گیا

۴- چاوی بخه له سه بزه وو سپرای دایره

جیی جیلوه گاهی چاوه که مه نه رمه یانه زوور

سییه م: پیشخستنی کاریان گوزاره :

رسته له زمانی کوردی له سهردوو بنچینه داده مه زری :

۱ - بکر و کار . ۲ - نیهاد و گوزاره .

مه به ست له بکر نه و که سه یه یان نه و شته یه که له رسته دا کاریکی کردوو، یان کاریکی دراو ته پال و شوینی بکره که له رسته دا پر ده کاته وه.^(۱)

مه به ستی له نیهاد نه و به شه ی رسته یه، که شتیکی خراو ته پال و هیچ شتی نه نجام نادات).^(۲)

گوزاره: ((نه و شته یه که ده خرپته پال نیهاده که و، مه می شه کاریکی نات و او ی له گه ل دایه))^(۳)

بکر له زمانی کوردی له پیش کاردی، نیهادیش له پیش گوزاره دی، به لام هه ندیک جار له بهر مه به ستیک، زانستی واتاناسی واده کات پاش و پیش له رسته دا پو بدات، واته: کار پیش بکر بکه وی، یان گوزاره پیش نیهاد بکه وی مه به ستیش له پاش و پیشخستن زۆرن له وانه:

۱- پیشخستن بوخیرایی کردن له خوشی دهر برین :

جزیری دبیزی :

قامه ت نه لیف دیم شهبی ماه	هات پادشاهی پرسسیاه
زولف و عه قاریب تینه سهر	دادو مه ده د سهد ئاه و واه

^۱ ریزمانی کوردی به شه کان ئاخوتن نه ریمان عبدالله (خوشناو) ل ۲۱

^۲ هه مان سهرچاوه ل ۷۴

^۳ هه مان سهرچاوه ل ۷۴

واته: پاشای خاوهن سوپاو له شكري زوړ- كه سانی نه ښینداری نه ون -
 بو لای نیمه هات، به ژن و بالای كه وهك(نه لیف) وایه له پاستی و پیکیدا،
 پووی وهك مانگ وایه له جوانی و تیشك دانه وه، نیمه ش داوی دادپه روه ری
 و ښینساف ده كه ین دهر باره ری مافی خو مان، داوی یارمه تی و به هاوار
 هاتنی لی ده كه ین بو نه و بارو دوڅه ی كه نیمه په یوه ست و دوو چاری
 بووین ، ناخ ناخ له کاری گه ری نه و زولفه نا لوزاو و پیچ خوار دووه ی، كه وهك
 كلکی دوو پشك به سهر پووی جوانی هاتووته خواره وه.^(۱)

جزیری له بری نه وه ی بللی پادشای پر سپاه هات، وتوویه تی(هات
 پادشاهی پر سپاه) هات کاری تیپه پی پابرد دووه درواته پال (پادشاه) و
 کردوویه تی به بکه ر، مه به ستیش له پیش خستنی کاری (هات) بایه خ دانه به
 هاتنی (پادشا) چونکه هاتنی پادشا كه یاره به لایه وه له وپه پی خوشی
 دابوو، بو یه له پیش هه موو شتیک ده لی: هات .

۲- بو خیرایی کردن له دهر برینی خه م و په ژاره :

هیمن ده لی:

له بهر نازاری ژینی نـاله باری

ده نالی بولبولی شهیدا به زاری^(۲)

و شه ی شهیدا هاوه لئاوه دیار خه ری ناوی بولبوله، چونکه واتای وشه ی
 بولبولی ته واو کردووه كه بکه ره،(به زاری) هاوه لکاره ته واو که ری کاری
 پانه بردووی (ده نالی) په شاعیر له بری نه وه ی بللی (بولبولی شهیدا ده نالی

^۱ العقد الجوهري / شرح احمد الزفنگی أحمد الجزری (الشیخ) ب ۱ ل ۲۴۷

^۲ تاريك و پوون هیمن ل ۱۱۲

وتوویه تی (دهنالی بولبولی شهیدا) کاری پانه بردووی (دهنالی) پیشخستووه
 ونه وهی هر زوونالینی بولبول پابگه یینی .

۲- پیشخستن بونا شکر اگردنی حال و شانازی به خو کردن :

نالی دهلی :

هره کاتم سه کهنات و، سه کهناتم هره کات
 چوسته سستی، قهوییه ضعیف و، سه ریعه که سه لم

مانای وشه :

هره کات: جووله. سه کهنات: دامرکان. چوست: چالاک. که سه ل: ته مه لی.
 واته: ((جووله و هک دامرکان وایه و که س پی نازانی، که چی له پاستیشدا
 هر له حالی جووله دام وکار نه که م و تاویکیش دامرکانم نییه، هه میشه هر
 ه جووله و کار دام، سستیم له ئاستی بژیوی خه لک دایه و بی هیزیم له
 نستی هیزدا یه و ته مه لیم له ئاستی په له کردن یانایه. مه به سستی نه وه یه،
 ه هیچ دا له که س ناچم و له هه موو دیمه نیکی بژیوی ئاده می زاد دا له
 خه لک بالا ترم))^(۱)

له نیوهی دیپی دووه می نه م هونراوه شاعیر ده لی: (سستی، ضعیف
 . که سه ل) نه م هه رسی وشه یه ناون و نیهادن چونکه هر یه که یان
 سیفه تیکی دراوه ته پال که له پیشی دا هاتووه (ه) له وه شه ی (چوسته،
 قهوییه، سه ریعه) کاری ناته واوه به یارمه تی وشه ی چوست، قهوی،
 سه ریعه، بوونه به گوزاره. نالی له بری نه وه ی بلی سستیم چوسته، ضعیفیم

^۱ دیوانی نالی لیکوئینه وهی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۲۹۰

قه وییه، که سه لم سه ریه، هه ستاوه گوزاره ی پیش نیهادی خستووه، نه م جوړه دهربرینه شی بو نیشاندانی حال و شانازی به خو کردنه

چونیه تی شیوازی دهربرین

تاییه تکریدن، یه کسان، کورتجی، درژ بړی، پیکه وه نان، دابرین که سانی پموانیژو شاره زا له گوزارشت کردن و دهربرینی ماناو مه به ست ده توانن نه و شوینانه هه لبرژین که له گه ل باری گو یگرو خوینهر ده گونجی: کامه یان له م شیوازان ه پتویسته :

یه که م: تاییه تکریدن: التخصیص :

تاییه تکریدن: نه وه یه شتیك به شتیکی تر تاییه ت بکه ی به چند پیکایه کی دیاریکراو.^(۱)

نیمه گهر به وردی له ده قه کانی نه ده بی کوردی بپوانین ده بینین تاییه تکریدن له زمانی نیمه ی کوردیش جیگای خو ی کردوته وه وه نه مانه ی خواره وه :

۱- به نه ری (النفی) وجیا کردنه وه (الاستثناء) :

نه و نامرازان ه ی بو نه ری نه فی به کاردین :

(نه ، نه خیر ، نا) یه .

نه و نامرازان ه ش بو جیا کردنه وه به کاردین ژودن له وانه :

^۱ جواهر البلاغه (أحمد الهاشمی) ل ۱۷۹

(جگه، بیجگه، بهولاره، بهبی، نهبی، بترانی، لی دهرچی، غهین)
(غیر) هرچند وشهیهکی عهره بیه بهلام کورد زور له دهرینهکانی
بهکاری دینی.

نالی دهلی:

ظاهر و باطن، له سهر له وحی حقیقهت یا مهجاز
ناشنای سرری قهله م بی، غهیری نالی کهس نهما^(۱)

(غهین) وشهیه ههلاوردنه واته: جگه له نالی (نالی) جیاکراوهیه (کهس)
لی جیاکراوهیه (نهما) نامرازی نه ری (نقی) یه نالی دهلی: ئه وهی ناشنای
نه هیئی قهله م بی ته نیا منم، سیفته تی ناشنابوون به قهله م تاییه تکراره به
خاوه ن وسف که خو په تی به هوئی نامرازی نه ری و جیاکردنه وه.

یاوه ک هیمن دهلی:

قهت له دنیا دا نه بوو بیجگه له ناخوشتی به شم
مات و داماوو په شیوو بی کهس و چاره ره شم!^(۲)

(نه) نامرازی نه ری (نقی) یه (بیجگه) نامرازی جیاکردنه وهیه
(ناخوشتی) جیاکراوه (بهش) لی جیاکراوه (هیمن) سیفته تی ناخوشتی
تاییه تکراروه به خوئی به هوئی نامرازی نه فی و نامرازی جیاکردنه وه.
الاستثناء:

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وهی مهلا عبد الکریمی مدرس ل ۱۳۱

^۲ تاریک روژ (هیمن) ل ۱۱۵

۲- به پاش وپېشکردن :

مه حوی ده لئ:

بی کهس منم ، که سی له زوبانم بگا نییه

مه مدهم خودا نه ناسن ودهم پر له یاخودا

((واته: له م ده ریای دنیا په دا گه شتی پوژگار نه وده نده ی دوری

خستوومه ته وه گه یشتوومه ته شوینی کهس شک نابهم تیاداو که سی نییه له

زمانم حالئ بی و له دهر دم بگاو به فریامه وه بیت، هر چیم له گه له به دهم

و دیمه ن هر یاخودا .. یاخودا.. یانه له خواده پارینه وه، که چی له

پاستیشدا له کو مه لیکی خوانه ناس به و لاوه نین.))^(۱)

مه حوی له بری بلئ (بی کهس منم) ده بویه بلئ (منم بی کهس) به لام

مه به ست له م دووا خستنه ی تایبه تکردنه، واته تایبه تکردنی بی کهسی

به خوئ، یانی بی کهسی پاستی منم، نه مه ش واته تایبه تکردنی سیف هت

به خاوه ن وه سف که خو په تی.

۳- تایبه تکردن به هوئ هندی وشه ی وهک :

ا / وشه ی ته نیا :

محسن ده لئ :

گشت له ناو ده چی چی له دنیا په

نه وه ی ده مینئ ، ته نیا خوا په

مه سته مه ولده له بو پښای پاست

ته نیا پاستی په خو شئ له دوایه^(۲)

^۱ دیوانی مه حوی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳-۴

^۲ گولزاری هوتراوه (محسن احمد مصطفی) ده ستونوس

ب/وشه‌ی (هەر) :

مه‌حوی ده‌لّی :

وتم: عیشق ئاگری گرتە وجوودم

وتی: هەر بابەتی سووتانە خاشاک

خاشاک: پل و پوش

((واتە‌گیانی تو وەک پل و پوش وایە هەر بۆ سووتان دەست دەدات))^(۱)

ج/وشه‌ی به‌س:

مه‌حوی ده‌لّی :

هەرچی هه‌یه‌ موسه‌بیبه‌، باقیکه‌ فانیه‌

به‌نده‌ی یه‌کێ به‌، به‌س به‌ره‌ عه‌بدی سه‌ ده‌زار

مانای وشه‌ : موسه‌بیب : ئه‌وه‌ی سه‌به‌ب دروست ده‌کات که‌خوایه‌

فانی: فه‌وتاووبی مایه‌ .

((واته‌: هەر موسه‌بیب شته‌ که‌ خوایه‌ و له‌ و به‌ولاوه‌ که‌س هه‌چ نییه‌ و ،

تویش ته‌نها به‌نده‌ی یه‌کێ به‌ که‌خوایه‌ و مه‌به‌ به‌به‌نده‌ی هه‌زار، که‌

سه‌به‌به‌کانن که‌له‌ برانه‌وه‌ نایه‌ن))^(۲)

^۱ دیوانی مه‌حوی لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۸۷

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۱۲۴

د/وشه‌ی بی:

مه‌حوی ده‌لی :

که‌سه‌یری ئاینه‌ی کردو له‌پاشان ئه‌م که‌لامه‌ی دی

وتی: من هه‌م به‌بی تیمثال و ئه‌م شیعرانه‌ی بی ئه‌مثال

((واته : یار که ئه‌م قسه‌ی منی بیست له‌باسی لیوو چاویداو بو تاقی

کردنه‌وه‌ی

پاستی قسه‌که‌م پوانیه‌ی ئاوینه‌ی باوه‌پی کردو وتی: نه‌جوانیکی تری

له‌چه‌شنی من هه‌یه‌و نه‌شیعری وه‌ک شیعرانه‌ی تویش و تراوه))^(۱)

ه/وشه‌ی ده‌بی :

هه‌یمن ده‌لی :

بزانه تو ئه‌وی ئه‌هلی هونه‌ر بی

ده‌بی یا ده‌س به‌سه‌ر یا ده‌ر به‌ده‌ر بی^(۲)

جوهره‌کانی تاییه‌تکردن :

تاییه‌تکردن به‌گشتی دوو‌جو‌ری هه‌یه :-

۱- تاییه‌تکردن له‌پێگای پاستی و حه‌قیقه‌ت :

ئه‌وه‌یه: شتیک تاییه‌ت بکه‌ی به‌شتیکی تر، ئه‌م تاییه‌ت کردنه‌ش

پاستی و حه‌قیقه‌ت بی ، شتی تر به‌خۆیه‌وه‌ هه‌لنه‌گری .^(۱) وه‌ک هه‌یج

^۱ دیوانی مه‌حوی لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عبد‌الکریمی مدرس ل ۲۰۲

^۲ تاریک رۆن (هه‌یمن) ل ۱۱۲

دروست که ریک نییه جگه له خوا ، ئیمه سیفته تی دروست کهرمان
تاییه تکر دووه به خوا، تاییه تکر دهنه کهش پاستی و حه قیقه ته، چونکه
سیفته تی دروست کهر تاییه ته به خوا، هر ئه وه ئه و توانایه ی هه بی، ئه مه له
کتیک دا ده بی که ده ربو گوینگر هر دوکیان پروایان به خوی تاک و ته نیا
هه بی بزائن هر ئه وه دروست که ره.

مه حوی ده لی :

به س بی سه به ب په رستی، ئه طیببا ده وا ده دهن

به س هر خوا طه بییه که نادا شیفا به که س

((واته: بابه سبی سه به ب په رستی و توژیکیش موسه بیبب به رستین ،

ئهم سه به بانه که پییان ده لئین پزیشک هر دهرمان ده دهن پزیشکی
پسته قینه هر خواجه که چاک کردنه وه ی نه خویشی له ده ست دایه و
به که سی ناسپیتری.))^(۲)

طه بیبی پسته قینه تاییه تکراره به خوا، تاییه تکر دهنه کهش پاستی و

حه قیقه ته، چونکه چاک که ره وه ی پاستی هر خویشی ته ئه وه ی تر ته نیا
هوکارن.

۲- تاییه تکر دهن به پیی درانه پال، واته: تاییه تکر دنی شتیک به شتیک ئهم

تاییه تکر دهنه ش بو ی هه بی شتی تر بگریته وه. ئهم شیوه تاییه تیه ش سی
جوژی هه یه :

^۱ جواهر البلاغة أحمد الهاشمی ل ۱۸۳

^۲ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکرمی مدرس ل ۱۴۸

۱/ تایبه تکرډنی تاك لایانه (الافراد) : نه وه یه كه گوښگر بیرو بپوای
هاوبه شی هه بی له نیتوان دووشت یان زیاتر.^(۱)

وهك كه س تاوانبار نییه ته نیا شوان نه بی، له كاتیکدا گوښگر بپوای وایی
شوان و سامان هر دوکیان هاوبه شن له تاوانه كه، بو په رچدانه وهی نه
بپوایه ده لئین: تاوانبار ته نیا شوانه.

مه حوی دهه لئ: :

پرسرا حال، كه من كه وتم له بهر پییا دريژ
نه ووتی: هر سيبه ری دیوم بوه سه رسام و
گيژ^(۲)

تایبه تکرډنی (سېبه) له نیوهی دیپی دووه می نه شيعره وهك وه لامیکه
بو كه سانیک وایزان بهر له سيبه ری مه حوی جهسته ی یاره كه شی
دیوه، بو نه مانی نه هاو به شیبه ده لئ: (هر سيبه ری دیوم) به هیچ
شیوه یهك منی نه بینوه .

یا وهك هیمن ده لئ: :

نیمه ناوالی له گوښه ی بی كه سی دا، غم نه بی
چا كه نه و لیږه ش، وه فای هر ماوه سایه ی كه م نه بی^(۳)

هیمن لیږه نه وه دهرده خات كه له گوښه ی بی كه سیدا هر غمی
ناوه له و بهرده وام له كه لیدا، له شادی وخوښی به دووره نه دهربرینه ی

^۱ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۱۸۵

^۲ دیوانی مه حوی لیكولینه وهی مه لا عبد الكرمی مدرس ل ۱۴۲

^۳ تاریخ ورون (هیمن) ل ۱۳۲

هینم وهك وه لأمیكه بو كه سانیك وابزانن هیمن له پال نه وهی كه غم ناوه لیه تی خوشی و شادیشی هیه، به لام هیمن به و هاوبه شییه پازی نییه و ناوه لیه تی غمی بو خوئی به تاك لایانه نیشانداوه و دووره له شادی .

ب - تایبه تکردنی پیچه وانه :

واته : تایبه تکردنی شتیك به شتیك بو په رچدانه وهی كه سێك برپای به پیچه وانه ی نه م تایبه تکردنه وه بی^(۱).

وهك كه سێك بلێ گهشت كه ره كه ته نیا هیوا بوو، بو په رچدانه وهی كه سێك برپای وابی گهشت كه ره كه شوان بوو هیوا نه بوو .

نالی ده لئی :

بو هه ركه سێ مه بذوله طه ریقیکی ئه مانه ت

هه ر عاشقی بیچاره له پێی خه وف و خه طه رما

مانای وشه : مه بذول : ئاسان . ئه مانه ت : سه لامه تی . ما : مایه وه .

((واته : هه ركه س پێگایه کی بی وهی و سه لامه تی بو ئه لوی

بیگریته بهر، عاشقی داماو نه بی رێگا که ی هه مووی مه ترسی و مه ینه ته))^(۲)

نالی كه ده لئی (هه ر عاشقی بیچاره له پێی خه وف و خه طه رما) سیفه تی

خه وف و خه طه ری تایبه تکردوه به مه وسووفیكه وه كه عاشقه بو په رچدانه وهی نه وانه ی له و برپایه دان كه پێگای سه لامه تی پێگای عاشقانه و خه وف و مه ترسیان نییه .

^۱ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۱۸۵

^۲ دیوان نالی لیکۆلینه وهی مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۱۲۰

ج/تایبه تی سه پاندن: قصرالتعین:

تایبه تی یه که به کاردی بو په واندنه وهی دودلی گوږگر که گومانی به پیچه وانه وه بی.^(۱)

وهك كه سيك بلې زهوی ده سووپی ، بو په رچدانه وهی نه وانه ی به گومانن له سووړانی زهوی .

نالی ده لی :

یا توربه تی، یا غوربه تی با پی بشکینین

هر مونته ظیره ((نالی)) نه گهر مردو نه گهرما

مانای وشه: تورپه ت : گوږ. غوربه ت: غریبی. پی شکاندن : هاتوچوکردن .

((واته: یا غریبیم بشکینه و بانگم که بیمه وه نه گهر به سهر زیندووبووم ، یا نه گهر مردم سهری له گلگو کهم بده و گوږه کهم پی شیل که .. هه رچون بی من هه میشه چاوه پتی پی گیشتم چ به زیندوویی بی چ به مردوویی. که واته بانه لیک برانه به س بی و په چهی نیوانمان بشکینین و به یه ک بگهینه وه))^(۲)

نالی که ده لی (هر مونته ظیره ((نالی)) نه گهر مردو نه گهر ما) ده یه وی دودلی یاره که ی پره وینیتته وه واته: وا گومان مه به من له چاوه پوانی تو دانیم، نه خیر به مردوویی و به زیندوویی من هر چاوه پوانی تو دلتیا به .

^۱ جواهرالبلاغه (احمد الهاشمی) ل ۱۸۶

^۲ نالی دیوان لیکوآینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۲۱

تایبه تکرندی راستی (حقیقی) به شیوهی درانه پال (الإضافی) به گویرهی سیفت و وهسف کراو دوو جوژی هیه :

أ/ تایبه تکرندی سیفت به وهسفکراو: ئه وهیه سیفت به وهسفکراو بیه ستریتیه وه و پیوهی تایبهت بکری و هر بو وهسفی ئه وبی، له هه مان کاتیشدا زور جار وا ده بی ئه م وهسفکراوه به سیفتهی تری بهر له و سیفتهی که پی تایبه تکراره وهسفی ده کریت وهك هیچ بژیوهر (رازق) يك نییه ته نیا خوا نه بی. بژیوهر (رازق) سیفته تیکه تایبهت کراوه به وهسفکراو که خوایه له هه مان کاتیشدا خوا وهسفی به سیفتهی تریش ده کری که میهره بانی و به خشه ندهیی و زوری تره. ^(۱)

مه حوی ده لی :

بهس بی سه به ب په رستی، ئه طیببا ده وا ده دهن
بهس هر خوا طه بیبه که نادا شیفا به کهس ^(۲)

(طه بیب) که سیفته ته تایبه تکراره به وهسفکراو که (خوایه) له هه مان کاتیشدا خوا

وهسفی به سیفتهی تریش ده کری وهك ناوه جوانه کانی .

ب/ تایبه کردنی وهسفکراو به سیفت واته: به ستنه وه و تایبهت کردنی وهسفکراو به سیفته تیک یا به چند سیفته تیک. ^(۳)

^۱ جواهر البلاغه (احمد الهاشمی) ل ۱۸۵

^۲ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۴۸

^۳ جواهر البلاغه (احمد الهاشمی) ل ۱۸۵

نالی ده لّی :

چیت له کاکولی سهرو مووی میانی داوه؟!

هموو هر همم و پهریشانی و دهردی سهری یه

مانای وشه : میان : ناوقه د. همم : هم : خه م

((واته : واز له قژی به کاکول کراوی سهری یارو له ناوقه دی وه ک موو

باریکی بیته .. هموو هرمایه ی خه م و خه فته و پهریشانی و دهردی

سهری یه ده سبهرداری بی باشته بوټ))^(۱)

قزو ناوقه د که وه سفکراون (نالی) تاییه تی کردوون به خه فته و

دهرده سهری له هه مان کاتیشدا ته م دووه وه سفیان به شتی تریش ده کری

هر وه کو (نالی) خوئی بهر له تاییه تکردنیاں به همم و دهردی سهری چوڼ

وه سفی کردوون .

^۱ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۵۸۵ - ۵۸۶

راهینان

هونه ری تاییه تکردن له م دپړه شیعرانه ی نالی دیاری بکه

۱- مه گهر هر یاری نه قشینم بیته نه قشی دل

که نه قشی غیری پهنکی نه و به ناوی دیده شورابی

۲- لــــه دووری نــــازهنیم زهنگ زهر دم

وه کوبه ی هــــر وه کوبه ی هــــر وه کوبه ی

۳- نه و چاوه که هه لدینی صد عه ربه ده دهنوینی

هر پوچه که بیستی نی له م غه مزه دوو باره ت چی!

۴- ظاهیرو باطن له سهر له وحی حقیقه ت یامه جاز

ناشنای سپری قه له م بی غیری نالی که س نه ما

یه کسانى: المساواة

یه کسانى(المساواة): دهرېرین و گه یاندنى ماناو مه به سته به واژه ی
یه کسان واته: واژه دهرېراوه کان بى زیادوو که م به پى ماناو مه به ست بى^(۱)

نه وه ی پتویسته به ناماژه بو کردن، کردنى یه کسانى به پیوه ر بو
هه لسه گاندنى کورتېرې و درېژېرې دهرېرین، نه گه ر له وه ی بو ی دانراوه
که متر بوو بى به کورتېرې نه گه ر زیادتریش بوو بى به درېژ بر ، زانا
په ونبیزه کان نه م شتوازه یان به هه ند هه لته گرتووه، چونکه نه و ده قانه ی
شتوازی په وانبیزیان به خووه گرتووه یان کورتېرې ده بى یان درېژېرې ده بى.
بو یه باش وایه نمونه هیتانه وه بو یه کسانى به ده قى شتوازی په وانبیزی
نه بى، به لکو به ده ق و دهرېراوى ناسایى بى^(۲)

خادیم ده لى :

دردى گرانه حالى هه ژا رى
مه گه ر وه ك نه وې نه خوینده وارى
به زگى تېرى، به سه د زگ برسى
كه س نیه جارى حالت برسى
موحتاجى ده ستنى نامه ران نه بى
بو هه مووكارى سه ر گه ردان نه بى
به هه ر دوولاه دنیا نا خوشه
هه ر كارى نه يكه ی هه مووى هه ر بو شه

^۱ علم المعانى (د. بیسیونى عبدالفتاح فیود) ل ۵۲۹

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۵۲۹-۵۳

ئەتەوی دايم دلت بی غەم بی
 قەناعەت بی زۆر بی یا کەم بی
 دلت بە دنیا هەر گیزمە بەستە
 دل بە خوا بەستە چونکی ئەو بەستە
 خووی فەرموویەتی خیتاب بە بەندە
 ((أليس الله بكاف عبده))^(١)

خادیم لەم دێرە شیعراوەیدا واژەیی بە گوێرە واتای مەبەست بە کار
 میناوە هەر وشەیکەیی لی لایەری و اتای دێرە کە لەنگ دەبی .

^١ دیوانی خادیم لیکۆلینەوێ جمال محمد محمد أمين ل ٢٥٦

ئایا دەتوانین ئەم دوودێرە شیعەرەى نالى بەدەر برینى ھونەر
پەكسانى دابنێن ئەگەرنا لە بەرجى ؟

۱- لیوی تو ئاوی به قسا من خضرم
فهیضی ره حمهت و من سه وزه گیا

۲-قوربان مه حاله پيکه وه بن سه برو ئيشتياق
خاريچ له نه صصی ئايه يه ته کليفي (لايطاق)

دووهم : کورتېږی / الایجاز

کورتېږی: خه سترکړنه وهی مه به ست و مانایه له چهند وشه یه کی که مدا به پوونی و ناشکرایي^(۱)

نوهی له م پیناسه یه دا دهرده که وی دهرېږینی مه به ست و مانای ته واوو خه سترکړنه وهی له چهند وشه یه کی که مدا، نوهیه وشه کانی که م تر بن له ناسایی خویان و له گهل نوه شدا مانای بو دانراوی خویان هه مووی بگه یینن، نهمه ش واته: کورتېږینیک به م شیوه یه نه بی، مه به ست و مانای به ته وای نه ده پیکا ده بی به دهرېږاویکی نا دروست له پوانگی زانستی په وانبیژی، که واته هونه ری کورتېږی ده بی له و کورتانه نه بی زیان به ما بگه یینی، له و دریژانه ش نه بی بی به دهرېږینیک ساده و ساکار، که وایی کورد جوانی گوتوه (قسه ی کورت دریژ مه که، ږیگای نزیك دوور مه که)^(۲) چونکه که سیك تیگه یشتوو بی به نهلفیكیش تی ده گات ، هه روهك و تراوه ((نه و که سه که سه نهلفیکی به سه)) که وایی نوه پیناسه یه ی بو کورتېږی ده ست نیشانمان کردوه هه مان چه مکی نوه پهنده ان که کورد بو مه به ستی کورتېږی مه به ستی بووه ، به لام جاری واش ده بی باری گوینگر له و ناسته نییه مه به سته که راسته و خو وهر بگری، به لکو پیویست به وه ده کات که قسه ی بو دریژ بکریته وه بو نوهی بگات به و مه به ستی که قسه که ر ده یه وی، که وایی بو هه رشوینیک قسه ی خوئی هیه، نهمه ش واته دریژېږی له شوینی خوئی به پیویست ده زانری هه ر وهك

^۱ جواهرالبلاغه أحمد الهاشمی ل ۲۲۲

^۲ گولبزیږیک له پهندي کوردی هوتیار نوری (له ک) ل ۷

له مه و دوا باسی لیده که ین، جا نه وهی له پیناسه ی کورتېری دهرده که وی
نه وهیه نه م هونه ره و اتاکه ی

چېر بیته وه له جهسته ی چوند وشه یه کی که مدا، جگه له مانای بڼه پرتی
خوی، مانای نه و دیوی خوشی نیشان بدات و بیری گوینگر بجولیننی و بیبا
به ره و دهریاییکی خهستی لیکدانه وه، بویه (جاحظ) زانای پوانبیژی عربی
دهلی: (په وانبیژی کورتېری یه)^(۱) چونکه هر پرستو دهرېنیک که کورتېر
بی کاریکه ری زیاتره له دل گوینگر، به ناسانی دهتوانی له بهری بکات و
بیلیته وه له کاتی پیویست، له هه مان کاتیشدا خیرایه و ماوه ی دهرېرینه که ی
زوری ناوی هه روا ده بیته شاردنه وهی ماناش ته نیا بو که سانی مه بهست
نه بی.

نالی دهلی:

(نالی) عه جهب به قووه ت و حیکمه ت نه دا ده کا
مه عنای زورو گوره به له فظی که م و بچوک^(۲)

جوړه کانی کورتېری

أ- کورتېری تایبته: واته چېر کردنه وی مانا له چوند وشه یه که به بی هیچ
لا بردنیک:

مه حوی دهلی:

چاوه، جیی نه و شوخه بی، وتم و، وتی:
نه م مه لا شیخه قسه ی بی جا ده کا^(۱)

^۱ هونه ری په وانبیژی له شیعر ی نالی دا عبدالسلام سالار ل ۲۶۷

^۲ دیوانی نالی لیکوالینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل (۲۶۰)

مه حوی له بهر نه وهی یاره که ی خوئی زوړ به خوشه ویست و گه وره زانیوه، ویستوویه تی جیگایه کی شیاوی خوئی پیّ بدا، هیچ جیگایه کی شیاوی له چاوی خوئی شیاو تری نه دوزیه وه، بویه چاوی هه لېژاردوه ببیّ به جیّ نیشینی نه و شوخه، به لام له و کاته که شوخه که ی نه مه ی بیست و تی: نه مه مه لایه، نه م هه موو زانسته ی لایه که خزمه ت به راستی و داد په روه ری ده کات، له لایه کی تریش شیخه، شیخییش که راستبیّ ده بیّ له ریّ عارفان بیّ عاشقی نه و راستی و حه قیقه تانه بیّ که له لای (عارف) بوئی دانراوه، چوّن ده بیّ نه م قسه بیّ جیّ و ریّانه بکات؟ چوّن پازی ده بم که چاوی نه و جیگای من بیّ؟! جیگای من ده بیّ زوړ له و جیگایه به رزو شیاو تریّ، من هه رگیز پازی نیم به م جوړه بدوئ، نه م قسه بیّ جیّ و ریّانه بکات!

نه م دپړه شیعره ی مه حوی نه م هه موو ماناو مه به ستانه ی له جهسته ی چه ند وشه یه کی که م کوکړدوه ته وه و هیچ لابردنیکیشی تیدا نییه .

ب- ده ربړینی کور تېری به لابردنی وه ک نه مانه ی خواره وه :

۱- به لابردنی ئامرازی لیکچون :

مه حوی ده لیّ:

نه وه نده م له و قه دو بالایه ئاشووبه و به لا دیوه

له سهیری سه رووی باغم غایله ی غوولی بیابانه

((واته: نه وهنده دهر دو به لام له بالای به رزی یاره وه تووش بووه که له ناو باغدا سهیری داری سهرو ده که م ترسم لی دهنیشی وهك بلیی غولی بیابانم هاتبیته پی))^(۱)

مه حوی که ده لی: (غولی بیابانه) واته: وهك غولی بیابانه کورتبیری به لابردنی نه وزاری چواندنی (وهك) کردووه .

۲- به لابردنی نه وزارو پوی لیکچون :

مه حوی ده لی :

وتی: میوه ی به هه شته شیعی (مه حوی)

خودا نه بری له باغم دا ری به ردار^(۲)

مه حوی که ده لی (میوه ی به هه شته شیعی مه حوی) واته: شیعی مه حوی وهك میوه ی به هه شته، کورتبیری به نه وزاری (وهك) و پووی لیکچون که (خوشتی) به پیک هیناوه .

۳- به لا بردنی کار :

مه حوی ده لی:

بریقە ی به رقی جیلوه ی تو له چاوی

نه دابی، بوچی نه ئایینه حه یران؟!

((واته ئاوینه بوچی سه رسام و حه یران بووه، نه گەر له بهر نه وه نییه که تیشکی دهر که وتنی تو داویه له ناوچاوی!))^(۱)

^۱ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۷۹

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۲۰

مه حوی له بری بلیت: ((تایینه حهیران بوو)) وتوویه تی: تایینه حهیران
کاری پابردووی (بوو) ی لابردووه بو کورتبیری.

٤- به لابردنی دیارخه ر :

سهیریکی خوش له چیمه نی خانه قا بکه
تایه ربیعی ئاهووه، یا چایری سنوور؟! (٢)

نالی له م دپره شیعرهیدا له بری تهوه ی بلی خانه قای مه ولانه خالید تهها
وژهی خانه قای هیناوه تهوه، دیارخه که مه ولانه خالیده لای بردووه بو
مه بهستی کورتبیری .

یاوه که مه حوی ده لئی :

جوباره لاله زاره، وه ره سه رچه م ، وتی :
ئاشویه ئه م به هاره، بوه سهیری چه م حه رام

مانای وشه :

جوبار: جوگهی ئاو. لاله زار: گولزار، مه بهست له دلۆپی فرمیسکی
سووره. چه می به که م: چاو. چه می دووه م پووبار.

((واته: به یارم وت وه ره سه رچه می چاوم ته ماشای فرمیسکی گول
ره نگم بکه، که چی وتی: به هاری پووت پره له ئاشووب و ته ماشای
چه م حه رام بووه، له بهر ته وه نایه م.)) (٣)

^١ مه مان سه رچاوه ل ٢٤١

^٢ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ١٨٨

^٣ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ٢١٢

مه حوی که ده لئ (وهره سهیری چه م) واته وهره سهیری چه می چاوم
، دیار خه ر که چاوه باسی نه کردووه بو کورتبری .

ه- به لابرډنی دیار خراو :

نالی ده لئ:

داخو ده روونی صافه، گورپه ی ماوه (تانجه پو)

یا خو ئه سیری خاکه به لیلی ده کا عبور؟!

تانجه پو: چه می که له سه رچاوه کانی سه رچناره وه په یدا ده بی .

((واته ئاخو تانجه پو که سی هه یه گوئی بداتی و هه مو سالی جو مالی

بکاو، به هیژو

گورپه که ی جارانیه وه ئه پوا، یان پر بووه ته وه و قوپو لیته به ری

گرتووه لیخ بووه ؟))^(۱)

نالی له م دپره شیعره یدا له بری ئه وه ی بلئ چه می تانجه پو ته نها واژه ی

(تانجه پو) ی هیئاوه ته وه دیار خراوی لابرډووه که چه مه بو مه به سستی

کورتبری .

یاوه ک مه حوی ده لئ :

به روانه سووتخم، وهره، به رواکه من نه مام

به روانه م، ئیترم نیه، به روا که من نه مام

مانای وشه : سووتن : سووتان. ئیترم نیه : ئیتر نیمه.^(۲)

^۱ نالی دیوان لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۸۸

^۲ مه حوی دیوان لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۱۳

مه حوی که ده لئی: (پروانه سووتنم) واته: پروانه جه سته ی سووتاوم،
بیارخراو که جه سته یه لایبردووه بو کورتبری.

۶- به لایردنی نامرانو ته واو که ری نامرا زی په یوهندی

نالی ده لئی :

پړکه قه ده حوی پر فهره حوی بی ته ره ح وغم
تاوړنی، ونا دمنی وغازلنی بالافراح^(۱)

نالی له سهره تای نیوه ی دپړی یه که م که ده لئی (پړکه) کورتبری
به کاره یناوه. واته: پړکه له مه ی (له) که نامرا زه (مه ی) که ته واو که ری ته ی
باسی نه کردوون .

۷- به لایردنی نیهاد :

نالی ده لئی :

چاوه که ت ناگر له سینه ی عاشقی مسکین ده کا
مه سته، مه یلی چن که بابیکی دلی خوینین ده کا

((واته: چاوه که ت ناگر به رده داته دلداری به سه زمان که هیلانه ی
دلپه تی .. به لام ناهه قی نییه وا ئه کا.. سه رخوشه. سه رخوشیش بو مه زه
حه زی له که بابیه. چیش له دلی خویناوی چاتره له بو که باب ؟))^(۲)

^۱ نالی دیوان لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۶۶

^۲ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۶۶

له نیوهی دووه می ئه م دپړه شیعرهیدا نالی له بری ئه وهی بلتیت: یار
مه سته نیهادی پرسته که ی لابردووه ته نها گوزاره که ی هیشتووه ته وه که
(مه سته)

۸ - به لابردنی بکه ر:

نالی ده لئ:

ده فهرمووی چاوه که ت زنجیرکه ((نالی))
که موطله ق چانی یه ئینسانی هه رزه^(۱)

((نالی)) له بری ئه وهی بلت: یار ده فهرموئ ده لئ (ده فهرمووی) بکه ری
باس نه کردووه ته نها کاری پانه بردووی هیئاوه ته وه که (ده فهرمووی) یه،
ئه مه شی بو مه به سستی کورتبری یه.

۹ - کورتبری به شتوازی تاییه ت: (القصر)

نالی ده لئ:

نه قدی دل و جان بو قه دهمت نیمه به هایه
غهیری ئه مه، قوربان، به خودانیمه
به هایه^(۲)

مانای وشه: نه قد: پاره ی نه خت. قه دهم: هاتن. پی و قدوم. نیمه:
نیوه. به ها: بایی. نرخ.

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۴۵۰

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۷۰۶

((واته: توّ نه وهنده نازداری نه گهر بنیادهم دلّ و گیانی بکا به شاباشی
بیت هیشتا که مه و نیوهی نه و نه ندازه یه که شایه نیه تی، منیش
نازیزه کهم هر نه نیوه شک نه به م و وا له بهر پیتا فریتی نه ده م، هیوام
وايه په سندن بتی ..))^(۱)

نالی له م دپره شیعره یدا له بری نه وهی دریژه به قسه که ی بدات هر
وهک له شی

کردنه وه که دا هاتووه هه ستاوه مه به سته کانی چر کردووته وه له چنه د
وشه یه کی که م

نالی ده لّی :

بپی پارچه ی غه زهل یارم که وای کرد

بپی به نندی دلّم یارم ، که وای کرد^(۲)

(یار) له نیوهی دپپی یه که م جارک بووه به بکه ر بوّ کاری پابردووی
(بپی) جاریکیش بووه به بکه ر بوّ کاری پابردووی (که وای کرد) به مانا
پوشاکی که وای کرد. له نیوهی دپپی دووه میش جارک بووه به بکه ر
بوّکاری پابردووی (بپی) جاریکیش بووه به بکه ر بوّ کاری پابردووی (که وای
کرد) به مانا به م کاره هه ستا .

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۷۰۶

^۲ دیوانی نالی لیکوآینه وهی مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۷۱۵

۱۰- به بکه رکړدنی شتیک له هه مان کاتیشدا بیی به نیهاد:

نالی دهلی:

چونکه مه نشووری گول ندامی به ناوی خوئی دهوی
یار نه گهر له و باغیانه که س بمینی، عاره بوئی^(۱)

وشه ی (یار) له نیوه ی دووه می ئم دیره دا بووه به بکه ر بو کار ی
پانه بردووی (دهوی) له هه مان کاتیشدا بووه به نیهاد بو کار ی نا ته واوی
(عاره)

۱۱- به بهرکار کړدنی وشه ی که بو دوکار له هه مان کاتیشدا بیی

به نیهاد:

نالی دهلی :

شه قی که، غه یری حو بیی توئی تیدا بی،
به ده سستی خو ت دلم ده ریښه، قوربان^(۲)

وشه ی (دل) له م دیره دا، له لایه که وه بهرکاره بو کار ی داخو ازی (شه قی
که) له هه مان کاتیشدا بهرکاره بو کار ی داخو ازی (ده ریښه) هه روه ها
نیهادی شه بو رسته ی (غه یری تاد)

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۶۹۴

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۱۶

راهینان

هونری کورتبری له م دیره شیعرانه نالی دیاری بکه

۱- له بت مـــــــــــــیم و قـدت ئەلف و زولـف چیم

دهزانی بـــــــــــــم ســـــــــــــیانه طـــــــــــــالیبی چیم

۲- ئەگەر خوینم ده ریژی تو، ئەو تـیغ و ئەمیش گەردەن

ئەگەر بنیادی پەیمان، دەستی من دامینته بازا!

۳- پرەوغەنی دیدەم پڑایە سەر کیتابی خەطیخی خۆم

چاوا لە ئیشی ئەو سپی، نووریش بە سەر ئەودا سەقەط

۴- پوژی هاوینی وەها مثقالە دەپردە پڕ دەبی

نییمە دەپردە یەک ســـــــــــــی بەری تیدا نییە

سییه م: دریژبری/الإطباب

دریژبری: دهربرینی مه به ست و مانایه به واژه ی زوتر له خوئی بو ئه وه ی سودی زیاتر به دهسته وه بدات.^(۱)

ئه وه ی له م پیناسه یه دا بو مان پوون ده بیته وه ده بی مانای مه به ست به نه دازه ی وشه کانی بی به بی ئه وه ی هیچ خه ست کردنه وه و چر کردنه وه یه کی تیدابی، له هه مان کاتیشدا ده بی له وشه کانیشی وشه ی واهه بی سودی تر بگه یینی، که وابی دریژبری وه کو یه کسانى نییه مانای به پی وشه کانی بی زیادوکه می، وه کو کورتبریش نییه، چر کردنه وه و خه ست کردنه وه ی له چنده وشه یه کی که م دابی، که له پیناسه که شی ده لئین: سودی تری پیوستیش به دهسته وه بدات واته: بو مه به ستیک هاتبیت، چونکه زوری وشه و که له که بوونی له پرسته دا به دوری ده کات له هونه ری په وانبیژی، که وابی هه ر کاتیک دریژبری به پیوست زانرا، ده بی بو مه به ستیک بی، له م روونکردنه وه یه بو مان دهرده که وی هه ر یه ک له کورتبری و له دریژبری شوینی تایبه تی خوئی هه یه، کورتبری له شوینی دریژبری یان دریژبری له شوینی کورتبری دهر چوونه له هونه ری په وانبیژی، که وابی دریژبری له جیگای خوئی بو روونکردنه وه و ئاشکرا کردنی مانای مه به ست، ئاشکراکردن و روونکردنه وه ش به چپو پری وشه ده بی، که وابی باشتترین دهربرین روونترینیانه، روونترینیشیان ئه وه یه هه مو و اتای مه به ست بگریته وه، که سیکیش بلئ: کورتبری باشتره له به ر ئه وه یه که میکی سود به خش باشتره له زوریکى سودی که م بی. به هه رحال ئه م دوو شیوازه هه ر یه که یان له شوینی خوئی جوانه و به شیوا

^۱ علم المعانی (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۵۰۶

ده زانری، به کارهینانی هه ریه ک له م دووانهش له شوینی ئه وهی تر ده بی به
هه له یه کی په وانبیژی. بویه ده بی ده ربپین و نووسینی هونه ری له چوار
چیوهی یاسای در یژبیری ده ر نه چی

ئه حمه دی خان ی ده لی :

ئه ی خامه ته ژ ی گه له ک در یژکر
ئه ف نامه به سه ته پر قریژ کر
هه ر چه نده که لام شوبه ی دوربت
بی قه در دبت ده ما کو پر پت^(۱)

مه به سته کانی در یژبیری

۱- بوگه یشتن به ته وای مانای مه به ست :

مه حوی ده لی :

له سه ر تو بوومه په ندی عاله می، وتم و، وتی : ((مه حوی))

به سی بی موشریکی، به س، یا له دنیا یا له من لاده

((واته: به یارم وت به هو ی تووه بوومه په ندی عاله م ، ئه ویش وتی: به
سبی موشریکی و هاویهش دانان بو من. ناب ی له یه ک کاتدا دلی منیشت
مه به ست بی و شه رمیش له وه بکه ی که ناوت بکه ویتسه سه ر ده می خه لک
، واته: ناب ی بایه خ به خو ت بده ی به هاویهشی خوشه ویستی من، یا له من
به و لاوه گو ی به که س مه ده، یا ده س له من هه لگره .))^(۲)

^۱ مه م و زین. ئه حمه دی خان ی به رافه و شرو فیه ک نوو په رو یز جیهانی ب ۱۱۴ ل

^۲ دیوانی مه حوی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۶۹

مه حوی بو ټه وهی بگات به ته وای مانای مه بهستی له (به سبې
موشریکی بهس) ده بینین روونی کردو ته وه به (یا له دنیا یا له من لاده)
بو ټه وهی لیکنانه وهی تر ه ټه گریټ و واتای مه بهستیش به ده سته وه بدات.

۲- له باسی گشتی یه وه بو تایبه تی له پټی سه رسوړپمان :

نالی ده لې :

بنازم دل بهری خو م چنده پر وه صف و چ بی عیبه
به چاو مه ست و، به دل هوشیار، به ټه برو جوت و هم تاقه !

((واته: مایه ی شانازیمه که وایارم ټه ونده چاک و جوان و بی
خه وشه، به چاو مه ست و به دل هوشیار، بزوکانی له لایه که وه جوتن،
له لایه کی تره وه که وانین وه ک نالی لیږه به گشتی باسی پر وه صف و بی
عیبی یاری کردو وه، ټه وه یه که له نیوه ی دیری دوو هم ده لې: (به چاو مه ست
و، به دل هوشیار، به ټه برو جوت و هم تاق) له نیوه دیری یه که م که
ده لې: (چنده پر وه صف و بی عیبه) ټم سیفه تانه ی دوواییشی
گرتو وه ته وه، به لام ټم هر دریژه ی پيداوه ناوی ټم چند سیفه ته شی
هیټاوه. که وایی دریږ یه که ی له گشتی یه وه بو تایبه تیه له هه مان
کاتیشدا بو سه رسوړپمانیسه.

۳- له باسی تاییه تییه وه بوگشتی:

نالی دهلی:

ده فهرمووی: چاوه کهت زنجیرکه ((نالی))!

که موطله ق چانییه ئینسانی هه رزه^(۱)

نالی له م دێردا به تاییه تی باسی چاوده کات و دواییش به گشتی
قسه ده کات و دهلی: (که موطله ق چانییه ئینسانی هه رزه) درێژیری له دوای
تاییه ته وه هیناوه .

۴- بو زیاده روونکردنه وه و پیاوه لدان :

نالی دهلی:

ئیسیتپاعه ی قووتی طه بعم، به کوردی و فارسی

عاره بی ئیظهاری چالاکی و چه سپانی ده کا^(۲)

له م دێردا نالی درێژه ی داوه به ناوی چه ند زمانیک، کوردی، فارسی، عه ره بی
چونکه گه ریگوتایه (ئیسیتپاعه و قووته ی طه بعم) (ئیظهاری چه سپانی
ده کا) ناوی زمانه کانی نه بردایه نه ده زانرا چۆن و به چ زمانیک . له پال ئه م
مه به سته ش که زیاده روونکردنه وه یه و ئاماژه به پیاوه لدانیش ده کات.

۵- بو بیگومانی و زیاده پویی :

نالی دهلی:

واظهن مه به پوختساره یی تو غائیه قوربان

بنواپه چلوڤ نه قشه له نیودیده یی ته پما

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۴۵۰

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۰۴

((واته نازیزه که م له م قسانه وه که کردمن واگومان نه بهی که وا وینهی پوخساره نازداره کهی توش وهک وینهکانی تر شوراهه ته وه له ناوچاومان نه ماوه نه .. وینهی تو هه میشه هه ر نه مینی. سهیرکه چۆن له ناوچاوه به فرمیسکه ته په که مدا نه خشه و دیارنیه. ئه م شیعره موباله غه یه کی زۆر جوانی تیا به، چونکه نه خش به عاده ت ده بی له ناو ئاوا بکوژیته وه که چی نه خشی نه وه له ناو ئاوا جیگر بووه))^(۱)

نالی له م دیره شیعرهیدا دریزه پیدانی بو بیکومانی وزیاده په وی به کار هیناوه .

۶- بو هه لگه پانه وه و پوونکردنه وه:

نالی ده لی:

وه ره بنواپه دوو ده سستی هه ناییم

هه نایی چی؟ هه موو هه رخوینه قوربان!

واته: قوربان وه ره سهیری هه ردوو ده سته سووره خه نه یه که م بکه . به لام وا نه زانی سووربووی خه نه ن خه نه یی چی؟ بویه سوورن، چونکه جه سته م هه مووی خوینه تیری خوشه ویستی برینداری کردووم . ده سته کانیشم له م سووریه به ده ر نابی.^(۲)

نالی که ده لی: (وه ره بنواپه دوو ده سستی هه ناییم) بو ئه وه ی بزانی ئه م سووره خه ناویه له چی یه وه هاتووه له ڕینگای پرسیار دریزه ی پی داوه ده لی: هه موو هه رخوینه واته جه سته م گشتی هه ردوو ده ستیشی له گه ل دابی.

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۱۲۱

^۲ هه مان سه چاوه / ۳۱۵

۷- بۆ گه پانه وه سه رقه سه له دوای هه لوه سه ته كردن :

پسته ی هه لوه سه ته (الجملة الإعتراضية) نه وه یه ده رپر له کاتی قسه وه ده رپرینه کانی له وه قسه وه ده رپرینه وه ازبێنی قسه یه کی تربکات ئینجا بگه پێته وه سه ر قسه کانی وه ته وای بکات.^(۱)

پسته ی هه لوه سه ته بۆ زۆر مه به سه ته به کاردی له وانه :

۱- له کاتی پارانه وه :

صافی ده لئ :

به سه یه بی پره حمی - به قوربان - پایه مالی غم بووم
پیی نه جاتم بۆ نییه گه رتو نه بی غم خواره که م^(۲)

صافی که ده لئ : (به سه یه پره حمی) وازی هینا وه وه وتوویه تی (به قوربان)
ئینجا گه پاوه ته وه سه ر قسه که ی خو ی بو نه وه ی ته وای بکات نه وه یه ده لئ : پایه مالی غم بووم).

پایه مالی غم بووم : (دوو چاری غم و په ژاره ی زۆری کردووم.

۲- بۆ دووعا :

مه حوی ده لئ :

شه وی ریحله ت پدر - پوچی موپه ووه ح - وه صیه تی فه رموو :
مه حه بیه ت مه نه به ت بی، نوری چاوم، مه یکه شی مه شره ب

^۱ علم المعانی (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۵۲۴

^۲ دیوانی صافی لیکۆلینه وی محمدی مصطفی هیرانی ل ۱۷۸

مانای وشه: ریحلهت: کوچی دوايي. پدهر: باوك. رۆحی موپه ووه ح: گیانی شاد بی. مه ذ هه ب: پیبازی پی. مه یکه شی: شه پاب ده رخواردی خه لک دان. مه شپ: په وشت. ئاوه خورگه.

((واته: باوكم به پرحمهت بی، له شهوی كوچی دواییدا وهسیه تی بوکردم كه وا هه میشه پێگای خوشه ویستی بگرمه به رو شه پابی دلدارى ده رخواردی خه لك بدهم، یا له سه رچاوه ی شه پابی خوشه ویستی خۆم تێراو بكم))⁽¹⁾

مه حوی له پاش ئه وه ی كه: ده لێ (شه وی ریحلهت پدهر) واژدینی بو شتیکی ترده چی كه دوعا بوکردنه، ئینجاده گه پێته وه سه ر مه به سته كه ی و ته واوی ده كات به شیوه ی درێژه پیدانی هه لۆیسته دوعا .

۳ - بو درێژه پیدان له دوا ی هه لۆه سته ی جیاكه ره وه :

نالی ده لێ:

هه رده مه فهرشی كه سیکی كه به بی مه هرو نیکاح
- دوور له چاكانی - عه جهب فاحیشه دنیا ییكه

((واته: ئه م دنیا یه بی وه فایه هه ر پوژی ژیرخه ری یه کیکی تازه یه به ناحق ئه كه وێته ژێرده سته، وه ك ئافره تی داوین پیس كه بی ماره یی و ماره بپین له ژێر هه ركه سیكا بیهوی پائه كشی.. ئای له م دنیا یه، دوور له پیاو چاكه كانی، دنیا یه کی بی ناموس و داوین پیسه))⁽²⁾

¹ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۵

² دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۴۶۳

(نالی له م دیږدا، دهسته واژه ی (دوورله چاکانی) به کار هیناوه بو
 نه وه ی چاکه کان دوور بکاته وه له و وه سفه ی که بو دنیا نه یکا، لیږه
 دریږه پیدانی بو ه لوهسته کردن به کار هیناوه)^(۱)

^۱ هونری ره وانبیژی ل شیعی نالی دا عبد السلام سالار ل ۱۳۶

راهینان

نالی بو چ مه به ستیک له م دیره شیعرانه یدا درێژیری به کارهیناوه :-

۱- نیشانه ی فه خره بو من گهر به سهر بێم نهك به پێ ئه ماما

به مهرگی تو قه سه م، شاهم ! عوزمه سمووعه، سه رمایه

۲- مودده عی زه جرم ده کات و پیم ده لێ : صه برت ببی

که ره به له عنه ت بێ که که ی عاشق قه راری گرتوو

۳- له گه ل ئال و له گه ل صه حبی، خصوصه ن چاریاری دین

ئه بو به کړو عومهر و عوشمان و حه یده ره شیری یه زدانه

۴- چا ویشی له نالی کرد، دین و دل و جانی بر

گهر زولفه ئه گهرنازه ، گهرخه نده یه گهرچاوه

۵ - وهك قیاسیکی که موثبه ت بێ نه تیجه ی بێته جی

حه مدو لیللا شه ه که عالی جابوو خالی جانه بوو

پیکه وه نان: (الوصل)

گێرانه وهی وشهیه بو سهر وشه یان پرسته بو سهر پرسته، گونجای به کیش هه بی به یه که وه یان کو بکاته وه.^(۱)

زمانی کوردی وهك ههر زمانێك چه ند ئامرازێکی ههیه بو به یه که وه به ستنه وه (عطف)ی وشه بو سهر وشه یان پرسته بو سهر پرسته له نێو ئه و ئامرازه یه کیان (وا)ه، به لام ئه وهی له په وانبیژی عه په بی هاتوه گرینگی پیکه وه نان ته نیا له (وا) دهر ده که وی، ئه وهی من بو دی ده چم له پیکه وه نان و لکان به یه که وه له شیوازو دهر برینی کوردیش به هه مان شیوه ههر له (وا) دایه، بو ئه م هوی هه ش ده لێن: (وا) تاکه ئه و زاره حوكمی هاو به شی گونجای له نێوان لکاو پی لکاو (المعطوف والمعطوف علیه) دیاری ده کات . ناسینی شوینی به یه که وه نان و لی کدا برینی وشه یان پرسته هه موو که سیك سهری لی دهر ناچی ته نیا ئه و که سانه نه بن که سووار چاکی ئه م بواره ن و شاره زایی ته واو یان لیوه هه یه، زانایان له وه لامی ره وانبیژی چیه؟ وتوو یانه ((زانینی پیکه وه نان و لکانه)) که وابی شوینی به کار هینانی (وا) بو هه موو که س ئاشکرا نییه پیویستی به ورده کاری و بیر کردنه وه ده بی له گوزارشت و دهر برین. ئامرازه کانی تری لکان و پیکه وه نان (عطف) شوینی لکان و پیکه وه نان یان دیاره، (وا) که دوا یی به به رای دی به سستیته وه ده بی گونجانێک هه بی لکاو پیلکاو (ألمعطوف والمعطوف علیه) به یه که وه کو بکاته وه.^(۲) وهك ئامرز ه کانی تری پیکه وه نان و لکان نییه شوینی به کار هینانی دیار بی بو نمونه

^۱ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۱۹۶-۱۹۷

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۹۸

نامرازی په یوه ندى (ش) ته نیا بو مه به سستی جه ختکردن (تأکید) به کاردیت، نامرازی (یان) بو ه لېږاردن و سهر پشکردن له نیوان دوو شت به کاردی نامرازی (نه) ی نه ری بو دهر خستنی نه ریښی دوو شت به کاردی وه نه ده خوینی نه دهنووسی. نه مانه به کار هینانیا شتی تری به دوواوه نیه، نیمه که ده لټین: به اختیار دهنووسی و ده خوینیته وه، له نیوان نووسین و خویندوه دا گونجاوی هیه بو به یه که وه کوکړدنه وه به لام گړ بلټین مروځ و ماسی هر دووکیان له ناو تاودا ده ژین نه م جوړه به یه ک لکانه به پاست نازانری و له جی خوی نییه چونکه هیچ گونجاویه ک له نیوان ماسی و مروځدا نییه، مروځ له ناو تاو ناژی ماسیش له دهره وهی تاو ژیاڼی نابی .

شوینه کانی پټکه وه نان :-

۱- پټکه وه نان له بهر نه وهی هر دوو پسته که هه وال بن :

مه حوی ده لی :

من پادشاهی عیشقم و هر داغی جونوونم

تاجی سهره، باقی که له دیوانه حه رame

((واته: من له مهیدانی عیشقدا نه وهنده شیت بووم ،بووم به پادشا، به لام

له جیاتی تاجی پادشایه تی ته نها داخی شیتیم ناو ته سهر سهر، چونکه

شیت له و داخه به و لاوه هیچی ناگریته خوئی و هیچ له بهر ناکا))^(۱)

له نیوان (من پادشاهی عیشقم و) پسته ی (هر داغی جونوونم تاجی

سهره) گونجاویه کی ته واو یان له نیواندا هیه، چونکه مه حوی که پادشای

عیشق بی ده بی داغی جونوونی تاجی سهری بی. هر دو پسته که ش هه والن.

^۱ دیوانی مه حوی لی کولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۷۶

۲- پیکوه نان له بهر نه وهی پرستی لکاوو پی لکاو هر دوکیان
دارشتن بن:

نالی دهلی:

وهره نیو به زمی گولزاران و گول زاران ته ماشاکه:
سه راسه پیکه نینی گول، له باله ب غونچه پشکووتن

((واته: وهره نیو به زم و ناهنگی باخچه کان و سهیری جوانان و
نازداران بکه، ببینه چوڼ له هموو لایه ک گه شوی گول و پشکووتنی
غونچه یه، یان چوڼ له هموو لایه ک کچان وه ک گول پی نه کهن و ده می
وه ک غونچه یان نه کهنه وه قسه ی خوښ ده کهن))^(۱)

له نیوه ی یه که می نه م دیږه دا هر دوو وشه ی (وهره) و (ته ماشاکه)
داپشتنن هروا له نیوان نه م دوو پرسته شدا گونجاوی ته واو هیه.

۳- پیکه وه نان له بهر نه وهی یه ک کار (فعل) ه پی بو لکاوو پی لکاو:

مه حوی دهلی:

له هه موو جی له چ که س بیڼی مروه ت نایی
که پهم و صدق و وه فا بووه قات)^(۲)

که رهم پی لکاو (معطوف علیه) (صدق و وه فا) لکاو (معطوف) ن بو
هه موویان یه ک کار (فعل) هیه (بووه قات) هه مووشیان له گه ل یه کتری
گونجاون

^۱ دیوان نالی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۲۸

^۲ دیوانی مه حوی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۶۲

۴- پټکوه نانی دوو پرسته له بهر د ژایه تی نیوان و اتاکانیان :

نالی ده لّی :

له سایه ی نه مرو نه هی، حق و باطل بوو به دوو فیرقه
به میثلی فهرقی پوژو شه و که فاریق نوری ئیمان

((واته: به هو ی نه مر به چاکه و نه هی له خرابه کردنی پیغه مبه ره وه، (د.خ)
حق و ناحق پون بووه و خاوه ن باوه پ و بی باوه پ له یه ک جو ی بوونه ته وه
بوون به دوو تاقم، وه ک پوژو شه وو روناکی و تاریکی له یه ک جیان و
جیاکه ره وه ی دوو تاقمه که ش له یه ک بریتی بوو له نوری ئیمان که له ناو چاوی
تاقم ټکیان دیاره و نه و تاقمه که یان لّی بی به شه))^(۱)

پټکوه نانی (نه مرو نه هی) (حق و باطل) (پوژو شه و) له بهر بوونی
د ژایه تیه که له نیواندایه .

۵- پټکوه نانی دوو پرسته له بهر پیچه وانه ی و اتای کاره کانیان له
یه کتر:

نالی ده لّی:

بنواړه بوونی نه ولت و چوونی ناخرت:

هاتی چ رووت وقوت و، هه لاتی چ لوس وپوس؟!

((واته: نه ی ئاده میزادی له خوبایی بوو! بیر ی له خو ت بکه ره وه، چو ن
هاتی دنیا وه چو ن پویشتی... به پوت و قووتی له دایک بوویت و به تالان

^۱ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۵۰۶

کراوی و پروت کرا وهی پویشتی که واته دنیا بو نه وه ناشی پستی پی
بیهستی ..))^(۱)

له نیوهی دووه می نه م دیره دا هردوو کاری(هاتی) و (هه لاتی)
پنجه وانه یی که کترن و به ته با ناو ده برین، چونکه که یه که ممان بیست
پنجه وانه که یی بیر ده که یه وه. هردوو پرسته که ش هه و آلن و به یه که وه ش
گونجاون.

چواره م: دابرین: (الفصل)

دابرین جیا کردنه وهی وشه یا پرسته یه له وهی پیش خوئی.^(۲) وه ک:

۱- هاتنی چه ند پرسته به دوای یه که وه بو روونکردنه وه :

مه حوی ده لئی :

له ئی عجازی مه حبه ت دا، چوار فه صل م جومله بو جه معه

سورشکم سوره، ره نگم زه رده، لیوم وشکه، چاوم ته پ

((واته: موعجیزه ی دل داری هه رچوار وه رزی سالی به جاری تیدا کو

کردومه ته وه، فرمی سکی سوورم گولاله ی به هاره و، په نگی زه ردم که لای

داوه ریوی پایزانه، لیوی وشکم قرچه ی هاوینه و، چاوی ته پم بارانی

به خوپی زستانه))^(۳)

^۱ دیوانی نالی لیکوئینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۳۹

^۲ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۱۹۶

^۳ دیوانی مه حوی لیکوئینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۳۱

له نیوهی دووه می ئەم دێڤدا دهسته واژهی (سورشکم سووره، پهنگم زهرده، لیوم وشکه، چاوم ته‌په) هه‌موویان به دووایی یه‌کدا هاتوون بو زیاتر پوون کردنه‌وه .

۲- له‌به‌ر بوونی پارانه‌وه له پرسته‌دا :

مه‌حوی ده‌لی :

چکه‌س نابیی به که‌سدارم نییه له‌و به‌رده‌ره یارم
خودایه تو بکه‌ی چارم، که‌سیکم بی‌که‌س و بی‌ده‌ر^(۱)
که‌س دارم : به‌پرسم . به‌رده‌ر: به‌رده‌گا .

مه‌حوی له دێڤی دووه که‌ده‌لی: (خودایه تو بکه‌ی چارم) ئەم پرسته
دوعاو پارا نه‌وه‌یه بۆیه له‌پرسته‌کانی تر دابراوه .

۳- ئەگه‌ر له نیوان پرسته کاندایه‌بوو :

نالی ده‌لی :

قه‌سه‌م به‌و شه‌ربه‌تی دیداری پاکت

شه‌رابم عه‌ینی ژه‌هری ماره‌ بی‌تو^(۲)

له‌به‌ر ئەوه‌ی له سه‌ره‌تای نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم دێڤدا سویند هاتووه
له پرسته‌ی دووه‌م دابراوه .

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۱۳۰

^۲ دیوانی نالی لی‌کۆڵینه‌وه‌ی مه‌لا عبدالکریمی مدرس ل ۳۸۲

۴- نه گەر له نیتوان پرسته کاندایه کگرتنیکی ته واو له وینه و اتا هه بوو:

نالی دهلی:

بیناییم کـویره، هه لئایی به پوی کهس

موژهم یهک یهک دهلی بزماره بی تو^(۱)

نالی که دهلی: بیناییم کویره له دوایی دهلی: (هه لئایی) یه کگرتنیکی

ته واو له نیتوان نه دوو پرسته دا هه یه، له باره ی وینه و اتاوه، چونکه چاو که کویر بوو واته توانای هه لاتنی نابی که هه لیش نه هات نابینی .

۵- نه گەر پرسته ک داپشتن بوو نه وهی تر هه وال بوو:

نالی دهلی:

به زمی هوزاره، قه ل فری نه غیاره، دهوری گول

صوفی! برۆ، مه به به دپک، تو له ئیمه نی ..

مانای وشه: هوزار: بولبول. قه ل فری: درکه یه له ده رکردن و

دورخستنه وه. نه غیار: بیگانه و ناحه ز .

((واته: سه رده می رابواردنی عاشقانه که وهک بولبول وان و، کاتی

ده رکردن و دوو رخستنه وهی ناحه زو بیگانه یه و، روژ روژی گولانه .. که واته

نه ی وشکه صوفی جیی تو لای ئیمه نییه .. تو نه بولبول و نه گولی تو

بیگانه ی و له ئیمه نیت ده سا لیتمان مه به به دپک و برۆ دوو که ره وه، دپک و

گولیان پیکه وه نه وتوو ..))^(۲)

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وهی مه لا عبد الکرمی مدرس ل ۳۸۱

^۲ مه مان سه رچاو ل ۶۶۴

نالی که ده لئ: (صوفی بپو مه به به دپک) پسته یه کی داپشته که ده لئ تو
له نئمه نی پسته یه کی هه واله .

۶- له کاتی دووباره کردنه وهی پسته :

نالی ده لئ :

له نه هرینی دوو چاوم نه شکی خوینین

په یاپه ی دئ په یاپه ی دئ په یاپه ی

((واته: بئ وچان دلویی فرمیسکی خوینین یه ک له دوا ی یه ک به ریز له

هه ردوو چاوی وه ک جوگامه وه دا نه وه ری))^(۱)

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۷۱۲

راهینان

شوینی پیکه وه نان و دابرین له م دپره شیعرانه نالی دیاری بکه

۱- بولبولی طبعم نه وادیسان نه نا خوانی ده کا

نوکتە سنجی و به ذله گوئی و عه نبر نه فشانی ده کا

۲- په یامت هات و په یکت پوئی ،خه یالم ناردو نه یگه ییی

ره سوولم که وته پی، هینای وه ک ئاگره سووره

۳- که لله وه ک جه رپه ی شه رابی پر نیشاط وته پ ده ماغ

شیری نه پ، ئاهوویی به پ، گورگی سه فهر ،قه مچی نه چیژ

۴- خه راباتى دلى نالى مه فهر موو خالییه، نایه م

به مهرگی تو قه سه م ،چاوم! به ذیکرت به یتى مه عموره

پوونبیژی

پوونبیژی: البیان

ناوه روکی ئەم بەشه :

۱- پیناسە ی پوونبیژی :

۲- گرنگی پوونبیژی .

۳- چواندن (التشبيه)

۴- دروست (الحقیقة) و جوړه کانی :

أ/ دروستی زمانی / الحقيقة اللغوية

ب/ دروستی نه‌رینی تاییه‌ت/ الحقيقة العرفية الخاصة

ج/ دروستی نه‌رینی گشتی/ الحقيقة العرفية العامة

د/ دروستی شه‌ری و ده‌ستووری/ الحقيقة الشرعية والدستورية

۵- خوازه (المجاز) و جوړه کانی :

أ/ خوازه‌ی ژیری (المجاز العقلي) .

ب/ خوازه‌ی زمانی (المجاز اللغوي) ئەوەش دووجۆره :

- خوازه‌ی به‌ریالو (المجاز المرسل) .

- خواستن (الإستعارة) .

٦- درکه (کنایه) .

٧ - ته‌وس (التعريض) .

پوونبیژی : (البیان)

پوونبیژی: زانیستیکه دامه زراوه له سهر چهند بنه رەتیک بو دەرپرینی تاکه مانا له پڭای جوړاو جوړ که هەندیکیان له هەندیکیان پوون تره ئاشکرا ترن.^(۱)

له م پیناسه یه دا که ده لئین: (رونبیژی زانیستیکه دامه زراوه له سهر چهند بنه رەتیک) مه به ست نه و بنچینه و بنه مایانه ن که بو زانیی تاکه مانا به چهند شیوهی جیاواز به کاردین ، وهک بنچینه کانی چواندن و خوازه و نه وانهی تر، مه به ست (له تاکه مانا) نه و مانایانه ن که دەرپر دهری ده بریت به شیوازیکی پڭ و په وان و گونجاو له گه ل باری پیویستی بو وتراو، وهک واتای نازایه تی و به خشندهیی و زیره کی و جوانی و پاکی و نۆدی تر. پوونبیژی نییه دەرپرینی مانا به وشه ی هاو واتا (مرادف) وهک - که له شیرو که له باب - چونکه نه مه بو زانیستی زمانه وانی ده گه پیته وه نه وهک پوونبیژی، مه به ست له پڭای جوړاو جوړ له پوونی و ئاشکرای، نه وه یه نه و مانایانه هەندیکیان پوون و هەندیکیان پوونتر بن، مه به ست نه وه نییه هەندیکیان پوون و هەندیکیان شاراوه بن، چونکه شاراوه ی ته م و مژاوی مانای مه به ستی لی دهرناکه وی، جیاوازی پڭا کانی تاکه مانا وهک نه وه وایه که سیك باس له به خشندهیی که سیك بکات به چهند پڭایه کی جیاواز وهک باسکردنی به چهند شیوازیکی له یه کتر جیای چواندن^(۲) بللی (نازاد وهک دهریایه له به خشین) (نازاد وهک دهریایه) (نازاد دهریایه) نه وه ی لیتره تیپینی ده کری نه و دەرپرینه هەموویان پاستن، به لام جیاوازی له زیاده په ویان دایه، دەرپرینی یه که م زیاده په وی له وهی دووهم

^۱ علم الیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۵

^۲ هەمان سەرچاوه ل ۱۶

که متره، چونکه (نه وزارو پووی ویکچوونی) لی باسکراوه نه وهی دوه میس زه یاده پوهی له وهی دوای خوئی که متره، چونکه (نه وزاری) ویکچوونی لی باسکراوه نه وهی سییه م زیاده پوهی له هردوکیان زیاتره، چونکه نه وزارو پووی ویکچوونی لی باس نه کراوه، به م شیوهیه جیاوازی پلهی زیاده پوهی به پیتی جیاوازی جوړی چواندن ده بی. یاوه ک دهربرینی مانا به شیوهیه ک له شیوه کانی خواستن (الاستعاره) وه ک له پیگای خواستنی ناشکرا (الاستعاره المصراحة) بلئی: دهریا به کم بینی ده یبه خشی.

نه وهی لیړه بومان دهرده که وی، ده بینین زانستی پوونبیژی کراوه به چه ند بنه مایه ک، که پی خوشکرن بو پهرده لادان له رووی مانا و مه به ست. که واته گرنگی نه م زانسته بو ناشکردنی ورده کاریه له پیتی بنه ماکانی، وه ک چواندن و خوازه و خواستن و درکه و ته وس، به م واتیاه پوونبیژی به مانا هونه ریه که ی دهربرینیکی پوهانه له گوزارشت کردن و دیاری کردنی مه به ست و مانای نیودل، هه رله م پیناسه یه دا نه وه شمان بو دهرده که وی، پوونبیژی وه ک زانست چه مکیکی گشتی یه و کورته و هه مه لایانه، هه موو نه م بابه تانه ده گریده وه که گوزارشتیان به شیوهی جوړاو جوړ لی ده کری، که واته نه م زانسته پیمان ده لی: هه ر شتیك هاوبه شبوو له پووی ویکچوون له گه ل شتیکی تردا ده شی له دهربرین به نه وی بجوینین به هه ر شیوهیه ک له شیوه کانی چواندن، یان هه ر شتیك په یوه ندی به هیزی هه بی له گه ل هاوشیوهی خوئی له واتا و سیفه تدا ده شی له پیگای خواستن به کاری بینین به هه ر شیوهیه ک له شیوه کانی خواستن، که سیك که شاره زابی له م زانسته ده توانی له پیگای بنه ماکانی بی به دهریاوانی دهریای هه موو گوزارشتیکی هونه ری، یه که یه که مرواریه کانی به ده سته وه بدات، به لام بنه ماکانی زانیستی روونبیژی هه ر یه که پله و نه دازه ی خوئی هه یه، له پوونکردنه وه و

ئاشکراکردن، هه ریه که جوړه کار تیکردنیکي هه یه له به دهسته وه دانی مانا، په سندکردنی هه ریه که له م بڼه مایانه له ده رخستنی مانا، تام و چیرئی خوی هه یه بو بیسه رو خویننه، به لام ده بی ئه وهش بزانیښت به ستن به پوښی له دوی پشت به ستن به بڼه ماکانی واتاناسی دی، ده بی مه رجه کانی واتاناسی تیدابی و، بارو دۆخی گوینگو خویننه ری لی په چاو بکری، وهک نووسین و ده رپین بو که سانی زیره که ده بی کورتېرې، بو که سانی بیرو هوش نزم ده بی درېژېرې، هه روا ده بی ئه وهش بزانیښت به مانای مه به ستنی روونبیزئی هه مووی له پیکای مانای پاسته و خوی وشه کانه وه نییه، به لکو هه ندیکي په یوه ندی به و مانایانه وه هه یه که گوینگو خویننه به ژیری خویان له به لگو و ئاماره کان وهی ده گرن وهک ئاماره ی له خوینگو په یوه ستایه تی (التضمین والإلتزام).

نیمه که له ده قیکي پر له هونه ری پوونبیزئی ده پوانین، ده بینین له چهند وشه یه که پیکهاتوه، ئه م وشانه ته نیا هه ر مانا و اتای پاسته و خو ساده نین، به لکوئه و وشانه گیانی نوی و خه ستنی پوونبیزیان به بهر داهاتوه و دیوی ئه و دیویان هه یه، ده رپینی مانا و مه به ست به شیوه ی جوړاو جوړو جیاواز له پیکای پوونبیزئی به مه رجه کانی په وانبیزئی، ده بیتته خاوه و وینه و پوخساریکی جوان و سه رنج پراکیش له لایه ن سوژو بیرو هه ست و شیواز ناسکی .

چواندن: التشبيه

ئه وه یه: شتیک به شتیکي دی بچوینی که هاویه شبن له سیفه تیک یان زیاتر، به هوئی یه که له ئه وزاره کانی، باس کرابی، یان باس نه کرابی په وتی پرسته ئاماره ی پی بکات.^(۱)

^۱ بلاغة العرب علی سلوم (د) ۱۷۱ ل

گرنگی چواندن

ئیمه له و کاته شتیك به شتیك ده چوینن و دهیکهین به هاوبهش له گه ل شتیکی له خوئی ناشکرا ترو بالا تر بو گه یشتن به ماناو مه به ست، ده بینن هونه ری پوونبیژی به و په پی جوانی دهرده که وی و په رده له پووی شتی بزرو شاراو له ده داو گوئیگرو خوینهر به بنج و بنه وانی ماناو مه به ست ده گات و پووپتیوکی سیفه تی چوینراوت بو ده کات له و کاته که به له خوئی بالا تری ده چوینی، چونکه مه به ست له چواندن بو زیاده ره ویه، زیاده ره ویش یان ستایش (مدح) یان داشکان (ذم) یان بو پوونتری و ناشکرا تری ده بی به هر حال له م سی حالت ده رناچی بو نه وهی چواندنه که پیک و په وانی خوئی وهریگری له هه موو چواندنیک ته قدیری نامرازی په سندیده (اسم التفضیل) له پی چوینراو ده کری.^(۱)

ئیمه که ده لاین فهره اد شیړه) له چه مکی نه م چواندنه ده زانین پی چوینراو که شیړه نازاتره به لام چواندنه که مان بو زانینی نه ندازه ی نازیه تی چوینراوه که فهره ده .

چواندن وهك هه ر هونه ریکی په وانبیژی شتیك نییه تایبه ت بی به زمان و نویسی نه ته وه یهك، به لكو جیگایه کی به رفراوانی له نویسن و ناخاوتنه کانی ئیمه ی کوردیشی گرتووه ته وه، وهك به هه ره یه کی زگماك و گشتی له دهر برین و گوزارشت کردن، زور جار که سانی نه خوینده واریش گوزارشت به م به هره یه به پیک و په وانی ده که ن. بو نه وهی نه ندازه ی شیرینی خواردنیک بزنان ده لاین: ده لیتی هه نگوینه. بو زانینی نه ندازه ی نازیه تی ده لاین: ده لیتی شیړه . به لام له بهر نه وهی چواندن جوړیکه له

^۱ علم البیان عبد العزيز عتيق (د) ل ۸۲

وینه، جوانی و داهینانی بوکه سیکه هه موو پیداو یستیه کانی وینه کیشانی هه بی، له وشه و ماناو دارشتن و له خه یالی چرو پز، نه مهش بو هه موو که سیکه دهسته بهر نابی، ته نها بو که سانی شاره زای نه م بواره نه بی، بو یه گوتراوه چواندن له نئو هونره کانی ره وانبیزئی هونه ریکی جوان و سه رنج پاکیش و هه ستیاره هه رکه م و کووپیه کی لی ببینری لکه داری ده کات و بو ناشیرینی ده بات نه م که م و کووپیه نه ش هه ندیکی بو وشه و هه ندیکیشی بو خه یال و بو بنه ما کانی په وانبیزئی ده گه ریته وه که چواندنی له سه ر دامه زراوه، نه و بنه ما په وانبیزیه نه ش که چواندنی له سه ر داده مه زری پیویسته شت به له خوئی بالآ ترو به هیتر بچوینری گه ر چواندن به م شیویه نه بوو ده بی به چواندنیکي ناته واوو پر له که م و کووپي.^(۱)

ده بی نه وهش بزانی هه موو به هاو به شکردنیک نابی به هونه ری پهوانبیزئی، چونکه هه رده م په ووی چواندن (وجه الشبه) له پی چوینراو (المشبه به) په سند ترو له بارتره له چوینراو (المشبه) ته نیا له چواندنی پیچه وانه (التشبيه المقلوب) نه بی که له مه و دوا باسی لیوه ده که یه که واته وهک یهک (التشابه) ناخریته پال چواندن، چونکه نه گه ر مه به ست له چواندن بو به ستنه وهی که م به زوره وه نه بوو به لکو بو یه کسان هه ردوو سه ری ویکچوون بوو، به جوریک هه ردووکیان ده گونجان ببن به چوینراو و پی چوینراو بی نه وهی یه کیان په سند تریکری له وهی تر، نه وکاته باش تروایه دوور بکه وینه وه له م جوړه چواندنه^(۲)

^۱ علم البیان عبد العزیز عتیق (د) ل ۸۸-۸۹

^۲ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۱۸

بنه رته گانی چواندن

چواندن بابه تیکی گرنگی پوونبیژی یه له سهر چند بنه پتیک دامه زراوه که نه مانه ن :

۱- چوینراو / المشبه :

واته: چواندن شتیک به شتیک دیار تر له خوئی له سیفتهی هاوبه شی نیوانیاندا ، بوئاشکرکردن و زانینی هه مان سیفته له یه که مدا .

۲- پی چوینراو: المشبه به :

واته: نه وشته یه ده بی به ئاوینه ی ناسین و ئاشکرکردنی سیفاتی چوینراو به هاوبه شکردن و پی چواندن^(۱).

له م دوو پیناسه یه دا (چوینراو- المشبه ، پی چوینراو- المشبه به) که پی یان ده وتری دوولای چواندن (طرفا التشبيه) نه وه مان بو دهرده که وی نه وشته ی که سی دهر بر ده یه وی گوزارشتی لیوه بکات ده بی نه و سیفته ی لیوه هه بی پیویست به ئاشراکردن و پونکردنه وه بی، به به راورد کردن و هاوبه شکردنی به سیفته ی هاوبه ش و هاوشیوه ی له خوئی ئاشکراو دیار تر، که پی چوینراوه (المشبه به) چونکه شیوازی چواندن ده بی دوولاکی له هندی لا جیاوازیان هه بی له هندیك لاش وه کوو یه ک بن، به شیوه ک پیچوینراو بی به ته رازوو و ئاوینه بو زانینی چوینه تی سیفاتی چوینراو. (المشبه) .

(قدامه بن جعفر ۳۲۷ هـ) زانای په وانبیژی عه ربی ده لی: (چواندن نه وه یه له نیوان دووشت بی هاوبه شبن له چند مانایه ک و وه سفیان به و

^۱ جواهر البلاغة (أحمد الهاشمی) ل ۲۴۷

مانایانه بکری، له چه ند شتیکیش جیاوازو سهر به خو بن، له دریزه ی قسه کانیدا ده لی: شت به خو ی ناچوینری به شتی بهر له خوشی نا چوینری له هه موو پوویکه وه، چونکه گهر دووشت له هه موو لایه که وه به یه کتر چوون هیچ جیاوازیه کیان له نیتواندا نه بوو ده بن به یه ک شت، بو یه به لای نه و زانایه جوانترین چواندن نه وه یه له نیتوان دووشت بی له زوری سیفه ته کان هاوبه شبن به شیوه یه ک له یه کتر نزیک ببه وه وه ک یه ک سه یربکری، هه روا ده لی: دروسته شت به شت بچوینری له هه موو پوویکه وه هه رچه ند جیاوازیش له نیتواناندا هه بی وه ک که سی بل ی پووی وه ک پوژ وایه، هه رچه نده وه ک پوژیش نه بی له ته وای تیشکدانه وه له قه باره و گه وره یی، به لام له واتایه ک به یه ک ده چن که جوانیه، گهر بلین که سیکه وه ک ده ریایه واته: وه ک ده ریایه له به خشش وله زانست، مه به ست سویری و سیفاتی تر نییه که له ده ریادا هه یه^(۱)

۳- پووی لیچوون سیفه تیکی هاوبه شی نیتوان (پی چوینراو و چوینراوه) بو به یه کتر به ستانه وه یان، ده بی له یه که م پوون و ئاشکراتریی.^(۲)

له بهر نه وه ی پووی ویکچوون بو مه بستی تایبه تی پیکه وه به ستنی هه ردوو سه ری چواندنه به یه که وه، ده بی گرنگی زوری پی بدری به بایه خ پیدانی له لایانی ورده کاری، هه رچه ند نه م سیفه ته پری له بیرو هه ست و سوژو خه یال ته مه نی دریزتر ده بی و ده بیتته جیگای سه رنج پاکیشان، ده بی نه وه ش بزانی مه رج نییه نه م سیفه ته هاوبه شه له هه موو ده ق و

^۱ علم البیان. (عبدالعزیز عتیق د) ۴۳-۴۴

^۲ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۲۴

گوتراویک پاسته وخو باسی لیوه بکری، به لام ده بی بوونی ه بی چونکه
بنه پرتیکی به یه کتر به ستانه وه یه .

۴- نه وزاری چواندن / أداة التشبيه :

نه ووشانه ن ده بن به نه لقیه ک بو به ستنه وه ی سیف هت و په یوه ندی
نیوان چوینراو پی چوینراو .

نه وه ی شایانی باسه مهرج نییه نه وزار له ه موو پسته یه کی چواندن
پاسته و خو باسی لیوه بکری، به لکو زور جار بو به هیز بوونی لایانی
زیاده په وی نه وزار له پسته دا باس ناکری ه روه ک له مه و دوا باسی
نه که یه .

له نه وزاره کانی چواندن :

(وه ک ، وه کوو، ژپهنگی ، وینه، چه شن، چوو، نه لئی، ته رز، چو ن ،
ناسا، له ونه کا، له ونه چی، شیوه، په نگ)

سه ره پای نه م نه وزارانه ش شاعیرانی پیشوو بو مه به ستی چواندن
(مانه ندو ، چو ن) ی فارسیش یان به کار هیئاوه، ه روا نه وزاری
عه ره بیشیان زور به کار هیئاوه وه ک (مثل و شبه و عین و عه دیل) زوری تر .
هه ندیک له نمونه ی نه وزاره کان :-

۱- (وه ک) ۲- (وه کو) ۳- (شیوه) نه دهب ده لئ :

به غه مزه بازو په وش ! که و به جیلوه ! وه ک تاوس
به له نجه هه ر وه کو کوتر، به شیوه جه یران بوو^۱)

^۱ دیوانی نه دهب (دیوان مصباح الد یوان) لیکدانه وی (محمد سعید نه جاری) ل ۷۱

۴- (ژپهنگی) ته حمه دی خانی دهلی :

سه د تازه جه وان، ژپنگی سرون
دیباوو چه ریرو خه ز دبه روان^(۱)

۵- مانه ند : نالی دهلی :

دلبریکم هیه مه شهووره به بی مانه ندی
بی شک وشوبه، خودا شاهیده، مانه ندی نییه^(۲)

۶- (چوو) : نالی دهلی :

نه وفوت ووه فاته سه به بی عهد و وفاته
چوو ساعیقهی به ردی عه جووزو گول و مول هات^(۳)

۷- (وینه) : مه جزوب دهلی :

تانهای ناکه سسان، په قیبی به دهگو
وینهی مارانگاز نه دل مه دوسو^(۴)

۸- (دهلی) : نالی دهلی :

سه رایای گواره زه ردی ترس و له رزه
دهلی عاصی بووه له و جیگه به رزه!^(۱)

^۱ مه م وزین ته حمه دی خانی شهرج جان دوست ۱۹۴

^۲ دیوان نالی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۵۹۳

^۳ فرهنگی دیوانی شاعیران. محمد نورری عارف ل ۲۹۰

^۴ به شیک له دیوانه مه جزوب مه جزوب لیکدانه وهی حکیم مه لا سالی ل ۲۸

۹- (له ونه چي) : حه مدی ده لی :

نه حوالی ئه م زه مانه له کایه ی منال نه چي
دونیایه کی چ پووچه له زه رفی به تال نه چي^(۲)

۱۰- (عه یین) : حاجی قادر ده لی :

ئه گه رخالت بلیم مشکی خه تایه
عه زیزم من نه مام عه یینی خه تایه^(۲)

۱۱- (مثل) : نالی ده لی :

نه ظمی نالی میثلی ئاوو ئاوینه په نگي نییه
دوو پوه بو سه یری خاتر: یه ک خه فیی و یه ک ناشکار^(۳)

۱۲- (شوبه یی) : نه حمه دی خان ی ده لی :

ئه ی خامه ته زی گه له ک در یژکر
ئه ف نامه به سه ته پر قریژکر
هه رچه نده که لام شوبه یی دور یست
بی قه در دبست ده ما کو پر یست^(۴)

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۴۴۸

^۲ دیوان حه مدی لیکۆلینه وه ی جه مال محه مه د محه مه د نه مین ل ۱۱۶

^۳ دیوانی حاجی قادری کو یی / پیداهاتنه وه ی / هیرش بیتوشی / ۷۶

^۴ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۷۴

^۵ مه م وزین نه حمه دی خان ی به رافه و شروقه یه ک نوو په رویز جیهانی ب ۱۱۴۷

۱۲- (عه دیل): نالی ده لئ:

عەرعه پ عه دلی قه دییه، یه عنی به رامبه رن
سونبول شه بییه زولفییه، فره قی نییه موی^(۱)

به شه کانی چواندن

یه که م: چواندن به گویره ی باسکردن و باس نه کردنی بنه رته کانی :

۱- چواندن پره وان / ألتشبهه البلیغ : ئه وه یه ته نیا چوینراو و پی
چوینراوی لیوه ها تبی^(۲).

ئه م جوړه چواندنه به به هیترتین پله ی چواندن داده نری له لایه نی
زیاده پره ویه وه، چونکه وهك ئه وه وایه چوینراو به هه مان شیوه ی پی
چوینراو سهیر بکری، هه روا وا له گوږگر ده کات زهینی بو هه موو وینه کانی
چواندن بچیت ئاماژه کانیشی پوون و ناشکری و به جوانترین شیوه ماناو
مه به ست بیکی^(۳)

مه حوی ده لئ:

دنیا تیاترو ییه، مه وه سسته تیا، بـپـو

کی مایه وه تیا که نه بووبی تیا تـپـو؟!^(۴)

(دنیا) (چوینراو- مشبه) ه

(تیاترو) (پی چوینراو - مشبه به) یه

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۶۹

^۲ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۲۷۰

^۳ علم البیان (عبدالعزیز عتیق د.) ل ۲۲

^۴ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی / مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۵۳

نه و زارو پووی لیکچوون نه هاتووه .

مه حوی ده لئی :

کوټری دل، چه نگولی بازی قه ضا یه عنی موژهی

دی، به زولفی چوو په نا با، که و ته داوی به لا

((واته کوټری به سه زمانی دل چه نگی بازی قه زاو قه ده ری دی که

برژانگی یاره، له ترسا چوو په نای به زولفی برد خوئی تیاچه شار بدا، که چی

له ویش که و ته داوی به لای زولفیه وه.))^(۱)

(کوټر) پیچوینراوه . دراو ته پال (دل) (دل) چوینراوه .

پووی لیکچوونه که (بیټیژی) یه نه وزار که (وهک) ه هه ردوکیان

نه هاتوون

۲- چواندنی جه خت لی کراو/التشبيه المؤکد :

نه وچواندنه یه دامه زرابی له سهر چوینراوو پی چوینراو پووی لیکچوون

و نه وزاری چواندنی لی باس نه کرابی.^(۲)

نالی ده لئی :

به حری غه زه لم پر له دپو که وهه ره، نه ماما

غه وواصی ده وی یه عنی ته عمیقی بـزانه

واته: غه زه له کانم له قوولی و پرمانایی وردو جوانیدا وهک ده ریای قوولی

پر له دپو که وهه ره، که سانی زانای وهک ده ریوانی چاکی ده وی بتوانی

^۱ دیوانی مه حوی لیکوئینه وهی/مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۲۸

^۲ بلاغة العرب علی سلوم (د) ل ۱۷۷

بچي ته قوولای بنی ئاوی لیکدانه وه له شیعره کانم بگات و مانای ورد و
گرانیه ها به ده ست بیښی.^(۱)

(به حر) پی چویندراوه دراوه ته پال غه زهل .

(غه زهل) چویندراوه .

(ته عمیق) که قوولی و پووچوونه ، پووی لیکچوونه

نه وزار: نه هاتووه .

۳- چواندنی قول. تیځرایي. /التشبيه المجمل :

نه وه یه: چویندراو پی چویندراو نه وزاری لیوه هاتبی، به لام پووی
لیکچوونی لیوه نه هاتبی^(۲)

مه حوی ده لی :

به گریانم، وه کوگول، پیکه نی یار

له باغی من به بارش غونچه پشکوت

بارش: باران بارین .

واته یاری وه ک گول نازدارو جوانم به گریانن من پیکه نی. ژیانن من وه ک
باغ وایه و گوله که ی یاره که مه و بارانن ئاودانن چاوه کانمه. به داوه رینن نه و
بارانه گوله که ی من که یاره که مه پشکوت و پشکوتنه که ی نه وه بوو ده می
کرایه وه پیکه نی.^(۳)

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۲۸

^۲ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۴۸۰

^۳ دیوان مه حوی لیکولینه وه ی/مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۸۰

(یار) چوینراوه .

(گول) پی چوینراوه

(وهكو) نهوزاره هاتووه .

پووی لیکچوون : نه هاتووه که دهم کرانه وهیه .

۴- چواندنی دريژ : التّشبيه المفصل، أولمرسل.

نه وهیه : هرچار بنه په ته کانی لیوه هاتبی چوینراو و پی چوینراو و

نهوزارو پووی چواندن.. نه مه یان بی هیژترین پله ی چواندنه .^(۱)

نالی ده لی :

نه ظمی ((نالی)) میثلی ئاو و ئاوینه په نگی نییه

دوو پووه بو سهیری خاطر: یهك خه فیو یهك ئاشکار

((واته شیيعری نالی وهك ئاوو ئاوینه وایه په نگی نییه، دوو پووه، بهرو

پشتی هیه. له پویکیا بنیادهم، وهك چون له ئاوو ئاوینه دا خوئی ده بینی،

مه عنای ئاشکرای بو در نه که وی و، له و پووه که ی تریشیان وهك بنی جام

یا وهك جیوه ی نه و دیوی ئاوینه وایه هیچ درناکه وی))^(۲)

(نه ظمی نالی): چوینراوه

(میثل): نهوزاره

(ئاوو ئاوینه) پی چوینراوه

(خه فیو ئاشکار): پووی لیکچوونه .

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۸۲

^۲ دیوانی نالی لیکوئینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۷۴

دووم : لیکچواندن به پینی ههستی و ژیری :

له بهرته وهی چواندن په گی پوونبیژی خوئی له ناخی زهوی به پیت و بهرته که تی هونه ره کانی نه ده ب دا کوتاوه و، بووه به دره ختیکی زله هه رده م وشه گهش بو گوزارشت کردن و ده برپین. که سه رنجیش ده دهیز ده بینین چهند جوړی هه یه وهك:

۱- چواندنی شتی ههستی به ههستی :

شته ههست یاره کانیش نه مانه ن : (دیتن، بیستن ، بوئن کردن، تاه وچیژ ، لیک خشان)

نالی ده لئی :

تیژاوی سورشکم وه کو ئیکسیری سووه یله
پوخساری زهردم وه کو نه وراقی خه زانه

مانای وشه :

تیژاو: تیزاب . شله یه کی کیمیا ییه زیږی بی گهردی له ناپاک پی جیا نه کړیته وه. ئیکسیر: ماده یه کی کیمیا یه گوايه ناسن و مسی پی نه کړی به زیږ. سووه یل: نه ستیره ی گهشی سووه یل که نیشانه ی پایزه و که هه لات ئیتر گه لای دار دهست ده کا به زهرد بوون . نه وراقی خه زان: گه لای پایز.^(۱)

((واته: فرمیسی سویرو تیژم نه لئی ئیکسیری نه ستیره ی سووه یله . پوخساری زهرد هه لگه راویشم نه لئی گه لای داری پایزانه چوئن نه ستیره ی سووه یل بو گه لای دار نه بی به ئیکسیرو زهردی نه کا وهك ئیکسیر زیږی

^۱ دیوانی نالی لیکوئینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۴۷۹

بی گهر دهر بخا، فرمیسکی وهك تیزابیشم پوی وهك ژهنگای سوورم
زهر دهلگه پیتی^(۱)

سروشك و نیکسیر، هروه ها پوخسارو نه وراقی خه زان هه موویان شتی
ههستین .

تیژاوی سروشك : چوینراوه .

نیکسیری سوهیل: پی چوینراوه .

روخساری زهر دهلگه: چوینراوه .

نه وراقی خه زان: پی چوینراوه .

نهم چوینراوو پی چوینراوانه که له م دیره شیعره هاتوون هه موویان
ههستین .

۲- چواندنی شتی ژیری به ههستی :

شتی ژیری نه وهیه: به بیرو هوش و لیكدانه وه بزانی، وهك
برواو، نابرو، درو، راستی وزیره کی و، هیمنی و هیوری و نازایه تی و
تووره یی. یا نه و شته نه فسانه بیانه که ته نها به خه یال بوونیان ههیه .
مه حوی ده لی :

له دنیا تا ده گاته ناخیره ت کارگه ره، تیری
وه کوتیری ته هه متنه زامی پاک نهم دیوو نه و دیوه

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۴۷۹

مانای وشه : ته همتنه : ئازاو به هیژ . له قه بی پوسته می زاله ، که ده لئز
تیری بو هه رکه س وه شاندي بئ ئه م دیوو ئه و دیوی کردوه .

((واته : تیری نه فس له هه رکه س بدا ، له م دنیا به وه ده پواو له و دنیا
دهرده چی وتوشی سزا و دهردی دنیا و قیامه تی ده کا ، وه ک تیری
ته همتنه که له هه رکه سی دابی ئه م دیوو ئه و دیوی کردوه))^(۱)

تیری نه فس : چوینراوه : ژیرییه .

تیری ته همتنه : پئ چوینراوه . ههستی یه .

وه کو : ئه وزاره .

پووی لی کچوون : کاریگری و کارلی کردنه

۳- چواندنی شتی ههستی به شتی ژیری :

نالی ده لئ :

زارم وه کو هیلال و نه حیفم وه کو خه یال :

ئایا ده که ومه زارو به دلا ده که م خطور

مانای وشه : زار : لاواز . ده م . هیلال : مانگی یه ک شه وه . نحیف :

له پ . خطور : تئپه رین .^(۲)

من : چوینراوه : ههستی یه

خه یال : پئ چوینراوه . ژیرییه

وه کو : ئه وزاره

پووی لی کچوون : بی هیژییه

^۱ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وهی / مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۲۸۸

^۲ دیوانی نالی لیکۆلینه وهی / مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۱۹۶

فه نایی ده لئی :

که کوچی کردو پوئی له یله که م شتوا هه موو هیزم
وه کو (بازاری له نگه) ناگری تیچوو دل و فکرم

مه به ست له بازاری له نگه : بازاری کوته فروشانی شاری هه ولیره که سی
جار ناگری تیبه ربووه زیانکی زوری ماددی که یاندووه .^(۱)

فکر: چوینراوه ژیریه .

بازاری له نگه : پی چوینراوه ههستی یه .

هه رله م دیره شیعره دا ههستی به ههستیشی تیدایه
دل: چوینراوه ههستی یه ،

بازاری له نگه : پی چوینراوه ههستی یه .

۴- لیکچواندنی شتی ژیری به شتی ژیری .

حه مدی ده لئی :

خه والۆ بوو برابه ختم، وه یا خو هه ر له خه و دابوو
سو پای شادی له دلدا تیپی تیک دابوو له په و دابوو
که فرست که وته ده ست غه م، هیزشی هیناوه کوشه یطان
وه ها ریکه وت که پوژ گیرانی ئه مجاره له شه و دابوو

مانای وشه : په و: بریتی یه له کوچیککی کو مه لئی له بهر به لایه ک به سه ر
یانا بیت وه کو هیزشی دوژمن ، یان لافاو. تا ..

^۱ فه نایی مه لالعبد الله ی کاتب ل ۱۰۷

نهم چوارینه ئیشارپه ته به پوداویکه وه، ئه ویش ئه وه یه که شه و له
ناکاو حه مدی هه والی ئه وه وهر ده گریت که شیخان هه والیان وهر گرتووه
که ئینگلیز به پیچه وانه ی مه رامیان وه ئه جوولیتته وه و هه ر ئه وشه وه به
ناچاری په ویا ن کردووه بو بناری گوێژه.^(۱)

(غه م) چوینراوه . ژیرییه .

(شه یان) پی چوینراوه . ژیرییه .

سینه م : چواندن به گوێره ی چویندراو و پی چوینراو دوو جوړه :

۱- چواندن ریکخه ر (تشبيه التسوية) واته : دووشت یان زیاتر به یه ک
شت بچوینی:^(۲)

مه حوی ده لی :

مه شه لی عه هدو وه فا وه ک مه شه لی عه نقایه

پیاوه تی باسی له کن که س مه که ئاده م بووه قات

عه نقا : بالداریکی وه همیه .

((واته : وه فاو په یمان پاگرتن وه ک عه نقای لی هاتووه ، دهنگی هیه

پهنگی نییه . پیاویش نه ماوه پیاوه تی لی بوه شیتته وه، بویه باسی پیاوه تی
لای که س مه که))^(۳)

له نیوه ی دیری یه که م مه حوی (عه هدو وه فا) ی که دووانن به شتیک

چواندووه که (مه شه لی عه نقایه)

^۱ دیوانی حه مدی لیکۆلینه وه ی جمال محمد محمد امین ل ۱۷۷

^۲ به لاغة العرب (علی سلوم د) ل ۱۷۵

^۳ مه حوی دیوان لیکۆلینه وه ی /مه لاه عبدالکریمی مدرس ل ۶۲

عه هډو وه فا : چوینراوه .

عه نقا : پی چوینراوه .

۲- چواندنی کو - تشبیه الجمع :

واته : چواندنی یه ک شت به دوو شت یازیاتر^(۱)

نالی ده لئ :

((نالی)) مه ته لی حالی له نه شکه نجه یی غه مدا

وه ک ناله له نه یدا ، وه کوناله له قه له مدا

مانای وشه : مه ته ل : نمونه . نه شکه نجه : نازار . ناله هاوار .

نه ی : شمشال . ناله : تاله باریکه کانی ناو قه له می قامیش .

((واته : نمونه یی حالی نالی به ده ست دهر دو نازارو گپرو گرتی خه م و

په ژاره وه وه ک نمونه یی ناله ی شمشالی لی هاتووه که هه میسه سکالای

دووری نه کاو هه رگیز شکاتی نابریته وه ، یاوه ک نه و تاله باریکه ی ناو

قه له مدایه و هه ر تاویک قه له مه که دابری نه ویش لیی نه بری))^(۲)

نالی مه ته لی حالی خو ی به دوو شت چواند ووه : (به ناله له نه یدا) و به ناله

له قه له مدا)

(مه ته لی حالی) : چوینراوه .

(ناله له نه یدا ، ناله له قه له مدا) : پی چوینراون .

^۱ بلاغة العرب (علی یلوم . د) ل ۱۷۶

^۲ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۸

چوارم :چواندنی چەند شتیک به چەند شتیک به گۆیره ی بلاوی وینچراوی :

۱- چواندنی بلاو (التشبيه المفروق): واته هینانی چەند چوینراو پی چوینراو له یه کتر به ستراوو سەر به خو و به دوای یه که وه^(۱) که نه دوو جوړه ن :

ا/ هینانی چەند چوینراو پی چوینراو به ستراو و سەر به خو به دوای یه که وه چوینراو له پیش پی چوینراو بی .
نالی ده لی :

دندان گوهر، لب شه که رو، په نجه بلورن
نازك به دهن و، مووکه مهر، سیم سرینن

مانای وشه : دندان: ددان . گوهر: که وه ر. بلور: شووشه . موکه مهر :
قه دباریک وه ک موو. سیم : زیو. سورین: سمت.^(۲)

نالی له م دیږه شیعه ریدا چەند چوینراو پی چوینراوی به دوای یه که وه هیناوه، ددانی یاری به که وه هر داناوه، له بی وه که رو په نجه ی کردووه به بلور. هر لیکچواندنیکیشی له مانه به سهریه خوئی هیناوه ته وه .

(ددان): چوینراوه .

(که وه ر): پی چوینراوه .

(له ب): چوینراوه .

(شه که ر): پی چوینراوه .

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۴۵

^۲ دیوان نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکرمی مدرس ل ۳۳۹

(په نجه): چوینراوه .

(بلور): پئی چوینراوه .

ب/ هینانی چهند چوینراو پئی چوینراو له دوای یه که وه، پئی چوینراو له پیش چوینراو بی.

وهک نیوهی دووه می نه م شیعره ی نالی (موو) پئی چوینراوه له پیش چوینراو هاتووه که (که مه) ه (سیم) پئی چوینراوه له پیش چوینراو هاتووه که سیرینه.^(۱)

یاوهک ده لی:

سیمین به دهن و، سه رو قه دو، له نجه ته ذهرون

کافر نیگه و، په شک، له بتخانه یی چینن

مانای وشه: سیمین به دهن له ش وهک زیو سپی. ته ذرو: جوړه چوله که یه که گوشتی نه خوری، کلکی درېژو په پیکي جوانی هه یه، له دارستان و کیلگه کانا نه ژی. هیلانه له زه ویدا نه کاو بیست و چوار پوژ به سه رده هیلکه وه نه نیشی تا ه لیان دینی. کافر نیگه ه: نه وهی بی په حمانه بپوانیته یه کیك. په شک: به خیلی، ئیره یی .

واته: ((نه م کچه شوخانه نه گهر له چاوه وه بویان بپوانی، وهک ئاسکی حهره م وان که س ناتوانی ده ستیان بو به ری و، حهره مه که شیان قیبله گای بپویانه و، نه م یاره قسه خوشه لیو وهک هه نگوینانه که هه ر یه که یان بگری نازدار پیکي چینه له شیان وهک زیوو، بالایان وهک سه رو و له نجه یان وهک

^۱ دیوان نالی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۳۹

قونهی ته ذهرو لاکردنه وه و ته ماشایان کافرانو و حه سوودانه یه ، وهك له بتخانهی چینه وه هاتبن وان))^(۱).

۲- چواندنی پیچراوو کردنه وهی پێك (الف والنشر المرتب): ئه مه شیان دووبه شه :

أ/ هینانی چهند چوینراویك به دووای یه كه وه ئینجا به هه مان شیوه پی چوینراو بهینری. واته: چوینراوی یه كه م بو پی چوینراوی یه كه م دووهم بو دووهم تادوایی.

مه وله وی ده لی :

وه بو ی ئه و بالاو خهت و كو لم و فه م

سه روو سه وزه و گول غونچه بدو ده م^(۲)

مانای وشه: خهت: زولف. فه م: ده م. بدو ده م: ده م بداته وه.^(۳)

مه وله وی له م دێره شیعه ریدا هونه ری چواندنی پیچراوو کردنه وهی پێکی (الف والنشر المرتب) ی به کارهیناوه به رامبه ر به بالا سه روو، به رامبه ر به خهت سه وزه، به رامبه ر به كو لم، گول، به رامبه ر به فه م، غونچه، له پیشان چوینراوی هیناوه ته وه ئینجا دوا به دوا ی چوینراوه کان پی چوینراوی هیناوه ته وه به پیز به ندی :

(بالا، خهت ، كو لم، فه م: چوینراون)

(سه روو، سه وزه، گول، غونچه : پی چوینراون)

^۱ دیوان نالی لیکۆلینه وهی مه لا عبد الکرمی مدرس ل ۳۳۸

^۲ دیوانی مه وله وی لیکۆلینه وهی /مه لا عبد الکرمی مدرس ل ۹۹

^۳ دیوان مه وله وی لیکۆلینه وهی /مه لا عبد الکرمی مدرس ل ۹۹

نالی دهلی:

کاسه وو که وچک، حه سیرو بهر له ئاودا ههروه کو
کیسهل و ماسی و جله دین و دهچن پرئو بلالو^(۱)

نالی له م دیره شیعرهیدا چهند چوینراوهکی به دوای یه که وه هیئاوه
که نه مانه ن(کاسه و که وچک و حسیرو بهر) به چهند شتیکی چواندوون که
(کیسهل و، ماسی و، جله) چواندنه که شی به شیوهی چواندنی پی چراوی
پیک هیئاوه ته وه کاسه ی به کیسهل چواندووه، که وچکیش به ماسی،
حه سیرو به پیشی به جله چواندووه .

(کاسه، که وچ، حه سیر: چوینراون)

(کیسهل، ماسی، جله: پی چوینراون)

ب/ هیئانی چهند چوینراوو پی چوینراو به دوای یه که وه.

نالی دهلی:

نه رگس نیگه و ساق و سه من، کورته به نه فشه ن
موو سونبل و، پوومه ت گول و، هم لا له گولاهن^(۲)

مانای وشه: نیرگس: نه وه ی به چاوایی وه ک نه رگس مه سته وه
بروانی. ساق: بالآ. سه من گولی شینایییه که پئی دهلین سی پهره، زهردو
سپی و شینی هه یه .

واته: بالآ سپی وه ک زیو. کورته به نه فشه: کورته کی بهریان وه نه وشه یی
رهنگ، مه به سستی له که وای تاقه ی شینه، که نه و خولامانه له بهریان کردووه .

^۱ دیوان نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۶۲

^۲ مه مان سه رچاوه ل ۲۴۱

مووسونبول: نه وهی تازه مووی لی هاتبی و مووه کانی پووی وهك سونبول ناسك بی. پوومهت گول نه وهی پوومهتی وهك گول گهش بی. لاله کولاه: کلاو سوور وهك گولی لاله.^(۱)

نالی له م دپره شیعرهید ا (نیگهه) ی به نه رگس و (بالا) ی به سه مه ن و (سی په په) و کورته کی به ریان به وه نه وشه چواندووه، هر وه ها له نیوهی دپری دووه مدا (پرچ) ی به سونبول و (پوومهت) ی به گول و (کلاوه) ی به لاله چواندووه .

له نیوهی دپری یه که م :

نیگه ه : چوینراوه .

نه رگس: پی چوینراوه .

ساق : چوینراوه .

سه مه ن: پی چوینراوه .

کورته ک: چوینراوه .

وه نه وشه: پی چوینراوه .

له نیوهی دپری دووه م :

موو: چوینراوه .

سونبول: پی چوینراوه .

پوومهت : چوینراوه .

گول: پی چوینراوه .

کلا ه : چوینراوه .

لاله: پی چوینراوه .

^۱ دیوانی نالی لیکوالینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۴۴

۳-چواندنی پیچان و کردنه‌وه‌ی نارېك : واته: هینانی چەند چوینراویك به دواى یه‌كه‌وه بو هەر چوینراویكیش پی چوینراویك بینى و ریز به‌ندى لیوه‌نه‌بى .

حه‌مدى ده‌لى :

مه‌شقى نه‌بروو روومه‌ت و پرشه‌نگى چاوى نه‌و نه‌كا
به‌م گه‌لاویژ و هیلاله به‌درى نه‌نوه‌ر ئاسمان^(۱)

شاعیر له‌نیوه‌ی دېرى یه‌كه‌م سى شتى چواندووه به‌سى شت (برو روومه‌ت، پرشه‌نگى چاو) ی چواندووه به‌(گه‌لاویژو هیلال و به‌درى نه‌نوه‌ر) به‌لام به‌رامبه‌رى له‌ نیوان چوینراو و پی چوینراو نییه ، نه‌بروى به‌هیلال و پرشه‌نگى چاوى به‌گه‌لاویژو روومه‌تى به‌ به‌درى نه‌نوه‌ر چواندووه .

نه‌برو: چوینراوه .

هیلال: پی چوینراوه .

پرشه‌نگى چاو: چوینراوه .

گه‌لاویژ: پی چوینراوه .

روومه‌ت: چوینراوه .

به‌درى نه‌نوه‌ر: پی چوینراوه .

پینجه‌م : چواندن به‌پى پینچه‌وانه‌ کردن و په‌سندیده‌ی و له‌ خوگرى و له‌ناو یه‌كى :

۱-چواندنی پیچه‌وانه/التشبيه المقلوب :

واته:چواندنی پی چویندراو به‌ چوینراو،به‌جى گوركى و پینچه‌وانه‌کردنیان بو زیاده‌په‌وى له‌ مه‌به‌ست و مانا^(۱)

^۱حه‌مدى لى‌كوئینه‌وه‌ی جمال محمد محمدآمین ل ۸۰

مەجنۇب دەلى :

پۆ چۆن پەوت سېى، شەو چۆن زولفت تار
ئاد دىن ئىد دىنام، بەردن وەئىلغار
ئىنەكەى پەوان شىاى والا تەبار
خەمت ھەرپەى من، وەشىت پەى ئەغيار

ماناى وشە : پۆ : پۆژ. ئاد : ئەو . ئىد : ئەم . ئىلغار : ھەلمەت . والا تەبار :
پايە بەرز. ئەغيار : بېگانە .

(واتە : پۆژ وەكو پەوت سېپە و شەویش وەكو زولفت پەشە ئەو دىن و
ئەم دىنامى بە ھەلمەت برد ئەمەكەى پەوايە ئەى پاشاى پايە بەرز. غەمت
ھەر بۆمن بېت و خوشىشت بۆبېگانە))^(۲)

شاعىر پۆژى بە پەوى سېى شەویشى بە زولف چواندوۋە بۆزىادە پەوى
و بەھىزى لە پىگای چواندنى پىچەوانە (ئاۋەژوۋ).

پۆژ : چۆينراۋە .

پەو : پى چۆينراۋە .

شەو : چۆينراۋە .

زولف : پى چۆينراۋە .

نالى دەلى :

شەپەپو تابەش و بارەش لەدەمى پەعدى بەھار
ئەشەرى سۆزى گىرانەلە ئەفغانمدا

^۱ بلاغة العرب على سلوم (د) ل ۱۸۳

^۲ مەجنۇب بەشېك لەدىۋانى مەجنۇب لىكدانەۋەى ھەكىم مەلا سالىھ ل ۴۰

مانای وشه : شه‌ره: بریسکه.تابه‌ش: گپسه‌ندن. باره‌ش: بارین.دهم:
کات. ره‌عد: هه‌ور.گرمه. سوژش: سووتان. ئه‌فغان: هاوار.

((واته :پزیشکه و گپسه‌ندن و بارانی سه‌رده‌می هه‌وره بروسکه،له‌دل
هه‌لقراچان و گریان و هاواری منه‌وه‌یه))^(۱)

نالی له‌م دپره شیعره‌یداجی گۆپکیتی له‌ نیوان چوینراو و پی چوینراو
کردووه چوینراوی کردووه به‌پی چوینراو، پی چوینراویشی کردووه
به‌چوینراو(سوژش و ئه‌فغان) که‌چوینراون کردوویه به‌ پی چوینراو
(چه‌خماخی هه‌ورو بارانه‌شی) کردووه به‌ چوینراو نالی به‌م شیوه‌یه
چواندنی پیچه‌وانه‌ی دروست کردووه بو‌ زیاده‌په‌وی له‌ چواندن.

ئهم جوړه‌چواندنه بو‌ به‌هیزی له‌چواندنی په‌وان(التشبيه البليغ) که‌متر
نییه بو‌ به‌هیزی گه‌ر زیاتر نه‌بی هه‌ر چه‌ند ببینین ئه‌وزاریشی لیوه هاتبی،
به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش بزاین هه‌ر وه‌ك(إبن الأثير) ده‌لی: ئهم جوړه‌چواندنه
روبه‌پیکي به‌رفراوانی پی دراوه و به‌ بالاترین چواندنی لیتی ده‌رواندی و
بووه به‌ دیارده‌یه‌کی هونه‌ری داهیتان و گوزارشت کردن، به‌لام ئهم جوړه
چواندنه‌ش مه‌رجی خو‌ی هه‌یه، ده‌بی به‌شیوه‌یه‌ك بی داب و نه‌ریت پیکای
پی بدا، هه‌ر دووسه‌ری چواندن له‌یه‌ك ئاست نه‌بن ده‌بی بزانی کامه‌یان
چوینراوه کامه‌یان پی چوینراوه ،چواندنی پیچه‌وانه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه نه‌بوو
ده‌بی به‌ چواندنیکي نارپک.^(۲)

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عبد الکرمی مدرس ل ۹۰

^۲ (عبدالعزیز عتیق.د) علم البیان. ل ۶۹

مه وله وی ده لئ :

گول چوڼ پووی نازیز نه زاکهت پوشان
وه فراوان چوڼ سهیل دیده ی من جوشان

پوومهت پووی یار به گول نه چوینری، فرمیسی شادیش که سارده
به به فراو نه چوینری، به لام مه وله وی نه م لیکچواندنه ی ه لگپراوه ته وه
به پیچه وانه دهری برپوه. ده لئ : نه زاکهت و نازکی گول وه کو پووی یاری
خوشه ویست و نازیزه، هارهی به فراوان ه رده لئی به فراوی چاوی منه.^(۱)

نه زاکهت و نازکی گول: چوینراوه.

پووی یار: پی چوینراوه.

هارهی به فراوان: چوینراوه.

به فراوی چاو: پی چوینراوه.

یاوه ک

تنوکی خوناو پوژانی به هار
له سه رگولی سوور که ده بی دیار
له جوانی ده لئی دانه ی فرمیسی که
تریسک ده دا له کولمی نازدار^(۲)

له م دپره شیعه ده تنوکی خوناو له سه رگولی سوور، چوینراوه به دانه
فرمیسیک له سه رگولمی نازدار، نه م جوړه چواندنه، چواندنیک پیچه وانه یه
ده بوايه دانه ی فرمیسیک له سه رگولمی نازدار به تنوکی خوناو له سه ر

^۱ دیوانی مه وله وی لیکوالینه وی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۳۲۳

^۲ محسین نه حمده مسته فا گولزاری هوتراوه ده ستنوس

گولی سوور بچوینرایه، به لام تنوکی خوناو که له سه رگولی سووره به دانه فرمیسکی سه رگولمی نازدار چوینراوه بو زیاده رهوی له چوینراو، له م چوارینه وا دهرده که وی چواندنی پیچه وانه به شیوازی ناویته ییش دی پووی چواندن له چنه دشتیک پیکهاتی .

تنوکی خوناو پوژانی به هار له سه رگولی سوور: چوینراوه، دانه ی فرمیسکه تریسک ده دا له کولمی نازدار: پی چوینراوه .

له جوانی : پووی لیکچوونه .

ده لئی : نه واره

۲- چواندنی په سندیده / تشبیه التفضیل) نه وه یه : له جیاتی نه وه ی شتیک به شتیکی تری هاویه ش له سیفه تا به یه کتر بچوینی، ههستی چوینراو له پی چوینراو به په سند ترو بالاتر بزانی.^(۱)

نه م چواندنه له لایان زیاده رهوی و به رزکردنه وه ی بو سه رووی پی چوینراو زور له چواندنی پیچه وانه نزیکه، به لام هه ریه که به شیوازی خو ی.

نالی ده لئی :

بی قسه ی غونچه ی دهمت کاتی ته به سسوم پووبه پوو

هه تکی شوعله ی به رق و نه ظمی دائیره ی په روین ده کا

((واته : غونچه ی دهمت بی نه وه ی هیچ بلئی، هه رته نها به به ره و پوو

وهستان، له کاتی زهرده خه نه دا، به خپی خو ی و به دهرخستنی پیزی دانه

^۱ علم البیان (عبدالعزیز عتیق. د). ل ۶۹

سپیه کانت، ئابرووی پۆشنایی کاتی هه وره برووسکه و پیک و پیکى بازنه ی دهوری ئهستیره ی پهروین ئه با))^(١)

نالی بو وهسفی جوانی ده می یاری، رازی نه بووه لیوی به بزه ی بچوینی، به پووناکی هه وره برووسکه له پۆشنایدا، هه روا رازی نه بووه ده رکه وتنی پیزی دانه کانی له کاتی زه رده خه نه وه ک بازنه ی دهوری ئهستیره ی پهروین دابنی له پیکیدا. بو ئه وه ی پله ی ئه م دوو چواندنه له سه رووی پی چوینراو دابنی ده لی: لیوی به زه رده خه نه ت بی ئه وه ی هیه بلیت ئابرووی پۆشنایی هه وره برووسکه ده بات، پیزی دانه سپیه کانت ، له کاتی زه رده خه نه ئابرووی بازنه ی دهوری ئهستیره ی پهروین ده بات.

٣- چواندنی له خوگر/التشبيه الضمني:

ئه و چواندنه یه چوینراو وپی چوینراوی راسته و خو لی ده رناکه وی، به لکو به ئاماژه و چه مکی مانا ده ناسری و پی چوینراویش ده بی به به لگه له سه ر راستی ئه وه ی دراوه ته پال چوینراو.^(٢) بو لابر دنی په رده ی گومان له سه رشتی یه که م .

نالی ده لی :

بوچی نه گرییم، سه د که پتم دل ده شکینی!
مه ی بوچی نه پژی، شوشه له سه د لاوه شکاوه!

^١ دیوان نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل

^٢ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ١٢٤

((واته: پوژئی سهد جار دهست به پومه وه نه نیی و دلم نه شکیئی، ئیتر چوّن نه گریم؟ شه پابی خوینی دلم چوّن له چاوه کانه وه نه رژی و سهرنه کا؟ ماده م شووشه ی دلمت له سهد لاهه شکاندوهه!))^(۱)

نیوه ی دپری دووهم به لگه یه له سهر نیوه ی دپری یه که م، مادام بگونجی شووشه بشکی مه یش ده بی پوژئی، که واته: دلّیش وهك شووشه وایه که شکا ده بی فرمیسکی چاو برژی، چوینراو و پی چوینراو له م دپره هوئراوه یه دا پاسته وخو بهر چاو ناکه ون، به لام که سهرنج بده یه ده بینین نالی له کاتی دل شکانیدا ناچاره بگری و فرمیسک له هه ردوو چاوی برژی . نالی نه م حاله ی خوئی چواندوه به شووشه ی شکاو که مه ی تیدابی و لیوه ی برژی بو به لگه له سهر پاستی قسه که ی.

حه مدی ده لی :

ئاره زووی ته لطیفه جانان بوّیه ته کدیرم ئه کا
کی به ته عمیر ئیحتیاجه تانه بی خانه خراب

مانای وشه: ته کدیر: لومه و شکاندن. ته عمیر تازه ئاوه دان کردنه وه.^(۲)

واته: ((یار ئاره زووی نه وه ی هیه ناشتم کاته وه بوّیه لومه ئه کا چونکه عاجزم نه کات ناشت بوونه وه پیک نایه ت، چونکه مانای ناشت

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۳۵

^۲ دیوانی حه مدی لیکۆلینه وه ی (جمال محمد محمد أمین) ل ۲۱۱

بوونه وه نه بیت عاجزیه کی له پېشه وه بوو بیت هر وه کو خانوو تا نه پووخې
تازه ناکرېته وه دياره تا عاجزېشم نه کات ناشت بوونه وه پېکنایه ت))^(۱)

حه مدی که ده لې یار بوېه عاجز ده کا تا له گه لم ناشت بیته وه بناغی
ناشت بوونه وه ی له سر عاجز بوون دامه زړاندووه گهر عاجز بوون نه بی
ناشت بوونه وه ش نابې، چوون تا خانوو خراب نه بی و دانه پرمی چاک
ناکرېته وه. له م گوزارشته شی چواندنیکې له خوگر - ضمنی - دروست ده بی
واته: یه که م که عاجز بوونیه تی له لایان یاره که ی چوینراوه خانوو خراب
بوون و چاک کردنه وه ی پی چوینراوه .

یاوه ک محسن ده لې :

گهر یه ک پوو چووبی له گنده لکاری
کاری لی ناکا هیچ ناموژکاری
سر کوته و جوین به لای هیچ نییه
برین له مردوو نییه نازاری^(۲)

له م چوارینه چواندنیکې نادیاره یه، به ناماژهی ژیری مانا هر
دووسه ری چواندنه که دهرده که وی، واته: که سیک کاری به رده وام
گنده لکاری بی، هیچ سر کوته و ناموژکاریه ک کاری لی ناکات، به لگش بو
نمه وه ک مردوو وایه هر چه ند جه سته ی مردوو بریندار بکه یت هیچ
نازاریکی نابې .

^۱ دیوانی حه مدی لیکوئینه وه ی جمال محمد محمد امین ل ۲۱۱

^۲ مو حسین نه حمده مسته فا گولزاری هو تراوه ده ستنووس

ئەدەب دەلی :

خال وخەتی رەنگینی بەر ئەو گەردەن و سینەت
شایستە یە، سەد تەعنە ی لە خال و خەتی کەودا! (١)

ئەدەب لە جیاتی ئەو هی خال و خەتی یاری، بە خال و خەتی کەو
بچوینی، هەستاوێ خۆی لەم چواندەن بە دوور گرتوو، چونکە خال و خەتی
یارە کە ی خۆی بە لاوێ جوانتر بوو، هەر بەوێش ئەو هەستاوێ بە شایستەو
لە جیبی خوشی زانیو، خال و خەتی یاری تەعنە لە خال و خەتی کەویدا .

٤- چواندنی لە ناویەك : ئەو یە وشە یەك ببی بە چوینراو بو دوو پی
چوینراو . (٦٥)

نالی دەلی :

مرورای ئەشکم وەكو یاقوتی، پەوانە
ساقی! بدە لەو لەعلە شەپاییکی عەقیقی

مانای وشە : مرورای ئەشك : فرمێسکی وەك مرورای سپی . پەوان :
پۆشتوو. لەعل : بەردێکی گران بە های سوورە . عەقیق : ئاقیق، بەردێکی
گران بە های سووری ترە .

واتە : ((فرمێسکم وەك مرورای بە سپیەتی و، وەك یاقوتیش بە سووری
ئەپوا بە چاوم .. مەبستی لەو یە بلێ چاوم مرواریش و یا قوتیشی لی
دائەوێ .. دەسا تویش کاکە ی مە ی گیر، لە لەعلی لیوی سووری یار،

^١ دیوانی ئەدەب (دیوان مصباح الديوان) لێکدانەوی (محمد سعید نەجاری ل ٢١)

شه پاييكي وهك عه قيق سوورم بو تيكه، بو نه وهی بيم به خاوه نی نه م
هه موو گران به هايانه .^(۱)

((نالی) له م ديپرشيهره يدا نه شكی به مرواری چواندووه، نه شك
چوینراوه ياقوت پی چوینراوه واته نه شكم كه وهك مرواری
وايه، له ياقوتیش ده چیت))^(۲)

نه شك: چوینراوه

مرواری: پی چوینراوه .

نه شكی وهك مرواری: چوینراوه

ياقوت: پی چوینراوه .

ياوهك ده لی :

تيژاوی سورشکم وهكو نيكسیری سوهيله

روخساره یی زهر دم وهكو نه وراقی خزانه

مانای وشه: تيژاو: تيزاب. شله يه كي کيميايي به زيړی بيگردي له ناپاک
پی جيا نه کړي ته وه . نيكسیر: ماده يه كه کيميايي به گوايه ناسن ومسی پی
نه کړی به زيړ. سوهیل: نه ستیره ی گه شی سوهیل كه نيشانه ی پایزه و كه
هه لات نيتر گه لای دار ده ست نه كات به زهر د بوون. روخساره: روخسار.
روو. نه وراقی خه زان: گه لای پایز.

((واته: فرميسکی سوپرو تيژم نه لی نيكسیری سوهيله. روخساری زهر د
هه لگه راویشم گه لاداری پایزانه، چون نه ستیره ی سوهیل بو گه لای دار نه بی

^۱ ديوان نالی ليکوالينه وهی مه لا عبد الكريمی مدرس ل ۴۷۹

^۲ عبدالسلام سالار هونری په وانبيژي له شيعری نالی دا ل ۷۲

به ئیکسیرو زهردی ئەکا وهك ئیکسیری زیری بیگهرد دهربخا، فرمیسکی وهك تیزابیشم رووی وهك ژهنگای سوورم زهرد هه لئه گرتنی))^(۱)

نالی له م دیره شیعرهیدا فرمیسکی به تیزاب و ئیکسیر چواندوه واته: فرمیسکم که وهك تیزاب وایه له ئیکسیری سووه یلیش دهچیت، (فرمیسک) بووه به چوینراو بو دووپی چوینراو که تیزاب و ئیکسیره.

فرمیسک: چوینراوه .

تیزاب: پی چوینراوه .

فرمیسکی وهك تیزاب: چوینراوه .

ئیکسیری سووه یل: پی چوینراوه .

چواندنی وینه/ تشبیه التمثیل

چواندنی وینه: ئەوهیه چه ند شتیکی ئاویتته کراو بچوینی به چه ند ئاویتته کراوی تر له بهر هاوبه شی له سیفه تدا.^(۲)

ئه دیب له وکاته دهیه وی گوزارشت له مه به ست و مانای نئودلی بکات به شیوازیکێ زۆر جوان ووهك تابلویهکی ناسک و نایاب نیشانی بدات، هه ریهك له چوینراو و پچوینراو، له چه ند پارچه یهك دا ده پیرزی و، وینه ی چوینراوه کان به وینه ی پچوینراوه کان ده چوینی، به شیویهك وهك بازنه یهکی بۆش نه زانری جه مسه ره که ی که وتوه ته کوئ، جا ئەوه ی هه ژێ گوتنه: ئەم جوړه چواندنه ده ریایه کی قوول و به رفراوانی هونه ری پوونبیژی یه، رووی لیکچوونی ئەبیته وینه یه کی ناسک و پیکهاتوو له مرواری

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۶۵ ۶۰

^۲ ألبلاغة الواضحة على الجازم ومصطفى أمين ل ۳۵

وشه ی نایاب، بو سه رنج پاکیشانی گویگرو خوینره، به لام خو نقووم کردن له نیو ته م ده ریایه، ده ریایوانی شاره زاو به تواناو لیتهاتووی ده وی، چونکه ته م جوړه چواندنه چواندنیکه تایبه تمه ندی و کاریگری خو ی هه یه له لایان به خشینى ماناو مه به ست، نه گه ر گوزارشت به م شیوه یه مه دح و پیا هه لدان بی، زوړ لیتهاتوانه و به پیکوو پیکى جیگای خو ی ده گری، نه گه ر زه م و داشکان بی، ئیش و ژان و نازاری سه خت و دژوار تر ده بی، نه گه ر بو به لگه و سه لماندن بی ده بی به ته رازووی سه به سه ری چوینراو و پیچوینراو، جا بو گه یشتن به چواندنیکى بیگه ردو پاراوه و قه شه نگ و پیکهاتوو له چه ند شتیکی جوړاجوړو زوړ جوان و سه رنج پاکیش و وینه ی چوینراوی به پوون ناشکرایى لی ده ربکه وی، که سانی نه دیپ پیویستیان به بیرو نه ندیشه و ورده کارى زوړ هه یه بو گوزارشت کردنى به م شیوازه وهك :

۱- روونکردنه وه ی ماناو مه به ست به چواندنى وینه یه ك به وینه یه کی تر بگونجی تا که کانی به یه کتر بچویندری .

نالی ده لی :

گریانی من و خنده یی تو ئیستا ده شوبه ی
به و مه وسیمی بارانه که وا غونچه ده پشکووت

((واته گریان و فرمیسك پشتنى من له ده ردی دورى تو و گوی نه دان و پیکه نینی بی باکانه ی تویش به من له و کاته نه چى که به هاران باران نه بارى و غونچه نه پشکوئ.. دیاره غونچه ی ده می تو به بارانى گریانی من نه پشکوئ.. دیاره نه بی دورى نیوان نالی و یاره که ی نه وه نده ی دورى

نیوان هه ورو زهوی بی که ئهویان بارانه کهی لیوه دی و ئه م یان خونچه کهی
تیانه پشکوئی . له لایه ک شیوه ن و گریان بی و له لایه ک به زم و پیکه نین!!^(۱)

نالی له نیوه دیری یه که می ئه م شیعرهیدا دووشتی له یه ک جییای
به یه که وه ناوه و ئینجا به وینه یه کی تری ئاویتته کراوی چواندوه به م
شیوه یه ده بینین چواندنی وینه ی دروست کردوه . هه رله م نمونه یه دا
ده توانین تاکه کانیشی به یه که وه بجوینین، به لام نالی مه به سستی چواندنی
تاک به تاکی نییه، به لکو مه به سستی وینه یه کی تیکراییه که له چه ند
پارچه یه ک پیک هاتبی وه ک له شی کرنه وه که دا ده رده که وی .

نالی له م چواندنهیدا دوو وینه ی زۆر جوان و ناسکی هیناوه ته پوو:-

۱- چاوی که فرمیسی لیوه ده رژی وای نیشان ده دا خونچه ی ده می
یاری به م فرمیسه که ده پشکوئی، ده بی نالی له یاری خوی زۆر دووری،
چونکه که باران ده بارێ به سه ر زهوی و خونچه . ده پشکوئی ئه م هه وره ی
بارانی لیوه ده بارێ دوور له زهوی و خونچه یه که واته نالیش ده بی وه ک
هه ور دوور بی له خونچه ی ده می یاری .

ب/ ئه م فرمیسه ک پشتنه ی له بهر دووری له یاره که یه تی، که چی یاری
له بهر بی وه فایی به م فرمیسه ک پشتنه ی پیده که نی .

۲- بو پوونکردنه وه و پیشاندانی مه به ست و مانا، به چواندنی تیکرایی
وینه یه ک به وینه یه کی تر، له هه مان کاتیشدا وینه کان له وانه نه بی تاک تاک
به یه کتر بجوینرین:

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۹۳

جزیری ده لئى :

ذه په يهك بووم ده هه واياته ده ويرانه يهكى
ميثلى پوژى به شوعا عا خووه ته مه مه شهوړكړين

واته ((له پيش نه وهى تووش بم به نه ښيني تو، تو زقاليكى نه بينراوى
عه شقت بووم، ده هاتوو ده چووم له بو شايى شوينيكى ويرانه، تيشكى
پوژى پووت له كه لينيكى نه م ويرانه يه به رم كهوت و پي ناسرام ، وهك
تيشكى پوژ كه له كولانكه يه كه وه بيه ژووره وه له توزقاله كاني بداو
بكه ونه به رچاو به هه مان شيوه منيش به تيشكى پوژى پووى تو
دهر كه وتم و ناسرام))^(۱)

جزیری له م دپړه شيعره يدا مه به ستي پوونكردنه وهى نه ښين و عيشقى
خويه تى كه چواندوويه تى به و تو زقالانهى كه له ناو ويرانه يهك پوژ لى بداو
دهر كه وى، به م شيوه يه ده بينين شاعير وينه يهكى جوان و سهرنج پاكيشى
چواندنې پيكه يئاوه، له هه مان كاتيشدا تاكه كاني نه م دپړه شيعره له وانه
نييه به يه كتر بچو يترين .

ياوه كو صافى ده لئى :

عه شقت له دلم ثابتته نهك عاريضه قوربان
وهك طوپه يى شاهان كه له سهر پووى نه مه كينه

^۱ العقد الجوهري في شرح ديوان الجزري أحمد الزفنگي ب ۲/ ۴۶۰

مانای وشه: ثابت: نه گوږ. عاریض (عارض): دږی (ثابت) ه شتیك كه قابیلی گوږان و تیكچوون نه بی. طوره: خهت و موږ. نیشانه. نگین: نه نگوستیله.

((واته عه شقی له نیو دلمدا وه ها جیگیرو نه گوږه وهك ته و موږه ی كه جاران شایه كان له سهر ته نگوستیله هه لیان ده كه ند و هر به هه مان ناوی سهر ته نگوستیله كه ش نامه و نووسراویان موږ ده كرد))^(۱)

(صافی) له م دیږه شیعره یدا خوشه ویست و نه ښینی خوئی له وینه و تابلویه کی جوان و قه شهنگ دهر بریوه، عیشقی خوئی به جیگیرو نه گوږ نیشاندوه، له هه مان کاتیشدا به وینه یه کی تری چواندوه، كه موږی شایانه له سهر پووی ته نگوستیله کانیان واته: چوڼ

ته م موږه جیگیره و گوږانی به سهر نایی دلی شاعیریش به هه مان شیوه وایه. صافی له م چواندنه یدا دووشتی له یه کتر جیاو دووری به یه ك چواندوه كه ته نیا له سیفته ی جیگیری و نه گوږی به یه ك ده گن ته مه ش وینه یه کی پر له ورده کاری و پازاوه ی بیرو هه سستی صافی یه، له هه مان کاتیشدا چواندن له نیوان تاكل به تاکی وشه کاندانیه.

هه ندیک له مه به سته کانی چواندن

پوونبیژی كه به شیکی گرنکی په وانبیژی به ك له به نه په ته کانی چواندنه، کاریگه ری ته م بنه په ته ش خوئی له چه ند مه به سستیك دبینیته وه، ته م مه به ستانه ش هر هه موویان بو (پی چوینراو) ده گه پینه وه ته نیا له چواندن پیچوانه (تشبیه المقلوب) نه بی، بو (چوینراو) ده گه پینه وه:

^۱ العقد الجوهري فی شرح دیوان الجزری (أحمد الزفنگی) ب ۲/ ۶۷۰

۱- بۆ زانیښی باری چوینراو(ألمشبه) به برارودکردنی به پی چوینراو:

هیمن ده لئ:

خوّم ده سووتینم، هه تا به زمی خه لکی پوښن بکه م^(۱)
کی له پئی خه لکا وه کو شاعیر ده سووتی شه م نه بی؟!

شاعیر له دپری به که م که ده لئ (خوّم ده سووتینم هه تا به زمی خه لکی
پوښن بکه م) له وانه به به سه یریان زانی بیّت، بیانگو تبا شتی وا چوّن ده بی؟
هیمن بۆ شه م به به سته هه ستاوه خوئی به شه م به راورد کردووه و شه می
کردووه به نمونه ی خوئی له خو سووتاندن .

۲- بۆ ده رخستنی بار(حال)ی چوینراو:

هیمن ده لئ:

له ناو بازای ئه و پوکه ی ئه ده بدا شیعری (هیمن)
وه کوو پوولی چرووکه، هیچ په واجیکی نییه ناچی!^(۲)

هیمن که ده بیښی گرنکی به که سانی زاناو پوښنیر نادری و، هه ر که سه
بوخوئی دهو لیک لیده داو له زورنایی ده ژهنی، شیعری ویش بو پړگای
سه ربه سستی و ئازادی به که س لپی ناپوانی و نای خویننه وه، شه می
په واجیه ی شیعری خوئی به راود کردووه به بی پواجی پوولی چرووک .

^۱ دیوانی صافی لیکوالینه وه ی محمدی مه لا مسته فا هیرانی ل ۲۰۶

^۲ تاریخ وروون هیمن ل ۱۳۲

۳- بۆ دهرخستنی ئەندازە ی بەهیزی یان بی هیزی چوینراو:

خادیم دەلی :

وهكوسبجی سه عادهت فهیز بهخشه، شامی خووچاكان
سبهینهی خراپه كانیش، تاریکستانه وهك شامه^(۱)

سوبح : بهیانی. سه عادهت: خوشی. فهیز: بهرکهت. شام: ئیواره.
خووچاكان: پیاو چاكان، کرده وه چاكان^(۲)

واته: ئیواره ی کهسانی چاک وهکو کاتی بهر بهیان وایه، بۆ پر
بهرکه تهی و دلخووشی. شاعیر لیـره ئاماژه ی بۆ فره موده ی
پیغه مبه (د.خ) کردوه (تسحروا فإن فی السحوریرکه) واته: کاته کانی بهیانی
مه لابانگدان بهرکه ته. بهیانی کهسانی خراپیش تاریکستان و بی پووناکیه.

ئه م چوواندنه ی شاعیر بۆ دیاری کردنی ئەندازە ی بههیزی و بی هیزی
چویندراوه که دهلی: (فهیز بهخشه شامی خووچاكان) راسته به لام بۆ
ئه وه ی ئەندازه که ی دهرکه وی و ئاسته که ی بزانیی به (سوبجی سه عاده تی)
چوواندوه، سبهینه ی کهسانی خراپیشی به تاریکستان داناوه، به لام
تاریکه که ی له چ ئاستیک دایه به پی چوینراو روونی کردوته وه که وهک
ئواره وایه .

^۱ دیوانی خادیم/ لیکۆلینه وه ی جه مال موحه مه د ل ۹۸

^۲ مه مان سه رچاوه ل ۱۳۵

٤- بۆ پازاندنه وه و جوان نیشاناندانی چویندراو:

ئه ده ب: ده لئ:

ئه برۆیی که شیده ت له په نا طورپی سه ودا
ماهیکی نه وه، گوڤه یی کیښاوه له شه ودا

مانای وشه: که شیده: کشاو. طورپه: کاکوڤ. سه ودا: په ش. ماه:
مانگ. نه و: نوئ.

واته ((بروکشاوه کانت له په نا کاکوڤه په شه کاند، هر ده لئیی مانگی
نه وه، یان سه ری مانگی تازهن و له تاریکی شه ودا وینه ی که وانه بیان
کیښاوه))^(١)

شاعیر برۆی که شیده یی یاری له په نا کاکوڤی به شتیکی چواندوه که
به لایه وه جوانه و جیگای سه رسورمانه. ئه م چواندنه شی بۆ پازانه وه و پیدای
هه لدانی چوینراوه که یاریه تی، جوړی ئه م لیکچواندنه شی چواندنی وینه یه.

٥- بۆ داشکاندن له پله و پایه ی چوینراو:

نالی ده لئ:

خه لقی که هه موو کو ده کن و به سته زمانن،
بابین و له ((نالی)) ببیه ن شیعر ی سه لیقی

مانای وشه: کو ده ک: منال. به سته زویان. زمان به ستر او. بی ده سه لات.
سه لیقی: له سه لیکه وه هاتوه ئه وه ی له خو یه وه بیت و خو پتیه ماندرو
کردنی نه وی.

^١ دیوانی ئه ده ب ساغ کردنه وه ی محمد حه مه باقی ل ٣٠٤

واته ((نه م خه لقه هه موومنال و نه فامن و زمانیان به یه کادی، هیچ له
شیعری راسته قینه تی ناگه ن .. بلّین با بیته لای ((نالی)) شیعری خوئی
بوئیان بخوینته وه که وه ک ئاوی ره وانه له خویه وه دی، به لکو زمان و بیریان
بکریته وه و فیتری چه ش کردنی شیعو نه دهب بین))^(۱)

شاعیر ئاستی بیرو هزری که سانی که مه به سستی به لاوازو بی هیزی
نیشان داوه، چوینراو که (خه لقه) به نه فام و به سته زمانی داناوه به
هاوبه شی کردنی به پی

چوینراو که کوّده که بیگومان ئاستی هزری کوّده کیش که مناله ته و او پی
نه گه بیوه و به زوری بی هیزی پیوه دیاره .

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۶۵۷

راهینان

جوړو بڼه پره کانی چواندن له م د پړه شيعرانه دیاری بکه

۱- سروو شکي من که لیلوه غوباری کوه و هامونه

وهره سهر چاوه که م بنواړه، وهک ئاوینه چند روونه

نالی

۲- نالی وه کو لاله که شه هیدی غم و داغه

له م باغه بفهرموو که ئه ویش لیږه دهنیژم

نالی

۳- په چله ی پرچله می پرچی سیا

هر ده لئی مانگه شه وه کو لمی تیا

نالی

۴- تاکه ی چوون مه جنوون ویلی ههر دانیم

تاکه ی غه مزه ده ی باری هیجرانیم

مه وله وی

۵- قه سری عومرم داته پی، داری له سه ربه ردی نه ما

نانی تولی ئه مه ل ئیستا که، دهستی پی دهکا

حاجی قادر

۶- بروو پوخسارو زولفی ئالست

شه وو پښو هیلال و عه قدو مه رجان

طاهر به گی جاف

۷- ده لئی چاوی منه هه وری به هاری دم به دم دهگری

ده لئی ئاهی منه به رقی ده رخشان ئاوری هینا

وه فایی

دروست : الحقیقة

دروست/الحقیقة : به کارهیتانی وشهیه له مانای بنه پره تی خوئی.^(۱)

فه نایی ده لئی:

جه نـبابی (پیشـه وا قازی) خه بـباتی
ره و ابـوو، بو گـهل و خـاکي و ولـاتی
له پـینـاوی ولات و نـاره زوی گـهل
سه ری دانا، هه تا گـهل بی نه جاتی^(۲)

نیمه گهر به وردی له وشه کانی ئەم چوارینه بروانین، ده بینین هه
وشهیه که بۆمانای تایبه تی خوئی به کار هاتوو بهی کهم و زیادی، هه مان ئەو
مانایه به دهسته وه ده ده ن که له فه ره نـگه کانی کوردی هاتوون،
یه کیکشیان نه خوازاون بۆمه به ست و مانایه کی تر، ئەمه ش واته
به کارهیتانی وشه بو ئەومانایه ی که بوئی دانراوه، به کارهیتانیشیان بهم
شیویه له لایه نی پوونبیژی یه وه پیتی ده وتری دروست (الحقیقة).

هه رلیتره وه ده بی ئەوه ش بزانی وشه ی هاوبه ش له مانادا گه رلادان و
گواستنه وه ی تیدا نه بوو بو هه موو واتا کانی هه به دروست ده زانری. وه که
وشه ی (خال) که سی مانای هه یه خالی پوو، برای دایک، خالی نووسین، ئەم
وشه یه له بهر ئەوه ی لادانی تیدانییه بۆ هه رسی مانا به دروست داده نری،
ئەو وشانه ی بۆمانا دانراون له دوا کراون به ناو، وه که کردنیان به ناوی مروڤ
بو نمونه وشه ی به هار واتا وه رزیک له وه رزه کانی سال که کژوگیای لی

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۳۷

^۲ دیوانی فه نایی عابید عبدالله ی کاتب ل ۲۷۹

شین ده بی، گهر کچیک ناو نرا به (به هار)، نه م وشه یه نابی به خوازه، چونکه گونجاوی و په یوه نندی له نیوان هردوو واتادا نییه، تیپینی مانای بڼه پرته تیشی لی ناکړی .

جوړه کانی دروست/الحقیقة

۱- دروستی زمانی/الحقیقة اللغوية: نه و وشانه ن دانهرانی زمان کردویانه به زاروه بو دربرپینی مانای راسته و خوی شتی مه به ست.^(۱)

گول پیش دهم بکاته وه غونچه یان بو داناوه، کردنی غونچه به ناو بوته م شته دروست و حقیقه ته، لادانی له م مانایه بو مه به سستیکی تر ده بی به خوازه له و کاته شاعیر بو دربرپینی جوانی و بچوکی دهمی یاری که غونچه به کار دینی له بهر هاو به ش بوونیانه له م سیفه ته مه به سستی مانای بڼه پرته نییه، به لکو مه به سستی مانای خوازاروه .

۲- دروستی نه رینی تاییه ت/الحقیقة العرفية الخاصة: واته لادانی وشه له مانای خوی و به زاروه کردنی بو شتیکی تر.^(۲)

وه ک به کار هیثانی واژه ی (کار، بکر، بهرکار، ...) کردنیان به زاروه له لایان زانایانی پیزمانی کوردی بو ریزمان، یاوه ک (چواندن، خوازه، درکه، تهوس) به زاروه کردنیان له لایان زانایانی په وانبیژی. یاوه ک (شه پو، کهش، یه که، په ستان ...) کردنیان به زاروه له لایان تاییه ت مه نده کانی که شناسی .

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۲۷

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۲۹

ئەم وشانە ھەریەکە مانای تایبەتی خۆیان ھەیە، بەلام وەك زاراوە لەلایان تایبەت مەندەكان بەكار ھاتوون بۆ ئەوێ تەبئیی مانای بنەرەتی ئی بکری .

٣- دروستی نەرینی گشتی/الحقیقة العرفية العامة: ئەوێ ھەواژە چەمکی گشتی ھەبۆ نەریتی زۆرینە تایبەتی بکات بەتەنیا شتێک. (١)

نالی : دەلی:

گوێ دریزی بارو کورتان بەرزو، پالانی بەزین
چوست و وریاتەر لەگوێ کورتانی پالانی و گێژ (٢)

(گویدریژ) لەم دێرە دا ھەرچەند چەمکی گشتی ھەیە، بەلام ھەموو ولاخیکی گوێ دریز ناگریتەو، چونکە ئەم وشە تایبەت کراوە بەکەر.

٤- دروستی شەری و دستورێ الحقیقة الشرعية والدستورية: ئەو زاراوانەن کە زانایانی شەری و دستور بو مانای بەدەر لەمانای بنەرەتی خۆیان دایان بەکارھێن بۆ ئاماژە پێ کردنیان بۆ مانای مەبەست. (٣)

(خوین بابی) ئەم وشە لەگەڵ ئەوێ کە لەمانای زمانەوانی خوێ دروست و حەقیقەتە بە ھەمان شێوە کە کراوەتە زاراوەیەکی شەری بو ئەو سامانە لەبری خوین دەدرێ ھەر بەدروست و حەقیقەت دادەنرێ چونکە

^١ ھەمان سەرچاوە ل ١٢٩

^٢ نالی دیوانی لیکۆلینەوێ مەلا عبد الکریمی مدرس ل ٢٢٧

^٣ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ١٢٧

مانای زمانه وانیه که ی به لاره نراوه و تیبینی نه کراوه له کاتی به زاراوه کردنی.

خوازه: المجاز

خوازه به پیتی به کارهیتانی له لایه نی ژیری و زماندا دابهش ده بی بو دوو جوړ :

یه که م: خوازه ی ژیری/المجاز العقلي: نه وه یه که وشه یه ک بدریته پال وشه یه ک که مافی درانه پالی نه بی گهر له به ربوونی په یوه نندی نیوانیان نه بی.^(۱)

نه وه ی له م پی ناسه یه دا بو مان پوون ده بیته وه، تو که کاریک ده ده یته پال ناویک، ده بی نه و ناوه شیاوی بی بو نه و دانه پالنه و ژیری مروقیش دانی پيدا بنی، نه گهر درانه پالنه کهش به م شیوه یه نه بوو وه که نه وه ی کاریک بده یته پال ناویک و بیکه ی به بکه ر به لگه یه کی ژیریش هه بی ئاماژه بکات که نه م بکه ره بکه ریکی راسته قینه نییه، به لکو درانه پال و بوونی به بکه ر هه ر له به ربوونی یه ک له م په یوه ندیانه یه که له مه و دووا باسی ده که یز. ده بی به خوازه ی ژیری. هه ر له م پیتناسه یه دا نه وه شمان بو پوون ده بیته وه خوازه ی ژیری له ته نیا واژه و تاکه وشه نییه، به لکو له ته واوی پیکهاته ی پرسته که دا ده بی، له گه ل تبینی کردنی نه و نیسبه ته ی که له نیوانیاد په ییداده بی، نه وه ش ته نیا ژیری مروقه هه سستی پی ده کات. ئیمه که ده لئین: (به هار نیرگزی پواند) له م پرسته یه دا تو به هارت کردووه به بکه ر. به لام گهر به وردی لی برپوانین ده زانین به هار که وه رژیکی ساله بکه ری راسته قینه نییه: به لکو بکه ریکی ریزمانییه ته نیا له پووی ریزمانه وه

^۱ شرح المختصر سعد الدین (التفتازانی) ج ۸ ل ۵۸

بکهره، چونکه ئەم وەرزه توانای ئەنجامدانی ئەم کارە ی نییه، بەلام
لەبەرئەوێ هاتنی ئەم وەرزه هۆیه که بوو دەرکهوتنی کژوگیا کاری
پاڤردووی (پواند) ی دراوه تەپال و بەبکەر تەماشای دەکریت، بکهری
راسته قینه (خوای تاک و تەنیا یه) که وایی هەر درانه پالیک بەم شیوازه بوو
دەبی بەخوازه ی ژیری .

هەر لەم شوینە دا پتویسته ئەوێش بزانی هەندێ جار خوازه ی ژیری لە
پالتانی ناو بوو ناو (إضافة الإسم للإسم) دەبی وەک بلتین (پۆیینی پووباره که
چەند جوانه) لەم پرسته یه دا خوازه ی ژیری لە وشە ی پۆیین دا نییه، چونکه
رۆیین بوو مانای راسته قینه ی خوێ به کارهاتوو، که وایی خوازه
لە پالتان (إضافة) که دێ، چونکه پووبار شوینە ناپوا، ئەوێ دهپوا ئاوی
پووباره که یه، ئەم خوازه یه ش لە درانه پالتانی ئاو بوو پووبار دروست بووه،
په یوه ندی نتوان ئەم هەردوو که ش شوینایه تیه .

ئیمه که ده لێن (به هار نیرگسی پواند) لەم پرسته یه به هار هیه، نیرگسیش
هیه، پواندن هیه (پواند) پالتراو (مسند) ه به هار پالتوینراوه (مسند إلیه) یه
ئەمانه هەر دووکیان حەقیقه تی زمان، چونکه چ پواندنه که یه، چ به هاره که یه
لە شوینی خوێان به پیتی دانانی زمانی به کار هینراون. بەلام که بوو
به خوازه لەبەر ئەوێه نیسبه تی رواندنه که دراوه تە لای به هار، که چی
ده بوایه بدریته پال خوا، چونکه خوا ده یروینی. لەم پرستیه به هار که بووه
به بکەر بوو کاری پاڤردووی (پواندن) هیچ کاریگه ریه کی نییه له پواندنی
نەرگس، به لام هاتنی ئەم وەرزه بوو ته هوی پواندنی.

جوړمکانی په یومندی درانه پال (الاسناد) له خوازی ژیریدا :

۱- دانه پال کات (الاسناد إلى الزمان)

مه حوی ده لئ :

که چرخ نه سکه ندهری دی دهرده داره

وتی: نه م هم بووه همده ردی دارا

((نه سکه ندهر: نه سکه ندهری فیلیبی مه قدونیایی، نه و بوو

به له شکرکی چل هزار که سیه وه، پوی کرده پوژهلان و له ۳۳۱ پ زدا

له لای ه ولیری نیستادا داریوشی شای ئیرانی به زاندو ده ولتی

ه خامه نیشنی پوخواندو ناگری به ردایه کوشک و تله لاره پر شکوکانی

شاهه نشاکانی ئیران. دارا: داریوشی سیه م، دوی پادشای بنه مالای

ه خامه نشی))^(۱)

((واته: که چرخ زه مانه نه سکه ندهری دی گرفتاری دهرده بووه، وتی:

واښه میښ چوه پال دارا که نه م خوی - دارای به زاند و - تهخت و تاجی لی

سه ند. مه به ست له وه یه دنیا بوکه س نامینی و که س خوی لی نه گوپی))^(۲)

مه حوی که ده لئ (که چرخ نه سکه ندهری دی) له دپری دووه میښ

که ده لئ (وتی) نیمه ده زانین که چرخ به هیچ شیوه یه ک توانای بینینی

نییه، به لکو مه به ستی له که سانی نه و چرخ و سه رده مانه یه، (چرخ که بووه

به بکه ر بو کاری پابردوی (دی) له نیوه دپری یه که م، هروا له بوونی به بکه ر

بو کاری پابردوی (وتی) له نیوه ی دپری دووه م بکه ریکی راسته قینه

^۱ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۷

^۲ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۷

نییه، بکهری راسته قینه که سانی نهو چهرخن، دهبویه بدرابایه ته پال
 که سهکان، به لام له بهر نهو هی که سهکان لهو چهرخ و سردهمه ژیاون
 دراوه ته پال چهرخ
 هیمن دهلی :

زهمانه هیمنی توئی ویلی دهشت و چوّل و سه حراکرد
 فه رامووشی مه فهرموو، جارویاره ههر بکه یادی^(۱)

له م دیپردها هیمن که دهلی^(۲) (زهمانه هیمنی ویلی دهشت و چوّل و
 سه حراکرد) ده زانین زهمان که بریتی به له م پوژگاره و به دووا داچوونی
 شه و پوژده هیمنی ویلی دهشت و چوّل و سه حراکه کردوه، به لکو
 پوداوه کانی زهمان بوون هیمنیان به م شیویه ویل کردوه، که وایی کاری
 پابردووی (ویل - کرد) که دراوه ته پال زهمان دهبویه بدرابایه ته پال بکهری
 راسته قینه، که پوداوه به لام له بهر نهو هی پوداوه له زهمان دهبی زهمانی
 کردوه به بکهر، به م شیویه خوازه که مان دهبی به خوازه ی ژیری .

۲- دانه پال شوین :

محسن دهلی :

کیمیای لیدا (عهلی) کیمیا، تاتوانی له گوندو شار
 شاری شه هید شاهده، شه هیدی کرد به چهند هه زار^(۲)

له نیویه دیپری دووهم مه بهست له (شاری شه هید) واته که سانی بریندارو
 شه هید بووی نه م شاره (هه له بجه) وه سفکردنی شار به شاهد و کردنی

^۱ تاریک و پوون (هیمن) ل ۱۰۳

^۲ محسن احمد مصطفی گولزاری هوتراوه دهستنووس

به بکه، راسته قینه و حقیقه نییه، چونکه شارنابی به شاهد نه وهی ده بی به شاهد که سانی ناو براون که وایی پالانی کاری ناته و او (شاهیده - ه) بو شارخوזהی ژیرییه، شار بکه ری دروست و حقیقه نییه، به لکو توشبووان و که سانی نه م شاره بکه ری راسته قینه، به لام له بهر نه وهی نه م که سانه دانیشتووی نه م شارهن کاره که پالناوه بوشار.

۳- دانه پال هو/ الاسناد إلى السبب :

هیمن ده لی:

به هار هات و ته بیعت حوکمی مه لانی دا
له کونجی قه فه ز دیاره، نیسته حالی من! (۱)

هیمن که ده لی: (ته بیعت حوکمی مه لانی دا) ته بیعت - سروشت شتیک نییه بتوانی نازادی مه لان بدا، به لکو نه وهی نه م نازادیه ده به خشی خویه. به لام له بهر نه وهی ته بیعت له به هار گونجاوه بو نازادی مه لان کاری پابردووی (دا)ی دراوه ته پال ته بیعت و کراوه به بکه ر .

پای هندی له زانایانی پهوانیژی عه پهبی له باره ی خوזהی ژیری :

۱- (عبدالقاهر الجرجانی ۴۷۱هـ) ده لی: (مهرج نییه له خوזהی ژیری بو هه موو کاریک بکه ری راسته قینه هه بی چونکه هینانی نه م جوړه بکه ره بوکار له هه موو ده برپینیک ده رناکه وی). (۲)

۲- (ته فتازانی ۷۲۲هـ) بو پشتگیری کردن له پای جورجانی ده لی: نه وهی جورجانی وتویه تی شتیک (پاسته) دوور نییه مه به سستی له و

^۱ تاریک وپهون (هیمن) ل ۱۳۶

^۲ دلائل الإعجاز عبد القاهر الجرجانی ل ۲۰۲

کارانه بی که ئیعتیار پیکراون، داب و نه ریتی خه لک وای کردووه به کاریین بو ئه و شتانه ی بو یان دانراوه، واته ئه و کارانه ن بو بکهری راسته قینه ی خو یان به کار نه هاتوون.^(۱)

۳- (رازی ۶۰۶هـ) له باره ی خوازه ی ژیری و پالنانی (کار) بو شتیک شیاوی ئه وه ی نه بی بی به (بکهری) راسته قینه ده لئ: (ده بی هه موو کاریک بکهری دروستی خو ی هه بی، چونکه ئه گه ر بوو به بکهر بو کاریک توانای نه جامدانی کاره که ی نه بوو ده بی بکهریکی راسته قینه ی بو دابنیین.^(۲)

۴- (سکاکی ۶۲۶هـ) له باره ی بکهری دروست و راسته قینه پشتگیری له پازی کردووه و ده لئ: ئه وه ی پازی وتویه تی راسته ده بی هه موو کاریک بکهری هه بی و بکهری ئه م کارانه ش خواجه.^(۳)

هه روا ده لئ: خوازه ی ژیری بوونی نییه، به لکو خواستنیکی شاراو هیه، بکهری خوازراو ده چوینری به بکهری دروست، له بهر بوونی په یوه ندی له نیوانیاندا. ئینجا بکهری خوازراو باس ده کړی، بکهری دروست و راسته قینه ناوی ناهینری، به لام په یوه ستیکی ل وهرده گیری ده درئ به بکهری خوازراو.^(۴)

(به هار نیرگسی پوواند) له سه ر پای سه کاکی به م شیوه یه شی ده کړیته وه، بکهری خوازراوی (به هار) چواندووه به بکهری دروست و راسته قینه، بکهری خوازراو باسکراوه، بکهری راسته قینه باس

^۱ حاشیه (عبدالمتعال) علی شرح المختصر (سعد الدین التفتازانی) ل ۵۸

^۲ شرح المختصر سعد الدین التفتازانی ل ۵۸

^۳ هه مان سه رچاوه / ۵۸

^۴ شرح المختصر سعد الدین التفتازانی ل ۵۹

نه کراوه، په یوه ستنکی هاتووه دراوه به بکه ری خوازاو بو زیاده ره وتری
له ویکچواند ندا. پالتان و نیسبه تی کاری (رواندی) کردووه به به لگه ی
خواستن به م شیوه یه ش خواسته که مان ده بی به خواستنیکی شارواه.

دووم: خوازی زمانی المجاز اللفوي

واته: لادانی وشه له مانای بنه پرتی خوئی بو مانایه کی تر له گه ل بوونی
په یوه ندی به که له نیوان هردوو مانادا، نیشانه یه کیش ه بی قه ده غه ی
مانای به که م بکات.^(۱)

له م پیناسه یه دا که ده لئین (لادانی وشه له مانای بنه پرت) مه به ست
ته نیا وشه ی تاک نییه چونکه زور جار واده بی وشه ی لیکدراوو ناو یته
ده بی. که ده لئین (له گه ل بوونی په یوه ندی به که له نیوان هردوو مانادا)
واته: په یوه ندی به کی گونجاو بی، بتوانین له مانای به که م بیر له مانای
دووه م بکه ینه وه. که ده لئین (نیشانه یه کیش ه بی قه ده غه ی مانای به که م
بکات) نه م نیشانه که پیتی ده وتری نیشانه ی خوازه (قرینه المجاز) یان
بارودوخ (أحوال والمقام) ده بی بو دیار یکردنی مه به ست و مانابی وه که
که سیک له ناو کتیبخانه به که بوو وتی: (شیریک ده بینم) نه م شوینه نیشانه به
که مه به ست له شیر مروفتیکی نازایه، چونکه کتیبخانه جیگای شیر
راسته قینه نییه، یان نیشانه که و تراوه وه که (شیریکم بینی له کتیبخانه)
وتنی کتیبخانه نیشانه به کی و تراوه که مه به ست شیر راسته قینه
نییه، به لکو مانا دووه مه که یه تی که که سی نازایه، چونکه نه م جیگای
جیگای شیر راسته قینه نییه. نه م په یوه ندی به ش که له پیناسه که د

^۱ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۲۹۲

هاتووہیان ژیری (عقلی) دہبی، وەك مانای دووہمی شیر واتە: کەسی ئازا،
 ھەروەك لەنموونەیی پیشوودا باسماں کرد. یان ھەستی دہبی وەك
 وەفایی دہلی:

گولەكەم دہلین: ئەوادی ھەموو وەختی چاوەچاوم
 ئەی خودا توو بلایی وەھابی بیتەوہ پۆنایی چاوم؟! (١)

وەفایی کە دہلی: (گول) مەبەستی مانا پاستەقینە کە نییە، مەبەستی
 مانای خوازراوە کە یارەکیەتی کە وەك گولە بوو جوانی، کە واتە ئەم
 پەییوەندی یە ئیوان مانای یە کەم کە گول خۆیەتی لە گەل مانای دووہم
 کە یارە، جوانیە، بەلگەش بوو ئەمە نیشانەیی (دەلین ئەوادی) یە، چونکە گولی
 پاستەقینە توانای ھاتنی نییە، ئەوہی توانای ھاتنی ھە یە یارەکیەتی.

بەپیتی ئەم پەییوەندی یە ئیوان ھەر دوو مانادا خوازەیی زمانی دہبی
 بەدوو بەش:

بەشی یە کەم : خوازەیی بەربالاو (المجاز المرسل) واتە: بەکارھێنانی وشە
 بوو مانایەکی تری جیا لە مانای بنەپەتی خۆی، بە ھۆی بوونی پەییوەندی
 یەك لە ئیوان ھەردوو مانا دا، ئەم پەییوەندی یەش ویکچوون نەبی،
 نیشانە یە کیش ھەبی قەدەغەیی مانای یە کەم بکات. (٢)

^١ دیوانی وەفایی دیوان لیکۆلینەوہی (محمد علی) قەرەداغی ل ٧٠

^٢ المجاز المرسل والکناية یوسف أبو العدوس (د) ل ١٥

هه نډیک له په یوه نډیبه کانی خوازه ی به رېلاو

۱- په یوه نډی گشتی العلاقة العامة: واته ناوهینانی شت به گشتی و
مه به ست لیږی هه نډیکې تربی :
نالی ده لی :

موسلمانان ده پرسن حالی ((نالی))
له کونجی بی که سیدا مه هجوړه ئم شهو^(۱)

به کار هینانی (موسولمانان) له سهره تاي ئم ډیرې شيعره دا له لایه ن
نالی، مه به ستی گشتی موسلمانان نییه، به لکو مه به ستی هه نډیکانه چونکه
ژیری مروء پي نادا مه به ست هه موو موسلمانیک بی، به لکوناو هینانی
هه موویانه مه به ست لیږی هه نډیکه.

۲- په یوه نډی هه نډه کی العلاقة الجزئية: واته ناوهینانی هه نډیک
مه به ست لیږی گشتی بی:
مه حوی ده لی :

مه شه لی عه هډو وه فاوهك مه شه لی عه نقایه
پیاوه تی باسی له کن که س مه که ئاډم بووه قات^(۲)

به کار هینانی وشه ی ئاډم له نیوه ی ډیرې دووهم له لایه ن مه حوی
یه وه، مه به ستی گشتی یه واته: هه موو بنیاده م، په یوه نډی یه که تاییه ته
مه به ست لیږی گشتی یه، واته: هه نډیک بو هه موو به کارها تووه .

^۱ دیوان نالی لیکوالینه وهی مه لایه عبدالکریمی مدرس ل ۳۹۰

^۲ دیوانی مه حوی لیکوالینه وهی/مه لایه عبدالکریمی مدرس ل ۶۲

۳- په یوه ندى شوینى. العلاقة المحلية: ناوى شوین بېنى مه به سست لى
كه سيك يان شتيك جيى نه و شوینه بيت^(۱)

نالى ده لى :

نهى خه لوه تى مورپائى، بى رهنكى خود نومائى
پهنگ زهردى عاشقى به، نهك زهرد پوو شەقى به
نهى خه لوه تى مورپائى، بى رهنكى خود نومائى
پهنگ زهردى عاشقى به، نهك زهرد پوو شەقى به

ماناى وشه: خه لوه تى: نه و هى بچيته خه لوه ته وه بو خوا په رستى.
مورائى: پياپاز. خود نمائى: خو دهر خستن. زهرد پوو: شهرمه زاروو ترسنوك.
شهقى چاره پەش .

((واته: نهى سوفى خه لوه ت نيشينى پياپاز. نهى به زور ساخته خو ت
به بى پهنگ و پوو پيشاندهر، تاخلك و ابرازن له خوا په رستيدا واله پو لاوازيبى
..باله پيگاي پر مهينه تى عه شقدا پهنگت زهر ديبى نهك له شهرمه زارى حوزرى
خواو چاره په شى پوژى قيامه تدا له بهر كرده وهى به دت!^(۲)

نالى كه ده لى: (نهى خه لوه تى مورپائى) مه به سستى نه و هيه بللى نهى
سوفى خه لوه تنيشينى مورپائى، به لام مه ستاوه له جياتى سوفى ناوى
شوینه كهى بردووه كه خه لوه ته .

^۱ جواهر البلاغة (احمد الهاشمى) ل ۲۹۵

^۲ ديوانى نالى ليكولينه وهى مه لا عبد الكريمى مدرس ل ۳۹۷

٤- په یوهندی په یوهست بوون : العلاقة اللازمة

نالی دهلی :

شهوی په لډایه یاده یجووره، ئەم شهو ؟!

که دیدهم دور له تو، بئی نووره ئەم شهو! (١)

نالی له جیئی شهوی بلی (چاو دوور له تو بئی نووره...) وتوویه تی (دیده دوور له تو بئی...) چاوودیده په یوهست و په یوهستراون، نالی په یوهستی به کارهیناوه که (دیدیه) له جیئی په یوهستراو که (چاوه) بویه شیوازی بهم شیویه ده بئی به په یوهندی په یوهستی.

٥- په یوهندی هویه تی: العلاقة السببية:

مه حوی دهلی :

ئهریابی غینا نه وه نده غهره به زه پښ

بئی بوونی به هارو، دیتنی جو ده زه پښ

ئهمیان ه مه قام و به سسته یان ناشو کړیه

یه عنی ده وه پښ نه گهر ده می بئی نه زه پښ

مانای وشه: ئهریابی غینا: ده وله مه ندان. غهره: مه غرور و بایی بوو.

((واته: ده وله مه نده کان نه وه نده بایی بوون به و زیږو زیوهی هه یانه.

سروش و په وشتی نیره کهری دابه سراویان وه رگرتووه، بئی شهوی بونی به هاریش بکه یادنکه جویه کیان چاو پی بکه وی، هه میشه له خوینانه وه ده زه پښن، زه پی نه که شیان له باتی مه قام وتنیانه و به سته ی پاش

^١ هه مان سه رچاوه / ٢٨٧

مه قامه كه شيان ئه وه ته ده ست ده كه ن به ناشوكری كردنی ئه و نازو
نیعمه ته ی خوابیتی داو و به كه می ده زانن و زیاتریان ده وی^(۱)

مه حوی له جیی ئه وه ی بلی (بی بوئی كژوگیای به هار) وتوویه تی (بی
بوئی به هار) هویه كه ی وتوو كه به هاره چونكه كژوگیا به هوئی هاتنی به هار
ده رده كه وی، به م شیوه یه خوازه ی به ریلای به كار هیناوه په یوه ندی
به كه ش په یوه ندی (هوئی) یه .

۶- په یوه ندی ئامیری

نالی ده لی :

له دوگمه ی سوخمه دوینی نوژی شیوان
به یانی دا سپیده ی باغی سیوان^(۲)

نالی له جیاتی ئه وه ی بلی (له و دیوی دوگمه ی سوخمه ی)
وتوویه تی (له دوگمه ی سوخمه ی) ناوی ئامیری هیناوه كه (دوگمه یه) له جیاتی
ئه و دیوی كه به هوئی به كار هینانی دوگمه بووه به ئه و دیو، به م شیوه یه
په یوه ندیه كه بووه به په یوه ندی ئامیری .

۷- په یوه ندی ژماره یی :

ئه وه یه : بو ده ربړینی زۆری و كه می شتی مه به ست كه سی ده ربړ
گوزارشت به ژماره بكات.

ئه م جوړه ده ربړینه له شیعو په ندی پیشینان و ده كه كوردیه كان زۆر
به كار هاتوو .

^۱ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۲۴۹-۲۵۰

^۲ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکرمی مدرس ل ۳۲۰

نالی ده لئی:

((نالی)) به داوه شه عری ده قیقی خه یاللی شیعر

بو ئه و که سه ی که شاعیره صد داوی نایه وه

واته: نالی به خه یاللی شیعری پر له ورده کاری خوئی که ئه لئی تالنه مووی
باریکه، صد داوی ناوه ته وه بو هه رشاعیریک،⁽¹⁾ نالی له جیاتی ئه وه ی بللی
زور داوی نایه وه ده لئی (صد داوی نایه وه) صد ئاماژه یه بو زور،
په یوه ندی نیوان (صد) و زور، چه ندایه تیه ریژه ی ئه و فره ییه که له
نیوان یاندایه .

یاوه ک له په ندی پیشینان هاتووه ((قسه هه زاره دووانی
به کاره)) مه به ست له هه زار ریژه ی زوریه . له دوانیس که مه .

¹ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس له ٥٥٥

پراهمینان

جوڑی په یوه ندی خوازه ی بهر بلاو له م دپړه شیعراندا دیاری بکه

۱- نه ظهرم پړه له نوورو شه وو پوژئی طه لعه تی تو
که به پوو شو عا عی شه مسی ، به برو خه می هلالی

نالی

۲- نووکی خامه ی من که بیتنه مه عنا ئارایی که مال
خه ط به خه ط ئیظهاری نه قشی صوره تی مانی ده کا

نالی

۳- بوچی نه گریم صه د که پره تم دل ده شکینتی !
مه ی بو نه رژی ، شیشه له صه دلاوه شکاوه !

نالی

۴- چوومه جهرگی ئه هلی دل جهرگینکی بی داغم نه دی
نالهی بولبول له باغا بی قپه ی زاغم نه دی

حاجی قادر

۵- واخستمی چاوی که به داو زولفسی وه لادا
شه و پوئی ، به یان به ربوو ، نه من هر له خوا بووم

وه فایی

به شی دووهم: خوازهی ویکچوون/خواستن (الاستعاره):

خواستن به پیی دابه شبوونی له نیوان تاکه وشه و رسته دا دوو جوژی

هه یه :

۱- خواستنی تاک .

۲- خواستنی وینه . الاستعاره التمثيلية.

خواستنی تاک/الاستعاره المفردة: واته: گواستنه وهی وشه له مانای

بنه رتهی خوئی بو مانایه کی تر په یوه ندی ویکچوون به یه کیان ببه ستیته وه:

نیشانه یه کیش هه بی قه ده غه ی مانای یه که م بکات.^(۱)

ئه وهی لیږه پتویسته به ئاماژه بوکردن خواستن دامه زانی

له سه رچواندنیکي کورت کراوه یه له هه ردوو سه ره که ی ته نیا هه ریه کیان

له (چوینراو پی چوینراو) باسی ده کری، ئه وزاری چواندن و پووی

لیکچوونی لی باس ناکری به کارهینانی بو زیاده پرهویه له چواندن^(۲)

بنچینه گانی خواستن

۱- لی خواستراو. المستعار منه - پی چوینراو. المشبه به .

۲- بو خواستراو. المستعار له - چوینراو. المشبه

۳- خواستراو/المستعار: واژه ی خواستراو (اللفظ المنقول) له خواستن

(کوکه ره وه - الجامع) ی پی ده لئین: له به رئه وهی هه ردوو سه ری خواستن

^۱ علم البيان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۲۰۵

^۲ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۰۲

له شتیكا یان له زیاتر به یه كه وه یان كۆده كاته وه، له مهش واده رده كه وی
كوكه ره وه له خواستن له جیگای پووی لیكچوونه له لیكچواندندا.^(۱)

مه حوی ده لی :

وه نه وزیكیم شه وی داو گه ییه سه رم و

وتی: ههسته هه تاوت وا له سه ركه وت^(۲)

مه حوی كه ده لی (هه تاوت وا له سه ركه وت) مه به سستی له هه تاو
خۆشه ویسته كه یه تی نه وهك هه تاوی راسته قینه، ناوی پی چوینراوی
هیناوه كه هه تاوه ناوی چوینراوی نه هیناوه كه خۆشه ویسته كه یه تی، به لگه
شیایوی پی چوینراو نییه كه هه تاوی راسته قینه یه، چونكه وه نه وزه و
خه والوبون و چاوچوونه سه ریهك له شه وا بووه، هه تاویش له شه وا نییه،
كه وایی شیایوی خۆشه ویسته كه یه تی كه وهك هه تاوه. كوكه ره وهی نیوان
چوینراو پی چوینراویش دره وشانه وه و جوانییه .

ئه وهی پیویسته به ئاماژه بو کردن ئایا خواستن به خوازه ی زمانی داده
نری یان به خوازه ی ژیری؟ زۆر له شاره زایانی بواری په وانبیزئی عه ره بی
به خوازه ی زمانی داده نین ده لێن: چونكه هه لسووكه ته كانی لیوه ی پووده دا
هه لسووكه وتیكي زمانه وانیییه، گوپان له ئاماژه ی واژه كاندا ییه
به گواستنه وه یان له مانای بنه رته ی بو مانای تر. به لگه شیان بو ئه مه واژه ی
(پی چوینراو) له خواستن بو مانای خوی دانه نراوه، له بو (چوینراو) و
مانایه کی گشتیش دانه نراوه، ئاماژه پی کردنی له بو چوینراو له پرگیای

^۱ حاشیه الانبایی علی رساله محمدالصبان فی علم البیان (محمد الانبایی) ۲۵۱/

^۲ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ۸۷ ل

چواندنه، تو که ده لئی چاک وچونیم له گه ل مانگ کرد (مانگ) له لایانی زمانه وانیدا واته: نه ستیره یه کی پرشنگذار، به رامبه ر به که سیکی دهم و چاو جوان دانه نراوه، هه روا بو مانایه کی گشتیش دانه نراوه مانگ و که سه که بگریته وه، بو یه وتنی بو (چوینراو) که (که سه دهم و چاو جوانه که) یه له پریگای چواندنه، واته: گواستنه وه ی مانای مانگه که نه ستیره ی پرشه نگداره، بو که سیکی دهم و چاو جوان و نورانی، نه مه ش واته گواستنه وه ی مانای بنه پرتی وشه یه بومانایه کی هاوشیوه ی خوئی، واژه ی (مانگ) له بنه پرتا به رامبه ر به مروئی جوان دانه نراوه، نه گه ر به رامبه ر به بومانایه بایه، نه وکاته مانایه که له ریگای زمانه وانی ده بوو، نه وه ک چواندن.^(۱)

نیمه گه ربلین ریویکم بینی گه نده لئی ده کرد واته: که سیکی وه ک پړوی فیلبازم بینی گه نده لئی ده کرد، له م رسته یه دا ده بینین، که سه که که چوینراوه لابراره، پړوی لی کچوونیش که فیلبازی نه ویش لابراره، له گه ل نه وزاری چواندن که (وه ک) ه، نیشانه ش که پړوی بومانای راست قینه نییه، رینمایی و ده لاله تی پسته یه، چونکه پیویی ناتوانی به م کاره ههستی، به لکو بومانای تر به کار هاتوو که مروئی فیلبازه، په یوهندی نیوان پړوی و که سی گه نده لکار ویکچوونه که له فیلبازی به یه که وه ده گن. خواستن که به م شیوه یه بی دامه زانی له سه ر چواندن ده بی، بو نه وه ی چوینراو و پی چوینراو بن به یه ک له سیفاتی واتایی (معنوی).

به لام هه ندیکی تر له زانایانی په وانبیرژی عه ره بی ده لین: خواستن خوازه ی ژیری یه، واته: هه لسو که وتیکه نه نجامه که ی له ژیری مروشه وه سه ره لته دا، خواستن بو چوینراو به کارنایی، ته نها له وکاته نه بی که بجیته په گه زی پی

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۶

چوینراو بین بهیهك شت له مانای بنه په تدا، چونكه گهر چوینراو نه چیتته په گهزی پی چوینراو وهك نه وه وایه كه ناویك بو شتیك بگوږزیته وه، بی نه وهی واتاو مه به سته كهی له گهل دابی، بیگومان نه مهش نابی به خواستن (هه لگورد) كه ناوی چیا په کی به رزی كوردستانه گهر بكری به ناو بو كه سیك هیچ خواستنیکي تیدا نییه، چونكه خواستن بهم شیوهیه له راستی (حقیقه) ره وانتر نابی. تو كه ده لئی: شیركیم بینی قسهی ده كرد، شیر لیږه دوو مانای هیه ناسراو نه ناسراو مانای ناسراوی، نه و درندهیه كه نازاو به هیزه و به جه سته ی تایبه تی خوئی درده كه وی. مانانه ناسراو كه شی به هه مان شیوه نازاو به هیزه، به لام وینه كهی جیاوازی هیه له گهل ناسراو كهی، له م پسته یه دا، شیر به مانا كه سی نازاو به هیزه و نه ناسراو چووته په گهزی ناسراو له نازایه تی و به هیزه دا، وینه په کی خه یالی شیری وهرگرتووه. له م شیوه هه لسو كه وته ژیریانه درده كه وی كه خواستن شیوازه کی ژیریو به خوازه ی ژیری داده نری.

بووه لامی نه م پایه ی دواپی، و تراوه گواستنه وهی مانای پی چوینراو بو چوینراو پروپاگنده كړنه، بوونیان بهیهك په گهز ته نیا هه ر به خه یال و بو مه به سته زیاده په ویه، گواستنه وهی چوینراو نییه بو پی چوینراو، له سه ربنه مای راستی و حه قیقه ت. بوونی به لگه قه ده غه ی مانای بنه په تی چوینراو دهكات ببی به خودی پی چوینراو له ده ربرینی بهم شیوهیه تاكه كانی پی چوینراو بووه به دوو جوړ، جوړیكیان راستی و جوړه كهی تریان خه یال و پروپاگندهیه، نه مهش شتیكه له زمانی ئیمه وهك زمانه كانی تر بوونی هیه، هه روهك له گفت وگوو شیعو نووسینه كانمان درده كه وی.^(۱)

^۱ علم البیان (د. بیسیونى عبدالفتاح فیود) ل ۱۶۳-۱۶۵

نیمه که سهرنج ده دهین له گوزارشتکردنی بهم شیوهیه ده زانین
دووشتی به په گهز له یه کتر جیاواژ نابن به یه ک په گهز، چوینراو
که نه ناسراوه که یه بجیته ناو ره گهزی پی چوینراو که ناسراوه که یه به هه مان
په گهز له وانه نییه ببی و بیته جی، ته نیا له سیفه تیک یان چه ند سیفه تیکی
واتایی مه عنوی نه بی .

جیاوه زیه کانی نیوان خواستن و چواندن :

۱- چواندن له سهر دووبنه پت داده مه زری که چوینراو (المشبه) وپی
چوینراو (أ المشبه به) یه، به لام خواستن ته نها هه ریه ک له م دووبنه پته ی لی
باس ده کری چوینراو یان پی چوینراو، له وکاته ش که چوینراو و ترا ده بی
په یوه سستیکی پی چوینراوی بو دیاری بکری .

۲- له چواندن هه ست ده کری که پی چوینراو له چوینراو دیارتر و
که شاوه تره . به لام له خواستن به یه ک چاو سهیر ده کری .

۳- له چواندن ده شی رووی لیکچوون و نه وزار بوتری یا نه وتری، به لام
له خواستن نابی رووی لیکچوون و نه وزار باسبکری .

جیاوازی نیوان خواستن و درو

۱- له خواستن چوینراو پی چوینراو به یه ک چاو سهیر ده کری ،
چوینراو ده جیته په گهزی پی چوینراو له سیفه تی واتایی (معنوی) واته
تا که کانی پی چوینراو ده بن به دووچین: ناسراو نه ناسراو، شیریکم بینی
قسه ی ده کرد (شیر) دوو واتای هه یه ناسراو نه ناسراو، ناسراوه که واته:
شیری راسته قینه که گیانله به ریکی دوپنده و نازایه . واتایه کی نه ناسراوشی
هه یه مه به ست که سیکه که له نازایه تی و به هیزی دا چوو بیته په گهزی
ناسراوه که پی چوینراوه به لگه ش بو نه وهی که نه ناسراو که سیک بی نه وهیه

ده لئی قسه ی ده کرد شیر قسه ناکات مروژ قسه ده کات. به لام له دروژ نه م وینه خه یال یه بیر ی لی ناکریتته وه.

۲- له خواستن ده بی به لگه یه ک هه بی که مه به ست مانای بنه پرت نییه، به لگه که ش هه روه ک له پرسته که هاتوو قسه کردنه. به لام له دروژ به لگه پیو یست نییه، چونکه که سی دروژن به لگه ی ناوی بو ژه وه ی بلئی مه به ستم له قسه که م مانای بنه پرت نه بوو، به پیچه وانه وه ده یه وی به لگه یه کی هه بی دروکه ی پی بسه لمینی. ^(۱) له شیعره که ی مه حوی که له مه و پیش باسما ن کرد (هه تاوت وا له سه رکه وت) (هه تاو) دوو واتا به ده سته وه ده دات واتایه کی زانراوی راسته قینه که رووناکی و تیشکی روزه له گه ل واتایه کی نه زانراو، که خوشه ویسته جوان و پرشه نگ داره که ی مه حوی یه، واتا نه زانراوه که چووته په گه زی پی چوینراوه که، چونکه له سیفه تی واتایی (معنوی) به یه که وه ده گه ن که تیشکدانه وه و جوانییه. به لگه ش بو ژه مه که مه به ست (خوشه ویستی) مه حوی یه هه تاوی راسته قینه ی ناسراو نییه چونکه کاته که شه و بوووه، هه تاویش له شه و نابی هه روه ک له نمونه ی خواستنی تاک باسما ن کرد.

جوړه کانی خواستن

خواستن به پتی هاتنی یه کی له هه ردوو لاکه ی که بو خواستراو (المستعار له) و لی خواستراو (المستعار منه) ه دو به شی هه یه:

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح قیود) ل ۱۶۳-۱۶۵

یه کهم: خواستی ناشکرا/الإستعارة التصريحية:

خواستنی ناشکرا: نه وه یه: ته نیالی خواستراوی به ناشکرا لی باس بکړی.^(۱)

جزیری ده لی:

نه و دلی من: وه که بوتهر نابتن که س لومه که ت

له و دلی توړی وه داکه فتی مه دین سهد شه هباز!

مانای وشه: که بوتهر: کوتر. نابتن: نابلی. لومه: سه رکونه. توړ: داو.

داکه فتی: که وته به ر.

شاهباز: بازی سپی.

واته: با که س سه رکونه ی دلی من نه کات که بهر توړی نه فینی

که وتووه، دلم وه که کوتر یکی بی هیزه، چون کوتر ناتوانی به رگری له خو ی

بکات له گیرو ده بوونی به داوه وه، دلی بی هیزی منیش به ه مان

شیوه گیرو ده ی داوی نه فینی بووه، بهر که وتنی من به و داوه جیگای

سه رکونه نییه، سهد نه به ردو ئازا، یان سهد شاباز ده بینین گیرو ده ی نه م

توړه ن و که تونه ته په له قاره، دلی بی هیزی منی وه که کوتر چون ده توانی

خو ی پزگابکات! ؟.^(۲)

جزیری به شیوازیکی زور جوان و ناسک و پر له هه ست و سوژ له م دیره

شيعره یدا چه ند مه به ست و مانای دهر پریوه له پریگای جوړاوجوړی

پوونبیژی، بو ناشکرا کردن و پوونکردنه وه ی نه ندازه ی بی هیزی دهر دی

نه فینی خو ی، بو نه وه به سته شی لی که چواندن (التشبيه) ی به کار هیناوه، بی

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۶۷

^۲ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۰۵

هیڼی دلی خوئی به راورد کردوه به بی هیڼی کوتر، که بی هیڼی سیفه تیکی هاویه شی نیوان هه ردوکیانه، هه ر له پڼگای ته م هونه ره پاساوی نه وه شی هیناوه ته وه که جیگای سه ر زه نشت و سه رکونه نییه چونکه که سانی له و بالاترو به تووانا تر نه یان تووانیوه خوئیان له توپو داوی عه شق ده رباز بکه ن. بو ته م مه به سته شی شیوازی روونبیژی خواستنی ناشکرای له دوو جیگا به کار هیناوه:

۱- (تور) که پی چوینراوه (لی خواستراوه) ناوی هاتووه، چوینراوه (بو خواستراوه) که عه شقه، ناوی نه هاتووه به لگه که ده لی: (نه ودلی من له و دق توپی) شیاوی پی چوینراوه نییه که توپه، چونکه دل گیروده ی توپنا بی، شیاوی چوینراوه که عه شقه دل به عه شق گیروده ده بی.

۲- (شه هبان) پی چوینراوه (لی خواستراوه) ناوی هاتووه (مروقی نازا) چوینراوه (بو خواستراوه) ناوی نه هاتووه، به لگه له پرهوت و ناوه روکی شیعره که ده رده که وی، شیاوی پی چوینراوه نییه که بازی راسته قینه یه، شیاوی چوینراوه که مروقی نازایه، چونکه جزیری ده لی: باکس لومم نه کات که دل به توپی عه شق که وتوو هه رمن به ته نیا نیم سه دانی نازای وه ک شاباز بهر هه مان ته م توره که وتوونه .

دابیه شکردنی خواستن بوگونجاوی و نه گونجاوی له گه ل یه کدا

خواستنی ناشکرا به گویره ی گونجان و نه گونجانی هه ردوو سه ری خواستن له گه ل یه کتری دوو جوړی هه یه:

۱- خواستنی گونجاو: (الإستعارة الوفاقية) نه ديه هردوسه ری خواستن لی خواستراو بو خواستراو بشی به یه که وه کوښنه وه له بهر گونجاوی نیوانیادا. ^(۱)

خوا له قورثانی پیروژده فره موی: ﴿فی قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب أليم بما كانوا يكذبون﴾ سوورتی به قهره / نایه تی / ۱۰ واته: (نه وانه له نیو دلیان نه خوشی دوو پووی و ناپاکی هیه خواه نه خوشی یه که ی زورتر کردن به ناردنی قورثان - هروا بو نه وانه سزای سهخت دانراوه به هوئی نه و دروینانه ی که ده یانکرد) ^(۲)

(مرض) واته: نه خوشی. بو دوو پووی خواستراوه. (مرض) که نه خوشی یه لی خواستراوه، دوو رووی که ناوی نه هاتووه، بو خواستراوه، نیمه که ده پوانین ده بینین له نیوان لی خواستراو که نه خوشی یه، بو خواستراو که دوو پووی به گونجاوی هیه، چونکه نه خوشی و دوو رووی ده بی هردو وکیان له دلی مروژ کوښنه وه.

قانع ده لی:

نه ی کوردی خه فته بارو، بریندارو په ریښان
نه ی میلله تی بی پشت و، به بی یاوه روعوریان
جی ماوی له گهل نه وعی به شه، تا قمی یاران
مالداري به بی مال و، سه ری بی سهرو سامان
پاستو به له خه و، سهیری بکه عالمی نیمکان ^(۳)

^۱ العقد الجوهري فی شرح دیوان الجزری أحمد الزفنگی ل ۲۶۶

^۲ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۸۵

^۳ صفوة التفاسیر (محمد علی الصابونی) ب ۱۷۳۷

(خه) (لی خواستراو، پی چوینراو) ه باسکراوه (بی ناگایی) (بو خواستراو، چوینراو) ه

باس نه کراوه، نیشانه ی خواستن په وتی دپړه کانی ئه م هوئراوه یه،
شیاو ی مانای بڼه په تی لی خواستراو نییه که خه وی به مانا نووستنه شیاو ی
چو ینراوه که (بی ناگایی)

یه، به م شیوه یه خواستنه که مان ده بی به خواستنیکی ناشکرا.
له به رڼه وه ی خواستراو بو خواستراو گونجاون له گه ل یه کترو ده شی
به یه که وه کو بڼه وه خواستنه که ده بی به گونجاو. کو که ره وه ی گونجاوی
نیوان (خه) و (بی ناگایی) ئه و غه فله ته یه که به سر خاوه نه که ی دادی هه ست
به شت نه کات .

۲- خواستنی هاودزی/الاستعاره العنادیة: نه و خواستنه یه که لی
خواستراو بو خواستراو به یه که وه نه گونجین. ^(۱)

نالی ده لی :

که ژاوه و دارو بارو ته خته یی لوختی له سر پوختی
ده نالینن له شه وقی طیبه وه ک ئه ستوونی هه نانه

ما نای وشه : ((لوخت: پووت . بوختی: وشتی دوو کوپاره . ئه ستوونی
هه نان: کوله که یه ک بووه له مزگه وتی پیغه مبه رداله مه دینه، پیغه مبه ر (دوخ)
به رله وه ی مینبه رو میحراب بو مزگه وته که ی دروست بکا، ئه چوو پالی
به کوله که یه وه ئه دا خوتبه ی ئه خوینده وه، پاشان که مینبه ری بو
مزگه وته که ی دروست کرد، کوله که ی به جی هیشت کوله که که ده ستی

^۱ دیوانی قانبع کوکړدنه وه ی بورهان قانع ل ۱۸۵

به زیره زیرو گریان کرد... پیغه مبه ریش باوه شی پیا کردو دلی دایه وه، نه ویش بی دنگ بوو له زیر زیرو که وت ((^(۱))

واته ((هه موو پارچه کانی که ژاوه و ته خته پووته که ی له سهری دانراوه و، به کولی حوشره که دا به ستر اوه هه موو له بهر سوژی گه یشتن به مه دینه، وه ک کوله که که ی مزگه وتی پیغه مبه ر نه زیرینن - جیره جیریان دی - نالی نه یه وی مه عنای جیره جیرو ته قه ته قی ته خته وقه واره ی که ژاوه که به کولی حوشره وه به سوژی گه یشتن مه دینه مه عنای لی بداته وه))^(۲)

((له م دیرو دا نالی جگه له وه ی دارو ته خته ی سه رپشتی حوشره که ی چواندوه به نه ستونی هه نان نه و کوله که یه که پیغه مبه ر (د.خ) له مزگه و ته که یدا پالی پیوه ده داو خوتبه ی ده خوینده وه) له جیره جیر کردنیاندا، نه و دارو ته ختانه ی چواندوه به مروقیک، چونکه ده لی: ده نالینن نالاندنیش هه ر بو مروقه، به لام لیرو بو خوشی به کار هاتوه، چونکه مروقه له ناخوشیدا ده نالینی))^(۳)

بو زیاتر پونکردنه وه ی نه م خواستنه ده توانم بلیم: نالی جیره جیری نه وشتانه ی که له سهر حوشره که بوون، به نالینی مروقی چواندوه، به لام چوینراو که جیره جیره باسی نه کردوه (نالین) که پی چوینراو باسی کردوه، خواستنی پی چوینراو که نالینه بو چوینراو که (جیره جیری) شته کانی سه رپشتی حوشره که یه، بو نه وه یه نه م جیره جیره وه ک سوژو نالینی نه و مروقه نیشان بسدات که خوشی ده رده بری به گه یشتنی به م

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۸۶

^۲ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۵۰۰

^۳ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۵۰۰

جیگایه، که مه دینه ی پپیغه مبه ره (د.خ) واته: ئەم جیره جیره جیاوازی نییه له گه ل نالینی پر سوژی مروڤ بو ئەم شوینه، نالینیش که بو ناخوشیه، بو دربرپینی خوشی وشادی به کاری هیناوه ئەم ورده کاریه ی نالی له م خواستنه دا بو ئەوه یه ئاستی پله ی خوشی گه یشتنی نابراو به م شوینه پیروژه وه ئاستی پله ی به رزی زیڤه و ناله ی ئەم ستوونه وایه، که پیغه مبه ره (د.خ) لێی به دوور که و ته وه له و کاته که میحرابی بو مزگه و ته که ی دروستکرد، به لام نالینی پارچه شتوومه که کان بو خوشی بوو، ئەوه ی ستوونه که بو دربرپینی غه م و په ژاره و سووبوونه وه بوو، ئەم خواستنه که خواستنیکی ئاشکراو هاودژه له هه مان کاتیشدا خواستنیکی پاشکویشه چونکه (ده نالین) که خواستراوه که یه فرمانه بو کاری داها تو له نالین داتا شراوه .

دابە شکردنی خواستن به پینی کوکهره وه (الجامع) بو گشتی وتاییه تی:

۱- خواستنی گشتی / الإستعارة العامة: ئەو خواستنه یه له بهر زۆر به کار هینانی کوکهره وه (الجامع) ی به ئاشکرا لیوه دیاری. ^(۱)

ئوه ی له م پیناسه یه درده که وی ئەم خواستنه له بهر زۆر به کارهینانی وینه ی خواستن و کوکهره وه ی خواستراو بو خواستراوی به ئاشکرا لیوه ی دیاره . پتویست به لیکدانه وه و ورده کاری زۆر ناکات .

مه حوی ده لی:

له روژ ئاواوه ئیمشه و بی نیقاب ه
مه هی من، ماهی عالم بی مه فه پ کهوت

^۱ مونهری په وانبیزی له شیعرى نالی دا عبدالسلام سالارل ۸۶

((واته: مانگی من که یاره که مه ئه م شه و له پوژاواوه به بی په چه ده رکه وت و هات، هه رکه ئه و درکه وت و هات مانگی ئاسمان که له روژه لاته وه هه لته اتبوو، له شهرمان رای کرد، جی نه بوو خوئی تیا بشاریته وه. نه ی ده زانی بوکوئی هه لئی.^(۱)

(مه هی) به که م له نیوه دیپی دووهم لی خواستراو (پی چویراوه) (یار) بو خواستراوه (چوینراوه) نیشانه ی خواستن نه وه یه ده لئی: مه هی من شیاوی بو خواستراوه که یاره شیاوی لی خواستراو نییه که مانگی پاسته قینه یه، چونکه به مانگی پاسته قینه ناوتری مه هی من .

۲- خواستنی تاییه تی/الإستعارة الخاصة:

خواستنی که له بهر که م به کارهاتن کوکه ره وه ی (الجامع) بو هه موو که س پوون و ئاشکرا نییه ته نها بو که سانی شاره زاو لی هاتووی ئه م بواره نه بی.^(۲)

حاجی قادر ده لئی:

تاله مه کته ب ئه و مه هه م دی مه شقی ئه لف و بی ده کا
چاوه که م بوو یته دویت و گریه سورخی تی ده کا^(۳)

مانای وشه: دویت: مه ره که ب دان. سورخ: جوهره مه ره که بیکی ره نگ سووره و تریسکه داره به شیوه یه کی تاییه ت له چه ند ره نگیک دروست

^۱ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لایعید الکریمی مدرس ل ۸۸

^۲ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۲۹

^۳ دیوانی حاجی قادری کوئی (هیرش بیتوشی) ل ۳۴

ده کریت، بو دیاری کردنی شوینه گرینگه کانی کیتاب و خوشکردنی له قوتابخانه ناینیه کان به کار ده هیترئ .

واته : تا یاری پوو جوانی وهك مانگم له هاتوو چوئی قوتابخانه بی بو مه شق و پهروه رده وفیر بوون، ههردوو چاوم له بهر گریان ناوه وهیان له سووریدا وهك مه ره کهب دانیان لی هاتوو که سورخی تیدابی .

له م دیره شیعره دا دوو خواستنی ئاشکرا ههیه یه که میان خواستنیکی گشتی و پوونه دووه میان خواستنیکی تایبه ته :

۱- (مهه) لی خواستراو، (پی چوینراو) ه باس کراوه یار بو خواستراو (چوینراو) ه باس نه کراوه (مه شقی ئه لف و بی ده کا) نیشانه ی خواستنه (قرینه الاستعاره) شیاوی پی چوینراو نییه که (مه هه) له بهر ئه وه ی مه هی راستی مه شقی ئه لف و بی ناکات. شیاوی چوینراو که یاره چونکه یار ئه توانی ئه م مه شقه بکات. خواستنی (مهه) بو پووی یار خواستنیکی گشتی و پوونه چونکه به کارهینانی مهه بو پووی جوان، باوه و زۆر به کار هاتوو .

۲- (سورخ) لی خواستراو، (پی چوینراو) ه باس کراوه (فرمیسی سور) بو خواستراو، (چوینراو) ه باس نه کراوه (گریه) نیشانه ی خواستنه ، شیاوی فرمیسی که چوینراو، چونکه چاو به فریسی سور ده بی شیاوی پی چوینراو نییه که سورخه ، چونکه گریه به داپژانی فرمیسی چاوسور ده کات نه وهك به سورخ، ئه م خواستنه خواستنیکی تایبه ته، چونکه خواستنی (سورخ) بو سووری فرمیسی که م به کارهاتوو، پی ویستی به لیکدانه وهو بیرکردنه وه ههیه بو گه یشتن به خواستراو.

دووم : خواستنی شاراوه/الإستعارة المكنية :

خواستنی شاراوه : نهو خواستنه په تهنه (چوینراو) ی لی هاتبی له گه ل په یوه سټیک ټماژه بکات که پی چوینراو مه به سته. ^(۱)

مه به ست له په یوه ست نهو شته په که سر به پی چوینراو بی و تایبه تی بکه ی به (چوینراو)، نه م په یوه سته ش به خواستنی پامانی (التخیيلية) ناو ده بری له لایان زانایانی پوانیژی عه ره بی .

نهو هی لیږه بو مان روون ده بیته وه : خواستنی پامانی به دواي خواستنی شاراوه دیت چونکه نه م خواستنه ده بی به نیشانه و په یوه ست بو خواستنی شاراوه نه م نیشانه یان نه م په یوه سته پیی دهوتری خواستن، چونکه نه م شته ی که تایبه ته به خواستراو (پی چوینراو) دراوه به بو خواستراو (چوینراو)، هر له بهر نه مه شه پیی دهوتری پامانی - نه ندیشه - چونکه گوینگر به هوش و نه ندیشه ی خو ی (چوینراو) له (پیچوینرو) ده چه سپینی. ^(۲)

مه حوی ده لی :

دلی سووتا به زه رده شت و به که سری کیسره وی، گریا
نه وه نده به حری (ساوا) نم له چاویدا بوه تانه

مانای وشه : که سر : شکان. کیسره وی : کیسرایي. به حری ساوا :
ده ریاجه یه ک بووه له فله ستین .

له کتیبه کانی سیره تدا نوسراوه که وا له شه وی له دایک بوونی پیغه مبه رد!
(د.خ) وشک بووه .

^۱ علم البیان (عبدالعزیز عتیق. د) ل ۱۲۱

^۲ حاشیه ضمن شروح التلخیص (الدسوقي) ب ۲۷۰ ل ۴۷۰

واته: ((ناوی ساوا نه وهنده دلی به کوژانه وهی ئاگره که ی زه رده شت و
ده رز بوونی تاقی کیسرا سووتاو به سهر یانا گریا، ته پایی له چاویا برآ، بوو
به قوپه په شه وهك تانه ی سه رچاو.^(۱)

له نیوه ی دووه می ئه م دپره شیعره دا دوو خواستن هه یه :

۱- خواستنی شاراوه: ئه وه ته (به حری ساوا) چوینراوه به مروّف واته (به حری ساوا) چوینراوه باسکراوه مروّف پیّ چوینراوه باس نه کراوه (دلی سووتا گریا) نیشانه ی خواستنه، چونکی ئه مانه هیچیان شیاوی به حری ساوانین، به لکو شیاوی مروّفن، مروّف، ئه م سیفه تانه ی لیّ دیته جیّ.

۲- خواستنی پامانی: (دلی سووتا، گریا، نم...) هه ریهك له مانه ده بن به خواستنی پامانی، چونکه خواستی پامانی ئه وه یه: بوّ خواستراو بهر ههستی ژیری نه که ویّ، به لکو وینه ی خه یالکی رووت بیت. لیّره دا ده بینین خه یال وینه یه کی بوّ به حری ساوا دروست کردووه که له مروّف بجیت، چونکه هه ریهك له دل سووتاو گریاو، نم له چاویدا بوه تانه تایبته به مروّفن، دراون به به حری ساوا، لیّره خه یال وای کردووه به حری ساوا وهك مروّفیک بیته بهر چاو که دل سووتاو چاو به گریان و نم له چاوی. به م شیوه یه بوّ خواستراو که به حری ساوا یه وینه یه کی خه یالی بوّ دروست کراوه که وهك مروّفیکی به م شیوه یه بیته بهر چاو.

^۱ دیوانی مه حوی لیّکولینه وهی مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۴۲۵

دابه ش شکردنی خواستن بو نه ژادی (الأصلية) وپاشکوویی (التبعية)

۱- خواستنی نه ژادی / الإستعارة الأصلية :

نه و خواستنه یه لی خواستراو (المستعار منه) وشه که ی یا ناو یکی نه ژادی یا چاوگ بی، بو مانایه ک هاتبی.^(۱)

نه وه ی لیږه دهرده که وی نه م خواستنه تایبته نییه هر به خواستنی ناشکرا، به لکو له خواستنی شاراوه ش بوونی بهر چاوی هیه هر وه ک باسی ده که ین .

صافی ده لی:

طه یری دل له م ناوه دهرناچیت نه و هددی چیه
چونکه یارم بازه که نه خچیری سه د شاهین ده کا^(۲)

واته: دلی بی هیزی وه ک بالنده م چوڼ نه توانی له و داوه خو ی پزگار بکات له بهر دهستی دهرچی؟! نه خیر ناتوانی چونکه یارم وه ک نه و بازه به هیزه وایه پاوی سه د دلی به هیزی وه ک شاهین ده کات.

شاعیر که ده لی (یارم بازه که) له وانه یه مه به سستی شابازی، واته: بازی سپی، به هیزترین جوری بازه له پاوکردندا.

شاعیر شاهینی خواستوه بو دلی به هیز که واته شاهین لی خواستراو (پری چویندراو) ه وشه یه کی نه ژادی یه، له وشه ی تر دا نه تاشراوه بو یه ده بی به خواستنی نه ژادی له هه مان کاتیشدا خواستنیکی ناشکراو پاسته قینه شه،

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۷۷

^۲ دیوانی صافی لیکوالینه وه ی محمده مستفا هیرانی ل ۱۴۴

نالی دهلی:

غهم دهلی: که نالی غهم خواریم نه کا
ناعیلاجم من بهنی ئادهم دهخوم

واته: ((خهم دهلی: نه گهر نالی خهم نه خواو به ته نگمه وه نه یه ت و
هموم نه گریته

نه ستوی خوئی، ناچار نه بم دنیا هموم بگرمه وه هموم نه م خه لکه
بخوم و گشتیان له ناو به رم. بویه من خوم نه که م به قوریانی نه م خه لکه و
سه رپه رشتی خهم نه که م تا نه م خه لکه له خهم پزگار بکه م)).^(۱)

له بهر کاریگه ری زوری غهم له دلی نالی دا، ناچار بووه غهم به مروفتیک
بچوینی داوای هاویه شی لی بکات له غهم خوار دندا، به لام، ناوی مروفتی
نه بردووه ته نها چوینراو (بوخواستراو) که خهمه هاتووه، له گه ل په یوه سستی
پی چوینراو (لی خواستراو) که (دهلی) به، چونکه مروفت توانای وتوویزی هیه
غهم نییه تی، نه م شیوه خواستنه پیی ده وتریت خواستنی شاراوه
له هه مان کاتیشدا خواستنیکی نه ژادیشه، چونکه خواستراو که مروفته
وشه یه کی داتاشرا و نییه. له وشه ی (دهلی) ش خواستنیکی پامانی خه یالی
هیه، چونکه خه یال وینه یه کی وه ک مروفتی راستی که قسه بکات بو غهمی
درووست کردووه، چون مروفت توانای وتنی هیه ئاوا به خه یال وتنی داوه
به غهم، ئینجا وتنی غهمی به وتنی مروفت چواندووه، وتنی راسته قینه ی
مروفتی بو وتنی وینه خه یالیه که خواستووه له جیگای وی داناوه.

^۱ دیوانی نالی لیکوئینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۹۸

۲- خواستنی پاشکوږي (التبعية): خواستنيکه وشه ی خواستراوی وشه یه کی داتاشراوی. وه کاري ديارو ناديارو هه موو جوړه کانی تر. ^(۱)

نه وه ی لیره بومان دهرده که وی نه م خواستنه بویه پی ده لین پاشکوږي، چونکه ده بی به پاشکوږي خواستنيکی تر نه ویش خواستنی نه ژادی یه، نیشانه ی نه م خواستنه ش یان (بکه) ده بی یان (جیگری بکه) ده بی، یان شوین و په وتی رسته ناماژه ی پی ده کات .

نالی ده لی:

گول به دهم بادی صه باوه پیکه نی بولبول فری
یه عنی عاشق لازمه دوور بی له یاری بی وه فا

واته ((دو پووی و ناراستی نه وه ک هر لای ئاده می زاد، به لکو لای گیان له به رانیش شتیکی ناپه سند و بیژراوه، نابینی کاتی گول به دهم بای صه باوه پی ده که نی و نه له ریته وه بولبول دلگران ده بی و هه لئه فری، چونکه لای وایه یار پیویسته هر یاری یه کی بی و عاشقیش نه بی خو ی له یاری بی وه فا دوور بگری.)) ^(۲)

له م دیره شیعره دا که شانه وه ی (گول) چوینراوه به پیکه نین، سیفاتی هاوبه ش و کوکه ره وه ی که شانه وه و پیکه نین (دهم) کرانه وه یه، ئینجا له م کاته که دیمان هر دووکیان هاوبه شن له م سیفه ته دا، که شانه وه مان دانا به پیکه نین واته: پیکه نینمان بو که شانه وه خواست (که شانه وه) که ناوی

^۱ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۱۲

^۲ علم البیان (د. بیسونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۷۹-۱۸۰

نه هاتووه، بوو به چوینراو پیکه نین بوو به پی چوینراو، ده توانین تاوتووی
نه م خواستنه به م شیوه یه بکه نین:

(پیکه نین) چاوگه پی چوینراو ئاماژه ی به کاری پابردوی (پیکه نی)
بوکراوه، چوینراو باس نه کراوه که (گه شانیه وه) به مانا (گه شایه وه) یه، نه مه ش واته گه شانیه وه ی به مانا (گه شایه وه) مان چواند
به پیکه نینی به مانا (پیکه نی)، یه که م که پیکه نینه بوویه لی خواستراو،
دووه م که باس نه کراوه که یه، بوو به خواستراو نیشانه ی خواستن (گول) که بکه ره بو کاری پابردوی (پیکه نی) شیاوی چوینراو که (گه شانیه وه) یه،
شیاوی پی چوینراو نییه که (پیکه نینه) به م شیوه یه خواستنه که مان
بوویه خواستنی پاشکوئی (الاستعارة التبعية) نه وه ی لی ره
ده رده که وی (نیشانه ی خواستن گه ر گونجاونه بوو بیی به بکه ر بو
فه رمان (کاری) خواستراو، ده بی گونجاوی بیی به بکه ر بو فیه رمانی
بو خواستراو، (گول) له م دیره شیعه رده بکه ره بو کاری پابردوی (پیکه نی)
به مانا گه شایه وه بکه ر نییه بو (پیکه نی) به مانا راسته قینه ی خوی.

حاجی قادر ده لی :

غم مه خو قوربان له بو قوربانی عیدی وه سلی تو

مودده یه که به و ئومیده (حاجی) خوی دا به ستووه !! (١)

شاعیر له م دیره شیعه رده ئاماده بوونی خوی چواندووه به (دابهن) که
بو مه پو مالات ده وتری، کوکه ره وه ی نه م هه ر دوکه ش ده ست دانیه تی بو
بوونی به قوربانی، ئینجا له م کاته که دیمان هه ر دوکیان هاو به شن له م
سیفه ته دا، ده بینین حاجی له جیاتی بلی (حاجی خوی ئاماده کردووه)

^١ دیوانی حاجی قادری کوئی پیدا هاتنه وه ی (هیرش بیتووشی) ل ٨٨

وتوویتی (حاجی خوێ دابه ستووه) تاوتویتی خواستنه کهش به م شیوه یه ده بی: -

(دابه ستن) که چاوگه لی خواستراو (پێ چوینراو) ه ئاماژه ی به کاری پابردووی (دابه ستووه) بو کراوه، بو خواستراو (چوینراو) باس نه کراوه که چاوگی (ئاماده بوون) ی به مانا کاری پابردووی (ئاماده کردووه) کو که ره وه ی نیوان لی خواستراو بو خواستراویش، به که لك هاتن و ده ستدانه بو قوریانی.

(حاجی) له م دێره شیعره دا بکه ره بو کاری پابردووی (دابه ستووه) ی به مانا ئاماده کردووه، بکه رنیه بو (دابه ستووه) ی به مانا راسته قینه ی خوێ. بو خواستن له فه رمان و داتا شراوه کان به پاشکووی داده نری؟

بو ئهم وه لآمه زانایانی په واییژی عه ره بی ده لێن: خواستن دامه زانی له سه رچواندنه، له چواندنیش چوینراو پێ چوینراو ده بی له وه سفکردن و له رووی لیکچوون (وجه الشبه) دا هاو به شبن، چونکه پووی ویکچوون وه سفیکه ئه م هه ردووه سه ره به یه که وه کو ده کاته وه، بو یه ده بی وه سفیکی چه سپاوو جیکگیربی، به لآم کاره داتا شرا وه کان جگیریان نییه نه له ده ره وه و نه له ژیری مروژ، به هوێ نه و گوژانکاریه کاتیانه ی پوو له فه رمانه کان ده که ن و په یوه ست ده بن به داتا شرا وه کان،^(۱) هه روا ده لێن تاوتوێکردن (إجراء الاستعارة) له فه رمان و داتا شرا وه کان بو هه مان نه و تاوتوێه ده گه رینه وه که له چاوگه کانیا ن دا ده کری، چونکه فه رمان و دا تراشا وه کان له مانای بنه زه تی خو یا ن جیا نابنه وه که چاوگه کانن، که مانای بنه په ته کانیشیا ن به هوێ خواستن گوژانی به سه ر داهات، مانای لقه کانیشیا ن که کاروو

^۱ علم البيان (د. بیسیونی عبدالفتاح قیود) ل ۱۷۹-۱۸۰

داتراشاوه کانن گۆپانیان به سه ر دادی، بویه تاوتوی خواستن له چاوه گه کان ده کهن پیش نه وهی له کاره کان و داتراشاوه کان بکه ن، هه روا ده لێن: چونکه چاوگ مانایه کی سه ریه خوی هه یه شیاوی نه وه یه پیشتر چواندن و خواستن له وه وه ده ست پی بکات و تاوتوی بکری.^(۱)

به لام نه وهی شایانی باسه (سه ککاک) نه م خواستنه ی به نیشانه ی خواستنی شاراو ده داناو ده بو نه وهی درێژه به دابه شکردنی خواستن نه دات^(۲) بو نمونه نه م دێره شیعره ی نالی که بو خواستنی پاشکویی هینامانه وه به پیی پای سه ککاک به م شیوه یه ده بی. (گول) بو خواستراوه باس کراوه (مروڤ) لی خواستراوه باس نه کراوه (پیکه نی) نیشانه ی خواستنه شیاوی لی خواستراوه، چونکه گول پیناکه نی نه وهی پیده که نی مروڤه، به م شیوه یه ش نه وهی پیمان وت خواستی پاشکویی بوو به نیشانه ی خواستنی شاراو ده.

نه وهی لی ره ماوه پیویست به ئاماژه بو کردن بی (هه موو خواستنیکی پاشکویی ده بی به خواستنی شاراو ده، تاوتوی خواستن (إجراء الإستعارة) له هه ر کامه یان کرا له وهی ترناکری).

به هه ر حال نه وهی باسما ن کرد، پای زوری زانایانی ره وانبیژی عه ره بی بوو، هه رچه نده نه مه ش جیگای قسه و په خنه ی هه ندیکی تره، به لام له بهر نه وهی هه ی سوودیکی له درێژه پیدانی نه م باسه نابینم نامه ی زیاتری له سه ری برۆم. نه وهی لی ره پیویسته به ئاماژه بو کردن نه م شیوازه بوونی به رچاوی له نه ده بی کوردیدا هه یه. به لام بو نه وهی

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح قیود) ل ۱۸۰

^۲ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۲۴

دوور که وینه وه له دریژه پیدانی تاوتوئی کردنی ئەم جوړه خواستنه رای سه ککاکي به لامه وه په سنده .

دابه شکردنی خواستن بو :

۱- خواستنی هاتنه دی/الإستعارة التحقیقة:

ئه وه یه : بو خواستراو له شته کی زانراو وه رگیرایی له وانه بی له پښگای مه ست و هوشه وه ئاماژه ی پی بکری.^(۱)

مه حوی ده لی :

غونچه ده می له باسی تو دا، سه با
مشتیکی داله ده می، ده م قسه ی زلی شکا^(۲)

واته : غونچه ویستی باسی ده می تو بکاو ده می خوی به ده می تو بچوینی له جوانی و بچوکید، بای به یانی ئەم ویستی غونچه ی به لاه ناو، به راستی نه زانی به لای شتیکی سهیر بوو، چوئ ده می یار به وه موو جوانی و بچوکیه وه، خونچه خوی له ئاست بدات ؟ بویه خوی پی نه وه ستا مشتیکی دا به ده می پشکواندی و ده می پی کرده وه، ئەم لی دانه شی هه ر بو ئەمه بوو بیکا به گول و چیترا لاسای ده می تو نه کاته وه، پاش چهند پوژ یکیش بوهری و له ناو بچی .

خواستن له م شیعه ده دا :-

۱- (غونچه) چوینراو (بو خواستراو ه)، (مروفت) پی چوینراو (لی خواستراو) ه باس نه کراوه په یوه سستیکی هاتوه ئه وه یه ده لی : (ده می

^۱ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۲۴

^۲ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لالعبد الکرمی مدرس ل ۲۱

له باسی تو دا) چونکه دهم له باس دان په یوسته به مروځ ، له هه مان کاتیشدا
 نه م په یوه سته ده بی به نیشانه ی خواستن، خواستنیښ که به م شیوه یه بی
 ده بی به خواستنی شاره، له هه مان کاتیشدا خواستنیکی (هاتنه دی)
 راسته قینه یه چونکه بو خواستراو (غونچه) شتیکی به رجه سته و ه سست پی
 کراوه .

۲- (صه با) چوینراو (بو خواستراو) ه، (مروځ) پی چوینراو (لی
 خواستراو) ه باس نه کراوه ، په یوه سستیکی هاتووه نه وه یه ده لی :
 (مشتیکی دا له ده می) هر نه م په یوه سته ش نیشانه ی خواستنه ،
 خواستنه که شمان خواستنیکی شاره وه ، له هه مان کاتیشدا خواستنیکی
 هاتنه دی . چونکه (صه با) که بایه شتیکی ه سست پی کراوه .

یاوه ک حاجی قادر ده لی :

با له هه ردو لا زولفت باوه شینی لی نه کا
 میښی خالت نافری ، پابه ندی شه دی پائیقه (۱)

شه دی پائق: هه نگوینی ساف .

واته : پیویست ناکات هه ردو لای زولفه کانت باوه شینه بکات بو نه وه ی
 نه م خاله ی که وه ک میښ وایه له پره شیدا له سر پروی ناسک و سپیت به
 دوای تام و چیژی شیرینی لیوه کانت، خو ت ماندو بکه ی بو فرینی، کاریکی
 بی سووده نافری ، چونکه پابه ندو چاوه پروانی تام و چیژی شیرینی هه ردو
 لیوی وه ک هه نگوینی سافته ،

^۱ دیوانی حاجی قادری کوئی / پېدا هاتنه وه ی میښ بیتووشی / ۸۰

خواستن له م شیعره دا

أ- (زولف) چوینراو (بوخواستراو) ه، به مروځ چوینراوه (مروځ) پی
چوینراو (لی خواستراو) ه باس نه کراوه په یوه ستنکی هاتووه نه وه په
ده لی: (باوه شیننی لی نه کا) نیشانه ی خواستنیش هه رنم
په یوه سته یه، خواستنه که مان شاراوه یه له هه مان کاتیش خواستنکی
هاتنه دی یه. چونکه زولف شتنکی هه ست پی کراوه .

ب- (شه هډ) پی چوینراوه، (لی خواستراو) ه باس کراوه (شیرینی)
چوینراوه، (بوخواستراوه) باس نه کراوه، نیشانه ی خواستن نه وه په
ده لی (میښی خالت نافړی) چونکه خالی دهم و چاو له وانه نییه بفړی و
له دهم و چاو جیاواز بیت ه وه، به م شیوه یه نه م خواستنه ده بی
به خواستنکی ناشکرا، له هه مان کاتیشدا خواستنکی هاتنه دی یه، چونکه
بوخواستراو (شیرینی) شتنکی هه ست پی کراوه .

نمونه یه کی تربوئنه وه ی بوخواستراو له ږنگای هوښه وه بزانری وه ک
حه مدی ده لی :

(إهدنا) بو ری (الصراط المستقیم) تو بی خودا

بو ئیرانه ی ری (صراط الذین) په حمه تی^۱

(الصراط المستقیم) ږنگای راست پی چوینراوه، (بوخواستراو) ه هاتووه
مه به ست نایینی ئیسلامه، نایینی ئیسلام چوینراوه (بوخواستراوه)، نیشانه ی
خواستن (إهدنا) یه، چونکه مه به ست له داوای هیدایه ت و پی نیشاندان نایینی
ئیسلامه، به م شیوه یه نه م خواستنه ده بی به خواستنکی ناشکرا، له هه مان

^۱ دیوانی حه مدی لی کولینه وه ی جمال محمد محمد امین ل ۶۰

کاتیشدا خواستنیکی هاتنه دئی یه چونکه بوخواستراو ئایینی ئیسلامه به هوش و ژیری مروّف ده زانری .

۲- خواستنی پامانی/ئەندیشه/الاستعارة التخیلیة:

جیگیرکردنی په یوه سستی پیّ چوینراوه له چوینراوکه له ههست و ژیری مروّف بوونی نه بی^(۱).

نالی ده لّی :

دهس به ندیانه دین و ده چن سهرو و ناره وهن،
یا حه لّقه یانه صوّفی مل خوارو مه نده بوږ^(۲)

(نالی) له م دپه شیعه ریدا (سهروو ناره وهن) ی به کورپه لاوان چواندوه له کاتی هه لّپه رکّی و دهست به ندیان، چونکه کوکه ره وه (الجامع) ئه و جووله و به لادا چوونه یه که له نیتوان هه ردووکیان داهیه، واته: چۆن (کورپه لاوان) له کاتی هه لّپه رکّی دا به ولا به ولا داده چن، به هه مان شیوه (سهرو و ناره وهن) که با لّیان ده دات هه مان جوله یان هه یه (کورپه لاوان) به خه یال بو (سهرو و ناره وهن) خواستراون، باس نه کراون به په یوه سستیک ئاماژه یان بو کراوه که هاتن و چوونه که وابی (سهروو ناره وهن) چوینراو (بوخواستراون) (کورپه لاوان) پیّ چوینراو (لی خواستراون) باس نه کراون، نیشانه ی خواستن ئه وه یه ده لّی (دهس به ندیانه دین و ده چن، به م شیوه یه ئه م خواستنه ده بی به خواستنیکی شاراو، له هه مان کاتیشدا خواستنیکی پامانی) ئەندیشه یه واته: به خه یال (سهرو و ناره وهن) به کورپه لاوان دانراون، دهس

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۷۲

^۲ دیوانی نالی لیکولینه وهی مه لالعبد الکریمی مدرس ل ۱۹۱

بهندی و هاتن و چوونیان بو له بهر چاوگیراوه، په یوه سستی پی چوینراو به خه یال له چوینراو که (سه رو و ناره وهن) ن جیگیرکراوه، به م شیوه یه نه م خواستنه بوو به خواستنیک پامانی، چونکه (دهس بهندی و هاتن و چوون بو) (سه رو و ناره وهن) نه به هه ست و نه به ژیری درکی پی ناکری .

یاوهك نه بوو ذونه یب ده لی :

وإذا المنية أنشبت أظفارها ألفت كل تميمة لاتنفع^(١)

منیش به وه رگی پانه وه به کیش و برگی ی کوردی ده لیم :

گه مردن چنگی له هه رکه س گیربی - بی سووده هه ر جوړ نوو شته ی پشت گیربی (مردن) له م دی پدا به درنده چوینراوه، چونکه کوکه ره وه (الجامع) که له ناو بردنه، له هه ر دووکیان داهه یه، واته: چون درنده توانای له ناو بردنی هه یه، به هه مان شیوه مردنیش توانای له ناو بردنی هه یه، (درنده به خه یال بو مروځ خواستراوه، باس نه کراوه، به په یوه سستیک ئاماژه ی بو کراوه که (چنگ) ه که وایی مردن بو خواستراوه چوینراوه (درنده) لی خواستراوه پی چوینراوه، باسی نه کراوه، نیشانه ی خواستراوه (چنگ) ه به مهش خواستنه که مان ده بی به خواستنیک شاراوه، له هه مان کاتیشدا خواستنیک پامانی به واته: به خه یال مردن به درنده دانراوه چنگی وهك چنگی راستی بو له بهر چاوگیراوه، په یوه سستی پی چوینراو (لی خواستراو) به خه یال له (چوینراو، بو خواستراو) جیگیرکراوه، به م شیوه یه خواستنه که بوو به خواستنیک پامانی، چونکه (چنگ) بو مردن نه به هه ست و نه به ژیری درکی پی ناکری.

^١ جواهر البلاغة (أحمد الهاشمی) ل ٣٠٩

دابه شکردنی خواستن به پښې چهند جوړيکي جياي لي خواستراو و بو خواستراو:

۱- خواستنی رازاوه / الموشح : خواستنيکه لي خواستراو به گونجاويک يابه زياتر له گونجاويک رازابيته وه.^(۱)

مه به ست له گونجاو نه وه يه: لي خواستراو له پسته دا به شيوه يه ك وه سفي بكرئ و برازيته وه گوښگر و خوينه ر بتوانن ده ست نيشاني بكن. نه م خواستنه به (پاليراو، الموشح) ش ناو براوه، نه وه ي شاياني باسه خواستن چ ناشكرابي يان شاراوه بي به خواستني رازاوه ناو نابري تانيشانه ي خواستني خوي وه رنه گري، نه م نيشانه يه ش چ و تراوي لي له پسته دا، يان نه و ترابي له پره وتي پسته ده ركه وي.^(۲)

مه لا طاهر به حرکه يي ده لي:

ده لي زانست گولستانه و نه زانين تاريكستانه
سه يركه باغ و بستانه، نه زه رگه ي لاو مه ردانه^(۳)

له م ديږه شيعره دا خواستنيكي ناشكرا (الإستعارة المصراحة) مه يه (باغ و بستان) پي چويناو (لي خواستراو) ه باس كراوه، زانست (بو خواستراو) ه چويناو باس نه كراوه، نيشانه ي خواستن نيوه ديږي يه كه مه شياوي چويناو كه زانسته، شياوي پي چويناو نيبه كه باغ و بستانه له ه مان كاتيشدا نه م خواستنه خواستنيكي رازاوه شه، چونكه رازاوه ته وه به شياو و گونجاوي (لي خواستراو) پي چويناو.

^۱ علم البيان (عبدالعزيز عتيق. د). ل ۱۲۸

^۲ هه مان سه رچاوه ۱۳۲/

^۳ ديواني مه لا طاهر (به حرکه يي) ل ۷۸

هیمن ده لی:

شاعیریکی پاست و یه کړوم فیداکارو نه به ز
 کورده موحتاجی مه حه ک نیم زیری بی غه ل و غه شم^(۱)

مه حه ک: به ردیکه بو زانینی عه یاری زیو به کار ده هیتری

واته: من شاعیریکی پاک و بیگه ردو گیان به خش و چاو نه ترسم
 له هه مان کاتیشدا وشه ی شیعرم ته نها بو ده برپینی پاستی و گه یشتن
 به ئامانجی پاسته قینه ی کوردو کوردستان بووه، شاعیریکی دوو پوو نه بوومه
 هر پوژیک بو به رژه وهندی خوّم وشه کانم له شتی ناپه واو به رزکردنه وهی
 که سانی خاوه ن ده سولات بی، که وایی برای کوردم من جیگای گومان نیم
 وه ک نه و زیړه وام که فیل و غه شی له گه لا نه کرابی، زیریش که به م شیوه یه
 بی پیویست به مه حه ک نابی، منیش به هه مان شیوه پیویست به تاقی
 کردنه وه نیم .

(مه حه ک) لی خواستراوه، پی چی وینراوه (تاقیکردنه وه)
 بو خواستراوه، چی وینراوه، خواستنه که ناشکرایه له هه مان کاتیشدا
 رازاوه یه (پالیراوه) چونکه ده لی (زیری بی غه ل و غه شم نه م هر دوو
 سیفه ته ش شیاوی لی خواستراوه .

۲- خواستنی پووت: په تی (المجرده) نه و خواستنه یه جگه له نیشانه و
 په یوه سستی خواستن گونجاویک یان پتر هاتبی سر به (چونیراوه)
 بو خواستراوی. ^(۲)

^۱ تاریک وپوون (هیمن) ل ۱۱۵

^۲ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۱۸۹

ئەم خواستنه بۆیە پیتی دەوتری پووت چونکە لە و کاتە بە دوای ئی خواستراو دی سەر بە بو خواستراو، ئی خواستراو پووت دە کاتە وە لە هەندیک زیاده پرهوی، (چوینراو) لە (پیی چوینراو) دوور یەکی بە خویە وە دەبینی، دەبی ئە وەش بزاین پاش ئە وە ی خواستن نیشانه ی خوی وەرگرت و گونجای ترمابوو، سەر بە بو خواستراو بوو ئینجا پیتی دەوتری (خواستنی پووت)^(۱)

نالی دەلی:

گەنجینه یی نیوسینه، پەنگینه بە صد کینه
ئە ی لە ککە یی ئایینه، یارەبی بە غارت چی
لە ککە : پە لە . ئایینه : ئاوینه .

((واتە گەنجینه ی ناوسنگت کە دلتە صد پە لە ی چلکنی پقینه ی لە دلدارانت ئی نیشتوو و ، وە ک پەنگی بە سە را کرابی پیتی پەنگاوی بوو .. دە سائە ی کینه ی ناو دلی یار کە بووی بە پە لە بە سەر ئاوینه ی دل بە ره وە ، لە خوام دەوی بە تالان برۆیت و، دلی یار پاک بێتە وە لیت !))^(۲)

(نالی لە م دپره دا) (گەنجینه ی بو دل خواستوو دل : بو خواستراو و گەنجینه ئی خواستراو) (نیوسینه) پە یو سستی بو خواستراو، هەروە هادەر برپینی (بە صد کینه) لە گە ل بو خواستراو گونجاو، ئە م جوړه خواستنه پیتی دەوتریت خواستنی پووت.

^۱ جواهر البلاغة (أحمد الهاشمی) ل ۲۳۰-۲۳۱

^۲ دیوانی نالی لیکۆلینه وە ی مە لا عبد الکریمی مدرس ل ۶۴۴

۳- خواستنی نازاد:

نه: خواستنه یه بو خواستراو و لی خواستراو هیچ گونجاویکیان
به دووادا نه هاتبی یان گونجاوی هه ردوکیان به یه که وه هاتبی وینه ی یه که م
که گونجاویان نه هاتبی.^(۱)

حه مدی ده لی :

بو دلم له ت نه بیټ؟! بو نه چی عومرم به باد؟!
من په ریشانی زولف بم شانیهی شمشاد شاد!^(۲)

مانای وشه: شمشاد: داریکه له ناوچه ی هه ورامان به زوری شانه له و داره
دروست ده کریت، چونکه داریکی بی گری یه.^(۳)

واته: دلم چوڼ پارچه پارچه نه بیټ و ته مه نم بانه بیا، من په ریشانی
زولفی یار بم و داری شمشادیش به شانه کردنی ته م زولفه شادیی به پاستی
سهیره !؟

له م دیره شیعره دا دوو خواستن هه یه:

۱- (عوم) چوینراوه به پل و پووش، واته (عوم) بو خواستراوه
چوینراوه، پل و پووش لی خواستراوه پی چوینراوه (به باد) په یوه سستی لی
خواستراوه دراوه به بو خواستراو له هه مان کاتیشدا نیشانه ی خواستنه،
شیاووی لی خواستراوه، چونکه با شتی وه ک پرش و په لاش ده با، شیاووی
بو خواستراو نییه چونکه (عوم) شتیکی نییه با بیبا، به م شیوه یه

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ۱۸۸

^۲ دیوانی همدی لیکوالینه وه ی جمال محمد امین ل ۲۴۱

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱

خواستنه که ده بی به خواستنیکی شاراوه، خواستنیکی نازادیشه چونکه گونجاوی هیچیان نه هاتوو له چوینراووی چوینراو.

۲- (شانه ی شمشاد) به مروژ چوینراوه واته (شانه ی شمشاد) بو خواستراوه چوینراوه، مروژ (لی خواستراو) پی چوینراوه نه هاتوو، (شاد) په یوه سستی لی خواستراوه دراوه به بو خواستراوله هه مان کاتیشدا نیشانه ی خواستنه و شیاوی لی خواستراوه، چونکه مروژ شاد ده بی شیاوی بو خواستراو نییه چونکه داری شمشاد شاد نابی به م شیوه یه خواستنه که ده بی به خواستنیکی شاراوه، هه روا خواستنی نازادیشه چونکه گونجاوی هیچیان له چوینراووی چوینراو نه هاتوو.

نمونه ی خواستنی نازاد که گونجاوی هه ردوکیان بو خواستراووی لی خواستراو هاتی وهک :

مه حوی ده لی:

ماهی من پوژی لـه پوو لادا نیقـاب

شه و مه گهر هه لی له شه رمان ئافتاب

مانای وشه: نیقاب: سه پوژ. ئافتاب: خوژ.

واته ((یاره که ی من مانگه، به لام مانگیکی وایه نه گهر پوژی له پوژان په رده له پووی هه لمانی تیشکی خوژ بی بایه خ ده کاو ئیتر خوژ له شه رمان مه گهر هه ر به شه و هه لی که که س نه بیینی))^(۱)

^۱ دیوانی مه حوی لی کولینه وهی مه لاعبد الکریمی مدرس ل ۴۵

مه حوی یاری خوئی له جوانی و تیشك دانه وه به مانگ (ماه) چواندووه
 (ماه) لی خواستراوه (یار) بو خواستراوه، نیشانه ی خواستن (من) ه چونكه
 شاعیر ده لی (ماهی من) خواستنه كه مان خواستن یكى ناشكرایه له هه مان
 كاتیشدا خواستن یكى نازادیشه، چونكه كه ده لی له پووی لادا نیقاب له گه ل
 یاردا ده گونجی و شیاوی نه وه، شیاوی لی خواستراو نییه كه ماهی
 راسته قینه یه ماهی راسته قینه سه رپوش لانا دا. وشه ی (ئاقتاب) كه له دیری
 دووه م هاتووه شیاوی لی خواستراوه كه ماهه، چونكه له نیوان مانگ و
 پوژدا گونجای هه یه .

صافی ده لی :

جو یبار ی چاوه كانم پووی زه مینی گرتووه

بو یه صه حرای سینه كه م سه بزه غه می شین كردووه

مانای وشه : جو یبار: جو گای ئاوی زوری لی بیّت .

واته ((چاوه كانم هینده به گور ئاو ده پتون و ده بارینن، تاوایان
 له سینه ی من كردووه گياو گژ ده ربكات هینده ی ئاو بدری، به لام له بهر
 نه وه ی ئاوه كه فرمی سكه و، فرمی سكه یش له نه نجامی گریان و غه م پهیدا
 بووه، بو یه نه و گياو كژه ی سینه ی من گيا ی غه مه، نه ك گيا ی شادی و
 به خته وه ری))^(۱)

شاعیر له م دیره شیعرهیدا فرمی سكه ی چاوه كانی به پووبار چواندووه
 كه واته فرمی سكه بو خواستراوه (چوینراوه) (جو یبار) لی خواستراوه (پی
 چوینراوه) نیشانه ی خواستن نه وه یه ده لی: (چاوه كانم)، چونكه چاو

^۱ دیوانی صافی لیكۆلینه وه ی محمد مصگفی هیرانی ل ۲۱۵

فرمیسیکی لی هه لده قولی نه وهك ئاو، به مهش خواستنه كه ده بی به خواستنیکی ئاشكرا، له هه مان کاتیشدا خواستنیکی ئازاده دووگونجاوی لیوه هاتووه یه کیان سهر به لی خواستراوه نه وه یه ده لی پووی زه مینی گرتووه، چونکه ئاوی پوبار پووی زه وی ده گری نه وهك فرمیسیک، نه وه ی تریان سهر به بو خواستراوه نه وه یه ده لی: (سه حرای سیننه که م سه بزه غه می شین کردووه) گونجاوی بو خواستراوه چونکه فرمیسیک په یوه ندی به غه مه وه هه یه .

خواستن به پیی ههستی و ژیری

خواستن به پیی ههستی و ژیری لی خواستراوو، بو خواستراو: وهك ئه م شیوانه یه ی خواره وه ده بی :

١- خواستنی ههست پیکراو بو ههست پیکراو :

مه حوی ده لی :

مه گه ر تو عه رضی حاله کهی له کن یار

قه له م ساغی قسه من نیمه یارا

یارا: توانا.

واته: (ئه ی قه له م من خوم ناتوانم، مه گه ر تو حاله لای یار باس بکهیت و حاله ده رد می بو بنووسی و داوای لی بکه ی جار ئ ناوم بهینی.)^(١)

مه حوی له م دیپه شیعه ریدا قه له می به مروقی خاوه ن توانا چواندووه، (قه له م) بو خواستراوه چوینراوه (مروقه) لی خواستراوه پی

^١ دیوانی مه حوی دیوان لی کۆلتینه وه ی مه لالعبد الکرمی مدرس ل

چوینراوه، باسی نه کراوه په یوه ستنیکې هاتووه که عه رضی حال و
 قسه کړدنه، نه مه ش بو مروځ ده بی نه ک بو قه له م، نه م خواستنه
 که خواستنیکی شاراو په خواستنیکی هه ستیشه بو هه ستنی، بو خواستراو
 که (قه له مه) و لی خواستراو که مروځه هه ردوکیان هه ست پیکراون .

۲- خواستنی هه ست پیکراو بو ژیری:

مه حوی ده لی:

برافکری چرا کیریتی فرصت تا له ده ستایه
 شه وی په لدا له پیشه، پوځی عومرت وه خته ئاوبی

کبریت: شقارته. په لدا: تاریکی .

واته ((برا تا شقارته ی هه لت به ده سته وه ماوه ودنیات جی
 نه هیشتووه، بیر له داگیرساندنې چرای چاکه کاری بکه ره وه، به تیشکی
 کرده وه ی جوان پیش پویشنتت گوږه که ت پووناک بکه، بزانه زوړت نه ماوه
 شه وی تاریکت له پیشه پوځی ته مه نت له سه ر ئاوابونه))^(۱)

مه حوی له م تابلویه جوانه ی پر له ئاماژه ی ئاموژگاری و ئاگادار
 کړدنه وه، کرده وه ی جوانی به چرا چواندووه، (چرا) لی خواستراوه پی
 چوینراوه (کرده وه ی چاک) بو خواستراوه چوینراوه به لگه ی خواستن
 ناوه روکی شیعه که په له پال نه وه ی که خواستنه که ئاشکرایه خواستنیکی
 هه ستیشه، چرا که هه ستنی په بو کرده وه ی چاکی خواستووه که ژیری په .

^۱ دیوانی مه حوی دیوان لیکوالینه وه ی مه لالعبد الکریمی مدرس ۲۹۶

یاوهك ده‌لی:

وتم: عیشق ئاگری به‌ردایه‌ وجوم
وتی: هه‌ر باب‌ه‌تی سووتانه خاشاك^(۱)

خاشاك: پل و پووش .

مه‌حوی له‌تابلوی ئه‌م دێره‌ شیعره‌یدا ده‌لی: به‌یارم وت سوژی
عشقت ئاگری تی به‌رداوم یاریش وتی: بونی تو وه‌ك پل و پووش و
خاشاك وایه‌ خاشاکیش هه‌ر بو سووتان باشه‌، که‌وابی مه‌حوی تو ش هه‌ر
بو سووتان باشی .

(عیشق) بوخواستراوه‌ چوینراوه‌(مروڤ) لی خواستراوه‌ ، پی
چوینراوه‌ ناوی نه‌هاتوه‌، په‌یوه‌ستنیکی هاتوه‌ که‌ئاگره‌، چونکه‌ مروڤ
توانای ئاگری به‌ردانی هه‌یه‌ نه‌وه‌ك عیشق، له‌پال نه‌وه‌ی که‌ئه‌م خواستنه
خواستنیکی شاراه‌یه‌ له‌هه‌مان کاتیشدا خواستنیکی هه‌ست پی کراوه‌
که‌مروڤه‌ بو ژیری که‌عه‌شقه‌ .

۳-خواستنی ژیری بو هه‌ستی

مه‌حوی ده‌لی :

زاهید نه‌و زولفه‌ی له‌سه‌ر پوو دی وتی:
کوفری وا پووپۆشی ئه‌م ئیماننه‌ بوچ؟!^(۲)

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۱۸۷

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۹۷

له نیوه دپیری ئەم شیعره دا دوو خواستنی ئاشکرای ژیری بو ههست
پیکراو ههیه :

أ- (کوفر) لی خواستراوه، پی چوینراوه باسکراوه (زولف) بو
خواستراوه، چوینراوه

باس نه کراوه، نیشانه ی خواستن نیوه دپیری پیشووه، شیاوی لی
خواستراو نییه که کوفره، شیاوی بو خواستراوه که (زولفه) له گه ل نه وه ی
که ئەم خواستنه خواستنیکی ئاشکرایه له هه مان کاتیشدا خواستنیکی
ژیری، کوفر که ژیری بو ههست پی کراو خواستراوه که زولفه .

ب- (ئیمان) لی خواستراوه، پی چوینراوه (پوو) بو خواستراوه .
چوینراوه باس نه کراوه، نیشانه ی خواستن نیوه دپیری پیشووه، شیاوی
لی خواستراو نییه که (ئیمانه) شیاوی بو خواستراوه که (پوو)، له گه ل
نه وه ی که ئەم خواستنه ئاشکرایه له هه مان کاتیشدا خواستنیکی
ژیری، (ئیمان) بو ههست پی کراو خواستراوه که (پوو یاره) .

٤- خواستنی ژیری بو ژیری :

مه حوی ده لی :

به ئوگرکردنی من بوومه قه قنه س
که نه وچوو بو سه فه ر، من بو سه قه ر چووم

مانای وشه: قه قنهس: ده لئن: په له وه پیکه نه وه نده ده فری و
به رزده بیته وه تاتینی خور ده یسووتینی و داده که وی. سه قهر: دوزه خ
مه به ست ناگری دوریه))^(۱)

واته: له وکاته یارم لاپویی و گه شتی کرد، من وهك بالنده ی قه قنهس
به رز بوومه وه تاتینی خور سوتاندمی و چووم بو ناگری دوزه خ دوری.

له م دپره شیعره دا (سه قهر) که دوزه خه لی خواستراوه، پی
چوینراوه (ناگری دوری) بو خواستراوه، چوینراوه نیشانه ی خواستن
ناوه روکی شیعره که یه، ئه م خواستنه مان خواستنیکی ئاشکرایه. لی
خواستراو که (سه قهره) بو خواستراو که (ناگری دوریه) هه ردوکیان ژیرین.
دابه شکردنی خواستن به پینی گیاندار ی و بیگیانی بو خواستراو لی خواستراو :

به کارهینانی هونه ری پوونبیژی سنووری تاییه تی بو نییه، هه روهك
ده بینین ئه دیب و شاعیری مه زن و راسته قینه، ده توانی له هه موو مه یداننیک
سوارچاکی خوی ئه نجام بدات، تابلوی شیعی سهرنج پاکیش دروست
بکات، به وشه ی پر له هه ست و سوژو خه یال، وینه ی وا به ره م بیتی
جیگای سهرسوورمان و بیر لی کردنه وه بی، بیگیان وهك گیاندار نیشان
بدات، مانگ و روژو دارو درخت و گول... وهك مروژ ته ماشابکات و بیان
دوینی، تاییه تیه کانی مروقیان پی بدات، پوشاکیان له به ربکات، په ژوبال
بو بی بال درووست بکات، که نه مانه هیچیان بوونیان بو نییه ته نها به خه یال
نه بی وهك :

^۱ دیوانی مه حوی لی کولینه وه ی مه لالعبد الکریمی مدرس ل ۲۲۶

۱ - خواستنی گیانداربو بیگیان :

نالی ده لّی :

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عهینی شوپه شه ط
شوپه شه ط یه عنی که تیدا خود به خود قه ل بوو به ط

مانای وشه : شوشتن: شوژدن. عین: چاو. کانی. وهك. شوژه شه ط :
سویره چه م ، فرمیسك . خود به خود: له خویره وه. قه ل: قه له په ش. مه به ست
پشیننه ی چاوه. به ط : مراوی، مه به ست سپیه. ^(۱)

((واته ئاوی فرمیسکی چاوم نه وه نده ی پووباریکی سویری زۆره، به هووی
گریانی زۆر مه وه، نه وه نده به سهر پيشما هاتووه ته خوار، په نگه که ی
شتووته وه و سپی کردووه ته وه. پووباری سویری فرمیسکم، نه و پووباره یه
نه وه نده سویره که نه گهر قه له په شی تی بجی، له بهر زۆری خووی، هه ر
له خویره وه تياسپی ئه بیته وه و ئه بی به مراوی، وهك چون په شیننه ی
چاوی منی تياسپی بو وه وه وکویر بوو ترووسکه ی لی برا.)) ^(۲)

نالی له م دیزه شیعره یدا دوو خواستنی ئاشاکرا (الاستعارة المصروفة) ی
به کاره ی ناوه له هه ر دوو کیشیان خواستنی گیانداره بو بیگیان :

۱- (قه ل) پی چوینراو (لی خواستراو) ه باسکراوه، (په شیننه ی
چاو) چوینراوه (بو خواستروه) باس نه کراوه نیشانه ی خواستن (عهین) ه. به م
شیوه یه خواستنه که مان ده بی به خواستنیکی ئاشاکرا، له هه مان
کاتیشدا خواستنی گیانداره که (قه له) په شه بو بیگیان که (په شیننه یه)

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۴۲

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۲

۲- (بهط) مرای پی چوینراوه (لی خواستراوه) باسکراوه (سپی چاو) چوینراوه (بو خواستراوه) باس نه کراوه نیشانه‌ی خواستن (مووی سپی به) له‌همان کاتیشدا خواستنی گیانداره بو بیگیان .

۲- خواستنی بیگیان بو گیاندار :

نالی ده‌لی :

ماهی من ته‌نھا مه‌هیکه سه‌د نجوومی مه‌حو کرد!
یاری من ته‌نھا گولیکه سه‌د هه‌زاری گرتووه!

واته ((یاری دل‌به‌ری من مانگیکی تاقانه‌یه، به‌لام پوناکیه‌که‌ی سه‌د نه‌سستیره‌ی له‌ناو بردووه و فه‌وتاندووه. تاقه گولیکه به‌لام سه‌د گولی گرتووه و بو‌هر کوپیه‌کی نه‌پوانی گولیکه بو‌ی. یاخود سه‌د دل‌داری گیرۆده کردووه))^(۱)

(ماه) لی خواستراوه پی چوینراوه (یار) بو خواستراوه چوینراوه باس نه‌کراوه نیشانه‌ی خواستن نه‌وه‌یه ده‌لی: (یاری من) که‌شیایو بو خواستراوه به‌م شیوه‌یه‌ش خواستنه‌که‌مان ده‌بی به‌خواستنیکی ئاشکرا، له‌همان کاتیشدا خواستنی بیگیانه که‌ماهه بو گیاندار که‌یاره .

۳- خواستنی بیگیان بو مانای واتایی :

نالی ده‌لی:

گه‌ر نییه ئاور له‌سینه‌مدا به‌تاو
بوچ له‌به‌ر قولقول غه‌ریقی ئاوم نه‌ز؟!
مانای وشه: ئاور: ئاگر. قولقول: قوله قول دان. غه‌ریق: خنکان .

^۱ دیوانی نالی لیکولینه‌وه‌ی مه‌لا عبد الکریمی مدرس ل ۵۲۹

واته :گه رئاگری عیشق له درووندا به تاو نییه بوچی له بهر قولدانی
مه نجه لی سینهم له ئاودا نوقم بووم؟! مه بهستی له فرمیسکی چاوه
کانیه تی))^(۱)

نالی لهم دیره دا (ئاوری) بو سۆزی عیشق خواستوو (ئاور) لی
خواستراوه پی چوینراوه (سۆز) بو خواستراوه چوینراوه باس
نه کراوه، نیشانه ی خواستن ئه وه یه ده لی: (له سینهم) شیاوی
بو خواستراوه، چونکه ئاگری راسته قینه له سینه نابی سۆز له سینه ده بی، ئه
خواستنه که راسته قینه یه له هه مانکاتیشدا خواستنی بیگیانه که ئاگره
بومانای واتایی که (سۆزه)

۴- خواستنی بیگیان بو بیگیان

حاجی قادر ده لی:

تاله مه کته ب ئه و مه هه م مه شقی ئه لف و بی ده کا
چاوه که م بویته دویت و گریه سورخی تی ده کا^(۲)

(سورخ) لی خواستراوه، پی چوینراوه باسکراوه (فرمیسکی سور)
بو خواستراوه چوینراوه، نیشانه ی خواستن (گریه) یه شیاوی چوینراوه
که فرمیسکه. له و کاته که خواستنه که ئاشکرایه خواستنی بیگیانیشه
بو بیگیان.

^۱ دیوان نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۲۱

^۲ دیوان حاجی قادری کوئی پیداهاتنه وه ی هیرش بیتووشی ل ۳۴

۵- خواستنی گیاندار بو گیاندار:

جزیری ده لی :

نه ودلی من نابتن، کهس لومه کهت
له ودفی توری وه، داکه فتی مه دین سه دشه هباز (۱)

(شه هباز) لی خواسترا پی چوینراوه، هاتوه (پیاوی نازا)
بو خواستراوه پی چوینراوه نه هاتوه نیشانه ی خواستن په وتی
رسته که یه، له وکاته که خواستنه که مان خواستنیکی ناشکرایه، له هه مان
کاتیشدا خواستنی گیانداره (که شه هباز به بو گیاندار که پیاوی نازا به

خواستنی وینه / الإستعارة التمثيلية :

خواستنی وینه: به کارهینانی پیکهاته ی ویزه یه که بومه به ست و مانای
پیکهاته یه کی تر په یوه ندی ویکچوون به یه کیان به سستیته وه، نیشانه یه کیش
هه بی قه ده غه ی مانای بنه پرت بکات. (۲)

نه وه ی له م پیناسه یه درده که وی ئه م جوړه خواستنه پیکهاته یه کی
ویزه یه (ترکیب کلام) ی به بو واتا و مه به سستی پیکهاته یه کی تر ده خواز
ری، به مه رجیک هاویه شی ویکچوون له نیتوان ئه م دوو پیکهاته یه هه بی،
هه روه ها به لگه و نیشانه ش هه بی قه ده غه ی مانای بنه پرتی پیکهاته ی
یه که م بکات. پیکهاته ی یه که م که باسکراوه که یه ده بی به پی چوینراو (لی
خواستراو) پیکهاته ی دوو م که باس نه کراوه ده بی به چوینراو (خواستراو)
ئه م جوړه خواستنه له بهر نه وه ی له هه ردوو سه ره کانی ته نیا پی چوینراو

^۱ العقد الجوهري فی شرح دیوان الجزیری (احمد الزفنگی) ج ۲۶۶

^۲ علم البیان (د. بیسیون عبد الفتاح فیود) ج ۲۰۵

(بوخواستراو) دئ هه رده م ده بئ به خواستنی ئاشکرا . به زوری له پهندي پیشینان به رچاو ده که وئ، ده برپینی به م شیوه یه ش له لایان کورد زور به کارهاتوو. وهك (چه پله به ده ستیک لی نادرئ) شیوه ی ئه وکه سه ی بیه وئ به ته نیا کاریک ئه نجام بداو له توانای دانه بئ چوینراوه به شیوه ی که سیک بیه وئ به یه ک ده ست چه پله لی بدات، کوکه ره وه (الجامع) بو ئه م دووانه، بئ تواناییه، ئه و پیکهاته یه که بوپی چوینراو دانراوه، بوچوینراو به کارهاتوو. (چه پله به یه ک ده ست لی نادرئ) لی خواستراوه، پی چوینراوه باسکراوه، (که سه که) که توانای ئه نجامدانی کاری نییه، بوخواستراوه چوینراوه باس نه کراوه، کوکه ره وه ی نیوان هه ردوو سه ر خواستراو و بوخواستراو. بئ تواناییه، به م شیوه یه خواستنه که ده بئ به خواستنیکی ئاشکرا نیشانه ی خواستنی ش بارو دوخه .

ئه ده ب ده لی:

دوهه ناری نه وره سن هه ر یه ک به یه ک گوئنا ره وه
یادوو نارنجی په سیده ن له به هاری پاره وه^(۱)

هه ناری نه وره س: هه ناری تازه پی گه یشتوو، مه به ست مه مکه کانی
دل به ره. گوئنا ر: گوئه هه نار. (مه به ست له گوئی مه مکه) په سیده:
پیگه یشتوو.

واته: ((ئاخو ئه وانه دوو هه ناری تازه پیگه یشتوون؟! که هه ریه که یان
هیشتا گوئه کانیان به ده مه وه یه، یان ئاخو دوو نارنجن که له سالی پاره وه
که بی ون؟!))^(۱)

^۱ دیوانی ئه ده ب مصباح الد یوان محمد سه عید (ناسو/ ۹۲).

له م دپړه شيعره دا دوو خواستنی وینه هه يه :

۱- پیکهاته ی نیوه دپړی په که م خواستراوه بو دوو مه مکى تازه پى گه یشتووی یار، واته: نه م پیکهاته یه لى خواستراوه، پى چوینراوه (دوو مه مکى تازه پیکه یشتوو) بو خواستراوه، چوینراوه (په وت وباری شوین به لگه یه که مه به ست مانای بنه په ت نییه، به لکو مانای دووه مه که یه تی.

۲- پیکهاته ی نیوه دپړی دووه م خواستراوه بو دوو مه مکى پیکه یشتووی یار له سالی پاروه، که وایی پیکهاته ی دووه م لى خواستراوه پى چوینراوه، دوو مه مکى پى گیشتووی یار له پاروه، (بو خواستراوه)، چوینراوه، په وت وباری شوین به لگه یه که مه به ست مانای بنه په ت نییه، به لکو مانای دووه مه که یه تی .

یاوه ک مه حوی ده لى :

وتى: میوه ی به هه شته شیعرى مه حوی
خودا نه بپى له باغم دارى به ردار

(واته: یه کیک وتى: شیعرى مه حوی نه وه نده جوان و خوشه وه ک میوه ی به هه شت وایه. سا خوايه دارى به به رى توانای شیعر وتن له باغی ژینی من نه بپى بو نه وه ی هه میسه شیعرى جوانی وه ک میوه ی به هه شت خوش بلیم)^(۲)

مه حوی که ده لى: (خودا نه بپى له باغم دارى به ردار) مانا پاسته قینه که ی پارانه ویه بو نه وه ی خودا دارى به ردار له باغه که ی

^۱ دیوانى نه دهب/لیکولینه وه ی عبد الباقي/۷۷۹

^۲ دیوانى مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبدالکرمی مدرس ل ۱۲۰

نه بپی) به لام نه م مانایه راسته قینه وینه په ته مه به ست نییه، به لکو مانا بو خواستراوه که ی مه به ست واته: خواجه شیعری جوانی پر له ره وانبیزی م لی نه بپی. ده برپینی خواستن به م جوړه ده بی به خواستنی وینه تاوتویی خواستن به م شیوه یه مانای یه که می بڼه په ت پی چوینراو (لی خواستراو) ه مه به ست نییه، به لکو مانای دووه می چوینراو (خواستراو) مه به ست که شیعری جوانی پر له ره وانبیزی په یوه ندی نیوان چوینراو وپی چوینراو، جوانی و سوود به خشینه نیشانه ی خواستنیش په وتی پرسته که یه. به م شیوه یه خواستنه که مان ده بی به خواستنی وینه .

پاهینان

جوړو بنچینه ی خواستن له م دپړه شیعرانه دیاری بکه
۱- چاوه کم نه مپو له گولشه ن گول به عیشووه خوئی نواند
نه ك نمك گیریم به مهرگی تو قه سه م هیچ نه مدواند

حریق

۲- من غه م خوار دوه میش خوینی جیگه ری خواردمه وه
بوئی گریام چهند به چهند فرمیسکی خوینیم نه هات

سالم

۳- تانیږگسی تو نازی ه بی ، غه مزه نوومابی
شهرمه نده نه بی ، چی نییه ئاهوئی خه تابي

وه فایی

۴- ئه ی نه فسی مورائی گرانباری ته کالیف
بو خه لقی ده کیشی ده ه پو ریش و جه ده ویه

نالی

۵- له سر نه وظولمه ئابادی شوی کوفره که طالع بوو
سه لا هه ستا له ئینس و جان که پژی نووری ئیمانیه

نالی

۶- له م فه یضی نووره هه رچی ناره مردووه
به م نه فخی سووره هه رچی که خه لکه ژیا یه وه

نالی

۷- چوه چوو ، خو نه هاتوو نادیاره ، حاله مالت بی
به س نه م نه قده بکه صه رفی غه می موسته قبل و ماضی

مه حوی

درکه : کنایه

درکه: (کنایه) دهرپرینی وشه یان رسته یه له پال مانای بڼه پرت مه به ست لیتی مانای په یوه ست بی. ^(۱)

نوهی له م پیناسه یه بو مان پوون ده بیتوه ده بی وشه یان پرسته مانای بڼه پرتی خوی ه بی له ه مان کاتیشدا مانایه کی په یوه ستیش بگه یینی. مه به ستیش په یوه سته که بی، مانا بڼه پرت که ش قه ده غه نه بی، نه مه ش واته: مانای په یوه ست ده بی به مه به ستی سره کی له دهرپرینی به ش یواز، مانای بڼه پرت ده بی به (پتوه ستر او) دووه میښ ده بی به (په یوه ست) یه که م مانایای فهره نگی خوی له ده ست نادات، په یوه ندیش له نیوان هردو مانا ته کنیشی (المجاورة) ده بی.

نوهی لیږه هژی گوته و پتویسته به ناماژه بوکردن، هندیك جار مانای بڼه پرت له درکه قه ده غه ده کریت له بهر تایبه تمندی بابه تیك نه توانی مانای بڼه پرتی بو دابنری خوی تاك و ته نیا له قورثانی پیروژ ده فهرمو (الرحمن على العرش استوى) سوورتی طه ثایه تی/ه

مانای بڼه پرتی نه م ثایه ته قه ده غه یه، چونکه خوی تاك و ته نیای خاوه ن توانا به م شیوه یه بیرى لی ناکریت ته وه که له سر کورسی دابنیشی که وایی ده بی مه به ست له چه مکی نه م ثایه ته په یوه سته که ی بی که نیشاندانی توانای له راده به دهری خوی. ^(۲)

که ده لئین له درکه مانای بڼه پرت قه ده غه ناکریت نه مه ده بی به جیاوازی نیوان درکه و خوازه، چونکه له خوازه (المجان) مانای بڼه پرت قه ده غه

^۱ الکنایه أسالیبها محمد الحسن ل ۴۲

^۲ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۴۷

ده کریت، نیمه گەر له باسی شاعیرچاکی نالی بلتین: دیوانی نالی چه ند جار چاپ کراوه، ئەم پرسته یه درکه یه له وهی که نالی شاعیریکی به توانایه، بوگه یشتن به م مانایه ده توانین به په یوه سته کانی دابچین. دیوانی نالی نۆرچاپ ده کری، زور ده کری، خوینهری زۆره، شیعهره کانی له ئاستیکی به رزی په وانبیژی دان، که وایی نالی شاعیریکی به توانایه. به لام له هه مان کاتدا که مانای په یوه ست مه به سته، مانای بنه پهرتی فهره نگی یه که شی قه ده غه ناکری، چونکه مانای په یوه ست قه ده غه ی مانای بنه پهرت ناکات. به لام گهرکه سیك بلتیت گفتوگو م له گه ل شیراکرد ده بی به خوازه، مانای بنه پهرت قه ده غه ده بیت، چونکه وتووێژ له گه ل شیرای پاسته قینه ناکری که وایی په یوه سته مانا مه به سته که که سیکی ئازایه.

پوخته ی جیاوازی نیوان درکه و خوازه

۱- به لگه ی درکه قه ده غه ی مانای بنه پهرت ناکات، به لگه ی خوازه قه ده غه ی مانای بنه پهرت ده کات .

۲- به لگه و نیشانه له درکه زۆر به پیویست نازانریت، چونکه مانای بنه پهرت له درکه قه ده غه نییه، به لام به لگه و نیشانه له خوازه ده بی بوونی هه بی. بو قه ده غه کردنی مانای بنه پهرت.

دابەشکردنی درکه

درکه له په وانبیژی کوردیدا به هه مان شیوه ی زمانی عهره بی سی به شی هه یه :

یه که م : درکه له سیفه ت (الکنایه عن الصفة)

له م درکه یه دا ته نها وه سفکراو باسی لیوه ده کری سیفه ت باس ناکری:

درکه له م به شه دوو جوړی هه یه :

أ- دركې نزيك: ئه وه په گوښگر يان خوښه ر به ئاساني له په يوه سته وه
 بو پټوه ستراو بچيت و راسته وخو به مه به ست بگات و وهري بگرئ. ^(۱)

نالی ده لئ :

مل عه له م شیرین قه له م ئاهوو شکم، مه يمون قه ده م
 سم خړو کلک ئيسترو، مه نزل بړو عاره ق نه پړئ. ^(۲)

(نالی) له وه سفی که ره که یدا له بری ئه وه ی بلئ ماندوو نابی وتوویتی
 : (عاره ق نه پړئ) راسته وخو نه ی وتوو ماندوو بوونی بو نییه، به لکوله ریځای
 په یوه سستیکی (ماندوو نه بوونه وه) که عاره ق نه ریژه مه به سستی خو ی
 راگه یاندوو، چونکه که ریځ خاوه نی ئه م هه مووه سیفه ته بی که له م
 دپړه شیعه ردا هاتوو ده بی ماندووش نه بی. به م شیوه یه عاره ق نه پړئ
 درکه یه له ماندوو نه بوون. پټویست به لیکدانه وه ی زوړیش ناکات به ئاسانی له
 مانای بڼه په ته وه (په یوه ست) بو پټوه ستراو ده چین که ماندوو نه بوونه .

نالی ده لئ :

قانیعی بابی ریضا و راضی به پوش و درک و دال
 سالیکی صه برو ته حه ممول، بورده بارو هیچ نه ویژ. ^(۳)

(نالی) له وه سفی که ره که ی له بری ئه وه ی بلئ (پازی یه) وتوویه تی (هیچ
 نه ویژ) راسته وخو نه ی وتوو (پازی یه)، به لکو له ریځای په یوه سستیکی پازی
 بوون که هیچ نه ویژ مه به سته که ی راگه یاندوو، چونکه که ریځ ئه م

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۲۲۲

^۲ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۲۲۵-۲۲۶

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۲۲۷

هه مووشته ی لی هات بیتته جی که له م دیپره شیعره دا هاتوو دیاره
پازیشه، به م شیوهیه هیچ نه ویژ درکه یه له پازی بوون. پیویستیش
به لیكدانه وهی زۆر ناکات به ئاسانی له مانای بنه پره ته وه (په یوه ست) بو
پیوه ستراو ده چین که پازی بوونه.

ب- درکه ی دوور: نه وه یه گوینگر یان خوینهر، راسته وخۆ به ماناو
مه به ست نه گات، به لکو له ریگای چهند هوئی که وه له په یوه ست (مانای
بنه پره ت) بو پیوه ستراو بچیت. ^(۱)

نه حمه دی خانی ده لی:

ئه وه ئه گهر چی به یه ک هه بوون به هیفی
ئه مان نه ده چوون قهوی نشی قی ^(۲)

واته: مه م و زین هه رچهند خوشه ویستی یه کتر بوون و به هیوا بوون روژیک
له پوژان به یه کتر شادین و به یه ک بگن، به لام له هه مان کاتیشدا له به رزی
سنووری ئه ده بی نیتوانیاندا دانه به زین، هه لسووکه وتی پره وشت به رزی
خوئیانیان به ره و نه زمی ونشیوی نه برد. توانیان پاکی خوئیان پابگرن.

(نشی قی) درکه یه له پره وشت پاکی و دهر نه چوون له سنووری
ئه ده ب، چونکه باوه که سانیک وه سفیان به م شیوهیه بکری ده لێن سه ر
به رزه که وایی که سیک هه لسووکه وتی به پیچه وانه بی ده بی له لوتکه ی به رزی
پره وشت دابه زی بی بو نشیوی بی ره وشتی. بو لیكدانه وهی ئه م دپکه یه ش
پیویستیمان به چهند هه نگاوێک ده بی له په یوه ست وه بو پیوه ستراو

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۲۲۴

^۲ مه م و زین نه حمه دی خانی (جان دوست) ل ۲۸۴

بچین له (قهوی نشیږی) ده لټین: ئه م هه ردووکه روژیک له پوژان قسه و
 هه لسو و که وتی نار په وایان له نیواندا نه بووه، عیشقی نیوانیان عیشقیکی
 راسته قینه بووه، عیشقی راسته قینه ش، له سه ر په وشت پاکی
 داده مه زری، که سانیکیش په وشتیان پاک بی، له سنووری نه دهب
 ده رناچن، که وایی ده بی مه م وزینیش به م شیوه په پاک بن و له پله ی به رزی
 نه دهب دابن و نشیږی یان به خووه نه بیینی بی.

دووهم : درکه له خودی وه سفکراو: الکنایه عن الموصوف

ئه وه یه: خودی وه سفکراو مه به ست بی و باسی لیوه نه کریت، یه ک
 سیفیه ت یان چه ند سیفه تیکی په یوه ست (لازم) ی بو بهینیوه وه له پیگای ئه م
 سیفه تانه بو وه سف کراو بچی. ئه م درکه یه ش وه ک ئه مه ی پیشو و
 دوو جوړی هه یه :

۱- درکه ی نزیك ئه وه یه گوږگر یان خوینه ر به ئاسانی و بی لیکدانه وه ی
 نوږ واتای درکه که ی بو پوونبیته وه: ^(۱) وه ک چوڼ له په نجه شکاندنه وه
 بو په شیمانی و له گه ردن کیلی بو بالا به رزی بچیت.

نالی ده لټی:

چه ند پیم خوش بوو زویانی حالۍ ده یوت ((نالی))

هه ر یو و حه یوانین، نه تو گوږ کورت و نه منیش گوږ دریژ ^(۲)

واته: نالی ده لټی: که ره که م به زویانی حالۍ خوۍ به منی راگه یاندو
 وتی: نالی من و تو هه ردو کمان گیاندارین جیا وازیمان ئه وه یه تو مړوۍ

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۲۳۴

^۲ دیوانی نالی لیکو لینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۲۸

منیش پیم ده لئین که ر. له جیاتی نه وهی بلئی: تو مروئی، دهسته واژهی گوی
کورتی بو به کارهینا، له جیاتی نه وهی به خوئی بلئی منیش که رم وتی: گوی
دریژم، که وایی (گوی کورت و گوی دریژ) هردوکیان درکه ن، یه که میان
له مروئی و نه وهی تریان له خوئی. نه م درکه یه ش به نزیک داده نژی چونکه بی
لیکدانه وهی زور به ئاسانی له پیکای سیفه ته وه ده گهین به مه به ست
که خودی وه سفکراوه که یه.

یاوه ک محسن له هو تراوه یه ک له وسفی کو مپیوته ر ده لئی:

وردبین و نیگار کی شه، بی ده ست و بی زوبانه

نه ندازیارو نووسه ره، هم ژیره بیگیانه

به ئاسانی له پیکای نه م سیفاتانه ده زانین مه به ست کو مپیوته ره.

۲- درکه ی دور: نه وه یه له سیفه تی ک یان له چه ند سیفه تی ک نه توانین
به ئاسانی وراسته وخو بگهین به خودی وه سفکراو، به لکو له پیکای نه م
سیفه ته یان نه م سیفه تانه بگهین به خودی شته که که وه سفکراوه که یه.^(۱)

مه وله وی ده لئی:

ئیمه گشت فانی، هه ره نه وه ن باقی

ناز وون وه بازووی پر نه یرووی ساقی

خلاصیش دا پیست وه یه ک په یمانه

نازاد بیت جه به ند به سته ی په یمانه

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۲۳۲

مانای وشه : نازوون: بنازم. پږنه یږوو: به هیږ. په یمانه: پیالهی
شه ږابی مه رگ. به سته ی په یمانه: په یمانی له گه لّ خدا به ستراو .

واته: ((نیمه مه موومان نه مرین و مانه وه هر بوخوا خوږه تی، سا بنازم
به شان و قولی به هیږی ساقی (مه به ست قودرته تی خوایه) که به پیالهی
شه ږابی مه رگ ږزگاری کردیت و له به ندی په یمانی له گه لّ خوادا به ستراوی
نازادی کردیت که ده بوو به پیی نه مرو نه هی نه و بجو لیته وه))^(۱)

((پږنه یرووی ساقی) به هیږی ساقی، مه به ست قودرته تی خوایه، درکه یه
له خودی وه سفکراو که خوایه له جیاتی نه وه ی بلّی: بنازم به هیږی خوا،
له ږیگای سفه تی که وه باسی کردوه، نیمه گه ر له و سیفه ته ورد بینه وه و
سه رنج بده یږ، ده زانین مه وسوفی نه م سیفه ته خوایه، به لگه ش بو نه مه
که مه به سته ی له به هیږی ساقی خوایه دپږی دووه مه، بولی کدانه وی نه م دپږه
هو تراوه و گه یشتن به خودی مه وسوف ده لیتین: خاوه ن وه سف توانای هه یه
به یه ک پیاله شه ږابی مه رگ مروؤ رزگار بکات له به ندی نه و په یمانه ی که
پتو ه ی په یوه سته، هیچ ساقیه کیش نییه خاوه نی نه م سیفه ت و توانایه بی،
که وایی ده بی مه به ست له به هیږی ساقی قودرته تی خوایی، به م شیوه یه
نیمه له ږیگای نه م سیفه ته که به هیږی ساقی یه ده گه یږ به خاوه ن وه سف
که توانای خوا ی مه زنه .

^۱ دیوانی مه ولوی لیکولینه وه ی مه لاعبدالکریمی مدرس / ۷۵

سینیم درکله درانه پال: الکناية عن الصفة

دهر خستن و جیگیرکردنی سیفته له که سیک یان له شتیک له دوايي ئەم
سیفته بدهی به شتیکی تری سهر به و که سه یان نه وشته ی به که م
جیگیربونیشی له وهی دوايي بیی به جیگیرکردن له وهی پیشوو.^(۱)

مه حوی ده لی:

ئه سیرو صهیدی قهیدی که یدو شهیدی نه فسی نه مماره م
له ده ست ئەم ماره به دچاره، چیه چارم، خودا چاره م

صهید: نیچیر. قهید: کوت و زنجیر. که یدو شهید: فروفیل. نه فسی
ئه مماره: نه فسی داواکه ری خراپه. ئیشاره ته بو ئایه تی (إن النفس لأماره
بالسوء)^(۲)

مه حوی ده یه وی بلیت من ئه سیری (دیل) و صهید (زنجیر) ی نه فسی
ئه ممارم، به لام راسته وخو ئه مانه ی نه وتوو، به لکو ئەم سیفته تانه ی داوه ته
پال شتیکی تری سهر به نه فسه وه، ئه ویش قهیدی که یدو شهید (فروفیل) ه
که په یوه ندی به نه فسه وه هیه، که سیک فیلبازیو ئەم فیلبازی ی له ریگای
نه فسی ئه مماره وه ده بی، گوزارشت کردنیش به م شیوه یه ده بی به درکه
له سیفته له ریگای درانه پال (الإسناد).

ئه وهی لی ره شایانی باسه و به پیویستی ده زانم ئاماژه ی پی بکه م، ئەم
سی به شه ی درکه که باسمان لیوه کردن (عبد القاهر) ی جورجانی ته نها باسی
له دووان کردوو درکه له سیفته و درکه له درانه پال (الکناية عن

^۱ علم البیان (د. بیسیونی عبدالفتاح فیود) ل ۲۳۰

^۲ دیوان مه حوی لیکۆلینه وهی مه لاعد الکرمی مدرس ل ۲۲۸

النسبة) درکە ی له خاوهن وهسفف، باس نه کردووه، به لام (سه ککاکي). ههستاوه به دابهش کردنیان بو ئه م سێ جۆره ی ناومان بردن، (خه طیب) ی قه زه وینیش به هه مان شیوه ی سه ککاکي دابهشی کردوون و له گه ل دیاری کردنی چهند ورده کاری و ره خنه یهك، له هه مان کاتیشدا درکە ی به گوێره ی په یوه ست (وسائط) دابهش کردووه بو ئه م جوړانه :

۱- نیشاندان/ته لویح : نه وه یه به بی ته وس له پێگای په یوه سستی زۆره وه بگه ی به مه به ست: ^(۱)

مه حوی ده لێ :

خیطابت هه رعیتابه، ئه وه به بیته قسه، هه رکه س
موخاطبه ته، ده کا ده رده م زوبانی گفتوگو غایب

مانای وشه : خیطاب: گفتوگو. عیتاب: لومه و سه ر زه نشتکردن. ده رده م:
ده س به جی. یاخود له ناو ده مدا

واته: ((قسه ت هه ر سه ر زه نشت کردن و به سه ر داها تنه. له گه ل هه ر
که سیش بیته قسه ده ست به جی زمانی ده شکێ و زمانی گفتوگو له ناو
ده میدا ون ده بی.)) ^(۲)

مه حوی له جیاتی بلێت ناتوانم وه لامت بده مه وه ده لێت (زبانی گفتوگو
غایب) ئیمه له پێگای چهند په یوه سستی که وه ده توانین بلێین واته: بی ده نگ
ده بی، که بی ده نگیش بوو، بی وه لام ده بی، به ده نگ بوونیش واته نه مانێ
زمانی گفتوگو.

^۱ الکنایه و أسالیبها محمد الحسن ل ۹۶

^۲ دیوان مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لاعبد الکریمی مدرس ل ۵۲

مه حوی ده لئی :

نه قشی خودا ببینه ، له خه لقی خودا گهرئ
 گهر نه هلی ئیحتیرازی ، له کس مه گره ئیعتراض

((واته : که چاوت به جوانان ده که وئ که دلی دلداری پاده کیشن، بیر
 له خویان مه که ره وه نه وه ببینه به رچاوی خوټ که خوا چی دروست
 کردوه، نه گهر له خوا ترسی پاسته قینه شی واز له و خه لکانه ببینه که دلیان
 له و جوانانه چده پخنه ی نه وه یان ئی مه گره بوچی وا گرفتاری نه و نازدارانه
 بوون))^(۱)

مه حوی له م دپره شیعه ریدا ده یه وئ چه ند شتی کمان نیشا بدات بو نه و
 مه به سته ش ده یه وئ بلتیت که چاوت به جوانان ده که وئ بیر له خودی خویان
 مه که وه بو تاره زووی نه فست، بیر له و نه قش و نیگاران به که ره وه که خوا
 خاوه ن چ توانایه که ! چی دروست کردوه، په خنه ش له کس
 مه گره، که به دهر دی جوانان گرفتارن، عاشقی خودی جوانی جوانان
 نین، عاشقی نه و نه قش و نیگاران که گهره یی و توانای خوی لیوه دیاره،
 به لام نه م شتانه ی پاسته و خو دهر نه بریوه، به لکو له پښگای دوو درکه
 نیشانی داو و گوزارشتی لیوه کردوون :

أ / که ده لئی: (نه قشی خودا ببینه) واته : له پښگای نه م نه قش و نیگاران
 بیر له خوا به که وه، به بیر کردنه وه ت له م نه قشه ده زانی، که خوا خاوه ن چ
 توانایه کی له پاده به دهره و که س توانای وه ک نه وی نییه، نه م نیگاره به م

^۱ مه مان سه رچاوه ل ۱۵۷

شیوه به بکیشی، نه مهش واته سه لماندنی گه وره یی و بی هاوتایی خوا
له ریگای چەند په یوه ستيکه وه.

ب/نه وه به ده لی: (له خەلقی خواگه پي) واته: له دوای خودی جوانان
مه گه پي بو ئاره زوی نه فس، په یوه ست بوونت به خودی جوانان، په یوه ست
بوونه به ئاره زووی نه فس، نه مهش واته گرتنه به ری ریگای ناپاکي و دور
که وتنه وه له بیر کردنه وه له توانای نیگار کیش . که خواي خاوه ن توانایه .
یاوه ک ده لی :

بیکه یته بهر ده یکه یته بهر نیسته بره قی به هه شت
مه حظوظ نه بی به حیفظی له هه ولی عه ذابی هوون

نیسته بره ق: جوړه کوتالیکه تان و پوی له تالی ئاوریشمی زیږه
له قورئانیشدا هیه که وا نه هلی به هه شت نیسته بره ق له بهر ده که ن .
مه حقوڤ: به خته وه. هول: ترس . هوون: سووکی و سه ر شوپی .

((واته: نه گه ر نه م شیعرانه له بهر بکه ی ، دیاره بو یه له بهریان ده که ی
که به گویره یان

بجوولیته وه. که به گویره شیان جولایته وه، به هه شت جیت ده بی و
پوشاکي نیسته بره ق له بهر ده که ی و به خته وه ده بی))^(۱)

مه حوی له دپری په که م که ده لی: (بیکه یته بهر، ده یکه یته بهر
نیسته بره قی به هه شت)

^۱ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لاعبد الکرمی مدرس ل ۴۰۰

گه یشتن به له بهر کردنی نیسته برهق له بههشت له پښگای
نه و په یوه ستانه ده بی هه روهك له م شهرحه كه هاتووه .

۲- هیما نه وه یه: له پښگای په یوه سستی كه م و شاراوه بگه ی
به مه به ست: ^(۱)

جزیری ده لئی :

عارف حه تا نه نوښی، ژده سستی مه ی فروښی
غائب نه بی ژ هوښی، په یدا نه كر ویلا یه ت ^(۲)

جزیری له م وینه یه دا ده یه وی بلیت (عارف) خواناس. تاله پئی پیری
ته ریه ت نه بی و هه رله م پیه خو ی له بیر نه چیتته وه ناگات به پله ی به رزی
دوستانی خوا. (مه ی فروش) له م دیره دا دركه یه له پیری ته ریه ت، شه پابی
پیری ته ریه تیش واته: فیكر کردنی نه وینی خوابی، كه وابی كه سیك له ده سستی
پیری ته ریه ت بخواته وه و خو ی له بیر بچیتته وه، نه وسا ئومیدی ده بی
بگات به پله ی به رزی دوستانی خواوه، جزیری له بری نه وه ی بلی تا عارف
پئی پیری ته ریه ت نه گریتته بهر ناگات به ویلا یه ت ده لئی: (عارف حه تا
نه نوښی ژده سستی مه ی فروښی) مه ی فروش ده بی، به دركه له پیری
ته ریه ت، چونكه پیری ته ریه ت شه پابی عیشقی حه قیقی به خواناسان
ده دات و ده یان هیئتته سه ر پښگای راست. له بهر نه وه ی په یوه ست له م
دركه یه شاراوه یه پیویست به لیكدانه وه و بیركردنه وه یه پئی دهوتری (هیما)

^۱ الكناية أساليبها محمد الحسن ل ۹۶

^۲ العقد الجوهري بشرح ديوان الجزري أحمد الزفنگي ل ۱۳۸

نالی ده لّی :

ده خیلست بم نه خیللی یا یو طابیی؟!
وه ها شیرین و سینه نه رم و دلّ په ق! (۱)

نالی له م د پړه شیعره یدا راسته وخو نه ی وتووه یارم بی به زه یه،
وتوویه تی (دلّ په ق) که وایی مه به سستی له دلّ په قی مانای فره نگی نییه
که مانا بنه په ته که یه تی، به لکو مه به سستی مانای په یوه سستی نه م مانایه یه،
نه مه ش واته به کار هیثانی مانای بنه په ته بو مانایه کی تر که بی به زه یی
یاره که یه تی، نه وه ی لیږه به بیر دادی نالی له پیگای خو بی ناگا نیشاندان و
چوانده ن له باره ی دهر خستنی وه سفی جوانی یاری که ده لّی: (نه خیلی
یا یو طابیی) له پیگای در که ش ویستوویه تی رابگه یینی که یاره که ی نوږ بی
به زه یه به م شیوه یه ده بینین نالی مانای بو مانا به کار هیثاوه. له بهر نه وه ی
شاراوه یی له مانای په یوه ست دا ه یه نه م شیوازه پیی ده لّین (هیما - پمز)
نالی ده لّی:

شوکر نالی سه ری خه صمت وه کو گو
به خواری، نه ک به یاری، که و ته به رشه ق

مانای وشه: ((خه صم: دوشمن. گو: جوړه توپیکی دارینه به داریک
لییانداوه و یاریان پی کردووه، به داره که یان وتوه چه وگان واته گوچان.
خواری: ذلیلی. یاری: دوستایه تی. یاری کردن.

^۱ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۰۲

نالی له م شيعرهيدا زولفی یاری به دوزمنی خوئی داناوه، چونکه ماده م نه و زولفه ده ست وپی یاری به ستو وده ته وه و له ملی ئالاوه و، به شوپوونوه شی به سهر سنگ و پووی یارا پیگای له نالی ته نیوه، کاری دوزمنانه ی کردووه، چ له گه ل نالی خوئی و چ له گه ل دوسته که ی، که نه مه ش هر وه ک نه وه یه کاری دوزمنانه له گه ل نالی خوئی کردبی... نالی به خوی نه لی شوکری خوا بکه که وا سهری دوزمنه که ت که سهری زولفی یاره، وه ک گوئی مه یدان که تووه ته به رپی یار. که وتنه به ر پی که شی به زه لیلیه، نه ک به دوستایه تی و له حال ی یاری کردنا وه ک گوئی راسته قینه))^(۱)

نالی له وکاته ویستوویه تی گوزارشت له وه سفی زولفی یاری بکات، هه ستاوه سهری زولفی به سهری دوشمن داناوه (سهری خه صم) لی خواستراوه (پی چوینراوه) باس کراوه (سهری زولف) بو خواستراوه (چوینراوه) باس نه کراوه، به لکه که چه مک و په وتی پرسته یه شیاوی لی خواستراو نییه که سهری (خه صمه)، شیاوی بو خواستراوه که سهری زولفه، به م شیوه یه خواستنه که مان ده بی به خواستنیکی ناشکرا و خواستنی گیانداره که سهری خه صمه بو بی گیان که سهری زولفه له هه مان کاتیش خواستنیکی رازاوه یه، چونکه نیوه دیری دواپی گونجاوو شیاوی لی خواستراوه. نالی له و کاته که سهری زولفی یاری به سهری دوزمن و خه صمی خوئی داناوه ئینجا به گوئی چواندووه له و کاته سهری دوزمنه که ی به زه لیل و ریسوایی له به رپی یار به شق و به تی هه لدان دیوه. (سهری زولف) چوینراوه (سهری خه صم) پی چوینراوه (وه کو) نه وزاره رووی به یه کتر چوونیش که وتنه به ر پییه.

^۱ دیوانی نالی لی کوئینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۲۵۴

له پال نه م خواستن و چواندنه ش (نالی مه به سته کی تریشی هه بووه ویستوویه تی ناراسته وخو له پښگای درکه- هیما- نیشانی بدات نه ویش دریژی زولفی یاره که یه تی، زولفی یاری که وه کو گو له بهر پی و پی تی هه ل بدری ده بی دریژ یش بی. له بهر نه وه ی په یوه ست له م درکه یه شاروه یه و پیو یست به لیکدانه وه و بیرکردنه وه یه پی دهوتری (هیما)

۳- ئاماژه /الایماء : نه وه یه بی ته وس به واتاو مه به ست بگه ی به چه ند په یوه سته کی که م و پوون و ناشکرا.^(۱)

مه حوی ده لی:

له پی که وتووم و نه قسم بو هه وا ده شنی وه کو مندال
له بهر پیری، سه رم خو ی ناگریت و تازه پی ده گرم

واته: (له بهر پیری و نه خوشی په کم که وتووه و له پی که وتووم، که چی نه قسم وه کو مندال به دم ئاره زووه ده شنی. له بهر پیری سه رم بو پاناگیری، که چی له پووی نه فس و ئاره زو وه ده لی: تازه پی ده گرم و سه ره تای ژیانمه)^(۲)

مه حوی ده یه ویت بلی من که پیر بوومه سه رم له بهر له رزین خو ی پی ناوه سته، به لام له لایان ئاره زووه و تازه سه ره تای ژیانمه. ده لی: تازه پی ده گرم تازه پی گرتنیش په یوه سته سه ره تای ژیانمه. له بهر نه وه ی په یوه ست له م گوزارشته روون و ناشکرایه له لایانی روون بیژی وه پی ده لئین ئاماژه .

^۱ الکنايه أساليها محمد الحسن ل ۹۶

^۲ دیوانی مه حوی لیکوئینه وه ی مه لاعبد الکریمی مدرس ل ۲۲۱

تهوس: التعریض

تهوس: نه و ده رپرینه یه مه به ستن لیتی شتیکی تر بی پهوت و باری پسته ناماژه ی پی بکات.^(۱)

نه وه ی پیویسته به ناماژه بوکردن ئایا هونه ری تهوس هونه ریکه سهر به خوږیه یان هونه ریکه سهر به درکه وه یه، زانایانی په وانبیژی عهره ب له لیکدانه وه کانیا ندا بو دیاری کردنی نه و مه به سته دابهش بوونه بو نه م سی چینه :-

۱- ده لئین: تهوس جوړیکه له جوړه کانی درکه، به لام هندی جار پیره وی خوئی به رده دا و ده بی به خوازه، نه وانه ی پشتگیری له و پایه ده که ن (سه ککاکي و خه تیبي قه زوینی و نه بوو یه عقوویی مه غریبین)^(۲)

۲- ده لئین: تهوس و شه یه که به کار هاتووه له مانای دروستی خوئی بو نه وه ی شتیکی تری پی نشان بده ی. نه وه ی پشتگیری له م پایه کردووه (التاج السبکی) یه.^(۳)

۳- ده لئین: تهوس هونه ریکی سهر به خوږیه، به شیک نییه له هونه ری درکه به لکه یان بو نه مه نه وه یه ده لئین:

أ/ ناماژه ی تهوس له مانای دروستی وشه یان خوازه نییه، به لکو له پیگای مه فهم و چه مکه وه یه که له په وتی وینه که دهرده که وی، بو نه مهش ده لئین: تو گهر به که سیکت وت من پیویستم، پوتم، سهرما نازارم

^۱ الکناية وأساليها محمد الحسن ل ۹۶

^۲ هه مان سهرچاوه ل ۱۰۴

^۳ هه مان سهرچاوه ل ۱۰۴

ده دات ، ئه م پرسته یه ده بی به ته وس و داواکاری ناپارسته وخو
چونکه چه مکی داواکاریه که له دهره وهی وشه کانه وهیه ، ئه و پرسته یه ی
که سه پیویسته که وتوویه تی، بو داواکاریه که ی، مانای پاسته و خو ی پرسته که
نییه ، واتا داوا کاریه که له رسته که وهر نه گیراوه نه له لایانی دروستی
(الحقیقة) و نه له لایانی خوازه یی (المجاز)، به لکو چه مک و مه فهمی که له
دهره وهی پرسته که ههستی پی ده کری.^(۱)

ب/ته وس شاراوه تره له درکه، چونکه ئاماژه و ده لاله تی درکه له و
شه وه بو ی دانراوه، به لام ده لاله تی ته وس له دهره وهی پرسته یه و له په وتی
وینه که وه ده زانری .

ج/درکه ده شی له وشه ی تاک و له وشه ی ئاویته بیته ، به لام ته وس ته نیا
له ڕیگای پرسته وه ده بی. ئه وانیه ئه م بو چوونه یان هیه ((ابن الاثیر
وعلوی) ن^(۲)

ئه وهی من بوی ده چم چه مکی ته وس له په وتی وینه دهرده که وی و
هه روا واتا که ی نه به ستراره ته وه به په یوه ست و له درکه ش شاراوه تره و
له یه ک وشه نابی بو یه به به شیک له درکه دانانری .

نالی ده لی :

ئیمه مه ردین هه موو شی ری خه شین پو شی مه صاف
کرمی قه ز هه رچی ته نی، بو نیسوانی ته نی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۷۷-۷۸

^۲ المجاز والکنایه یوسف أبو العدوس (د) ل ۱۸۱

((واته: ئیمه پیاوین شییری په لاس له بهرکری جه نګین ..
له خواو خلیسکانه نین که بهرگی ئاوریشم له بهر نه که ن کرمی ئاوریشم،
هرچی ئاوریشمی ته نیوه بو لاشه ی ئافره تی ته نیوه)).^(۱)

دهسته واژه ی ئهم دیږه شیعره ته وس و په لاره ناراسته خو نه فی
پیاو ته ی له میرزا شیرازی دهکات (نالی): پټی دهلی ئه گهر پیاو بی
له بهرکری بهرگی ئاوریشم نابی که تایبه ت به ئافره ته .
مه حوی دهلی :

شیخی هه مه وه ندیکی ده دا په ندو نه صیحه ت
نه و قوږ به سه ره ی دا بو به رفه حش و فه ضیحه ت
خوش هاته جه واب و وتی: تو حه قته فقه ط من
قو ططاعی طه ریقم ، نه کو قو طاعی طه ریقته

((واته شیخک کابرایه کی هه مه وه ندی پاگرتبوو ئاموژگاری ده کرد
که بیته سه رریگی راست و قسه ی خراپی پی دهوت له سه ر نه و کرده وه
خراپانه ی ده یکرد.

کابرای هه مه وه ندیش وه لامیکی جوانی دایه وه، وتی: یاشیخ تو حه قته
ئاموژگاری من ده کی و نه و پیگایه به خراپ داده نیتی که من گرتوومه ته بهر
، به لام بیشیزانه هر چون بی هر من له تو باشترم، به س نییه که من
به ئاشکرای دزوو جه رده یی ده که م و پی ده گرم، خو تو به ناوی ئایینه وه
جه رده یی ده کی و پیگای طه ریقته ت ده بپی و له سه ره پټی طه ریقته دا
دانیشتووی هه رده ر ویشکت بیته به رده ست پووتی ده که یته وه)).^(۲)

^۱ دیوان نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۶۷۱- ۶۷۱

^۲ دیوان مه حوی لیکوالینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۳۵

له دیږی چواره می ئەم چوارینه که ده‌لی: (قووعاعی طه ریعم ، نه
 کو قووعاعی طه ریعق ت) تهوس و په لاره ناراسته وخو به شیخ ده‌لی، من
 به ناشکرایي پیگری ده که م به لام توله من خراپ تری تو به شاراو هی و
 به خوچه شاردانت له بهرگی ئایینه وه جهرده یی ده که ی و ریگای طه ریعق ت
 ده بپی ده رویشه کانت پرووت ده که یته وه .

راهینان

درکه وجوره گانی و تهوس لهم دیره شیعرانه ی نالی ده ریینه

۱- له نووری موعجیزه ی تیغی نه ما قهت ظولمه تی شوبههت
که پووناکی شهوی میعراجی پوژی به دری بوپهانه

۲- دوور له تو دل هینده بی نارام و بی حال که وتوو وه
نه ی مه سیحای عه صر! له و لیوانه ده رمانی ده وی

۳- شه رابی له علی پوممانی له نالی
هرامه بی مزه ی ماچیکی لیوان

۴- نه گهر خه لوته نیشین بی جانی جانان بی نه نیسی نه و
وه گهر هیجرهت گوزین، پوخی عه زیزان باری غاربی

۵- نه م عومره عه زیزه که له بوته نه قدو دراوه
صه د حه یف و دریغا که موسلمانان نه ماوه

جوانکاری

له جوړه کانی جوانکاری واژه یی :

- ۱- هاوبیژی/الجناس.
- ۲- دووابه سهر:ردالعجز علی الصدر
- ۳- سه روادار:السجع .
- ۴- په یویست بوون به پیویست:لزوم مایلزم .
- ۵- په یوه ست بوون به ناپیویست: لزوم مالایلزم .
- ۶- گپړانه وه/التردید:التفریع .
- ۷- پاتکردنه وه:التکرا ر .
- ۸- که رتکردن :التشطیر.
- ۹- پاشکوډار:المستزاد .
- ۱۰- لی وه رگرتن:الإقتباس.
- ۱۱- تیږه لکیش: التضمن.

جوانکاری (البدیع) :

جوانکاری : (البدیع) زانستیکه به کاردی بو ناسینی جوانی واژه و واتا، له دوای گونجانی له گه ل باری پیوړستی گوږو خوینه. ^(۱)

نوهی لیره به شیاوی ده زانم ناماژهی پی بکه م، جوانکاری وه هردو به شه که ی تر - و اتاناسی و روونبیژي - به شیکي زانستی په وانبيژیه، کوردیش به پی تاییه ت مندی زمانی خوئی له م هونه ره بی به ش نه بووه، ده ربړین و گوزار شته کانی خوئی پی پازاندووته وه، به تاییه تی شاعیره ده ست په نگینه کانی سه رده مانی پیشوومان، توانیویانه زوړ شاره زایانه له ده رگای باغی نه م هونه ره بچه ژوړه وه، له چه پکی گولی ناسکی وشه شیعی جوان و پر و اتا کانیان به وننه وه، بی ماندوبوون وبی نه وهی هیچ که م و کوریه که له و اتا و مه به سته کانی دا ه بی، جوانکاری له شیعیرو په خشان که به م شیوه یه بی، پیوړسته زانینی بیته به شیک له بابته کانی په خنه بوحوکم پی کردن و حوکم له سه رکردن .

زانای به ناویانگی په وانبيژي عه ربی (أبو هلال العسكري ۳۹۵ هـ) ده لی: (نه م جوړه - جوانکاری - له قسه و گوزار شته نه گه ر خو ماندو وکردن و که م و کورپی پیوه دیار نه بوو له و په پی جوانی دایه) ^(۲)

^۱ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۶۰

^۲ أبو هلال العسكري كتاب الصنعتين ل ۲۶

هاوبیژی (الجناس) :

هاوبیژی: واته وهك یهكی له شیوهی وشه، جیاواز له مانادا.^(۱)

ئوهی له م پیناسه یه دا پتویسته به ئاماژه بوکردن، هاوبیژی له دوو وشه یان له چهند وشه یهك دابی، دهبی وشه کان به یهك بچن، به لام دهبی ههریه که یان مانای تاییه تی خوئی هه بی، له پیناسه کردنی هاوبیژی گهر له بهر زیاده پوونکردنه وه نه بی پتویست ناکات بلێین جیاواز بن له مانا چونکه، نه گهر له مانا وهك یهك بن ده بن به یهك وشه .

هاوبیژی نه گهر به شیوه یهکی سروشتیانه و ماندووبوونی پتوه دیارنه بی و کار له مانای بنه پهرتی دهقه هونه ریه کان نه کات به شتیکی جوان داده نری، مروّف له و کاته دوو وشه ی وهك یهك له شیوه جیاواز له مانا ده بینی یا گوئی لی ده بی تام و چیژکی خوشی لی وهرده گری و پتوه ی سه رسام ده بی نه گهر به شیوه یهکی سروشتی و بی ماندووبوون بوو ، ئه مه ش وهك (إبن سنان الخفاجی ٤٦٦ هـ) ده لی: (هاوبیژی) له و کاته جوانه که بی ماندووبوون دهسته به ربی، شتی نه بی بکری به مه به ست و جوانیه که ی خزمهت به مانا نه کا)^(۲)

ئوهی لی ره به پتویستی ده زانم ئاماژه ی پی بکه م من که ناوی (هاوبیژی) م هه لبراردوو بو ئه م هونه ره له جیاتی (په گه زدوژی) چونکه: ((ئوهی که مه به ست له (الجناس) دا، له زمانی عهره بی وتراوه ((جنس الأشياء: شاکل

^۱ جواهرالبلاغه (احمد الهاشمی) ل ۲۹۶

^۲ بلاغه العرب علی سلوم (د) ل ۲۴

بین افرادها وجانسه ، آی شاکله)) لیره دا واتای لیکچوون له نیوان نه و شانهدا دهگه یه نی و مه به ست له لیکچوونی شیوه یه، (جنس) ((^(۱)

نه مه له لایه ک له لایه کی تریش گهر مه به ست له (په گه زدوژی) دیاری کردنی په گه زی وشه کان بی له گه ل چه مکی پیناسه که ی ناگونجی چونکه ده لاین: وشه کان وهکو یه ک بن نالین: له یه ک ره گه زبن.

حاجی قادرده لئی :

زور سه گم دیوه فقهه ت نه مدی په قیبی هنده سه
وه زعی نامه وزوون ده بی وه ک خانووی بی هنده سه^(۲)

(هنده سه) له نیوه دیری یه که م به مانا هنده سه گ (هنده سه)
له نیوه دیری دووه ماته: بی نه داز یاری، هنده سه ی یه که م له گه ل دووه د
هر چه ند له جوړی پیت وهکو یه کن به لام به هیچ شیوه یه ک له په گه ز یه کنین
له لایه کی تریشه وه نه گهر جوان بی وشه ی هاوواتا به کاری بی بو نه و وشانه ی
مانایان یه که هاو بیژیش جوانه بو نه و وشانه ی وه ک یه کن له هه موو یان
له هه ندیک له پیته کانی .

به شه کانی هاو بیژئی

یه که م: هاو بیژئی ته واو: نه وه یه وشه کان وه ک یه ک بن له ژماره و جوړی
پیت و ریږیه ندی و شیوه .^(۳) وه ک نه م جوړانه ی خواره وه:

۱- هاو بیژئی ته واوی په سه ن له نیوان دوو ناودا:

^۱ هونری پهوانبیزئی له شیعرى نالی دا (عبدالسلام سالار) ل ۱۳۷

^۲ دیوانی حاجی قادرکوئی پیداهاتنه وه ی هیرش بیتووشی ل ۱۸۸

^۳ البلاغة الواضحة (على جازم ومصطفى أمين) ل ۲۶۵

حه مدی ده لی:

که پویشتی به جاری من دل و جهرگ و هه ناوم که وت
که چوینه (تانه) تانه سهر گلینه ی هه ردوو چاوم که وت

حه مدی ئەم هونراوه ی له کاتیک گوتوه که شیخ مه حمود به بهندی
رهوانی شاری تانه کراوه له هیندستان.^(۱)

((هاوبیژی ته واو له نیتوان (تانه) ی به کهم که شاریکی هیندستانه و (تانه ی
دووه م که په رده سپیه وه کو نه خوشی تووشی گلینه ی چاوده بی))^(۲)

هه ردوو وشه ش له جوژی پیت و ژماره و پیزبهندی وشیه وه کو به کن .

۲- هاوبیژی ته واو له نیتوان دوو کاردا: (الجناس التام بین الفعلین)

نالی ده لی :

بیری پارچه ی غه زهل یارم که وای کرد
بیری بهندی دلم یارم که وای کرد^(۳)

(که وای کرد) له دیری به کهم واته جلی که وای دروست کرد (که وای
کرد) له دیری دووه م واته : بهم جوژه مامه له ی له گه ل کردم .

هه ردوو دهسته واژه ی (که وای کرد) کاری پابردوون له جوژی پیت و
ژماره و پیزبهندی وشیه وه کو به کن .

^۱ دیوانی حه مدی لیکۆلینه ی (جمال محمد محمد أمين) ۱۸۲ ل

^۲ گوشاری پامان عبدالله خدر / ژماره ۵۳ / سالی ۲۰۰۰ / ل ۸

^۳ نالی دیوان لیکۆلینه ی / مه لاعبد الکریی مدرس ل ۷۱۵

۳- هاویژی ته واو له نیوان کارو ناودا :

نالی دهلی :

ئیمه مهردین هه موو شیرێ خهشین پۆشی مه صاف
کرمی قهز هه رچی ته نی بو ته نی نیسوانی ته نی
مه صاف: مهیدانی جهنگ . کرمی قهز: کرمی ئاوریشم

(نالی) ئه م دیره شیعره ی په لاره بو میرزا شیرازی. ((واته: ئیمه پیاوین .
شیری په لاس له بهر کهری مهیدانی جهنگین. له و خاوو خلیچکانه نین
که بهرگی ئاوریشم له بهر ده کهن، چونکه کرمی ئاوریشم هه رچی ئاوریشمی
ته نیوه، بولاشه ی ئافره تی ته نیوه...))^(۱)

هه ردوو وشه ی (ته نی) به که م به مانا چنی کاری پابردوو دوه م به مانا
له شه ناوه، له نیوان ئه م هه ردوو وشه لیکچوونیکی ته واو هه یه له جوژی
پیت و ژماره و پیزو شیوه دا.

۴- هاویژی ته واو له نیوان ئاوه لئاو و کاردا:

نالی دهلی:

هه تا شققه ی فه له ک نه بو ه به کافوری کفن هه سته
که ئه م شه و فرسه ته، هیشتا فه له ک ماوی ئه توش ماوی

مانای وشه: کافوری کفن: کفنی سپی وه ک کافور. ماوی: شینی کالی
ئاسمانی. شه ققه پارچه قوماش. فه له ک: ئاسمان. ماوی دوه م واته:
هیشتا ماوی نه مردووی.

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۶۷

((واته: ئاخو ئاسمانه کانی وهك پارچه خامی سپی کفن نه پیچراو نه ته وه، ئیسرافیل فووی نه کردوه به صوراو خه لك هه مووی نه مردوه، پاست به ره وه بیرئ له دووا پوژی خوټ بکه وه.. هیشتا هه ل له ده ست دهر نه چوو ده رگای توټه دا نه خراوه.. هیشتا ئاسمان شینی کاله تویش ماوی، نه گینا قیامهت داهات یا که تو مردی مهیدانی توټه

کردن نامینی و ده رگات له روودا داده خری. ئه م بهیته ئیشارته بوټ ئایه تی (یوم نطوی السماء کالطی السجل للکتب) ^(١)

هاو بیژی ته واو له نیوان هه ردوو وشه ی (ماوی) دایه که یه که میان ئاوه لئاوه به مانا شین هاتوو ئه وهی تریان کاره. هاو بیژی که ش له جوړی بیت و پیزو ژماره وشێوه دایه.

ه- هاو بیژی ته واو له نیوان ناوو ئاوه لئاو له نو سین یه کهن :

محسن ده لئ :

جوان وهك گولئ جوان، به هاری دهوئ
که ی دلئ توئ پر، ئازاری دهوئ
له خنده ی ده می، دیاره پیټ ده لئ:
له پایزی پیری، گولئاری دهوئ! ^(٢)

واته: یاری ناو (جوان) که وهك گولئ جوانه له تو خوشی وهك به هاری دهوئ، چی له دلئ پر له غه م و نه شکه نه جو ئازاره! بوټیه هه ر کاتیك ده بیینی به ده می خنده وه وا مه زانه بو خوشی و جوانی توټه ئه م خنده و

^١ دیوانی نالی لیکوئینه وهی/مه لاعبد الکریی مدرس ل ٦٧١

^٢ (محسن أحمد مصطفی) گولزاری هوتراره ده ست نووس

پیکه نینهی، به لکو ئاماژه ده کات و ده لّی: ئەم پیره له پایزی ته مه نی گولی
هه ناری ده وی، پایزو گولی هه ناریش نه وتراوه.

له دیری یه که می ئەم چوارینه دوجار وشه ی (جوان) هاتوو هه که م ناوه
ئه وه ی تریان ئاوه ئناو (صفة) ه بوّ وشه ی (گول) هه ردوکیان هاو بیژن له جوژی
پیت و پیزو ژماره و شیوه .

٦- هاو بیژی له نیوان دوو وشه دا یه کیان ساده ئه وه ی تریان ناساده
له نووسیندا وه کویه ک نه بن :

نالی ده لّی:

موطمه ئین خاطر ئه یمن مه به هه رگیز له شه پری
نه فسی ئه مماره، که ئەم ماره له گه لّ توّ شه پریه

مانای وشه: موطمه ئین خاطر: دلّیا. ئه یمن: ئه مین. نه فسی ئه مماره:
ده روونی فه رمان ده ر به خراپه کردن. شه پریه: شه پریه تی. یا شه پرا نییه.

((واته: هه رگیز دلّیاو بیّ ترس مه به له نه فسی خو ت که پریگای خراپه ت
پیشان ئه دا فه رمانت ئه داتی که خراپه بکه ی و، هه لّت ئه خه له تی نیّ. ماری
نه فس له میژه له گه لّ بنیاده م دا له شه پایه و ئه یه وی به لاری تیدا
به ری و، مروی زیره ک نابیّ پشته سووری و پالی لّ بداته وه))^(١)

هاو بیژی ته واو له نیوان (ئه مماره) و (ئه م ماره) دا هیه ئه مماره
وشه یه که ساده یه ئەم ماره ناساده یه هه ردوکیشیان هاو بیژن له جوژی

^١ دیوانی نالی لیکۆتینه وه ی مه لاعبدالکریمی مدرس ل ٨٦٥ هـ

پیت و پیزو ژماره‌ی پیت و شیوه‌دا له‌خویندنه‌وه‌ش وه‌کو یه‌کن له نووسینیشدا جیاوازن.

۷- ها وبیژی ئاویتته هه‌ردوو وشه‌ی هاوبیژ له خویندنه‌وه‌و نووسین وه‌کو یه‌کبن :

حه‌مدی ده‌لی :

پوژی ئیمه هه‌رله پیگه‌ی ئیوه‌دا ئاواده بی
هه‌رله پیگه‌ی ئیوه‌دا ئاوا ئه‌بی پوژی هه‌لات

هاوبیژی ته‌واو له نیوان هه‌ردوو وشه‌ی ئاویتته (ئاواشه‌بی) دایه که‌یه‌که‌میان به‌مانای ئاوابوون و ئه‌وه‌ی تریان به‌مانا ئه‌وه‌هاده بیته هاتوه.^(۱)

هاوبیژی که‌ش له جوژی پیت و پیزو ژماره و شیوه وه‌کو یه‌کن .

۸- هاوبیژی ئاویتته: هه‌ردوو وشه‌ی هاوبیژ له‌خویندنه‌وه وه‌کو یه‌کبن له نووسین جیاوازین.

نالی ده‌لی :

وه‌ره نیو به‌زمی گول‌زاران و گول‌زاران، ته‌ماشاکه :

سه‌راسه‌ر پیکه‌نینی گول، له‌باله‌ب غونچه‌ پشکووتن

((له‌م دپه‌شيعه‌ره‌دا له نیوان هه‌ردوو وشه‌ی (گول‌زارن) و (گول‌زاران) دا

هاوبیژی ته‌واو که‌وتوه‌ته‌وه له جوژی پیزو ژماره‌ی پیتته‌کاندا وه‌کو یه‌کن

^۱ گوتاری رامان (عبدالله خدر . د) سالی ۲۰۰۰/ژماره‌ ۸

یه که میان به مانا باخچه یه و دووهمیان به واتای کچیک دهمی وه کو گول
بیټ))^(۱)

دووهم: هاویژی ناتو او (الجناس الناقص): نه وه یه وشه کانی له یه کی
له و چوار مه رجانه ی هاویژی ته او جیاواز بن له سی یه که ی تریش وه کو
یه کبن.^(۲)

جوړه کانی هاویژی ناتو او:

یه که م: هاویژی که م وهک :

۱- پیتیکی که م بی له سه ره تایی وشه دا:

مه حوی ده لی :

له بهر زارو نه زاری بووم وهک پووش

ده نه مجا پابویره من به زارا

مانای وشه: زارو نه زار: له پو لاواز . فارسیه . زار: دهم .

((واته: له بهر دوو پووی تو له پو لاواز بووم، له له پو لاوازشدا وهک

پوش زهردو باریک بووم . سا جاریک به دهم متدا بیم ناوم بهینی))^(۳)

له نیوان زارو نه زار هاو بیژی ناتو او هیه وشه ی یه که م پیتیکی

که متره له وشه ی دووهم (نه زار) به پینوسی کوڼ .

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وهی / مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۲۸

^۲ البلاغة الواضحة (علی الحازم ومصطفی أمين) ل ۲۶۵

^۳ دیوان مه حوی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۹

یا وهك نالی دهلی:

ئەمجا مەوہستە تادەگییە عەینی سەرچنار
ئاویکە پەرلەنارو چنارو گول و چنوو(۱)

وشە ی (نار) پیتیکی کە مەرەلە (چنار)

۲- پیتیکی کەم بێ لەناوہ پاستی وشەدا :-

نالی دهلی :

یەعنی گولای قودسە گلای پەر فە ئەکا
ئەو خاکە چاکە پاکەو ئەو ئاوە مە ظہرە

((واتە مادەم گلی مەدینە گول و ئاوی لە ئاوی کەوسەر بێ دیارە گل
و ئاوی ئەبێ گولای خوا بێ گلای گیانی گوناھبارانی پی ئەکرێ و ئەو
خاکە چاک و پاکە ی مەدینە و ئەو ئاوە کەوسەر ی ئەبن بەشوین و هوێ
پاک کردنەوہ ی گیانی گوناھباران))^(۲)

لەنیوان وشە ی (گولای) و (گلای) داھاو بیژی ناتەواو ھە یە دووہم پیتیکی
ناوەندی لە یە کەم کەم ترە .

ھەر وہا لەنیوان وشە ی (ئەو) و (ئاو) داھاو بیژی ناتەواو ھە یە یە کەم
بە پینووسی کۆن پیتیکی کە مەرە .

^۱ نالی دیوان لیکۆلینەوہ ی/مەلا عبدالکریمی مدرس ل ۱۷۸

^۲ دیوانی نالی لیکۆلینەوہ ی/مەلا عبدالکریمی مدرس ل ۴۱۸

۳- پیتیکی که متری له کوتایی وشه دا .

نالی ده لئی :

ساقی وهره په نگین که به په نجه له بی نه قداح
به م پاحه له سه ر راحه ده لئین پاحه تی نه پواح

مانای وشه : ساقی : مه یگپړ، جاران له کوړی خواردنه وه دا کچانی شوخ
مه بیان گپړاوه، له وه وه (ساقی) بووه به کینایه له کچی جوان. نه قداح :
جه معی قه ده حه به مه عنا پیاله ی مه ی خواردنه وه . (راح) ی به که م :
پیک . (راح) ی دووه م له پی ده ست . پاحه تی نه پواح : نارامی گیان .

((واته : نازیزه مه یگپړه که م، وهره قه راخی پیاله ی مه ی به په نجه کانت
په نگاهی که (مه به ستی له وه یه که په نجه کانی به خوینی دلداران سوورن .
یاره نگین کینایه یه له پیوژی، چونکه په نجه ی یار پیوژه . به م پیاله ی
مه یه که تو له سه رله پی ده ستی دا نه نییت نه لئین : پاحه تی گیانه .))^(۱)

له م دپړه دا هاوپیژی که م له نیوان هه ردوو وشه ی (پاح) و (پاحه ت) د
که وتوو ته وه
وشه ی (پاح) پیتیکی له وشه ی (پاحه ت) که متره که مه که ش له کوتایی
وشه دایه .

۴- دووپیتی که م بی له سه ره تای وشه دا :

نالی ده لئی :

نه هلی ته عداد و مه حاسین نووسیان
خال یه ک و، زولفی دووان، هه ردوو سیان

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۴

مانای وشه: ته عداد: ژماره کردن. مه حاسین: چاکه و جوانی.
سیان: سین. سیاهن: پره شن .

((واته: ئه وانه ی به دوا ی جوانیدا ئه گه پین و ئه یژمیرن نووسیویانه
یار خالکی پیوه یه و دوو زولفی هه یه که به هه ردووکیان (واته: به خال و زولف)
ئه بن به سی، یان خال و زولفی، یان هه ر دوو زولفه که ی پره شن))^(۱)

له نیاوان هه ر دوو وشه ی (نووسیان) و (سیان) داهاوبیژی که م
که وتووته وه وشه ی دووهم: دوو پیتی له وشه ی یه که م که متره
که میه که شی له سه ره تای وشه هاتووه .

دووهم: هاوبیژی جودا: ئه و هاوبیژی له نیاوان دوو وشه دابی به جیاوازی
پیتیک له پیته کانیاندا^(۲) وه ک ئه مانه ی خواره وه

۱- به جیاوازی یه که م پیتی ئه و دوو وشه یه یان ئه و وشانه ی که هاوبیژ
ده بن .

هیمن ده لی :

ئیمه ئاوالهین له گوڤه ی بی که سیدا غه م نه بی
چاکه ئه و لی ره ش وه فای هه ر ماوه چاکه ی که م نه بی^(۳)

له نیاوان هه ر دوو وشه ی غه م و که م دا هاوبیژی ناته واو جودا
که وتووته وه ناته واو یه که شی له وه دایه که جیاوازن له جوژی پیتی
یه که میاندا له (غه م) دا پیتی (غ) ه له (که م) پیتی (ک) ه

^۱ دیوانی نالی لیکۆتینه وه ی/مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۳۲۳

^۲ جواهر البلاغة (احمد الهاشمی) ل ۳۹۸

^۳ تاريك وروون (هیمن) ل ۱۳۲

۲- به جیاوازی پیتی ناوه پاستی ئه و دوو وشه یه یان ئه و وشانه ی
که هاویژ ده بن .

مه حوی ده لی :

موحه ققه ق هه رکه سی مه سه له کیه حق و حه قیه مه نظور

سلوکی چوونه سه رداره طه ریه ی پیری مه تصور

مه سه له ک: ریگای گیراوه به ر. مه نظور: مه به ست .

((واته: بیگومان ئه وه ی به دووای حه قدا بگه پئی حه قی مه به سستی.
ده بی بوئی بچیته سه ردارو له پیناویدا خوئی بدا به کوشت. ئه و
پێگایه که مه نصوری حه للاج - ۲۴۴ هـ - که سه ر ده سته ی حه ق خوا هان بووه
گرتویه تیه به رو پیا دا پویشتووه))^(۱)

لیره دا هاویژئی ناته واو جودا له نیوان هه ردوو وشه ی (مه نظور)
و(مه تصور) که وتوو ته وه، ناته واویه که ش له وه دایه که هه ردوو وشه جیاوازی
له جوژی پیتیکیاندا که له ناوه پاستدا هاتوو و له وشه ی یه که مدا(ظ)ه
له وشه ی دووه مدا(ص)ه .

۳- به جیاوازی له پیتی کو تایی ئه و دوو وشه یه یان ئه و وشانه ی که
هاویژ ده بن .

نالی ده لی :

له گه ل مورغی چه مه ن ((نالی)) ده نالی

که یه عنی عاشق وه م فه ردو فه ردین

^۱ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۱۲۷

مورگی چه من: په له وه پي ناو میږغوزار. هم فەرد: هاو سهرو هاو
دهرد. فەرد: تا قانه .

(واته: نالی له گه ل بولبولی ناو باخدا همیشه خه ریکی نالانه، جووته
دلداريکی پاسته قینه، به سوژ پیکه وه ده نالین و به جیهانی پيشان
ده دهن که وا هه ردوکیان گرفتاری ده ردی دلن: په له وه ری چه من دلداري
گوله و نالیش گرفتاری یار)^(۱)

له م دیره دا هاو بیژی (ناته واو- جودا) له نیوان هه ردو و شعی (فەردو)
و (فەردین) دا که وتوو ته وه ناته واو یه کهش له وه دایه که جیاوازن له جوړی
پیتی کوتاییدا. نه وه ی شایانی باسه له باره ی هاو بیژی جودا ئاماژه ی
بو بکه ین دوو شته: -

۱- هاو بیژی جودا نه گه ر پسته کانی جیاواز یان له یه کتر نزیك بوون
ده بی به هاو بیژی (مضاربع) به یه ک چوو.^(۲)

نالی ده لی:

کوړ تازه وو ته پ مادام ساده وهك خوشکی بی
ئه م ما که پوا سه بزه، دیبا کورو، ذیبا که^(۳)

هاو بیژی جودای مضاربع به یه ک چوو. له نیوان (دیبا) و (ذیبا) دایه چونکه
پیتی (د) له دیبا پیتی (ذ) له ذیبا له یه کتر نزیکن له ده نگدا.

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۵۴

^۲ علم البیان (عبدالعزیز عتیق. د). ل ۱۶۰

^۳ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس/ ۱۶۰

۲- هاوبیژی جودا نه گهر پیته کانی جیاوازیان له یه کتر دوو ربوو ده بی به هاوبیژی لایق:^(۱)

نالی ده لی :

ئه لا ئه ی ئاسکی ناسک به باسک
شکانت گهرده نی سه د شییری شه رزه!^(۲)

و شه ی (ناسک) و (ناسک) و (باسک) له م دیردا پیتی به که میان له یه کتر جیاوازیان له هه مان کاتیشدا له یه کیش دوورن له ده نگدا.

سینیه : هاوبیژی ئالوز: ئه وه یه له نیاوان دوو و شه یان زیاتر ریژی پیته کانیان وه کویه ک نه بی:^(۳)

نالی ده لی :

خاطریکی (شوخ) و (خوش) و بی غه م و جه معم هه بوو
ئیسته بو زولفی که سی مه شقی په ریشانی ده کا!^(۴)

له نیاوان و شه ی (شوخ) و (خوش) دا هاوبیژی ناته واو- ئالوز دروست بووه، ئه م دوو و شه یه ش له ریژی پیته کانی جیاوازیان و پیچه وانه ی یه کترن بویه له و کاته که هاوبیژی جیاوازیان پیچه وانه شن

^۱ علم البدیع/د. عبدالعزیز العتیق/ ۱۶۰

^۲ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مد رس/ ۴۴۹

^۳ جواهر البلاغة/ أحمد الهاشمی/ ۴۰۲

^۴ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس/ ۱۰۴

چوارهم : هاویبژئی ناتەواوی رەها: ئەو یە هەردوو وشە یان ئەو
 وشانە ی هاویبژ دەبن پیتی سەرەتاو پیتی کۆتاییان وەکو یە کەن. جیاوازی
 بن لە جوړیان پێزیان ژمارە ی پیتەکانی ناو وە یان.^(۱)

نالی دەلی :

دەمیكە وا لەسەر پێیکە دەسووتیم
 لە شەوقی تو بە میثلی مۆم و، هەرمام^(۲)

لەنێوان هەردوو وشە ی مۆم و مام دا هاویبژئی ناتەواو کە وتوو تەو،
 ناتەواو یە کەش لەو دایە کە پیتی ناو وە یان لە یە کتر جیاوازی.

پینجەم : هاویبژئی لار (المحرف): ئەو یە وشەکانی لەسەر (فتحة)
 ژێرو (كسرة) بوۆ (ضمة) جیاوازی. ^(۳) ئەمەش تاییە تە بە وشەکانی زمانی
 عەرەبی، چونکە سەر و بوۆ ژێر (الحركات والشكل) لە جیاوازیاندا جوۆی لار
 دروست دەکەن، بەلام لە پێنووسی کوردیدا ئەم جوۆ بە دی ناکریت،
 چونکە ئەو سەر و بوۆرە لە رینووسی کوردیدا بە پیت دەژمێرین، کە بە پیتیش
 دانران ئەوا وەکو پیتەکانی تری زمانی کوردین لە جیاوازیاندا
 هاویبژئی (جودا) دروست دەبیت .

ئەو وشە عەرەبیانە ی خزاو نە تە ناو زمانی کوردی وە ک وشە ی کوردی
 تە ماشایان دەکرێ، پێنوس و پێزمانی ئەو زمانە ی بە سەردا دەچەسپێ.^(۴)

^۱ جواهر البلاغة/ أحمد الهاشمي/ ۴۰۱

^۲ دیوانی نالی لیکۆلێنە وە ی مە لا عبد الكريمی مدرس ل ۲۶۲

^۳ علم البديع عبد العزيز عتيق/ ۱۶۱

^۴ گوڤاری کوۆی زانیاری کو رد بەرگی / ۵۰۵/۹

شه شهه : هاویژی له نیوان به خالی وبی خالی دا (التصحیف) .

به لای من هه مان هاویژی جودایه که باسمان کرد، چونکه بوونی خال و نه بوونی واته جیاوازی ٲیت، جیاوازی ٲیتیش ده بی به جیاوازی دهنگ. بهم شیوه یه ش هاویژه که ده بی به هاویژی (جودا) نه گه دهنگی ٲیته کان له یه کتر نزیک بوون ده بی به هاویژی جودای به یه ک چوو (موضاریع)، نه گه دهنگی ٲیته کانیش له یه کتر دوور بوون ده بی به هاویژی (لاحق) به خالی وبی خالی هیچ گرنگی یه کی به دهسته وه نادات، زوژجار واده بی خال هه بوونیشی له سه ٲیته کان نییه به لام له بهر نه وهی دهنگه کانیان له یه کتر جیاوازه ده بی به هاویژی ناته واوی جودا.

حه مدی ده لی:

بووتی چاکه ده لیلیم بی ده لیلیم دهستی ٲی ده گرم
له شاگردانی کوٲی عشقم و جی هه له وی ده گرم

((وشه ی (ده لیلیم) له گه ل (ده لیلیم) هاویژ- (تصحیف) یان ٲیکه ٲناوه

له وشه ی دووهم ته نیا (خالی) سهردهنگی (د) له یه کهم زیاتره))⁽¹⁾

به لام نه وهی من بوی ده چم هه وه کو وتم هاویژی ناته واو له بهر بوونی به خالی وبی خالی نییه، به لکو له بهر جیاوازی ههردوو دهنگی (د) و (ذ) ه نه وهی له نیوان نه م دوو وه شه داهیه ته نها له شیوه ی نووسین به یه کتر ده چن.

¹ کوٲاری ٲامان/ژماره ٥٣٥/لاٲه ره ٩/

نالی دهلی:

له دوگمهی سوخمه دویئی نوپژئی شیوان
به یانی دا سفیده ی باغی سیوان^۱

له نیوان وشه ی (شیوان) و (سیوان) هاویژئی جودای لایق هیه
که به لای زوران پیی دهوتری هاویژئی ته صحیف له بهر بوونی خال له سه
پیتی یه که می شیوان و نه بوونی له سه پیتی یه که می سیوان، به لام نه وه ی
هاویژئی ناته وای دروست کردوه به خالی و بی خالی نییه، به لکو له بهر
جیاوازی هه ردوو پیتی (ش) و (س) ه جیاوازی پیتیش ده بی به جیاوازی
دهنگ بویه هه هاویژئی یه که بهم شیوه یه بی ده بی به هاویژئی
جودای (لایق) نه کهر پیته کانی له یه کتر دوور بوون، نه کهر پیته کانیشی
له یه کتر نزیک بوون ده بی به هاویژئی (جودای) (موضاربع) هه روه که
باسمان کرد.

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وه ی/مه لا عبد الکریمی مدرس/۳۲۰

راهینان

جوړی هاوبیژی له م دیره شیعرانه نه دیاری بکه

۱- پوچم به فیدات ئه ی گـوـلـی گـوـزاری مه دینه
لوفت هـه بـی پوو وابکه مه قصه وودی مه دینه

وه فایی

۲- ئه و زولفه دووتایه، چ ته له سمیکه چ دامه
سووتاوه ئه وی پوخته یه به و عنبه ره خامه

وه فایی

۳- به س عومری من به باده، رووت بیتنه زولفت لاده
دل بویه نامراده، به وشه وه پوژ گیراوه

وه فایی

۴- یار هاته وه ده ست ودلی خوم گرت وبه سر چووم
جان قابیلی جانا نه بوو، نه مزانی به سر چووم

۵- به که سک و سوور، باغ ده روو ژوور، پریوو له نوور، وه ک کیوی توور
له بهر زهوور که و ته حوزوور، نه زدیک و دوور، ده شت و ده مه ن

وه فایی

۶- تال و شیرین پیکه وه چایی نه مدیوه چایی چانه بی
هر که سیکی هه منیشینی چانه بی پیت چانه بی

هه ریک

۷- ئه ی شوخ و شهنگ دل به رو نو نه مام
به نووکی تیری نه شته ری برژانگه من نه مام

کوژشکر

دووا بۆ سه‌ر : رد العجز علی الصدر

دوابۆ سه‌ر: له‌و هونه‌ره جوانکاریانه‌یه که زانایانی په‌وانبیژی لی‌ی دوواون و پیناسه‌ی وردیان بۆ کردووه، یه‌که‌م که‌سیش که له‌باره‌ی ئه‌م هونه‌ره دووابۆ (عبدالله ابن المعتز ٢٩٦هـ) بووه به‌یه‌کی له‌هونه‌ره گرنگه‌کانی ده‌ست نیشان کردووه که ئه‌مانه‌ن :-

- ١- دوا وشه‌ی کوتایی دێ‌ری شیعر وه‌ک وشه‌ی نیوه‌ی دێ‌ری یه‌که‌م بی.
- ٢- وشه‌ی کوتایی دێ‌ری شیعر وه‌ک وشه‌ی یه‌که‌م بی.
- ٣- وشه‌ی کوتایی دێ‌ری شیعر وه‌ک وشه‌ی هه‌ندی شوینی تری دێ‌ره‌که‌بی.^(١)

منیش به‌پێی به‌دووا داچوونم بۆ پیناسه‌ی ئه‌م هونه‌ره و پوانینم له‌شیعری هه‌ندی که له‌شاعیرانی وه‌ک نالی و مه‌حوی ده‌لیم : دوابه‌سه‌ر ئه‌وه‌یه نیوه‌ی دێ‌ری دووه‌م له‌گه‌ڵ نیوه‌ی دێ‌ری یه‌که‌م و دووه‌م له‌چه‌ند شتی که وه‌کو یه‌ک بن یان له‌یه‌کتر بچن .

نموونه :

- ١- وشه‌ی کوتایی دێ‌ری دووه‌م یه‌کی له‌گه‌ڵ وشه‌ی سه‌ره‌تای دێ‌ری یه‌که‌م :
- نالی ده‌لی :

شه‌وبوویی سه‌ری سونبولی زولفت له‌سه‌ری دام
ئێسته‌ش سه‌ره‌که‌م مه‌سته له‌به‌ر نه‌شنه‌یی شه‌وبو! (١)

^١ علم البدیع / د. عبدالعزیز عتیق / ١٧٥

له م دپړه دا وشه ی (شه وېو) که له کوتای دپړه که دا هاتووه وشه یه کی
تریش که زور له و ده چی له سهره تای دپړه که دا هاتووه که (شه وېو) یه .

۲- وشه ی کوتای دپړی دووهم وهک وشه ی ناوه پاستی دپړی یه که م بی .

مه حوی ده لی :

نه بوه نابینی له شه و مه حره م تر تا پوژی حه شر
په رده پو شه ، هه مده مه ، هه مده ردی عوشا قانه شه و (۲)

مه حوی وشه ی (شه و) ی له م دپړه دا دوو جاری هیناوه ته وه ،
له ناوه پاستی نیوه ی دپړی یه که م و له کوتای نیوه ی دپړی دووهم .

۳- وشه کوتای نیوه ی دپړی دووهم وهک وشه ی کوتای نیوه ی دپړی
یه که م بی .

مه حوی ده لی :

که م بوو وهک نه و دمه مه ، صیق نه م دمه هه م که م بوو قات
فه ره چی نه ک به دوا بی ، غه م و هه م بوو قات (۲)

وشه ی قات دوو جار هاتووه جاری کیان له کوتای نیوه ی دپړی یه که م ،
جاری کی تریان له کوتای نیوه ی دپړی دووهم .

۴- وشه ی کوتای نیوه ی دپړی دووهم یه ک بی له گه ل ناوه پاست و

کوتای نیوه ی دپړی یه که م :

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وهی/مه لا عبدالکریمی مدرس/۳۸۶

^۲ دیوانی نالی لیکولینه وهی/مه لا عبدالکریمی مدرس/۲۵۸

^۳ دیوانی مه حوی لیکولینه وهی مه لا عبدالکریمی مدرس/۶۱

مه حوی ده لئى :

پووتی دی له و پوژده وه، گهر پوژده سهر گهر دانه پوژ
گه ییه ئیواره وه کو من ئیشی قور پیوانه پوژ^(۱)

وشه ی پوژ که به یه ک مانا بئ سئ جار هاتوو جار یکیان له کو تایی
نیوه ی دپری دووهم جار یکیش له ناوه راست و له کو تایی دپری یه که م .
۵- وشه ی کو تایی نیوه ی دپری دووهم له گه ل وشه ی کو تایی و
سهره تای نیوه ی دپری یه که م .

نالی ده لئى:

شه وی یه لدا یه، یا ده یجو وپه ئه مشه و
که دیدهم دوور له تو بئ نووره ئه م شه و؟! ^(۲)

وشه ی (شه و) له م دپره دا سئ جار هاتوو جار یکیان له سهره تاو له
کو تایی دپری یه که م جار یکی تریش له کو تایی دپری دووهم .
۶- وشه ی کو تایی نیوه ی دپری دووهم وه ک وشه ی سهره تای نیوه ی
دپری دووهم:

مه حوی ده لئى :

که نادا ((مه حویا)) دادی به حالت
به سئ بئ دادو ئاه و ناله، باب به س^(۱)

^۱ مه مان سهرچاوه / ۱۳۷

^۲ دیوانی نالی لیکولینه وه ی / مه لاعبد الکریمی مدرس ل ۳۸۷

وشه‌ی (به‌سی بی) و (بابه‌س) دوجار هاتوو جارێکیان له‌سه‌ره‌تای نیوه‌ی دێری دووهم جارێکی تریش له‌کو‌تایی هه‌مان دێر .

۷- وشه‌ی کو‌تایی نیوه‌ی دێری دووهم وه‌ك وشه‌ی ناوه‌پاستی نیوه‌ی دێری یه‌كه‌م و سه‌ره‌تای نیوه‌ی دێری دووهم :

مه‌حوی ده‌لی:

غه‌نیمه‌ته‌، به‌ده‌م ده‌ستی بگره‌ دامه‌نی دۆست
له‌ده‌ستی خو‌تی مه‌ده‌، داویه‌ خودا تا ده‌ست(١)

وشه‌ی (ده‌ستی) (له‌ده‌ستی) (تاده‌ست) سی جار هاتوو جارێکیان له‌کو‌تایی نیوه‌ی دێری دووهم و جارێکیش له‌سه‌ره‌تای هه‌مان دێر له‌ناوه‌پاستی دێری یه‌كه‌م .

ئه‌وه‌ی پتویسته‌ ئاماژه‌ی بو‌ کرێ جاری وا ده‌بی وشه‌ له‌ په‌گه‌ز دا له‌گه‌ل وشه‌ی کو‌تایی یه‌ك ده‌بی جا ئه‌و وشه‌یه‌ له‌هه‌ر شوینێك بی له‌و شوینانه‌ی كه‌ باسما‌ن لیوه‌کرد .

نالی ده‌لی :

ته‌شبهیه‌ی حوسنی فائیقی ئاخر، به‌چی بکه‌م!
نووری سونووحی طه‌ له‌ ته‌ی سه‌د له‌وحی ئه‌نوه‌ره‌

وشه‌ی (ئه‌نوه‌ر) كه‌ له‌کو‌تایی دێره‌كه‌دا هاتوو وشه‌یه‌کی تریش كه‌ له‌سه‌ره‌تای نیوه‌ی ئه‌م دێره‌ هاتوو كه‌ (نوور) هه‌ پاسته‌وخو‌ وه‌كو ئه‌و نییه‌

^١ دیوانی مه‌حوی لیكو‌لینه‌وه‌ی مه‌لا عبدالکریمی مدرس / ١٤٦

^٢ دیوانی مه‌حوی لیكو‌لینه‌وه‌ی مه‌لا عبدالکریمی مدرس / ٧٠

به لām له په گه ز له گه ل (نه نوه) یه کن، (نوور) ناوه (نه نوه) ناوی
په سندیده یه (إسم التفضیل) ه^(۱)

نهم هونه ره تاییه ت نییه هر به شیعر، به لکو له په خشانیش جیگای
خوی کردووته وه، (خطیب القزوينی ۷۳۹هـ) له پیناسه ی نهم هونه ره
له (په خشان) داده لی: نه وه یه یه له دوو وشه ی دوو باره کراوه یان هاو بیژ
له په خشان له پیشه وه بی وشه که ی تریش له دووای نه وه وه بی.^(۲)

حه سه ن قزلجی ده لی :

((کورد هر چه ند که جیگا که ی کوردستانه، کتوو که ژو سهخت و ساردو
سره، دیسان له زگ زان نه وه ستاوه ته وه، و جاغ کویر نه بووه، بارامی
چوبین که له پیش نیسلامدا خوسره وی پاشای ئیرانی راوناوه کردی به مالی
قه شه دا، سه لاحه ددینی نه یوبی که پوژ ه لاتی له ده ست دریژی نه ووپا
پزگار کردو کونه مشکی له (پیچا لدشیردل - ی پاشای به ریتانی) کرده
قه یسه ری، ئیبن و حه نیفه ی دینه وه ری ئیبن و خه له کان له میژو زانیداو
، ئامیدی و شاره زووری له پئی و شوینی نیسلامدا، نه حمه دی خانی و
مه وله وی و بیسارانی له جیهانی نه ده بدا نمونه ی به رزو به نرخه
هه لکه وتوو ه کانی کوردن))

له م ده ققه په خشانیه وشه ی کورد دوو جار هاتوو ه یه که م له سه ره تای
په خشانه که دوو م جاریش له کوتایی که ده لی (کوردن) هه ردو وکیان
هاوشیوه هاو واتان.^(۳)

^۱ هونه ری په وان بیژی/ عبدالسلام سالار/ ۱۵۷

^۲ تلخیص المفتاح فی علوم البلاغة/ خطیب القزوي /ضمن شرح برقوقي ۳۹۲-۳۹۳

^۳ جوانکاری له نه ده بی کوردیدا/ ئیدریس عه بوللا/ ۳۸

راهینان

شیوازی دووا بو سه رله م دیره شیعرانه دیاری بکه

نه و گه وه ره نیکته که له ((نالی)) ده دزن خهلق
ئاوی نییه، وهک ئاگری بی شهوقی دزانه

نالی

له سایه ی پووایی تووه شامی خهلقی طه لعه تی صوبحه
له شامی زولفی تووه صوبجی ئیمه ظولمه تی شامه

نالی

بی بینه گولی ژاله هم بیبهره هم تاله
قه د سه رو سنه و بهر کچ، چا و نیژگسی شه هلا کچ

نالی

پیری نفووزی کرده به دهن، به سیه ته نبه لی
دهرچو له خانوی که خه لاله گه ییه ته نبه لی

مه حوی

سەر وادار: السجع

سەر وادار: گونجان و یه کبوونی دوو برگه یه له پیتی کوتایی وشه^(١)
چاکتریشی نه وه یه برگه کانیا ن یه کسان بن.

گرنگی سەر وادار

نه وه ی لیره پیویسته ئاماژه بوکه ن، شاره زایانی بواری ئه م هونه ره له لایانی بایه خ و به های جوانی سەر وادار، وه هونه ریکی جوانکاری، هه ندیکیان ده لێن: له به رنه وه ی ئه م هونه ره خو پتوه خه ریک کردن و ماندو بوونی ده وی بو هینانه دی و دروست کرنی، بو یه باش وایه به دووا دا چوونی بو نه که ن، چونکه ده رکه وتنی به شیوه یه کی ناسورشتییانه ده بیته هو ی له ده ستدانی پله ی به رزی پوونبیژی و نیشاندانی ماناو مه به ست به شیوه یه کی نارێک، هه ندیکی تریش بوونی سەر واداری بو جوانی ده رپرین به شیوازێکی پر بایه خی په وانبیژی دزانن ده لێن: ئه گه ر په سندو جوان نه بوایه له قورپانی پیروژ به م چرو پر یه نه ده هات، هه روه ک ده بینین سو په تیک نییه سەر واداری تیدا نه بی له ناو سو په ته کانی ش سو په تی و اه یه هه ر هه مووی سەر واداره وه کو سو په تی (الرحمن، القمر...) هه رواده لێن: خو پتوه خه ریک کردن هه ر له م هونه ره دانیه، له هونه ره کانی تریش له په وانبیژی بوونی هه یه، که م و کو پریش که له مه به ست و مانا پووبدا له به ر خودی سەر واداری نییه، به لکو له به ر که م شاره زایی نوو سه ره که یه تی.^(٢)

^١ بلاغة العرب / دعلی سلوم / ٢٥٠^٢ هه مان سه رچاوه / ٢٥١

مهرجه کانی سهروادار

- ۱- هه لېژاردنی وشه ده بې به شیوه یه کی دروست بې.
- ۲- وشه شوینکه وته ی واتا بې
- ۳- هه ریه که له پرسته سهرواداره کان واتا یه کی جیا له نه وه ی تر بگه یینیت.^(۱)

جوړه کانی سهروادار

یه که م : کیښ دارو بې سهروا :

- وه کو ((کیانی به دهنګ و باسی که لې علمی به نرخ که شان دوته وه، پاشان پېی ناو ته مهیدانی هونه ران و که وتو ته په وته وه))
- (که شان دوته وه) و (که وتو ته په وته وه) له هه موو لایه کی سهروادریدا وه کو یه ک نین هه رچند له پړوی کیښ هاو شان.^(۲)
- دووم : له سهروادری وه کو یه کن به لام له کیښ جیاوازن نه مه شیان سی جوری هه یه :

- ۱- هاوسه ر: نه وه یه به چند پرسته به دووای یه کدابیښ له پیتی دوواییدا وه کو یه کن، له لایان ژماره ی پیت و کیښه وه جیاوازیښ :
- وه کو ((پیشهنګی کاروانی دوپناسان ، خه رقه پوشی ئاهه نگی مه ی نوښان، شهیدا به ری پاکی یه زدان ، مه فتون به ناله ی ده رویشان))
- لیره دا له دوو پیتی دووای دا وه کو یه کن که هه موویان ((ا، ن)) ه به لام له کیښ و ژماره ی پیته کان جیان.^(۱)

^۱ علم البدیع/د. عبدالعزیز عتیق/۱۶۸

^۲ خوشخوانی علاء الدین سجادی ل ۱۴۲

۲- هاوکیش: ئه و سه روایانه له چه ند پرسته یه ك به دوای به کدا دین له کیشدا هه رچه ند وه کو به کن، به لام له بنچینه دا له یه کتر جیان. وه کو :

((ئو نازداره ی ئاهونیکاره، له ناو شه پۆلی شه وی به هارا، که گرینگی دا به ترس و له رز، دای له دیمه نی گولا له ی گه شاو، په نگ و بو دایگرت ئاسوی زمناکو، له هه رلایه هات دهنگی قریوه))^(۲)

ئیمه له وکاته له کیشی ئه م په خشانه ده پ وانین ده بینین هه موویان وه کو به کن به لام له پیتی بنچینه له یه کتر جیاوازن.^(۳)

۳- هاو پوو: ئه م به شه ئه وه یه که سه رواکان له دوایی ئه و پرستانه وه دین که به شوین یه ك دان، ئه مانه له هه موو پوو به که وه ریکن، له کیش و ژماره و پیت ته نانه ت له پیتی پیش پیتی بنچینه ییشدا هه ریه کن.

((وه کو: کانیای به فراوی سه رچیاکان به خوڤ له کاتی به هارا، ئه پزینه خواره وه، گول ئاوی شه کراوی سه ر کوئیان وه کو مرواری له ساتی نیگادا ئه که ویته زاره وه))^(۴)

ئه وه ی ماوه لیڤه ئاماژه ی پی بکه م سه روادار وه ک هونه ریکی سه رنج پاکیش له په ندی پیشینان و له چپوکی ئه فسانه یی و زۆری تر جیگای خووی کردووته وه وه کو له په ندی پیشینان هاتوو (هه ر ده وه نه ده بی به دار، له بنیا داده نیشی فه قیرو هه ژار) له چپوکیشا وه کو (ئه و پۆسته می داستانه، ئه و پال هوانی زه مانه، گورزی هه لسووپاندو دایه ئنا، له گه ل

^۱ هه مان سه رچاوه ۱۴۲ ل

^۲ هه مان سه رچاوه ۱۴۲ ل

^۳ هه مان سه رچاوه ۱۴۲ ل

^۴ خوشخوانی علاء الدین سجادی ۱۴۲-۱۴۴

ئه سستیرانی جووت ئه کرد، ئاگری ئی ده باری، که لئی دا خستی، چوکیکی
ئه وتوی له ده فیهی سنگیدا، یه کی ئه وتوی ئی بهردا، گاسنی ته وریزی پی
سوور بکریتته وه^(۱)

ئه م هونه ره تایبته نییه ته نیا به په خشان، به لکو له هونراوه ش
جیگای خوئی کردووته وه :

مه حوی ده لی:

سه ر که جوشیکی نه بی، من زرکه تالم بوچییه!
دل که هوشیکی نه بی، شیشه ی به تالم بوچییه!^(۲)

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۴۴

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۴۴

راهینان

سه رواو جوړی سه روادار له مانه ی خواروه دیاری بکه

۱- ((کوټره باریکه دهنگ پر له یا هوو، گوپړه ی نه وده نکه گوپتر له نا هوو.. گولاله ی باخچه ی عیتلی جافه کان، گه لاله ی بوخچه ی فیکری کورده کان .. هه لکه وتوویکی سه ریه خو له مه ی دانی شیعره ، سه رکه وتوویکی خو په خو له بازاری خیرا .. که وتوو به دوی چای مه سته وه تا هوژی کورده وه، تینوو به پوژی پووی کورده وه .. شوخ و شنگ و لاوچاک بووه، دهست به تفهنگ و سوار چاک بووه....)) سه ججادی

۲- ((نه و نیشتمانه ی سه رچاوه یکی هره ده وله مندی که له پووی میلی و فولکلورده ولاتی چیاو شیعره ه وینی داهینانه، دایکی به وه فای بابا تا هیرو جزیری و بیسارانی و نه حمه دی خانی و حاجی قادری کووی و نالی و مه وله وی و گوړانه، مه لبه ندی جوانی بیگه ردی سروشتی هه رده م زیندووه، گوپړه پانی جوړه ها زولم و زوړداری و ململانی چینایه تی ونه ته وه یی و تواندنه وه و داپه لو سینه))

۳- ((نیمه ی له گووی گادا خه وتوو، به سه ده و سال، مانگ و حه وتوو، هه رکوست که وتوو .. سه رمان کاسه، هه رنه مانزانی : چ باسه؟ له شوینه کیلان ویلین، زورگ و په قه نان ده کیلین .. کی شیه ی کوئمان ژیان دوته وه، تووی شه رمان چاندو ته وه))

په یوه ست بوون به پیو یست: (لږوم مایلزم)

په یوه ست به پیو یست: واته: په یه ست بوون به پیتیک، یان به زیاتره پیتیک، له پیش نه وپیت و بزوینه ی که سه روای پیکه پناوه، بو کاریکه ری زیاتری موسیقا.^(۱)

شاره زایانی بواری په وان بیژی ده لاین: نه دیب وشاعیران که رده سستیکی بالایان له م هونه ره نه بی باخویان توشی په خنه ی په خنه گران نه که ن و لیی به دور بکه ونه وه. نه وه ی لیړه بو مان روون ده بیته وه خو خه ریک کردن به م هونه ره بویه بو هه مووشاعیرو نه دیبیک به باش نازانری، چونکه که ر له باره ی نه م هونه ره توانای ته وایان نه بی مه به ست و مانا به پی پیو یست به ده سته وه نادات، واده کات مانا دواکه و ته ی واژه بی، نه مه ش شتیکی نه ویستراوه، به لام هاتنی نه م شیوازه له قورثانی پیروژ له سه رووی نه وششیوازه یه که له ده ربړینی مروثه، قورثان که له لایان خواوه دابه زیوه به جوانترین شیوه داپیژراوه و به هیزترین و وردترین ده ربړاوه وه، به رزترین پله ی بالای په وان بیژی به خو یه وه گرتووه^(۲)

نه وه ی لیړه ده رده که وی گرینگی نه م هونه ره بو جوانی و پیکترکردنی سه روای شیعو سه رواداری په خشانه، چونکه نه م هونه ره چهند جوان بی تام و چیژی خوشتر ده بی، زیاتر گوئی بو ده گیری، کاریکه ری ئاوانی موسیقا که ی له دلا جیگیر تر ده بی، سه ره رای نه وه ش توانای شاعیر به رجه سته ده کات له لایان زمانه وانی وهونه ری .

^۱ علم البدیع / د/ عبدالعزیز عتیق / ۱۸۱.

^۲ هه مان سه رچاوه / ۱۸۱-۱۸۵.

محسن دهلی :

ئەمەت لەکۆی بوو بۆچی ناپرسی؟
 دۆینیکە پووت بووی هەر وهەما برسی
 لەناکاو چۆن بووی بەخاوەن سامان؟
 ئەم پلەت چۆن بوو، بەبێ پاپرسی؟^(١)

لەم چوارینە وشە (ناپرسی، برسی، پاپرسی) پیتی (ی) لەم وشانە
 سەرۆای هۆنراوەکە ی دروستکردووە پیتی (س) و (ر) لە هەرسێ وشەکاندا
 پە یۆهسته سەرۆان بۆ جوانی و پێکی سەرۆاکە هاتوون .

جۆرهکانی پە یۆهسته بوون

١- بوونی پە یۆهسته یە ک پیتی

محسن دهلی:

کوشنده تـرین دهره، بـینـی زۆردار
 خراپه ئه نجامدا، پـیـی بـلـێـن شاکار
 چی له دهه ده رچی، بـیکـهـن به یاسا
 بۆ هه مووکاری، هه ر ئه و بـیـ سالار^(٢)

پیتی (ر) لە هەرسێ وشە (زۆردار) (شاکار) (سالار) سەرۆای
 چوارینەکە ی پێکهێناوە پیتی (ا) پێش (ر) هەکش لە هەرسێ وشە پە یۆهستن
 بۆ پێکی سەرۆاکە هاتوون .

^١ گۆلزاری هۆنراوه / محسن احمد مصطفی / دهستنووس

^٢ گۆلزاری هۆنراوه / محسن احمد مصطفی / دهستنووس .

۲- بوونی په یوه سته ی دوو پیتی :

نالی ده لّی :

عومړۍ که به میزانی ئه ده ب توحفه فروشم
زورم وت و که س تی نه گه یی، ئیسته خه موشم^(۱)

پیتی (م) له هه ردوو وشه ی (فروشم) (خه موشم) سه روای پیکه یتناوه
(ش) (و) ته واوکه ری جوانی سه رواکه یه.

۳- بوونی په یوه سته ی سی پیتی :

مه وله وی ده لّی :

نازک ته داپه ک فه صلّ وه هاران
شیرین ئارایش هه ر ده و کو ساران
گولّ چوّن پووی ئازیز نه زاکه ت پو شان
وه فراوان چوّن سه یل دیده ی من جو شان

(واته: وه رزی به هار چه ند ناسک و جوان خو ی پځستوو وه هه ردوو
کو یتنه کان چه ند جوان خو یان پازاندو و ته وه، گولّ وه ک پووی یار به رگی
ناسکی پو شپوه وه به فراو وه ک لافاوی چاوی من هاتو و ته جو ش^(۲))

پیتی (ن) له وشه ی (وه هاران) و (کو ساران) سه روای پیکه یتناوه پیته کانی (ا)،
ر، (ا) په یوه ستن بو جوانی سه روا هاتوون ،

^۱ دیوانی نالی لیکو ټینه وی مه لا عبد الکریمی مدرس/ ۲۸۰

^۲ دیوانی مه وله وی لیکو ټینه وه ی/ مه لا عبد الکریمی مدرس/ ۴۱۴

پیتی(ن) له وشه ی (پوژشان) و(جوژشان) به هه مان شیوه ی پیشووسه روای
پیکهیناوه (ا،ش، و) بو جوانی سه رواهاتوون .

۴- بوونی په یوه سته ی چوارپیتی :

نالی ده لی :

سه ری هه موو به دهنم طه رزه ته مه ننا ییکه
گه رده شی نووکی سه رم دووکه لی سه ودا ییکه (')

پیتی(ه) له هه ردوو وشه ی (ته مه ننا ییکه) و(سه ودا ییکه) سه روای
پیکهیناوه پته کانی (ک،ی،ئ،ا) په یوه ستن بو جوانی و ده رکه وتنی
سه رواکه هاتوون .

۵- بوونی په یوه سته ی پیچ پیتی :

مه حوی ده لی :

دلی سووتا به حالی زاری طیفلی دلم و چاری کرد
سه ری زولفی له دهم نا، زه هری ماری پری زاری کرد

((واته : یارلای خو ی به زه یی به دله ی کو رپه ی گرینو کمد ا هاته وه و ژیری
کرده وه، سه ری زولفی له جیاتی گو ی مه مک نایه دهمی و له جیاتی شیر
ژاری خوشه ویستی تی دادوشی له و کاته وه تانیستا دلم به دهم ده رده وه
ده تلپته وه)^(۲)

^۱ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس/ ۴۶۱

^۲ دیوانی مه حوی لیکوالینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس دیوانی / ۱۰۸

پیتی (د) له هه ردوو وشه ی (چاری کرد) و (ماری کرد) سه روای
پیکهیناوه پیته کانی (ا، ر، ی، ک، ر) بو جوانی سه روا هاتوون.

٦- په یوه سته ی شه ش پیتی :

مه حوی ده لی :

له مه یخانه خودا! گه رتیمه ده رچین،
به کی بهین ئیلتجا، بوکته ده رچین؟ (١)

پیتی (ن) سه روایه (ی، چ، ر، ه، د، ه) په یوه سته ن بو پیکهینانی جوانی
سه روان .

^١ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس دیوانی ل ٢٤٨

راهینان

جوړه کانی بوونی پټویسته سه روا له م شیعرانه ی عهونی دیاری بکه

۱- وهك هه لَو لانهم له كټويكي بلند هه لَبه ستووه
چه ندی به رد م تټیگرن، تازه به كهس هه لَنافرِم
تیگه یشتم چه ند هه لم كړدو، فرییم خواردبوو
توبه بی توبه، ئیتر دهستی برای خوَم نابرم

۲- خودایه تو دروستت كړد سروشتم
له خوانی نیعمه تی تو پیگه یشتم
نییه چاكه م له بو پوژی حیسابم
كه لوتفی توتی بی من به د پره وشتم
به بی هووده ژیانی خوَم به سر برد
له بی به ختی دره ننگ من تیگه یشتم

۳- برایان، ناشنایان، دوست و یاران
دهن الینم، وهكو هه وری به هاران
له سوزی سینه و، جه رگی به پراوم
كه خوین سهركا له چاوم عهینی باران
مه كه ن لومه م، كه بی ئارام وصه برم

۴- وه كوشیت گهر بکه ومه كو هساران
به سووکی تیمه كه نه م خاكه لاتان زود به قیمه ت بی
هه مووی هه ر خاکی دهست و پی و، زاریكه

نه گهر تو هه لکه نی، سا ناودلی خاک بو ت به ده ریخی
 چ جیگای ئاوه دانیبی، چ جیگای شوینه واریکه
 نه گهر بیت و به چاوی دل سه رنج بگری، ده زانی تو
 که شار ویران بووه، ویرانه یه ئیستاکه شاریکه

ه- ئیستانم پیرم و، شوین دلداری لاوی ناکه وم
 پی سه ره و هه ورازه بو خوم تی ده گم سه رناکه وم
 دواي هه مووزانست و تاقی کردنه وم، ماوه ی ژیان
 من به هاندانی ئه م وئو تازه هیچ تینا که وم
 من به لێتم داوه هه تا ماوم به سه ر به رزی بژیم
 گه سه رم بپوا له پی دا، قهت له ژیر پی ناکه وم

په یوه ست بوون به نا پټویست/لږوم مالایلم

په یوه ست به نا پټویست: په یوه ست بوونه به پیتیک یان چهند پیتیک له و پیتانه ی ده که ونه پیش پیتی سه رواو به په یوه ست نه بوونیشی که م و کورپی پوونه دا.^(۱)

ئوه ی له م پیناسه یه دا درده که وی له په یوه ست به نا پټویست خو به ستانه وه به پیتی پیش سه روا مارج نییه و به پټویست نازانری . واته په یوه ست بوون به نا پټویست (لږوم مالایلم) له بهر ئوه ی ئه و پیت و بزویانه گه زیادیش نه کریڼ، هو تراوه یان په خشانه که سه روا ی خو ی هر هیه، یاسای زانستی سه روا پټویستی پی نییه .

مه حوی ده لی :

جیهانی کړدووه سه رخو ش ومه ده و ش
له بی، وه ک باده، خه گی سه بز ی وه ک به نگ
مه گهر خوینم سیجافی بی به ری دهم
کوا ئه و دامه نه م که وتو و ته بهر چه نگ

سیجافی: وه ک سیجاف. سیجاف: په راویز. دامه ن: داوین. چه نگ: چنگ، ده ست .

((واته ماده م که ده ستم له داوین ی یار گیر بووه، نابی به ری دهم، مه گهر گیانی تیدا نه مینی و خوینم وه ک په نگ ی په راویزی کال بی . عاده ت وایه نه و پارچه یه ی ده کری به په راویزی که و سوریک ی کاله.^(۱)

^۱ علم البدیع / د عبدالعز عتیق / ۱۸۱

پیتی (گ) سه روایه له (له ننگ) و له (چه ننگ) مه حوی که ده لئی چه ننگ
خوئی په یوه ست کردووه به پیتی دووه می پیش سه رواکه بوئی هه بوو
بلی (چنگ)

مه حوی ده لئی :

ئه وپاره په رستانه له خویمان که ده چن زوو
ده خلی نه په لی دیوه، نه بای بای په ری بوو
عاقلن و، فقط فی له گه لئی دیتنی پاره ن
ماهی نه وی ئه م قه ومه هلالی قه مری بوو

مانای وشه: نه و: نوئی، تازه قه مری: دراویکی عوسمانیه وینه ی
مانگی یه ک شه وه ی پیوه یه. ^(۲)

مه حوی له م چوارینه خوئی په یوه ست نه کردووه به پیتی پیش سه رواکان
له سه روای دیری یه که م ده لئی (ده چن زوو) له دووه م ده لئی (په ری بوو)
له چواره م (قه مری بوو)

گیرانه وه: الترید

گیرانه وه: هینانه وه ی وشه یان رسته یه، له دووای وشه یان رسته ی پیش
خوئی، به لام ئه مجاره یان بو ئه مه یه له گه ل شتیکی تر بیگونجینی. ^(۳)

ئه م هونه ره وه ک هونه ره کانی تری جوانکاری واژه یی ده بینین
شاعیرانمان زۆر به جوانی و بی ماندوبوون، به شیوه یه کی سروشتیانه ئه م

^۱ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس / ۱۹۹

^۲ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس / ۳۵۲

^۳ جواهر البلاغة / أحمد الهاشمی / ۳۶۶

هونه رەیان بە کارهێناوه و، جیگایان بۆ کردووته و له نیوگولزارو دیوانی
شيعره كانیان، مه به ست و هه ست و سوۆزی خوڤانیان پێ پازاندووته وه .

جزیری دبێژی :

شه ککه ر دنیف لیفانه وی - ریحان لدۆر سیفانه وی

مه شعل دنیف شیفانه وی - ته یسی ژپهنگی فه نه ری

واته : شه کری شیرین له نیو لیوانیه تی - مه به ستی قسه ی خوشی یاره
که له ده می ده رده چی - زولفی وه ک ریحان له په شی و بۆن خوشیدا، پێچی
خواردووته وه له سه ر کولمی وه ک سیوی سووری و له سه ر پووی
تیشکاری، له ناو داوه مووی په شی وه ک شه و نه دپه وشیتته وه، وه ک
چرایه کی پووناک تیشکی بۆ هه موو لایه ک بپوا.^(١)

(وی) له م دپه داسی جار هاتوو هه رجاره له گه ل واتی هه ک
گونجاندوویه تی، جاره ک له گه ل شه که ر، جاریک له گه ل ریحان، جاریک له گه ل
مه شعل له شه وان .

وه فای ده لی :

به شیرینی که جان به خشی، به مه حبووی که دلکیشی

ئه تو هه رثابی هه یوانی، ئه تو هه ر ماهی که نغانی^(٢)

پاناوی (ئه تو) دوو جار هاتوو هه رجاره گونجاندوویه تی به شتی که جاری
به (ثابی هه یوان) جاریکی تر به (ماهی که نغان)

^١ العقد الجواهری شرح دیوان الجزی أحمد الزفطنی ل ٤٦٠

^٢ دیوانی وه فایی لیکۆلینه وه ی/محمد علی قه ره داغی /٢٠٢

محسن دهلی:

جوان وهك گوللی جوان، به هاری دهوی
 كهی دلی تووی پپ، نازاری دهوی ؟!
 له خه ندهی ده مسی، دیاره، پیست دهلی :
 له پایزی پییری، گولناری دهوی^۱

له م چوارینه سی جار وشه ی (دهوی) کاری پانه بردوو هاتوو هه ر جاره
 دراوه ته پال شتیك، جاریك دراوه ته پال (به هار) جاریك (نازار) جاریك
 (گولنار)

^۱ گولزاری هونراوه / محسن احمد مصطفی / ده ستنوس

را هیټان

شیوانی گیرانه وه له م دټپه شیعرانه ی وه فای دیاری بکه:

۱- به شیرینی که جان به خشی به مه حبوویی که دلکیشی
ئه تو هه ر ئابی حه یوانی ، ئه تو هه ر ماهی که نغانی

وه فایی

۲- وه نه وشه و گول له باغان بوو ، له باغان شه و چراغان بوو
مه گه ر دارووی نه ساغان بوو ، به پروودا زوولفی تاتا کرد

وه فایی

۳- دل م پر خوین و خوینباره به غه مزه ی نازی چاو مهستان
هه تا نه مرم په ها نابم ، له مه کرو سیحری چاو مهستان
ئه تو سه رویکی نازداری ، ئه تو شوخیکی گولزاری
به دل و اچاکه بتگتیم له سه رچاوان ، له سه رده ستان

وه فایی

۴- نه شه یقان و نه دهوران و نه خزمانم به من ناکه ن
ئه وی نه فسی خه سیسم ((مه حویا)) کردوویه ده رباره م

مه حوی

پاکردنه وه: ئەو یه له دووای دەربرینی مەبەست، وشە بووچەند جارێک
له سنووری دێری شیعردا بووتریته وه به هه مان واتای مەبەست: ^(١) وهك بو:

نالی دہلے :

له دووری نازنینم په ننگ زه دم
وه کو بهی، هر وه کو بهی هر وه کو بهی^(۲)

۲- بۆيياھەلداڭ و سەرسورمان :

نالی دہلی :

بحمد الله دو چاوی یارم ئوخەى
بهیئ مهى مهسته، بی مهى مهسته بی مهى! (۲)

له نیوه ی دیږی دووهم دووجار(بی مه ی مه سته) هاتووہ جاریکیش (بی مه ی هاتووہ مه به ست پیاہ لډان و سه رسورمانه .

۳- بوجاوه روانیی و مژده پیدان :

نالی دہلی:

گویت ((نــــــالی)) ئه تو بمره، ئه من دیم
خودا که ی بی، خودا که ی، بی خودا که ی^(۱)

^۱ ہونہری رہ وانبیثی/عبد السلام سالار/۱۰۲

^٢ ديوانى نالى ليكولڻيه وهى /مه لا عبدالڪريمى مدرس/ ٧١٢

۳ مه مان سه رجاوه ۷۱۱/

له نیوهی دووه می ئەم دێردا سێ جار (خوداکە ی بێ) هاتوو ئەگەر
هەرسێ بەمانا خواپەکی بێ بمرم، بێ ئەبن بەیەک واتا بۆمەبەستی
چاوه پوانی وگەیشتن بەمژده که یه تی.

٤- بۆبەردەوامی غەم و پەژارە:

نالی دەلی:

لەنەهەرینی دووچاوم ئەشکی خوینین
پەیاپە ی دێ، پەیاپە ی دێ پەیاپە ی (٢)

مانای وشە: نەهەری: جووتە جوگا. پەیاپە ی: یەک لە دوای یەک.

لە نیوهی دووه می ئەم دێردا سێ جار دەستەواژە ی (پیاپە ی دێ)
هاتوو بۆمەبەستی بەردەوامی غەم و پەژارە .

ئەو ی شایەنی باسە ئەم هونەرە لە شیعری عەرەبیش بوونی هەیە (ابن
النبیە ١٢٢٢م) لە پیاھەلدانی (علم الدین ابن الصاحب ١٢٨٠م) دەلی: (٣)

إِبْنُ ظَاهِرِ النَّسَبِ، إِبْنُ ظَاهِرِ النَّسَبِ إِبْنُ
نَ ظَاهِرِ النَّسَبِ، إِبْنُ ظَاهِرِ النَّسَبِ

یاوہ کو (متنبی ٢١٥-٢٦٥م) لە ستاییشی (سیف الدولة ٩١٥-٩٦٧م)

دەلی:

العَارِضُ الْهَتَنِ إِبْنُ الْعَارِضِ الْهَتَنِ إِبْنُ
نَ الْعَارِضِ الْهَتَنِ إِبْنُ الْعَارِضِ الْهَتَنِ

^١ هەمان سەرچاوە / ٧١٠

^٢ دیوانی نالی لیکۆتێنەوێ / مەلا عبدالکریمی مدرس / ٧١٢

^٣ الأبدیع فی شعرابن النبیه / د. شعبان أحمد بدیر / ئەنتەرنیت

راهینان

شیئوهی پاتکردنهوه له م دیره شیعرانه دیاری بکه

۱- شهوی له بیره خه ودا جه مالی ویم به دل دی
دووچاوی مه ست و کالم وه کو غه زالی سل دی

وه فایی

۲- ئیلاهی بی به لابی نه خلی بالات
به ری بو من به لا بو وه ره به لابه س

مه حوی

۳- دلم دهره مات و تو هه ر دهر نه هاتی
نه هاتی هه ر نه هاتی هه ر نه هاتی

مه حوی

۴- وه ره موگریب به کویری چاوی نه غیار
سه دای نهی دی، سه دای نهی دی سه دای نهی

نالی

۵- شهوی هیجرو به قای عومری په قییم
خودا طه ی بی خودا طه ی بی خودا طه ی

نالی

که رتکردن / التشطیر

که رتکردن: دابه شکردنی دپری شیعره هه مووی یان نیوه ی بوچه ند
که رتیکی سه روادار له گه ل بوونی سه روای گشتی.^(۱) وهك نه مانه ی
خواره وه:

۱- که رتکردنی نیوه ی دپری شیعر بو چوار که رت، یه که م و دووه م
هاوسه روا بن:

نه دب ده لئ:

له لایی شاهدوساده، له لایی ساقی وباده

له لایی مه ی، له لایی نه ی، وه کومه حشر، که به ریایی^(۲)

نیوه ی دووه می نه م دپره کراوه ته چوار که رته وه که رتی یه که م و دووه م
هاوسه روا ن .

۲- نیوه ی یه که می دپری شیعریکریت به چوار که رتی هاوسه روا :

نالی ده لئ:

مل عه له م، شیرین قه له م، ئاهوو شکه م مه یموون قه ده م

سم خرو کلک ئیستر، مه نزل بیو، عاره ق نه پیز^(۳)

نیوه ی یه که می نه م دپره کراوه به چوار که رتی هاوسه روا .

^۱ هونه ری په وانبیزی/عبدالسلام سالار/۱۵۸

^۲ دیوانی نه دب/ مصباح الديوان/۱۰۵

^۳ دیوانی نالی لیکولینه وی مه لاعبد الکریمی مدرس/۲۲۵

۳- که رتکردنی دپری شیعر بوچارکه رتی هاوکیش که رتی یه که م و دووهم وستییه م سه روایان وه که یه کبی، سه روای که رتی چواره م گشتی بی . نالی ده لی^۱:

سه ربه رده بازی پیتته، تن ته خته بهندی جیتته
دل مهیلی خاکی پیتته، پوح مالی خوته بیبه^(۱)

ئه م دپره شیعره کراوه به چوارکه رتی هاوکیش که رتی یه که م و دووهم و سیتییه م یه که په یوه سته سه روای پیکن، که رتی چواره م له سه روای (ه) له گه ل گشتی سه روای که رته کانی تر به یه که ده گه نه وه .

۴- نیوه ی دپری یه که م هاوکیش و هاوسه رواین، نیوه ی دووهمی دپره بکری به دوو که رتی هاوکیش به لام سه روایان جیاوازیی .

نالی ده لی :

ئه ی چاوی پرپنه دامهت، دل پرغه م و غه پامهت
بگری، که وشکه صوفی له م فه یضه بی نه صیبه^(۲)

نیوه ی یه که می ئه م دپره ی کردوو به دوو که رتی هاوکیش و سه روادار، نیوی دپری دووهمیشی کردوو به دوو که رت، که رتی دواپی سه رواکه ی گشتی یه .

^۱ هه مان سه رچاوه / ۳۹۵

^۲ دیوانی نالی لیکۆلینه ی مه لاعبد الکریمی مدرس / ۳۹۷

۵- که تکرردنی نیوهی دپیری دووه م بۆ دووکه رتی هاوکیښ و هاوسه روا :
نالی ده لّی :

((نالی)) سه رت له گونبه ته که ی خان ه قاده کا
لایّ پیره له مه شعله، لایّ پیره له مه شغله (۱)

نیوهی ئەم دپیره ی کردووه به دووکه رتی سه روادار، که رتی دوا ییش
سه روا که ی گشتیه .

۶- که رتی یه که می نیوهی دپیری یه که م له گه ل که رتی یه که می نیوهی
دپیری دووه م هاوکیښ و هاوسه روا بن، هر چوار که ته که ش هاوکیښ بن :
نالی ده لّی :

نه وال هی تو به ده ریینه، هه تاته ن نه بو ته سفره
پیاله ی شیشه بشکینه، هه تا وه ک کوپه نه شکاوی (۲)

که رتی یه که م له نیوهی یه که می ئەم دپیره دا هه روا که رتی یه که م
له نیوهی دووه می ئەم دپیره دا هاوکیښ و هاوسه روان .

۷- دابه ش کردنی دپیری شیعر بۆشه ش برگه و که رتی نیوهی دوا یی و
که رتی یه که م له گه ل نیوهی دوا یی که رتی دووه م هاوکیښ و هاوسه روا بن.
نالی ده لّی :

عه زیم ، روحی شیرینم، دوو چاوم
ده وای زامی، دل و جه رنگی بپاوم (۱)

^۱ هه مان سه رچاوه / ۴۶۹

^۲ هه مان سه رچاوه / ۶۸۵

له م دپړه دا نیوه ی که رتی دووهم له یه که م له گه ل نیوه ی که رتی دووهم
له دووهم هاوکیش وهاوسه روان.

پاشکوډار / استزاد

پاشکوډار: نه وه وټراوه یه هه رنیوه دپړکی پاشکوډه کی ه بی،
هه ردوکیشیان واتاو سه روای سه ربه خوځان ه بی که به جیاواز بخوینرینه وه
یان بوترین.^(۲)

نه م هونه ره نه گه ربه که میش له شیعری شاعیره کانمان بکه وپته به رچاو،
به لام هه ندیکیش له شاعیره کانمان نه م هونه ریان زوربه جوانی به ره م
هیناوه بوڼمونه
نالی ده لی:

نه ی تازه جه وان! پیرو ئو فتاده وو که وتووم
تا ماره حیاتم
ده سته بدهره ده سته شکه ستم، که به سه رچووم
قوربانی وه فاتم
تو یووسفی نه وحوسنی له سه ر میصری جینانی
من پیرم وفانی
له م کولبه یی نه حزانه نه زیندوم ونه مردووم
هه روا به ته ماتم
فه رقیکی نه کرد نه فسی نه فیسم به عینایه ت
وه حشی له ویلایه ت

^۱ دیوانی نالی لیکوالینه وی مه لاعبد الکریمی مدرس / ۲۹۲

^۲ هونه ری په وانبیزی / عبدالسلام سالار / ۱۶۲

لهـم گوښه یی ویرانه یه هر ماموه وهك بووم
 وهیشـــــــــــــــوومی ولاتم
 ئه ی قوبیه یی گه یبه که ده لئی حوققی کیبی !
 به و بوته وهـــــــــــــاتم
 هر چه نده که من عه بدم و پوو زهر دم و عاصیم
 مه نموله خه لاصیم
 قوربانی بیلام که هیلالنه هه لاتووم
 مهر عه فوه خه لاتم
 مو ددتی که که هم گه رده شی ده وانی سوپیهرم
 موغبه پر بووه میهرم
 تاوینه یی دلشاید هه چه نده سییه ه پووم
 میرناتی جه لاتم
 ئه ی مه سجید و میحراب گه هت قبیله یی حاجات
 بوئنه هلی موناجات !
 مه حجویی هه وام و ، نه مه ته مه شه دی مه علوم
 بوؤ پاهی نه جاتم
 ئه ی مه گلعه ی هه موو قاصی یو دانی
 شه مسی صه مه دانی
 وهك ژهره یی بی جیلوه نه مه وجودم نه مه عدووم
 جو بابیی به راتم
 لهـم خاکی په حمه تی بی زه حمه ته ، ((نالی))
 فرده سهـــــــــــــمه نالی

حاشا که له مییدا بیه سائیلی مه حروم
 مه رچه ند له عوصاتم^(۱)

له م هونراوه یه دا دواى هه رنیوه دپێك پاشكویهك هاتوو دیره كان
 نه گهرنه وپاشكویه شیان نه بی كیش و سه رواو واتای خویان هه ره یه و دیری
 سه ره خو پێك دینن به م شیوه ی خواره وه :

ئه ی تازه جه وان ! پیرو ئوفتاده وو كه وتووم
 ده سته بده ره ده سته شكه ستم ، كه به سه رچووم
 تو یوسفی نه وحوسنی له سه ر میصری جینانی
 له م کولبه یی نه حزانه نه زیندوم و نه مردووم
 فه رقیکی نه کرد نه فسی نه فیسیم به عینایه ت
 له م گوشه یی ویرانه یه هه ر مامه وه وهك بووم
 ئه ی قوبه یی گه یبه كه ده لئی حوققی گیبی !
 ئه ی قوبه یی گه یبه كه ده لئی حوققی گیبی !
 هه رچه نده كه من عه بدم و پوو زه ردم و عاصیم
 هه رچه نده كه من عه بدم و پوو زه ردم و عاصیم
 قوربانى بیلالم كه هیلالانه هه لاتووم
 موددتیکه كه هه م گه رده شی ده وانى سوپیهرم
 ئاوینه یی دلشاید هه رچه نده سییه پووم
 ئه ی مه سجد و میحراب گه هت قیله یی حاجات
 مه حجوبی هه وام و ، نه مه ته مه شه دی مه علووم
 ئه ی مه گله عی هه موو قاصی یو دانى

^۱ دیوانی نالی لیکۆتینه وی مه لاعبد الکریمی مدرس ل ۲۷۰

وهك زه رره یی بیّ جیلوه نه مه وجودم نه مه عدووم
 له م خاکی په حمه تی بیّ زه حمه ته ، ((نالی))
 حاشا که له میّدا بیمه سائیلی مه حروم

پاشکوکانیش نه گه برخړینه سه ریه که وه دپړی شیعرى واتادار پیک
 ده هینن به م شتویه خواره وه :

تا ماوه حه یاتم
 قوربانى وه فاتم
 من پیرم و فانی
 هه روا به ته ماتم
 وه حشى له ویلايه ت
 وه یشوومى ولاتم
 به و بوته وه هاتم
 مه نمووله خه لاصیم
 هه ر عه فوه خه لاتم
 هه ر عه فوه خه لاتم
 موغبه پر بووه میهرم
 میرثاتی جه لاتم
 بوّ نه هلی مونا جات !
 بوّ راهی نه جاتم
 شه مسی صه مه دانی
 جوّیایی به راتم
 فیرده سه مه نالی
 هه رچه ند له عوصاتم

یاوهك خادیم دهلی :

هه رله حزه به شكلی خوی ئه نوینی بتی عه ییار په یداو نیهان بوو
هه ردهم به لیباستیکی ئه دا پرته وی دیدار ئه م شوخه عه بیان بوو
گاهێ له سه ری كوچه و بازاری ئه بینم دیبای دوکان بوو
خوی بوو له هه موو جیگه به سه راف له بازار نه قدی دل و جان بوو^(۱)

له م هونراوه یه داوهك هونراوه ی پیشوو دوا ی هه رنیوه دێرێك پاشكویهك
هاتوو دێره كان ئه گه رته و پاشكویه شیان نه بی كیش و سه روا و اتای خویان
هه ره یه و دێری سه ره خو پێك دینن به م شیوه ی خواره وه :

هه رله حزه به شكلی خوی ئه نوینی بتی عه ییار
هه ردهم به لیباستیکی ئه دا پرته وی دیدار
گاهێ له سه ری كوچه و بازاری ئه بینم
خوی بوو به سه راف له هه موو بازار

پاشكوكانیش وهك پاشكوكانی هونراوه ی یه كه م ئه گه ریخړینه
سه ریكه وه دێری شیعر و اتادار پێك ده هیتنن به م شیوه ی خواره وه :

په یداو نیهان بوو
ئهم شوخه عه بیان بوو
دیبای دوکان بوو
نه قدی دل و جان بوو

لی وەرگرتن : الإقتباس

لی وەرگرتن: هینانی هندیکه له دهقیك بو ناو دهقیکی تر بو جوانی و پیروزی، بی ئهوهی ناوی لی وەرگێراو بیتی.^(١)

ئهوهی پێویسته ناماژه بۆکهین ئهم لی وەرگرتنه بهزۆدی لهقورئانی پیروزی له فهرمووده وهردهگیرێ،^(٢) لی وەرگرتن وهك بابتهیکی جوانکاری بهم شیوانه دهبی:-

١- لی وەرگرتن لهقورئانی پیروژ وهکوچهمدی دهلی :
توخوامه کهن مهنعی، هه رچی بکا حاجی فرهج
چونکه خوا فرهموویه: (ليس على الأعمى حرج) الآية ٦١ سورة النور^(٣)

٢- لی وەرگرتن له فهرمووده وهکو مهحوی دهلی :
سبیهینێ (يحشر المرء) ه براگه ل فرسه ته ئه مپو

ته به رابن له من با کهس نه بی حه شری له گه ل حه شرم

(يحشر المرء) به شیکه له فهرمووده ی پێغه مبه ر(د.خ) (يحشر المرء مع من أحب) مهحوی وهری گرتووه و له گه ل دێره شیعره که ی خوی تیکه لکیشی کردووه.^(٤)

^١ الايضاح / خطيب القزويني ٥٧٥

^٢ جواهر البلاغة / أحمد / الهاشمي أحمد الهاشمي ل ٤١٤

^٣ ديوانی حه مدی / جمال محمد محمد أمين / ١٨٦

^٤ ديوانی مهحوی ليكولينه وهی مه لاعد الكريمي مدرس / ٢٣١

لی وەرگرتنی نایه ت یا فه رمووده بویه خشان :

وهرگرتنی نایه ت بویه خشان وهکو:

ئهوانه ی که ریگای چاکه یان گرتووه ئه وچاکه کردنه وه نه بی هه ر بوخه لک
بی، به لکو نه فعه که ی بو خوئی زیاتره ((إن أحسنتم أحسنتم لأنفسکم))
خراپه کردنیش نه گه ر بیکا بوخوئی ده گه ریته وه ((إن أسأتم فلها))^(۱)

وهرگرتنی فه رمووده بویه خشان وهکو:

به نی ئاده م نابی و ابزانی گیان له به ریکه و هیچی تر، به لکو گیان
له به ریکه - جگه له میشکه که ی - هه موو (کان) یکیشی تیدا یه (الرجال
معادن)) له نه رزا ئاسن و گوگرد و خوئی و شتی تر هه یه له میشا هه یه.^(۲)

تییه لکیش: التضمین

تییه لکیش: ئه وه یه شاعیر شیعرێک یا نیوه شیعرێ شاعیرێکی ناودار
تییکه ل به شیعره که ی خوئی بکات، ئاماژه به وه رگره که ی بکات
به خستنه ناو که وانه ئه گه ر شاعیره که ناسراو نه بوو له لایان په خنه گران و
شاره زایان،^(۳) وه ک ناری نیوه هونراوه ی (تاهیر به گ) تییه لکیش
به شیعره که ی خوئی ده کات و ده لی :

^۱ خوشخوانی/علا الدین سجادی/۱۵۴

^۲ خوشخوانی/۱۵۶

^۳ خوشخوانی/۱۵۶

له پووی ئه و ماهه دا وه ستام به نا ئومیدی وخه م باری
 ((شکاندی په نه که م تamen نه نووسم وه سفی پوخساری))^(۱)

یاوهك مه حوی ده لئی :

تۆمه لئی یهك مه رته به سه د مه رته به
 ((دوشمن دانا به از نادان دوست))^(۲)

تییه لکیش وهك له شیعر ده بی له پهن دی کوردی و په خشانیش هه یه :

محسن ده لئی :

(کۆتک باش بگره، با لئی نه پژی)
 له دوا که پژا، بۆچی نه پژی
 زۆرداریت بوئی، بگری و بکوژی^(۳)
 ده بی بزانی، توش ده بی پۆژی

جیاوازی نیوان لی وهرگرتن و تیکه لکیش

۱- لی وهرگرتن له هۆنراوه و په خشان بۆ جوانی و پیروزیه. لی وهرگیراویش به زۆری له قورئان و فهرمووده ده بی.

۲- تیکه لکیش له نیوه دیریککی هۆنراوه که مترنیه، وهرگرتن ته نیا به پارچه یهك ده بی، بی ئه وه ی هیما به وهرگیراوی بکری.

^۱ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی م

^۲ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۳۳۰

^۳ گۆلزاری هۆنراوه محسن أحمد

له جوړه کانی جوانکاری واتایی :

- ۱- پوښین / التوریة
- ۲- جوانی هوکار / حسن التعلیل
- ۳- پیچان و کردنه وه / اللف والنشر
- ۴- درځیه ک / الطباق
- ۵- جی گوړکی / العکس
- ۶- تیل نیشان / التلمیح
- ۷- پیکه وه گونجان / مراعاة النظر
- ۸- کو کردنه وه / الجمع
- ۹- لیک کردنه وه / التفریق
- ۱۰- تیل نیگا / الالتفات
- ۱۱- رافه / التفسیر
- ۱۲- بهرامبه ری / التقابل
- ۱۳- زیاده روی / المبالغة
- ۱۴- بادانه وه / الرجوع
- ۱۵- دابه ش کردن / التقسیم
- ۱۶- به دی کردن / الارصاد
- ۱۷- خوږی ناگا کردن / تجاهل العارف
- ۱۸- به کارهینان / الاستخدام
- ۱۹- جه ختی ستایشی له زه م چوو / تأکید المدح بما يشته الذم
- ۲۰- جه ختی زه می له ستایش چوو / تأکید الذم بما يشبه المدح
- ۲۱- جووتبون / المزوجة
- ۲۲- ناراسته / التوجيه

۲۳ - شیوانزی دانایی / الأسلوب الحکیم

۲۴ - پووته وه کردن / التجريد

پوشین / التورية

پوشین: یه كه له وهونه رانه یه كه له جوانكاری واتایی به كار هاتوه، شاعیره وردبین و به تواناكان شیعره كانیان پی پازاندوته وه، زوړیشیان به جوانترین شیوه كانی هونه ری جوانكاریان داناوه، شاعیره به ناوبانگه كانی میسر و شام له سه دهی شه شه م و هوتهم و هه شته می كوچی، نه م هونه رهیان زیاتر به ره و پیشه وه بردووه و پویه ره كه یان فره وان كړدووه، كړدویانه به پیشانگایه کی گول و گولزار، یه كه له نه دیب و زاناكانی شام (قاضی فاضل) ی وه زیرو نوسه ری (صلاح الدین الأیوبی) بووله ۵۹۶ كوچی ده رگای نه م هونه ره ی بوكه سانی سه رده می خوئی كړده وه.^(۱)

نه ده بی زمانی كوردی نیمه ش له م هونه ره بی به ش نه بووه، زوړ له په خشان نووس و شاعیره به تواناكانی وه كه جزیری ونالی و خانی و مه حوی و زوړانی تر، ده ربړین و گوزارشتیان له م ئاریشگایه زوړ به جوانی و پیکو پیکي بووه، بی نه وهی كار له واتا ره وانبیزیه كه ی بكات، چونكه زیاده ره ویی له به كار هیټنانی نه م هونه ره له پیکای خوپیوه ماندو كړدن و كړدنې به وه رزشیکی زیهنی ده بیته هوئی نه وهی كار له واتا و مه به ست و هونره كانی تری په وانبیزئی بكات، بویه ده بی به كار هیټنانی نه م هونه ره و

^۱ علما البديع / د. عبد العزيز عتيق ل ۱۰۲

زۆری تر له هونه ره کانی جوانکاری هاوسهنگی بو پابگیری له بازنه ی سروشتی خۆی ده رنه چی .

پیناسه ی پوشین :

ئهم هونه ره له لایان زانایانی ئهم بواره پیناسه ی زۆری بو کراوه ، کهر به پیناسه کانیشیان دابچینه وه ده بینین به زۆری له بازنه ی واتای یه ک پیناسه کو ده بنه وه منیش له ژیر تیشکی ئهم پیناسانه به م شیوه یه پیناسه ی ده که م .

پوشین: ئه و تاکه وشه یه له پرسته دا دوو مانا به خۆیه وه هه لگری یه کیان نزیک و دیار، مه به ست نه بی، ئه وه ی تریان دوور بی به لام مه به ست بی.⁽¹⁾

ئه وه ی پتویسته به پرسیارکردن ئه و وشه ی دوو مانا به خۆیه وه هه لده گری هه ردوو ماناکه ده بی مانای پرسته قینه بن، یان ده بی مانایه کیان پرسته قینه و ئه وه ی تریان خوازه یی بی ؟ زانایانی په وابیژی ده لێن: دوو مانای پرسته قینه، یان یه ک پرسته قینه ئه وه ی تریان خوازه یی، ئه و دوو مانایه ش یه کیان نزیک بی واژه یه ک ئاماژه ی پی بکاو مه ست نه بی ئه وه ی تریان دوور بی و ئاماژه ی پوونی به رامبه ر نه بی و مه به ست بی.⁽²⁾ به پیی ئهم پایه ده شی یه ک له ماناکان خوازه بی نمونه ش بو ئهم پایه :

مه حوی ده لێ :

وه نه وزیکم شه وی داو که ییه سه رم و
وتی: هه سته هه تاوت وا له سه رکه وت

¹ مه مان سه رچاوه ل ۱۰۲

² عبد الرحمن حسن (حبكة) البلاغة العربية أسسها وعلومها / ئه نترنت

((واته: شه ویکیان وه نه وزیکم داوڅه والوبووم، یار هاته سهرم و هه لی ساندم وتی: هه سته خوږ هاته سهرت و هه تاو لی دایت مه به سستی له خوږو هه تاوه که خوږیه تی))^(۱)

وشه ی (هه تاو) دوو مانا به خوږیه وه هه لده گری:ـ

۱- مانایه کی نزیك واته تیشکی خوږ

۲- مانایه کی دووری خوازیه یی چواندن خواستنی ناشکرا(الإستعارة المصروفة) واته: یار. (هه تاو) خواستراوه (مستعاره) (یار) بو خواستراوه (مستعاره) واته ناوی پی چوینراو (مشبه به) هاتوو که هه تاوه، ناوی چوینراو (مشبه) نه هاتوو که یاره، نه مهش واته مه به ست له هه تاو مانا راسته قینه که نییه، که تیشکی خوږه، به لکو مه به ست یاره که وه ک تیشکی خوږ وایه له پووناکی و دره وشانه وه دا، به لگهش بو نه مه نه وه یه ده لی: (وه نه وزیکم شه وی دا) وه نه وزه که له شه و بی ده بی مه به ست یاری، چونکه خور هه لاتن و هه تاو له کاتی شه وان پوونا دا، به م شیوه یه ده رکوت پوشینه که مان له نیوان مانای دروست و خوازه دابوو دروسته که، که مانا نزیکه که یه (هه تاوی راسته قینه) - واژه ی به سه رکوت - ناماژه ی پی ده کات، مه به ست نییه مانا دووره که مه به سته، که (یاره) پوشینه کهش پالاوه، چونکه وشه ی شه و که له پیشه وه هاتوو په یوه ندی به مانای نزیکی هه تاوه وه هه یه.

^۱ دیوانی مه حوی لیکوالینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس/ ۸۷

جوړه کانی پوشین : التوریه

نیمه له وکاته به شیعری شاعیرانمان داده چینه وه ده بینین پوشین به م
شیتوانه ی خواره وه هاتووه :

۱- پوشینی دیار (التوریه المبینة): نو پوشینه یه شتیکی له پاش یان
له پیش لی باس کرابی په یوه ندی به واتا دووره که وه هبی: ^(۱)

نه حمه دی خانۍ ده لی :

هرچه نده کوزامیری هیم نه

سازهنده تووی وه کی نهیم نه

مانای وشه: سازهنده: سازلیده ر. سازکه ر. نهیم: قاموشم. نیمه .

واته هرچه نده من له بهرچاوان بوونم هیه، به لام تووی سازکه رو

ناماده کوری سازی، من نهیم - قامیشم - یان من وه کونیم و نهیم وام .

له م دیرپه دا وشه ی (نهیم) دوومانای هیه :

ا- مانایه کی نزیک واته وه ک نیم وه ک نهیم نهومانایه مه به ست نییه .

ب- مانایه کی دوور واته: وه ک نهیم. وه ک قاموشم. نهومانایه دووره

مه به سته پوشینه که ش پوشینیکی دیاره، چونکه له پیش (نه ی) وشه ی ساز

هاتووه، نه م هر دوو که ش په یوه نندیان به یه که وه هیه، سازله قامیش

دروست ده کړیت. ^(۲)

^۱ علم البدیع / د. عبد العزیز عتیق ل ۶۸

^۲ مه م وزین نه حمه دی خانۍ/په رویتزجیهانی بهرگی ۲ / ۱۱۵۴

۲- پۆشینى پازاو: التورية الموشحة - پۆشینى پالاول- التورية المرشحة:
 ئەوێه له پێش یان له پاش شتێک هاتبێ بە پە یوهندى بە مانا نزیکه که وه
 هەبێ. ^(۱)

نالی دەلی:

حاضری ئەمرو خیطابە دل ئەگەرچی مەنهییه
 راجیعی تۆیه ضە میری من، ئەگەر چی غائبه

حاضر: ئاماده . له عیلمی نه حویشدا جوړه ضە میریک و له عیلمی
 صەرفیشدا جوړه فیعلیکه . ئەمر: فەرمان. له عیلمی صەرفیشدا یه کیکه
 له فیعله کان خیطاب: فەرمووده. له عیلمی نه حویش جوړه ضە میریک و
 له عیلمی صەرفیشدا جوړه فیعلیکه . مەنهی: مەنع کراو. له عیلمی
 صەرفیشدا جوړه فیعلیکه . راجع: گه پراوه. له عیلمی نه حویشدا ضە میریکه
 بگەرێته وه سەرئیسمنیک . ضە میر: جوړه وشه یه که له جیاتى ئیسمی
 ظاهر به کاردی. غائب: نادیار. له عیلمی نه حویشدا جوړه ضە میریک و
 له عیلمی صەرفیشدا جوړه فیعلیکه .

((واته: دلی من هەرچه نده وه صلی توی لی قه ده غه کراوه و نابێ نزیک
 بکه وێته وه، ئاماده یه بۆ هەر جوړه فەرمانیک چی پێ بلێی جیبه چی ئەکا. ضە
 میری منیش که ئەبێ هەر بۆخوم بگەرێته وه، بۆتو ئەگەر پێته وه و بوونی
 به سته یه به تۆوه هەر چه نده له وهش که وتوو که بۆخوم بێ و سەر لی

شیواوو سەر گەردان بوو. چەند جوانە ضمیری کەهی (من)ی مۆتە کە لایم بێ
بگەرێتەووە بۆ (تۆ)ی مۆخاڵە ب و خوشی غایب بێ^(۱)

ضمیری (من) لەم دێرە شیعەرەدا دوو مانای هەیە:

أ/مانایەکی نزیک کە جێناوی (من)ە.

ب/مانایەکی دوور واتە (دلی من)

چەند شتیکیش هاتوون وەک (ئە من) و (خیطاب) و (غانیب) سەر بە مانا
نزیکە کە وەن، بەلام ئەو هی لای نالی مەبەستە لەم دێرەدا مانا دوورە کە یە .

۳- پۆشینێ پووت وە کراو (التورية المجردة): ئەو پۆشینە یە هیچ
شتیکی وای لێ نە هاتبی سەر بە مانا نزیکە کە یان دوورە کە وە بێ، هیچ
پە یۆستێکی سەر بەم دوو هشی لێوە باس نە کرابی.^(۲)

ئەحمەد مۆختار بەگی جاف دەلی :

(بانگی کوردستانە) وادنیای ئیحیا کردەووە

زامی قەلبی کوردی بێچارە ی موداوا کردەووە^(۳)

لە سەرەتای دێری یە کەم دەستەواژە ی (بانگی کوردستانە) دوو واتا
هەڵدەگرێ :

یە کەم: کە نزیکە کە یە واتە بانگی کوردستان بۆ سەر بە خۆیی و ئازادی
مەبەست نیە .

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینەووە ی مەلە عبدالکریمی مدرس ل ۴۰۰

^۲ علم البدیع (د. عبد العزيز عتيق) ل ۹۶

^۳ ئەحمەد مۆختار بەگی جاف/ ۱۴۴

دووه م : دووره که یه تی واته گوڤاری (بانگی کوردستان) نه وه یان مه به سته .

ئه م پوشینه بویه به رووت داده نری چونکه هیچ شتیکی لیوه نه هاتوو ه
 ئاماژه به یه ک له و هه ر دوو مانایه بکات .

٤- پوشینی ئاماده کراو (التورية المهيأة): ئه وه یه له نئوان دوو واژه
 دابی یان له نئوان واژه یه ک و په یوه سه ته که ی دابی به لاجوون ونه مانئ
 هه ریه ک له م دووانه یان په یوه سه ته که ی، پوشینه که نه مینی. ^(١)

جوهره کانی پوشینی ئاماده کراو

أ- پوشینی ئاماده کراو: التورية المهيأة : له نئوان دوو واژه دا وه کو
 مه وله وی ده لی:

ئه یاز هه مپازی ئاله و ئاخ و دوود
 عه رزه ش هه ن وه خاک ئاسانه ی مه حمود

ئه مه دیپرکه له م هونراوه یه ی مه وله وی که له وه لامی
 مه حمودپاشای جاف نووسیویه تی .

(ئه یان) وه زیره به ناوبانگه که ی سولتان مه حمود کوپی سوبو کته گینی
 غه زنه وییه، مه به سستی مه وله وی له ئه یاز خو یه تی. (دوود) دوو که ل.
 (ئاسانه) بهر ده رگا. ^(٢)

^١ علم البدیع (د. عبد العزیز عتیق) ل ٩٩

^٢ دیوانی مه وله وی لیکۆلنه وه ی/مه لالعبد الکریمی مدرس ل ٤٨

لیږه پوښینی ناماده کراو له نیوان دوو وشه دا دروست بووه، یه کیان
(نه یازه) نه وهی تریان (مه حمود)ه

۱- (نه یان) واتایه کی نژیکی هیه واتا وه زیری سولتان مه حمود،
واتایه کی دووریشی هیه واته مه وله وی خوئی نه وه یان لیږه مه به سته.

۲- مه حمود به هه مان شیوهی (نه یان) واتایه کی نژیکی هیه واته:
سولتان مه حمود، واتایه کی دووریشی هیه نه ویش مه حمود پاشای جافه
نه وه یان مه به سته.

نیمه گهر یه کی له م هه ردوو ناوه (نه یان) یان (مه حمود) لابه رین هیچ
پوښینیځک نامینی، که وایی بوونی نه م پوښینه به ستر او ته وه به بوونی دوو
واژه، وهک نه م نمونه یه، به لام پوښینی دیارو پوښینی رازاو- پالوته- نه و
واژهی ناماژه به هه ر یهک له م دووانه دهکات بو به هیژ کردنیانه نه گهر
باسیش نه کرین پوښینه کان هه ره یه، له م نمونه یی باس مان کرد نه گهر
نه یاز باس نه کرابا بیرمان له مانای دووه می مه حمود نه ده کرده وه، نه گهر
مه حمودیش باس نه کرابا بیرمان له مانای دووه می نه یاز نه ده کرده وه.

ب- پوښینی ناماده کراو (التوریة المهیة): به واژه یه کی به ستر او
به شتیکی پیش یان پاش خوئی نه گهر نه وشته نه بی پوښینه که دروست
نه بی.^(۱)

شیخ پهزا ده لئی :

گهرچی هه ژار و موفلیسه شیخ مامه سالم
نهمدی که سیکی وه کو نه و خواوه نی که پهم

^۱ علم البدیع (د. عبد العزیز عتیق) ل ۱۰۰-۱۰۱

میوانی بووم ، نان و کهره ی نایه بهرم

ئیستاش به بی موداهه نه مه منوونی ئه وکهره م^(۱)

شیخ پهزا که له کوتایی ئه م چوارینه ده لئ: (مه منوونی ئه وکهره م)

دوومانای هه یه:

۱- مانایه کی نزیکه هه یه واته: مه منوونی ئه وکهره یه م که خوار دوومه

له لایی ئه و.

۲- مانایه کی دوریشی هه یه واته: (شیخ سالم) ی به که رداناوه

ئیمه که سه رهنج ده دهین ده بینین پۆشین له (ئه وکهره م) دا به هوئی شتیکی

پیش خوئی دروست بووه، که که ره یه) ئه گهر ئه و واژه یه لابه رین پۆشینه که

نامینی.

حاجی قادر ده لئ:

نالی آستاده کی گه لئ چا بوو

خضری ئابی حه یاتی مه عنا بوو

وشه ی (خضر) له نیوه ی دیری دووه م (ته ورپیه) یه و دوو واتای هه یه:

یه کیکیان دوورو ئه وه ی تریشیان نزیکه، نزیکه که بوحه زه ته ی (خدر)

ده گهریته وه که ئاوی حه یات و نه مری خوار دۆته وه زینده گانی هه میشه یه

ده ست که وتوو.

مانا دووره که شی له گه ل خودو که سییه تی نالی خویه تی، چونکه وه ک

مه علومه (نالی) یش ناوی (خدره)، واته: گهر حه زه ته ی خدر به گه یشتنی به

^۱ دیوانی شیخ پهزا ل ۱۹۲

ناوی حیات و خواردنه‌وهی نه‌مری به‌دهست هینابی، مه‌لا خدری نالیش به
 شیعره پته‌وو پر مانا‌کانی هه‌مان نه‌و نه‌مریهی دهست که و تووه^(۱)
 جوړی نه‌م پوشینه ناماده‌کراوه (التوریه المهیأة) یه چونکه له وشه‌ی
 (خضر) پوشین دروست نابوو نه‌گه‌ر واژه‌ی (نابی حیات) به دوواوه
 نه‌هاتبایه، نه‌م واژه‌یه ناماده‌کاری کردووه بو‌نه‌وه‌ی پوشین له وشه‌ی
 (خضر) دروست ببی.

پاهینان

جوړی پوشین و مانای مه‌به‌ست له‌م دپړه شیعرانه دیاری بکه
 ۱- ده‌ورانیه وه‌ک هیله‌کی سه‌ودا سه‌ری گيژم
 بو‌یه به‌ده‌قیقی مه‌شه‌له هه‌رچی ده‌بیژم

نالی

۲- بو‌که‌ری ئیعلانی حه‌ری کرد، له‌گه‌لما شیخ حه‌سه‌ن
 سه‌یری که‌ن یاران چ گو‌به‌ندیکی گي‌را، نه‌و که‌ره

شیخ ره‌زا

۳- بو‌چیمه مال و چیمه به‌به‌حشی ژیان‌ه‌وه
 وه‌ک نه‌خلی به‌ختی کورده که دیومه ژیان‌ه‌وه
 جیی حاکمانی به‌بانی به‌ده‌رویشی دا زه‌مان
 پی‌وی نه‌خاته لانه‌ی شی‌ری ژیان‌ه‌وه

حه‌مدی

^۱ ألا أيها الساقی ۱۱۸ (عبدالله) خدرمه ولود (د) لیکولینه‌وه ی نه‌ده‌بی هه‌ولیر ۲۰۱۲

جوانی ھۆکار : حسن التعلیل

جوانی ھۆکار: گۆپینی ھۆکاری تایبەتی دیاردەیی بەھۆکاریکی تری جوان و گونجاو لەگەڵ مەبەست: ^(۱)

گەرنگی جوانی ھۆکار:

جوانی ھۆکارلە و ھونەرە جوانکاریانەییە شاعیران بایەخی نۆریان پێ داوە و شیعەرەکانیان پێ پازاندووە تەو، نێمەگەر بەشیعی شاعیرانمان داچینەووە دەبینین ھۆکاری سەیر و سەر سوپ ھینەریان بو دیاردەکانی ناوەرۆکی شیعەرەکانیان ھیناوەتەو کە چیژ بەخشن بو گۆیگر و خۆینەر، بۆیە گۆپینی ھۆکاری دیاردە بەھۆکاریکی تری سەرنج ڕاکێش دەبێتە ھۆی ئەوێ کە بە جوانی لە شیعەرەکانیا سەیر بکری و ھەستی خۆینەر بجوڵینی و توانای بیر قوولی شاعیریش دیاری بکات .

جوۆرەکانی جوانی ھۆکار

نێمەگەر بەشیعی شاعیرانمان داچینەووە جوانی ھۆکار بەم شێوانەیی خوارەووە دەبینین :

۱- گۆپانی ھۆی تایبەتی دیاردە بە ھۆیکێ تر: ئەمەشیان

دوو جوۆرە:-

أ- ھۆی دیاردە کە یان سیفەتە کە لە نەریت باو نەبێ :

ئەدەب دەلی :

گریانی بەیانانی منە، عیلاستی خەندەت

مەعلومە کە پشکووتنی غونچە بە شەواوە! ^(۱)

^۱ جواهر البلاغة أحمد الهاشمی / ۲۷۱

ئەدەب لەم دێرە شیعەرەیدا گریانى لەکاتى بەیانیان کردووتە هو بو
ئەوێ یاری پێکەنى، بەلگەشى بو ئەمە ئەوێ دەلی: مەشهورە کە
غونچە بە شەو ئاودان دەپشکوێ .

ئاشکرایە یاری (ئەدەب) وەک هەر مۆفیک پێکەنین و خەندەى
هەیه، بەلام عیلات و هوێ پێکەنین و خەندەلەوانەیه لەبەر زۆر شتبی کە
لەنەریت داباو، بەلام (ئەدەب) هوێ پێکەنینى یاری گێراو تەو بو
گریانى خوێ لەکاتى بەیانیان، چونکە غونچە بە شەواو دەپشکوێ. ئەم
هوێش هوێکى راستى و حەقیقى نییه، بەلکو ئەدەب هەر بو جوانى
دروستى کردووه .

ب- هوێ دیاردە کە یان سیفەتە کە لەنەریت باوی:

وہفایى دەلی :

دەم بە دەم سەرو و سنەوبەر وا کە هەردین و دەچن
عاشقن، سەودا سەرن، مەجزوبى گول بى ئیختیار^(٢)

هاتوو چوونى سەرو سنەوبەر دیاردەیه کە هوکەى دیارە کەبایە دەیان
هینی و دەیان با ئەمەش شتیکە لەنەریت باو، بەلام (وہفایى) هوێکى
ترى لە جیگای هوێ پاستەقینە داناو دەلی : (عاشق و سەودا سەرن
مەجزوبى گول بى ئیختیار) ئەم هوێش هوێکى پاستەقینە نییه، وہفایى
تەنیا بو جوانى دروستى کردووه .

^١ دیوانى ئەدەب سعید نەجاری ل ١٠٢

^٢ دیوانى وہفایى / لیکۆلێنەوێ / محمد علی قەرەداغ ل ٤١

۲- وه سفیک یان شتیک نه چه سپاوبی، بی چه سپینی وهک :

۱- وه سفکه که یان شته که له وانه بی بچه سپی :

مه حوی دهلی :

بوږه ظولمت پوښه، نوری نه هلی جه وهر درکه وی

سهیری حه ققی کهن، له سهر نه م ماه و نه ستیرانه شو

((واته: بوږه شو بهرگی تاریکی له بهر کردووه، تا پوښنایی قابیله ت

داران درکه وی. نابینی شو حه ققی چهند به سهر مانگ و نه ستیره وه

هه یه و نه گهر نه و نه بوايه، نه مان تیشکیان نه ده دایه وه)).^(۱)

مه حوی که دهلی: بوږه ظولمت پوښه، نوری نه هلی جه وهر

درکه وی) ظولمت پوښی شو بو درکه وتنی نوری نه هلی جه وهر.

هر چهند له وانه یه حیکمه تیک بی له و حیکمه تانه ی که خوی تاک و ته نها

دهیه وی، به لام له بهر نه وه ی بوونی نه م دیارده یه به م شیوه یه له لای هه موو

که سیک چه سپا و نییه، به لکو دیارده یه کی فه له کی یه مه حوی ویستویه تی

بی چه سپینی دهلی: (سهیری حه ققی کهن له سهر نه م ماه و نه ستیرانه

شو) واته هاتنی شو بو درکه وتنی مانگ و نه ستیره شتیکه چه سپاوه

له لای هه موو که س که وایی به هه مان شیوه شو بو درکه تنی نه هلی

جه وهرانیسه.

ب- وه سفکه که یان شته که له وانه بی بچه سپی:

مه حوی دهلی:

^۱ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لاعبد الکرمی مدرس ل ۲۵۷

بریقەى بەرقى جیلوهى توۆ له چاوى

نەدابى، بوۆ چیه ئایینه حەیران؟!

واتە ((ئاوینە بوۆ چى حەیران و سەرسام بووه ئەگەر لەبەر ئەوه

نییه کە تیشکی دەرکەوتنى توۆ داویه لە ناو چاوى))^(١)

مەحوى کە دەلى: (ئایینه حەیران) حەیرانى و سەرسامى سیفەتیکە

لەوانە نییه بوۆ ئاوینە ببى بەلام مەحوى هەر بوۆ جوانى ئەم هۆیهى بوۆ

هیناوه تەوه .

راهینان

جوړی جوانی هوکار (جوانی بایس) له م دپره شیعرانه دا دیاری بکه :

۱- نه گهر زولفت وه کومن عاشیقی پووی تو نیه بوچی
سه رپا، که وتووته بهر پیت ، دوست و دامانه

وه فایی

۲- مه به شه و ه لدی په نا ده گریت و دهنوین به پوژ
دابگاته سپری په چای په رچم و وه سفی بروی

نالی

۳- مینده مونته فیری تو بو ه تا چاوی سپی
نه رگس، که له سه ریه که ده م و دیده چه قی بوو

نالی

۴- له خه وفی طه لعتی ، روژ ه ه روه کو شی
به پوو زه ردی ه لات و که وتا کتوان

نالی

پیچان و کردنه وه: الف و النشر:

پیچان و کردنه وه: ئه وه یه چەند وشە یەك بیتی له دوایش بو هه ریه ك له م
وشانه وشە ی تربیتی، په یوه ندی به وشە كانی به راییه وه هه بی به بی ده ست
نیشان كردن، له به ره وه ی گو یگر پیتی ده زانی سه ره م وشه وه یه.^(۱)

پیچان و کردنه وه له هونه ره جوانه كانی په وان بیژی یه، شاعیرانی کوردی
تیمه ش له م بواره بی به ش نه بوونه توانیویانه وهك شاعیرانی نه ته وه كانی
ترده ست په نگینی خویان له م بواره نیشان بده ن، وهك ئه م شیوانه ی
خواره وه به کاری بیتن :

۱- پیچان و کردنه وه ی ریک/الف و النشر المرتب:

ئه وه یه: چەند وشە یەك بیتی له دوایش چەند وشە یەكی تربیتی،
هه ریه ك له م وشانه ی دوایی سه ره یه كی بی له و وشانه ی پیش خوی به پیتی
پێز به ندی.^(۲)

نالی ده لێ :

ئه م نه رضه مه زرعە ی عه مه له و گولخە نی ئه مه ل
هیندی بووه به مه سجدو هیندی به مه زیه له

مانای وشه: مه زرعە: کێلگه. عه مه ل: کار. گولخە ن: توونی هه مام.
ئه مه ل: هیوا. مه سجد: مزگه وت

^۱ جواهر البلاغة أحمد الهاشمی ل ۱۳۷۶

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۶۷

واته: (ئهم جیهانه شوینی کرده وه یه و بنیاده م ته نیا به کرده وه تیا سه ر
 نه که وی و بو هیواو ئاواتی پووت وه ک توونی حه مام وایه چوون و هه رچی
 تی بخه ی نه سووتی نه میش هه موو ئاوات و هیوایه کی تیا نه بی به هیچ، وه ک
 چوون نه م شوینه به نیازی پا که وه خواپه رستی تیا بکری نه بی به مزگه وت و
 پیرونو به ریز نه بی)^(۱)

له نیوه دیپی یه که م ده لی: (نه م نه رضه مه زره عه ی عه مه له و گولخه نی
 نه مه ل) له نیوه ی دیپی دووه میش ده لی: (هیندی بووه به مه سجد و هیدی
 مه زبه له) مه سجد له گه ل مه زره عه ی عه مه ل ده گونجی. مه زبه له ش له گه ل
 گولخه نی نه مه ل.

۲- پیچان و کردنه وه به شیوه یه کی ناپیک /الف و النشر الغیر المرتب :
 نه وه یه: چه ند وشه یه ک بی نی و له دواییش بو هه ر یه ک له م وشانه وشه ی
 تر بی نی په یوه ندی به به راییه وه هه بی به بی ده ست نیشان کردن و به رامبه ر
 یه کتریش نه بن له ریز به ندیدا.^(۲)

نالی ده لی :

به ناری عه شق ئاوی دل جه سه د وه ک حه زره تی موسا
 طریق ی به حری فیرعه ن و په فیقی ئاته شی طوره

به حری فیرعه ون: نه و به حره ی حه زره تی موسا و په یوه کانی لی
 په پینه وه و فیرعه ون و کو مه له که شی تیا خنکان. ئاته شی طور: ئاگری نوری
 خودا که بو حه زره تی موسا ده رکه وت دای له کیوی طورو سوتاندی .

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وه ی مه لاعبد الکریمی مدرس/ ۶۷/ ۴

^۲ جواهر البلاغة/ أحمد الهاشمی ل ۱۳۷۶

واته: (به م ناگری عه شقه و به م ناوی چاره که له قولایی دلمه وه هه لئه قولی، لاشه م وهك حه زره تی موسای لی هاتوو، ئه بی به سه ر جوگای فرمیسکی خویا بپه ریته وه که وهك به حره که ی فیرعه ون وایه و، له گه ل ناگری ده روونیا بگه پئی که وهك ناگره که ی کئیوی طور وایه)^(۱)

له نیوه ی یه که می ئه م دپیره ی سه ره وه دا هه ر دوو دهسته واژه ی (ناری عیشق) و (ناوی دل) هاتون و له نیوه ی دووه می دپره که دا، یه که م جار دهسته واژه ی (به حری فیرعه ون) هاتوو که سه ر به دووه م دهسته واژه ی نیوه ی دپیری یه که مه که (ناوی دل) هه ر له نیوه ی دووه می دپره که دا دهسته واژه ی (ئاته شی طور) هاتوو که سه ر به یه که م دهسته واژه ی نیوه دپیری یه که مه)^(۲)

۳- پپچان و کردنه وه ی پیک و ناریک/الف والنشر المرتب و غیر المرتب :

ئه وه یه: پپچان و کردنه وه که یه که م جار به شیوه یه کی پیک دروست ببی نه مینی. ^(۳)

نالی ده لی :

غوباری ئه و شه وو پوژن پدینی ماش و برنج

که تی که لئ، شه به ی صوبح و شام و شیرو قیر

مانای وشه: ماش و برنج: پیشی پهش و سپی . شام : ئیواره .

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لاه عبدالکریمی مدرس ل ۶۷

^۲ هونه ری ره وانبیژی عبدالسلام سالار ل ۷۷

^۳ علم البدیع / د. عبد العزيز عتيق ل ۳۷

((واته تۆزو گهردی نه وشوو پوژدهی ژيانمه کاری کردوو ته سهرو پيشم و، بوژی کردوو به ماش و برنج، مووی پهش و سپی تیا تیکه له بووه، وهك تیکه لهی (به یانی) و (شواره) واته: شوو پوژ، له یه که وه نزیکی (شیر) و (قی) که به دیمه نه نه پیتیکیان له یهك جیا به له پاستیشدا یه کیکیان سپی و نهویان په شه.))^(۱)

له نیوهی دپری یه که م وشه ی (شه) و وشه ی (پوژ) له سهره تاوه هاتوون، له دواي نه م هردو وشه یهش (ماش) و (برنج) هاتوون ماش به رامبه ر به شه وو برنج به رامبه ر به پوژ، په یوه ندی یان به پریکی هاتوو، به لام له نیوهی دپری دووه م نه و پریکی یه نه ماوه (صوبج) به رامبه ر به (پوژده) (شام) به رامبه ر شه وه، به هه مان شتوه له (شیر) و له (قی) شیر به رامبه ر به (پوژ) و (قی) به رامبه ر به (شه) هه رچه نده هه ست به په یوه ندی نیتوانیان ده کری، به لام ریژه ندی له نیتوانیدا نه ماوه.^(۲)

دژیهك (الطباق)

دژیهك: کوکردنه وهی دوو واژهی دژ به یه که له واتادا.^(۳)

یه کیکی ترمان له وهونه رانه ی که له هونه ری جوانکاری دا به کاردی دژ به یه که، وهك ده بینین نه م هونه ره گوړه پانیکی که وره ی له شیعری شاعیران گرتوو و، توانای زوری نه و شاعیرانه ی درخستوو له بایه خدان به پوخساری شاعر، نه گهر دو مانا دژ به یه که که له نیتوان دوو واژهی نه ری دابوون، ده بی به دژ به یه کی نه ری (طباق الایجاب). نه گهر هات و دو مانا دژ

^۱ دیوانی نالی لیکولینه وهی مه لاعبدالکریمی مدرسل ۲۰۸

^۲ هونه ری ره وانبیزی/ عبد السلام سالارل ۱۷۸

^۳ بلاغة العرب / د. علی سلوم/ ۲۳۵

به یه که کش له دوو واژه ی ئه ری و نه ری دابوون ئه واپیی ده لئین دژیه کی نه ری (طباق السلب). ئه وه یه که وشه یه ک له هه ردو وشه کان به هوئی نامرانی وه ک (نه) و (نا) و (مه) بیی به نه ری (نفی) .

جۆره کانی دژیه یه ک

یه که م: دژ به یه کی ئه ری (طباق الایجاب) وه ک ئه م شیوانه ی خواره وه :

أ/ دژیه کی له نیوان دوو ناودا :

صافی ده لئی ٢:

پوژانه فیکری عاریضی خوڤاکی من خوینی دلّه

شه و به یادی زولفه کانی نووستنم بیداری یه (١)

(پوژ) و (شه) هه ردو کیان ناون دژه واتان .

ب/ دژ به یه کی له نیوان دووکار :

نالی ده لئی ٢:

صاف و په وان و نه رمه وه کو زه مزه مزه م و فوڤات

نه ک په نگی نیله که مات و گه پایه وه (٢)

(مات) و (گه پایه وه) هه ردو کیان کارن دژه واتان .

ج/ دژیه که کان دووئاوه لئاوین :

شیخ نوری ده لئی ٢:

^١ دیوانی صافی/ لیکۆلینه وه ی محمدی مه لا مصطفی هیرانی/ ٢٣٩

^٢ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکرمی مدرس/ ٥٥٣

به سـروه دلـم فیـنـك كـاتـه وه
 خـه می كـوـن و نـویم له بیرباتـه وه^(۱)
 (كوئن) و (نوی) ئاوه لئاوی چوئین دژیه کن .

د/ دژیه که کان دوو چاوگ بن:

شیخ نوری ده لئی:

له ززه تی مردن به سه د سالی ژیان نا گوڤمه وه
 گهر بزانم تو له گه لئا دیتته سه رقه بره کانم^(۲)
 (مردن) و (ژیان) هه ردوکیان چاوگن دژیه کن :

ه/ دژیه که کان پیتی مانایی بن:

محسن ده لئی :

ده مت نوقته ی نیگاری مانی یه !
 وتی: نا ئهم وه سفه بو م چانی یه
 وتم: نوقته ی ده مت، نا کرئ وه سفی،
 وتی: ئاتو له توانا تا نییه !^(۳)

(نا) و (ئا) هه ردوکیان پیتی مانایین دژیه کن .

ز/ دژیه که له نیوان دوو پسته ی واتایی دا:

نالی ده لئی :

^۱ دیوانی شیخ نوری شیخ صالح/ ۱۹۵

^۲ دیوانی شیخ نوری شیخ صالح/ ۱۸۱

^۳ گولزاری هوئراوه/ محسن احمد مصطفی/ ده ستنوس

بیده به دلّم، شیفته بو شیفته چاکه ..
 بیخه ملّم، ئه و قه یده به دیوانه په وایه ..
 شیفته: شیواو. ئالۆ ز. قه ید: کوت . رهوا: شایان .

واته ((ئو زولفه شیواوهت ببه خشه به دلّم، چونکه ئه و شیواوه و دلی
 منیش شیواوه، شیواو بو شیواو چاکه. ئه و زولفه ی وه ک کوت و زنجیرت
 بخه ره ملّم، چونکه من دیوانه و شیئی توّم دیوانه و شیئتیش شایانی ئه وهن
 کوت و زنجیریان له ملّ بکری.))

نیوه ی یه که می ئه م دێره نه رمی و خوشه ویستی و به زه یی ده که یه نی،
 نیوه ی دووه م گرفتاری و ئازار ده که یه نی بو یه به دیمه ن هه ردوو ئه م دوو
 نیوه دێره دژ واتان.^(۱)

دووه م: دژیه کی نه ری: طباق السلب :

به کار هینانی دوو واژه یه له پسته دا یه کیکیان ئه ری یه کیان نه ری (نهی)
 بی^(۲) به هو ی ئامپزی وه ک: (نه) (نا) (مه) وه ک :

۱- وشه دژیه که کان ناوبن :

نالی ده لی^۳:

سه فه رمان چونکه پێی هات و نه هاته
 دوعامان بو بکه ن، ئیوه و خوداتان!^(۴)

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی ملا عبد الکریمی مدرس/ ۵۶۴

^۲ البلاغة الواضحة علی الحازم ومصطفی امین/ ۲۸۰

^۳ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لاء عبد الکریمی مدرس ل ۳۱۹

(هات) و نه هات) له نیوهی دێپی یه که م دوو ناوی واتایین یه که میان
 نه ری و دووه میان نه ری یه .

۲- وشه دژ یه که کان کار بن :

مه حوی ده لئی:

سه ره سامانت پرسى، مه پرسه

سه رى توخوش، نه سه ره ماوه نه سامان^(۱)

(مه پرسه) دژ به (پرسى) یه به هوى نامرازی (مه) هر دوکیشان کارن.

۳- وشه دژ یه که کان هر دووکیان ئاوه ئناوبن :

ئه حمه دى خانى ده لئی:

جیاواز ده بوو گفتى پاک و ناپاک

پر نرخ به پیز ده بوو شتى چاک^(۲)

(پاک) و (ناپاک) دوو ئاوه ئناون یه که میان ئه رى ئه وه ی تریان نه رى یه.

^۱ دیوانى مه حوی/ لیکولینه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس ل ۲۴۳

^۲ مه م وزین/و.ه.ژار موکریانى ل ۲۵۰

راهینان

جوړه کانی دژیه ک له م دپړه شیعرانه خواره وه ده ریښه :

۱- نه وی دلدارو دولبه رمه نه وا ده پوا له بهر چاوم
به دوو یا بوچی دل نه تویته وه نه پوا له بهر چاوم

مه حوی

۲- له پاداشی قسه ی سهر دا هه مه نا ه و هه ناسه ی گهر م
که سی شیتانه به رد م تی گری ، من به رقی تی ده گرم

مه حوی

۳- پوچ له سهر لیوم نه فوس گپړه له نیو خه وف و ره جا
چاوه پپی فهرمانی توپه : بچی ده ریا بیت ته ژور

وه فایی

۴- ده ردی دووریم چه شتووه ژه هری فیراقم نوشی به
بوپه که خوشیم نه خوشی و نه خوشیم خوشی به

صافی

۵ - خه ریکی شهش ده ری هات و نه هات م
خه لاصیم قهت بو نیپه له نه رده بی تو

نالی

۶- من ده لیم شه و بو به پوژ ، نه سم ده لی پوژ بوو به شه و
نه و موصیبه ، چونکه چاوی پی سپی بوو من غه له گ

نالی

۷- تال و شیرین پیکه وه چابی نه مدیوه چابی چانه بی
هر که سیکی هه منیشینی چانه بی پیت چانه بی

حه ریق

جی گورکی: العکس

جی گورکی: گپانه وهی به شی دواپی گوزارشته یه بو به رایبی و به راییش
بو دواپی.^(۱)

شیوازه کانیشی له هونه ری کوردی وهك ئەم شیوانه ی خواره وه ده بی:

۱- جی گوردراره کان ناوبن :

محسن ده لی :

دمت نوقته ی نیگاری مانی یه !

وتی: نا ئەم وه سفهت، بو م چانی یه

وتم: نوقته ی دهمت نا کرئ وه سفی

وتی: ئا تو له تواناتا نییه !^(۲)

له دیپی یه کهم دهم له پیش نوقته هاتوو، له دیپی دووهم نوقته له پیش

دهم هاتوو ههردوو کیشیان ناو.

۲- جی گورپن له نیوان دوو پسته ی ته واوبی :

محسن ده لی:

گولئ وتم تو، وتی گولئ چی؟!

که ی له وسفی من سه رت ده رده چی!

به تو نا کرئ پیناسی جوانیم

^۱ جواهر البلاغة/ احمد الهاشمی/ ۳۹۲

^۲ گولزار هونراوه/ محسن احمد مصطفی / ده ستنوس

هرچنه د لهده راي خه يال پوچي! (١)

له ديري يه كه مي ته م چوارينه پيچوانه هه يه (گولي وتم تو، وتي گولي چي)؟ (جاريك گول له پيش كاري (وتم) هاتوه جاريكيش له دوواوه هاتوه.

۳- جي گوپين له نيوان دوو پاناودا :

نالي دهلي :

له كن تو خاړو خه س گولزاره بي من

له كن من خه رمني گول خاره بي تو (٢)

(له نيوه ي يه كه مي ته م ديره د نالي هه ردو پاناوي (تو) و (من) ي هيناوه ته وه وله نيوه ي دووه مي هه مان ديږدا ديسان هه ردو پاناوه كه ي هيناوه ته وه به لام پاش و پيشي پي كردوون، له نيوه ي يه كه مي ديره كه دا پاناوي (تو) پيش (من) كه وتوه و له نيوه ي دوايي ديږكه دا پاناوي (من) پيش (تو) كه وتوه)

۴- جي گوپين له نيوان ناوو پاناودا :

نالي دهلي :

ته و پوي له كه عبه، كه عبه به پوي ته و موشه پفه

يه عني جه بيني قيبله و ميحراب و مينبه ره (٣)

له نيوه ي يه كه مي ته م ديږه ي سهره وه دا، (نالي) پسته ي (ته و پوي له كه عبه) هيناوه ته وه پاناوي (ته و) ي پيش كه عبه خستوه و به دوواي ته م پسته يه دا، رسته ي (كه عبه به پوي ته و موشه رره فه) ي هيناوه ته وه و

^١ گولزاري هونراوه / محسن احمد مصطفى / ده ستنوس

^٢ ديواني نالي ليكولینه وه ي مه لاعد الكريمي مدرس / ٣٨٢

^٣ هه مان سه رچاوه / ٤٢٩

تیدا (که عبسه) ی پیش پاناوی (نه) خستوه، جی گ— وړکی
له نیاوان (پاناو) و (ناو) دا کردوه .

راهینان

جیگای جی گورکی له م شیعرا نه دیاری بکه

۱- به نه شنه ی سستی یو مه سستی وه ها مه ستور و مه خموره
نزانم خه و له چاو دایه ، یا چاوت له خه و دایه

نالی

۲- من دلیم شه و بوو به پوژ، نه قسم ده لی پوژ بوو به شه و
نه و موصیبه ، چونکه چاوی پی سپی بوو من غه له ط

نالی

۳- هر کاتم سه که نات و سه که ناتم هر کات
چوسته ، سستی قوییه ضعیف و ، سه ریه که سه لم

نالی

۴- بچوک هر کاری گه وړه و گه وړه کاری بچوکی کرد
خه ریکی مه بجه ئی گه وړه و بچوکی وهخت و ناوانم

حه مدی

تیل نیشان / التلمیح

تیل نیشان : ناماژه کړنه بوټایه تی قورټانی پیروژ یا فهرموده یا
چپوک یا په ندی پیشینان و زوی تر به شیوه یه ک گونجاوبی له گه ل
چه مکی ده قه که.^(۱)
مه حوی ده لی :

هر نه وکه سه که خیری دوعای خیری دیوه لی
دائیم دوعامه شه پی له من لا بیدا خودا^(۲)

نهم دیره شیعه دی مه حوی ناماژه یه بو نهم فهرموده یه (اتق شر من
أحسنك إليه) واته : خوټ بپاریزه له خراپه ی نه و که سانه ی چاکت له گه ل
کړدوون .

جزیری ده لی :

گه ر ژوی حوی سروشتی عیشویه ک (إظهاریت)
دی ببت ناری خلیل الله دوزه ساربت^(۳)

دوژ: دوزه خ.

واته : گه ر له وحوژی سروشته له نجه و لاریک ده رکه وی، یان نه گه ر
مه شخه له یه ک ئاگری لی ده رکه وی، دوزه خ وه ک نه و ئاگره لی دی که بو
ئیبراهیم خه لیلیان کړده وه خستیان ناوی که وه ک دوزه خ بوو ئینجا سارد
بووه، نهم دیره شیعه ناماژه (تلمیح) کړنه بو چپوک ی نه مپود که

^۱ جواهر البلاغة / أحمد الهاشمی / ۴۱۸

^۲ دیوانی مه حوی لیکولینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس / ۴

^۳ شرح دیوان الشیخ الجزیری / للملا عبد السلام / ج ۱ / ۲۳۴

پیغه مبه ر ((ئبراهیم)) (دخ) ی خسته ناو ناگر، هه روا بو ئایه تی (قلنا یانار
کونی بردا وسلاما علی ابراهیم) سورتی نه نبیا ۶۹

راهینان

ئه م دپه شیعرانه ی نالی تیل نیشان بو چی ده که ن ؟ دیاری بکه

۱- زیرو زه بهر ده بن به دوو فیرقه، له فیرقه تین

وا وهیل و ئیمتیازه که کی بینه کی به ره

۲- ئه م فهرشه خاکیه ده ته کین له توژو گهر د

ئه م عهرشه نو صه حیفه ده یکن به یه ک په ره

۳- نه که ر که سینه، تابیی به رد و حه راهه ته

یه عنی وه قوودی ناره، بوخاری موسه یه ره

۴- ره حمه ت به حوسنی صورته تی ئینسان ظوهوری کرد

(خیر البشر) له قه ب به شه فاعت مو بشه ر

۵- جی بازی مه قده می شه وی قه در و مه عاریجی

سه ربانی عهرش و کورسی یو جو بریلی شه به ره

۶- نه وشاهی ماهی میسره، نه هالی له پتی سوجود

قورئان ده لی که بهنده ئه مه و بهنده په روه ره

۷- به لکوله فه پپی طه یبه که طیبی په یه مبه ره

ساکن ببی که پوی ئه و که لبه بی فه ره

پیکه وه گونجان : مراعاة النظر

پیکه وه گونجان: کوکړدنه وهی شتی که له گه ل شتی گونجاوو د ژایه تی له
نیوانیاندا نه بی.^(۱)

نیمه گه رچاویک به شیعی شاعیره کانمان دابخشیتین دبینین هم
هونه رهیان به چوند شیوه به کار هیناوه وهک:

۱- پیکه وه نانی واژه یی :

نه حمه دی خانۍ ده لۍ :

ئله لاس و زمـرود و مـراری
خال و خهت و توپه یی دتاری^(۲)

نه حمه دی خانۍ وشه کانی (نه لاس و زمردو مراری) به کار هیناوه که
پیکه وه گونجاون و، هر سیکیشیان گه وهرن، وشه ی(خال و خهت و
توره ی هیناوه که پیکه وه گونجاون و هرسیکیش له سهر و ته به شانن و
دین هو و هه گه را جوان یی ،

۲- پیوه که وه گونجانی لاکان/تشابه الأطراف :

نالی ده لۍ :

بو مه شقی زولفی نیگارو نیگارشی
(نالی)) له خامه دا بووه ته شاهی طورره نووس^(۱)

^۱ جواهرالبلاغه/أحمد الهاشمی/۳۶۸

^۲ مه م وزین/نه حمه دی خانۍ/په رویتزجیهانی/به رگی/۴۴/۱

پیکه وه نان و گونجان له نیتوان (مه شق) و (نیگار) و (نال) و (خامه)
 و (طوره) (دا هه یه. له کوّ تایی نیوه ی دیپی دووه م دهسته واژه ی (طوره
 نووس) هاتووه، که گونجاوه له گه ل سه ره تایی دیپی یه که م، به م شیوه یه ش
 پیکه وه نان ده بی به گونجانی لاکان .

راهینان

شیوازی پیکه وه گونجان له م دیر شیعرانه ی نالی دیاری بکه

۱- لاده ده سـروکه یی هـه وری له جه بین

دهرکه وی شهمس وقه مهر نوورو ضیا

۲- قارونه فه له ک ، موسته حقی گرتن و خه سفه

زیوو زه پی شهمس وقه مهره ، دیره می که وکب

۳- قه للابی جیهان نه قدی عیاری نییه قوربان!

((نالی)) مه که کی هیممه تی کردوویه موجه رره ب

۴- نه ظه رم پرّه له نووری شه و پوژی طه لعته تی تو

که به پو شو عاعی شه مسی ، به برو خه می هیلالی

۵- نه ستیره هه موو مه حوه له نیو نووری قه مهره دا

یا شه مسی جه مالت شه وی گتپراوه به فه ردا

۶- سو فی! وهره سهیری ظهووراتی باغ و پاغ

لایئ هه موو شکوفه وو ، لایئ هه موو گولووک

کوگردنه وه: الجمع

ئه وه یه: چەند شتیك له ژئیر یه ك حوكمدا كوێكه یته وه.^(١)

وه فایه ده لئ: :

گوتی: بۆكوئ ده به ی روحت (وه فایه) ده وره یان گرتی

نیظامی په رچه م و، سه ربازی زولف و، عه سکه ری خالم

له م دێپه دا (نیزامی په رچه م) و (سه ربازی زولف) و (عه سکه ری خال

پێکه وه کوکراونه ته وه به هه موویان وه فایه یان گه مارو دا وه.^(٢)

^١ جواهرالبلاغه أحمد الهاشمی/ ٣٧٧

^٢ یایه ی وه فایه مسته فا سه ید مینه / ٣٠٣-٣٤

راهینان

- کوکراوه کان له م دیره شیعرانه ی نالی چین دهریان بیتنه
- ۱- نه یستان و خه سه ک زاری صنووفی شه و که یی خاری
گه لی خوشتر له سه روستان و، دلکه شتر له بوستانه
- ۲- قه تادو عه رفه ج و خیطمی و عه ضات و عه وسه ج و نه ثلی
چ دامه ن گیکروشین و دل نیشینی پئی غه ریبانه
- ۳- وه ها ههستان به بالی جاذیبه ی قودرهت له نیوه ی پئی
به جی ما نه سپ و په یک و په فره ف و نه م چهرخی ده ورانه
- ۴- فارس و کورد و عه ره ب هه رسیم به ده فته رگرتووه
نالی نه مرۆ حاکمی سی مولکه دیوانی هه یه

لیک جیاکردنه وه: (التفريق)

لیککردنه وه: دانانی جیاوازیه له نیتوان دوششت یان دووسیفه ت که
له مه دح یان له زهم له یه ک جوړ بن.^(۱)

حاجی قادرده لئی :

ئه وهی تو هه تبوو، من نه مېوو، قه رارو صه برو عیززه ت بوو
ئه وهی من هه مېوو، تو نه تبوو، وه فاو میهره بانى بوو،^(۲)

له نیوهی دپړی به که م شاعیر ویستوو یه تی سیفه تی چاکی خوئی جیاواز
بکاته وه له که سى به رامبه ری بو ئه م جیاوازیه ش (قه رارو صه برو عیززه تی)
بو ئه و داناوه، له نیوهی دپړی دووه م (وه فا) و (میهره بانى) بو خوئی داناوه.

^۱ جواهرالبلاغه أحمد الهاشمی ل ۳۷۷

^۲ دیوانی حاجی قادری کوئی/میرش بیتووشی ل ۶۷

راهینان

لێککردنهوه له م دێره شیعرانه دیاری بکه

۱- چاوی هه م پ ههنگی گۆلی ، مهستی شه وو پژن مه دام
یهك له نه شكوفتهی به نه فشه، یهك له نه یلوقه ر دهكا

نالی

۲- چه ند پیم خوڤ بوو زوبانی حالی دهیوت نالیا
هه ر دوو هه یوانین ئه تو گۆی کورت و ئه منیش گۆی درێژ

نالی

۳- له كن تو خا رو خه س گولزاره بی من
له كن من خه رمه نی گول خاره بی تو نالی

نالی

۴- من ده لیم یاقووت و مه رجان خه تتی کامیان خوڤستره
ئه و به عه ییاری ئیشاره ی له علی خه ندانم دهكا

وه فایی

کوکردنه وه له گه‌ل دابه‌شکردن

ئه‌وه‌یه چه‌ند شتیك به‌یه‌كه‌وه كو‌یكه‌یته‌وه له‌دواییش دابه‌شیان بكه‌ی
یان به‌پێچه‌وانه چه‌ند شت دابه‌ش بكه‌ی ئینجا کویان بكه‌یته‌وه^(١)

١- كو‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند شتیك له‌دوایی دابه‌شکردنی :

قانع ده‌لی :

له‌گه‌ل فـه‌ره‌ادا خو‌ینـمـان ئـه‌پـرژان
فرمیـسـکی سـوورمان بـه‌كوـل دـائـه‌رژان
هـه‌ردو زوخواوی فیرقه‌تمان نو‌شی
ئه‌و بو‌ شیرین و من بو‌ کوردستان^(٢)

(فه‌ره‌ادو قانعی له‌نو‌شی نی زوخواوی فیرقه‌ت ه‌ه‌ردوکیان
کو‌کراونه‌ته‌وه له‌دوایی قانع نو‌شی نی ده‌ردی فیراقی فه‌ره‌ادی له‌به‌رشیرین
داناوه‌بو‌خو‌شی له‌به‌رکوردستانی داناوه‌ده‌لی: (ئه‌و بو‌ شیرین من
بو‌کوردستان).

٢- دابه‌شکردنی چه‌ند شتیك له‌ دوایی کو‌کردنه‌وه‌ی:

قانع ده‌لی :

من قور به‌ سه‌ری ده‌ستی فه‌له‌ك ،چه‌رخى جه‌فاكار
تو‌ دل به‌خه‌می ده‌ردی گول و خو‌نچه‌یی گولزار
تو‌بێ پـه‌و بـی با‌ل ،له‌ده‌س زو‌لمی لقى خار
ه‌ه‌ردو به‌یه‌كو‌ چاكه‌ بـلـیـن ،دیل وه‌ژارین^(٣)

^١ - (عبدالعزیز عتیق د. علم البیان. ل ١٢١

^٢ دیوانی قانع کو‌کردنه‌وه‌ی برهان قانع ل ٨٢

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه‌ل ١٤٥

شاعیر له دواى ئه وهى چه ند شتێك بوخوێ و بولبول بریار ده دا ئینجا خوێ و بولبول له مه ژاری کو ده کاته وه .

کو کردنه وهو جیا کردنه وه

کو کردنه وهى دوو شته له ژیری به بریار له دوایی له یه کتر جیا بکریته وه^(١)

خوا له قورئانی پیروژ ده فه رموی (وجعلنا الليل والنهار آیتین فمحونا آیه الليل وجعلنا آیه النهار مبصرة) واته شه وو پوژمان کردووه به به لگه ی توانایی شه وما تاریک کردووه پوژی شمان پوونا کردووه .

شه وو پوژ هه ردووکیان له ژیر یه ک بریار کو کراونه ته وه که دوو به لگه ی توانای خودان له یه کتریش جیا کراونه ته وه شه و تاریکه و پوژ رووناکه .^(٢)
نالی ده لی:

چاوی هه م په نگى گولی، مه ستی شه وو پوژن مه دام
یه ک له شگوفته ی به نه فشه یه ک له نه یلوفه ی ده کا^(٣)

نالی چاوی یاری داناوه به په نگى گولی مه ستی شه وو پوژ له پاشان
له یه کتری جیا کردوونه ته وه یه کیکیانی چواندووه به گول به نه وشه ئه وه ی
تریش به نه یلوفه ر.

^١ علم البیان عبدالعزیز عتیق. د. ل ١٢٣

^٢ هه مان سه رچاوه ل ١٢٣

^٣ دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لایعبدالکریمی مدرس نالی ١٠٩

راهینان

(کوکردنه وه و دابشکردن، کوکردنه وه و جیاکردنه وه)

له م دپره شیعرانه ده ریینه :

۱- قه له م من و تو و ژیان مه زلومین
 هه رسی وینه ی یه ک به ندو مه حکومین
 من مه حکومی چه رخ، تو مه حکومی من
 ژیان گپیرووده ی دۆست و دل دۆژمن

قانع

۲- قه له م! من و تو و ژیان مه زلومین
 هه رسی وینه ی یه ک ، به ندو مه حکومین
 من مه حکومی چه رخ ، تو مه حکومی من
 ژیان، گپیرووده ی دۆستی دل دۆژمن

قانع

۳- جه فاو وه فا پاستی و دیو
 بوونه پیشه ی نه من و نه تو
 جه فا پیشه ی تو، وه فاپیشه ی من
 نه من په پ و پاسه ت، نه توش دروژن

هیمن

۴- دلی زارم وه کو ئاگر به دایم کاری سووتانه
 که چی پوی یار وه کو ئاگر، هه موو دهم وا به تابانه

زیوه ر

تیل نیگا/الانتفات

تیل نیگا: گۆرینی شیوازه وهك له كهسی یه كه مه وه بچی بو كهسی
دووه م یان سی یه م یان به پیچه وانه وه.^(۱)

مه حوی ده لی:

((مه حوی)) به یادی تو وه یه شوغلی كه پووی

غانیب له دیده بوو! به خودا دلمه پیته وه..

((واته: مه حوی هه میسه به یادی تو وه خه ریکه كه پویشتووی و به جیت

هیشتتوه، سائهی یاری له دیده ون بوو، به خوا دلم هه میسه به تو وه
به نده))^(۲)

مه حوی له دپیری یه كه م و نیوه ی یه كه می دپیری دووه م، قسه له نادیار

(غانیب) دهكات دوايش ده لی: ((دلمه پیته وه)) به پاناوی قسه كه ر (ضمیر

متكلم) قسه دهكات.

^۱ علم البدیع/د. عبدالعزیز عتیق/۱۱۲

^۲ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس/۲۸۷

راهینان

جیگای تیل نیگا له م دیره شیعرانه ی نالی دیاری بکه

۱- به ظاهر شادمانیمه له بهر که تمی هموو دهردادان
که ((نالی)) گهر بنالینی ئه میش نه شئه و سورووپیکه

۲- نالی ئاسووده نییه گوولی نه مامی عومرت
به نه فهس دیت و ده چیت ئه صلی له سر باییکه

۳- چه ماییلکه ده می تیغت له حه لقه ی گهرده نی نالی
مه گهر تیرا و بېم به وړنگه تینووی ساعیدی یارم

پاڤه / التفسیر

پاڤه: نه وه په شاعیر به کورتي باس له شتیك بکات، ئینجا بو گیشتن به چه مکی سر به خوئی مه به ست. دریژه به پونکردنه وهی بدات له هه مان دیرپدایان له دیږی دوايي.^(۱)

مه حوی ده لئ:

ده مت چی پر له دوپ، دورچیکي یاقوت
نیشانه و موړی چی خه طیکی زمروت

دورچ: سندوقیکي بچکو لانه په ژنان گه وه روشتی گران به های خوایانی
تی ده خن.

واته: ((ده مت ده م نییه سندوقیکي یا قوتییه پر له دانه ی دوپ که
ددانه کانتن، نه و نیشانه یه ش که به و سندوقه وهی خه تیکی وهک زمروت
شینه که گه نه تووکی تازه ده ر هاتووی سر لیوته))^(۲)

مه حوی له م دیږه شیعره یدا ده یه وی (ده م) و (نیشان) و (موړی) ی (درج) -
سندوق - پوون بکاته وه له پیښدا باسی ده می ده کات و ده لئ: سندوقیکي
یا قوتییه پر له دانه ی دوپ که ددانه کانتن، دوايیش دیته وه سه ریاسی
نیشان و موړی دورچ، پوونی ده کاته وه و ده لئ: خه طیکی زمروت واته وهک
زمروت شینه.

^۱ خزانه الأدب وغایه الارب/تقی الدین الحموی/نه نته رنیت

^۲ دیوانی مه حوی لیکولینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس/۸۰

پاهینان

پافه کراو له م دوو دپړه شيعرانه دياري بکه:

۱- چ؟ مه که دارو به ردی قاعیده ی ټه رکانی ټیسلامه
چ؟ طه ییبه ماو و خاکي مائیده ی ټه نواری ټیماننه

نالی

۲- مه ی که ریکم بوو چ که رطه ی که ری هه ورازو لیژ
سینه پان و، موچه کورت، شانه به رزو گوئی دریژ

نالی

۳- چاوه کانت سه رخوژن قوربان، گوتم: مایل به چین؟
عه کسی زولفی خسته سه رحه رفی موده ووهر، یه عنی: دهم

وه فایی

به رامبه‌ری/التقابل

به رامبه‌ری : هینانی دوو واتایه یان پتر، له دواییش به پیی ریز بهندی“ به رامبه‌ره کانیاں بهینیتته وه.^(۱)

جیاوازی نیوان دژبه‌یهك و به رامبه‌ری

۱- دژ به‌یهك ئه‌و وشانه‌ن كه به دووای یه‌كه وه دین، به لام به رامبه‌ری به زوری له نیوان چوارشتی دژبه‌ك ده‌بی، دوو دژی وه‌كه‌كه له پیشه‌وه دووانیشیان له دووایی، جاری واش ده‌بی به رامبه‌ری له نیوان ده‌شتا ده‌بی پینج له سه‌ره‌تاوه پینجیش له دووایی، یان له نیوان شه‌ش شتا ده‌بی به هه‌مان شیوه‌ی پینجه‌كان .

۲- دژبه‌ك ته‌نیا له نیوان دوو شتی پیچه‌وانه‌و دژ به‌یهك ده‌بی، به لام هه‌ندیك له زانایانی ئه‌م بواره ده‌لین: به رامبه‌ری له نیوان دژو نادژ ده‌بی، به لام به رامبه‌ری گه‌ر له نیوان دژبه‌یهك دابی جوانترو له بارتره.^(۲)

جوړه‌گانی به رامبه‌ری

۱- به رامبه‌ری دوو به‌دوو :

نالی ده‌لی:

به‌هاوین جه‌سته‌خه‌سته‌ی ده‌ردی گه‌رمام
به‌زستان دل شکسته‌ی ده‌ردی سه‌رمام^(۳)

^۱ علم البدیع/د. عبدالعزیز عتیق/ ۶۶

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه/ ۶۷

^۳ دیوانی نالی لیکۆلینه‌وی مه‌لا عبد الکرمی مدرس/ ۲۶۱

به رامبه ری له م شیعره دا (هاوین) به رامبه ر به (زستانه) (گه رما) به رامبه ر
به (سه رما) هاتووه

۳- به رامبه ری سی به سی :

نالی ده لی :

روژ سه ری کولمته پوناکی نوری به صهرم
شه وخه می زولفته تاریکی گولی نه مه له م^(۱)

به رامبه ری له م شیعره دا پوژ (به رامبه ر به (شه و) (کولم) به رامبه ر
به (زولف) (پوناکی) به رامبه ر (تاریکی) هاتووه .

۳- به رامبه ری چواره چوار :

محسن ده لی:

دنیات پووناککه به تیشکی قوپژان
دوا پوژت خوشکه به ککرده وهی جوان
له دواي هه رخو شیئی تاریکی غه مه
بوچاکه و خراپه ش دانراوه میزان^(۲)

به رامبه ری له م چوارینه دا (دنیا) به رامبه ر به (دواپوژ) (پووناکی) به رامبه ر
به (تاریکی) (خوشی) به رامبه ر به (غه م) (چاکه) به رامبه ر (خراپه)

^۱ دیوانی نالی لیکوئینه وی مه لاعبد الکریمی مدرس ل ۲۹۰

^۲ گولزار ی هوتراوه / محسن احمد مصکفی ل ده ستنوس

محسن دہلی :

به رامبه ری له م چوارینه دا (پاستی) به رامبه ر به (گومان) (مردن) به رامبه ر
به (ژیان) (دوور) به رامبه ر به (تزیك) (به نده) به رامبه ر به (شکو مه ند) (پوژد)
به رامبه ر به (مه رد)

١ گولزاری هوتراوه / محسن احمد مصکفی ل ده ستنووس

پاهینان

بهرامبه ره کا: ا هم دیره شیعرانه دیاری بکه

۱- گریانی من و خنده یی تو ئیستا ده شو بهی
به و موسیمی باران که وا خونچه ده پشکوت

نالی

۲- نه مان و مانی عالم تابعی وهختی موعه ییه ن بی
به من چی مردنی دوزمن له مانی دوستانم چی

حه مدی

زیاده پرهوی (المبالغة):

زیاده پرهوی: وه سف کردنیکی له پاده به دهره بو به هیزی یان بی هیزی
وه سف کراو.^(۱)

جوهره کانی زیاده پرهوی

۱- شیوهی به هیزی یان بی هیزی له وانه بی بیی له لایان عه قل و
نه ریتدا .

ئه حمه دی خانی ده لی :

موحتاجی سه خاوه تاوی حاتم
مه غلوبی شه جاعه تاوی پوستم^(۲)

واته: حاتم پتویستی به به خشندهی و سخاوه تی وی هه بوو، پوسته
له بهر ئازایه تی وی ده به زی. ئه میری بوتان که وه سفی به م شیوه کراوه،
شتیکی پیچه وانه ی عه قل و نه ریت نییه، ده بی لی هاتووی له و پاده دابی
که سانی وه ک حاتم پتویستیان به سه خاوه تی وی بیی، که سانی وه
روسته میش ئازا، له بهرام به ری ئه و پشتیان دابی .

۲- شیوهی پووچوون له زیاده پرهوی له وانه بی به عه قل بیی به لام
له نه ریت نه بی:

نالی ده لی :

بی دیده وو دیداری هه موو خوینه ده پیرم
یه عنی گول و نه رگس نه بی لاله ده نیژم

^۱ جواهر البلاغة / أحمد الهاشمی ل ۳۸۰

^۲ مه م وزین ب رفه و شروقه یه ک نوو په رویز جیهانی / به رگی ئیکی ل ۲۹۲

واته: ((هرچند چاوو پووی توّم لی نادیاربی، من له خه فتدا له جياتی فرمیسك خوین له چاوانم دی، دیاره كه گول نه رگسم نه بی نه بی لاله له زه وی بنیژم، مه بهستی نه وه یه نه وهنده فرمیسكي سوورله چاوانم دی وهك بلتی نه مامی لاله م ناشتبی))^(۱)

لاله گیایه کی بچوکی کیویه گولتیکی سووری هیه . خوین: گریانکی خویناوی.

گریانی وهك خوین سوورعه قل ری پی ددها به لام له نه ریت نه بووه و پووی نه داوه

۳- به شیوه یهك بی له گه لّعه قل و نه ریت نه گونجی

نالی ده لی :

من سه رووی په وانسی عاله می بالام

((نالی)) به طوفه یلی بووه ته سایه له دوو من

عاله می بالا: جیهانی گیان كه دووره له هه موو پواله تیکی دنیا .

واته: ((یارئه لی : من سه روویکی بالا به رزی جیهانی به رزی گیانم وخه لکی نه م دنیا یه نیم، جیسمی له گیفم سیبهرم نییه، نالی به مه نازانی هه رله ری خو پیا هه لواسینه وه خوئی كردووه به سیبهرم و كه وتووه ته شوینم))^(۲)

^۱ دیوانی نالی لیكولینه وهی مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۲۷۷

^۲ دیوانی نالی لیكولینه وهی مه لاعبدالکریمی مدرس/ ۳۳۲

وه سفی یار (حه بیبه) به سه رویکی عاله می بالا، شتیکه مه حاله و بوونی نییه، چونکه یارکه مروّقه دورکه وتنه وهی نابی له عاله می دنیاو بیی به جیسمیکی له کیف و بی سیبهر به کارهیتانی زیاده پرهوی به م شیوه یه، له گه لّ عه قل و نه ریت ناگونجی.

پاهینان

جوړی زیاده پوځی له م دیره شیعرانه دیاری بکه

۱- خصوصاً هیندووی خه طی رووی مه محمودم
له مولکه (پوم) دا نیسته ش خه لیفه ی شاری به غدایه

نالی

۲- واهن مه به پوخساره یی تو غائیبه قوربان
بنواړه چلون نه قشه له نیو دیده یی ته پرا

نالی

۳- حه نایی کردووه په نجه ی به خویناوی دلی زارم
نمه په نگه شه هاده تبی که کوشته ی دهستی دلدارم

نالی

۴- باقیامه ت پانه بی، با پوژ نه گیری چاوه که م
توند مه به، هه لمه سته پی، سونبول به پووی گول دامه ده

وه فایی

۵- دوودی نا هم، سوژی جهرگم وا که هر بالا ده چی
شه و نییه نا سمان نه گری، چاکه نا ور نا گری!

وه فایی

۶- له چه هچمه ی سازو نه غمه ی عنده لیان سووت همو و دنی
سه دایی تارزن، ناوازی خوشخوان ناوری ناوری هینا

وه فایی

بادانه وه: (الرجوع)

بادنه وه: وتنی شتی که له دواييش ليی پاشگه ز بیته وه.^(۱)

نالی ده لی: ~

وهره بنـواړه دووده سستی حه نایم

حه نایی چی؟ هه موو هه ر خوینه قوربان!

واته: ((قوربان وهره سه یری ده سسته کانم بکه که نه لی
گرتومه ته خه نه... به لام خه نه ی چی؟ له خه نه م نه گرتوون. بویه سوورن
چونکه خوینیان پیوه یه، نه وه نده ی به تیری خوشه ویستی
بریندارکردووم، ده س بو هه ر کوئی گیانم ده به م هه ر خوینه، بویه ده ستم
خویناوینه))^(۲)

نالی له دوای نه وه ی ده لی: (وهره بنواړه دوو ده سستی حه نایم)
ده بینین پاشگه ز بوو ته وه ده لی: (حه نایی چی: هه موو هه ر خوینه قوربان)

نالی ده لی: ~

من ده لیم شه و بوو به پوژ، نه فسم نه لی پوژ بوو به شه و

نه و موصیبه، چونکه چاوی پی سپی بوو، من غه له ط

موصیب نه وه ی باش بو شتی بچی و بیپیکي .

واته: ((من نیازی که پانه وه و پاشگه ز بوونه وه م کردو و، له گه ل نه فسی خو
به ده سته وه نه داوو حه ز له دنیا کردووم کیشه مانه له سر مه عنای نه م

^۱ هونه ری پهوانبیزې له شیعری نالی دا/ عبد السلام سالار/ ۲۰۱

^۲ دیوانی نالی لیکوالینه وه ی مه لاعبدالکریمی مدرس/ ۳۱۵

مووسپی بوون و پیریە. من ئەلیم سەردەمی لاوی سەردەمی بئی ئاگایی و گومرایی بوو، ئیستاکە پیربووم و ئەگە پیمەو و پوو ئەکەمە خوا، نیشانە ی ئەوێه شەوی بئی ئاگایی کوتایی هاتوو، ئیتەر پۆژی خواناسینە، ئەویش ئەلی: وانیه سپی بوونی موونیشانە ی ئەوێه پۆژی خوش و پابواردن دوا یی هاتوو ئیتەر لەمەولا ئەوێ جارنم بو نالوی و دنیا م لە بەرچاوی تاریک بوو، حەق بەلای ئەوێه یە من بەهەلە داچووم، چونکە چاوم سەسای لی بپاوه و هیچ نابینم کە واتە پاستە پۆژیووه بەشەو، ئەگینا ئەبئی پۆژ کویرچۆن پۆژیک بی))^(١)

نالی لە دوا ی ئەوێ دەلی (نەفسم ئەل پۆژ بوو بەشەو) پاشگەز بووتەو لە نیوێ دیری دووم دەلی (ئەو موصیبە، چونکە چاوی پی سپی بوو، من غەلەط)

دابەش کردن (التقسیم)

دابەشکردن : ناو هیئانی چەند شتی کە و لە دوا ییش چەند شتی دی بە دوا یی دابی و بخریته سەر هەر یەک لە مانە ی پیشوو بە دەست نیشان کردنیان کامە بو کامە یە.^(٢)

نالی دەلی :

چەندە پیتم خوش بوو بە زویانی حالی دەیوت ((نالی))
 هەردوو حە یوانین، ئەتۆ گوی کورت و ئەمنیش گوی درێژ^(١)

^١ دیوانی نالی لیکۆلێنەوێ مەلە عبدالکریمی مدرس / ٢٤٣

^٢ البلاغة العربية / د. علی سلوم / ٢٤٤

(نالی) مه به سستی له هه ردوو حه یوانین خوئی و که ره که یه تی له دوايي هه ستاوه به پونکرنه وهی ده سته واژه ی (هه ردوو حه یوانین) له پرتگای دابه شکردن (گویی کورت) که خو یه تی (گویی دريژي) ش واته که ره که ی .

نالی ده لئی :

من ده لئیم شه و بوو به پوژ، نه قسم نه لئی پوژ بوو به شه و

نه و موصیبه، چونکه چاوی پی سپی بوو، من غه له ط

موصیب نه وهی باش بوشتی بجی و بیپیکی .

واته: ((من نیازی که پانه وه و پاشکه زیوونه وه م کردوو، له گه ل نه فسی خو به ده سته وه نه داوو حه زله دنیا کردووم کیشه مانه له سه رمه عنای ئه م مووسی پی بوون و پیریه . من نه لئیم سه رده می لای سه رده می بی ناگایي وگومپایی بوو، ئیستا که پیربووم و نه گه پیمه وه و پوئه که مه خوا، نیشانه ی نه وه یه شه وی بی ناگایي کوتایی هاتوو، ئیتر پوژي خواناسینه، نه ویش نه لئی: وانیه سپی بوونی موونیشانه ی نه وه یه پوژي خوش و رابواردن دوايي هاتوو ئیتر له مه ولا ائه وهی جارنم بوئالوی و دنیا م له به رچاوی تاریک بووه، حه ق به لای نه وه وه یه من به هه له داچووم، چونکه چاوم سمه سای لی برپاوه هیچ نابینم که واته پرسته پوژ بووه به شه و، نه گینا نه بی پوژ کویرچوون پوژیک بی))^(۲)

نالی له نیوه ی دیپری یه که م دا پاناوی (من) و ناوی (نه فس) ی هیئاوه

دوايیش له نیوه ی دیپری دوومدا بو هه ریه که یان به جیا شتیکی زیاد کردوو

^۱ - دیوانی مه حوی لیکوئینه وهی مه لا عبد الکریمی مدرس/ ۲۲۸

^۲ جواهر البلاغة أحمد الهاشمی البلاغة ل ۲۹۲

بوئنه فس ئاماژهی به پاناوی (ئهی) کردووه بو خوشی ئاماژهی به پاناوی
(من) کردووه دهلی : (من غه له ط)

جیاوازی نیوان دابه شکردن و پیچان و کردنه وه

له دابه شکردن وشه کان هه ریه که بو ئه وهی پیش خوی ده گه پیتته وه بو
ئه وهی ده ست نیشانیاں بکات کامه یان بو کامه ده گه پیتته وه . ئه م ده ست
نیشان کردنه له پیچان و کردنه وه دا مه رج نییه ، چونکه خوینه ر به ئاسانی
ده زانی کامه بو کامه یه .

پاهینان

جوړی دابه شکراوه کان له م شيعرانه دیاری بکه

۱- له گیل دل شهرطی من وایه، هتاپوژنی حه یاتم بی

به شی ئه و دهر دو غه م بیت و، منیش ماتم خه لاتم بی

نه حمه د موختار

۲- صوفی و سه رو میزه ر، من و زولف و سه رو ده سمال

من کوشته یی لاجانگم و ئه و کوشته یی جانگه

نالی

۳- نه ودی ده با به که شمه که شم نه م دی ده با به لوطف

نه و شاهي دل به ره، نه شه هنشاهی دل دره

نالی

به دیکردن: (الإرصاد)

به دیکردن :ئه وه یه وشه کانی به رایى له په خشان وله شیعر ببن به پیش
بینی بو زانینى کوتایی. ^(۱)

مه حوی ده لئى :

فه ضیله ی نه صل و فه صل ئینسانی پی نابی به صاحب فه صل
توکه کو سه ی، به توچی مامه، پیشی باب و باپیرت! ^(۲)

مه حوی له نیوه ی دپیری دووهم ده لئیت: (که تو کو سه ی به تو چی
مامه) یه کسه ر پیشبینی ئه وه ده کریت باس له پیشی که سیکی تر بکات،
چونکه کو سه که پیشی نه بی ئه وه ده گه یینی پئی بلین پیشی باب و باپیرت
به تو چی ؟!

^۱ جواهر البلاغة أحمد الهاشمی البلاغة ۱۱۲ ل

^۲ دیوانی مه حوی لیکۆلینه وه ی مه لا عبد الکریمی مدرس ل ۶۷

راهینان

جیځای به دیکردن له م دپړه شیعرانه دیاری بکه

۱- به هاوین جه سته خه سته ی دهردی گهرام
به زستان دل شکسته ی بهردي سرام

نالی

۲- گیل نه گهر تورکی ، (تعال) نه ره به
بی نه گهر کوردي ، نه گهر فوری (بیا)

نالی

۳- مردنیکي له بهر نه وقایه دا مهردانه
به خودا چاتره نه مپوله گلا راوی حیات

مه حوی

خوئی ناگا کرن: تجاهل العارف

خوئی ناگا کرن : ئەوێه شاعیر خوئی بی ناگا بکات لەوێ کە
دەیزانی، بوشتیکی تر بچی بو بە دەست هێنانی سوودیک وەك تانە و پی
هەلگوتن.^(۱)

ئە دەب دەلی :

دوو هەناری نە وێرە سەن هەریەك بەیەك گولناروێ!
یادوو نارنجی پەسیدەن، لەو بەهاری پارەوێ!^(۲)

ئاشکرایە ئە دەب دەزانی کە یارەکی مەمکەکانی وەك مەمکی ئاسایین
وشتیکی تر نین، بەلام لەم دێرەدا وەك بی ناگا خوئی نیشان داوێ، کردوویە
بەهەنار و جارێکیش بە نارنج. ئەمەشی بوێمە بەستی خستنه پوو و جوان
پیشاندانە.

^۱ جواهر البلاغة / أحمد الهاشمی ل ۳۹۲

^۲ دیوانی ئەدب / دیوانی مصباح الديوان سعید نجاری ل ۹۳

راهینان

شیوازی خوبیی ناگا نیشاندەر له م شیعرانه ده ریینه

۱- ده خیلست بم نه خیلی یاپووطابی
وه هاشیرین و سینه نه رم و، دل پهق

نالی

۲- بو وه ها ئالوزه؟ بوچی لیڵ و سووره ئاسمان
گیژه لووکی نه گبه؟ یافیتنهیی ئاخر زه مان

حه مدی

۳- له و پوژده وه پویشتووه تو راوه دلی من
هه رچه نده ده گریتم بی سه روشوین ماوه دلی من
ئا خو به چ شاخیکه وه گیرساوه دلی من
یا خو به چ داخیکه وه سووتاوه دلی من

به کارهینان/الإستخدام

زانایانی ره وانبیژئی عه ره ب به دووشیوه پیناسه ی به کارهینانیا
کردوه :

۱- به کارهینان: به پئی پیناسه ی (بدرالدین بن مالک) ده رپرینی
واژه یه کی هاوبه شه له نیوان دووواتادا، واژه ی تریش ه بن ه ریه که یان
ثاماز به واتایه کی واژه ی هاوبه ش بکات، نه و دووواژه یه ش له پیش یان
له پاش واژه ی هاوبه ش هاتبن، یان واژه ی هاوبه ش بکه ویتته نیوان نه م دوو
واژه یه.^(۱)

نالی ده لّی :

سه حرا به ته جه لّی ده که نه واده یی نه یمن
قامه ت شه جه رو، مه زه ری (نه نواری) نیلاهن

مانای وشه: ته جه لّی: ده رکه وتن. ده رکه وتنی نووری خوا . واده یی
نه یمن: شیوی لای راست. نه وشیوه ی که نووری خوی بوچه زره تی موسا
تیاده رکه وت له کتوی نوورو بانگی تیا لی کرا. شه جه ر: درخت. نیشاره ته
بوته ودره خته ی له نزیکیه وه بانگ کرایه چه زره تی موسا.^(۲)

واته: نه م لاوانه که درده که ون، ده رو ده شت به جوانی خو یان
ده پازینه وه ده یکن به وشیوه ی که نووری خوی بوچه زره تی موسا
تیاده رکه وت و وه که نه ودره خته وان که بانگی چه زره تی موسای لیوه کرا،
وه که نووری خوا، یان نه و خونچانه ن که له وشیوه نه درده که ون

^۱ المصطلح البلاغی (الاستخدام) وتطبیقاته فی التراث الاسلامی/ نه نترنیت

^۲ دیوانی نالی لیکوآینه وه ی مه لاه عبدالکریمی مدرس ل ۳۴۲

یان. ((مائیده ی ئه نواری ئیمان)) له دیوانی نالی شه رحی ماموستامه لا (عبد
الکریمی مدرس) (ئه لگافی ئیمان) هاتوو به لام ماموستامه سعود محمده لای
: ((ده بوو شه رحه که له جیاتنی ((ئه لگاف) وشه ی ((ئه نوار)) هه لـبـژـیریت
که له سی نوسخه دا وه ها هاتوو چونکه پر به پیستی واتا و پوچی
به یته که یه وشه ی ئه نوار. انوار. هه م جه معی ((نور)) هه م هی ((نه وره))
به واتای غونچه))^(۱)

به م بوچوونه ی ماموستا مه سعود وشه ی (ئه نوار) که جه معی نوربـ
به مانا روناکی له گه ل وشه ی پاشه وه ی خو ی ده گونجی که (ئیلان) ه
که جه معی (نه ور) یش بی له گه ل وشه ی پیشه خو ی ده گونجی که (مه ظه ر) ه
۲- به کاره ی ئان له په خشان به پی پی پیناسه ی (خطیب القزوينی) ئه وه یه
واژه یه ک بو مه به ستیک به کاریبنی له دواییش پاناویکی بو بگێریه وه بو ئه وه ی
مه به ستیکی تر به ده سته وه بدات.^(۲)

خوا له قورئانی پیروژ ده فه رموی:

﴿فمن شهد منكم الشهر فليصمه﴾ سورتی به قره ئایه تی

واته: هه ریه ک له ئیوه مانگی بیننی باب به پوژوو بی.

وشه ی (شه ر) دوومانای هه یه:

أ/ مانگی یه ک شه وه . واته هه ریه ک له ئیوه مانگی یه ک شه وه ی بیننی ،

ب/ مانگی په مه زان . واته به پوژوو بوون له و پوژانه که ده که ونه
ناوئه ومانگه .

^۱ ده سته و دامانی نالی / مسعود محمدل ۱۰۸

^۲ التلخیص الخطیب القزوينی شرح عبد الرحمن البرقوقي ل ۳۶۰

مانای یه که م مانایه کی راسته وخویه. مانای دووهم که نه مهش
 هه رمه به سته له پئیگای پاناوی پیوه نووس (الضمیر المتصل) که بو (شهر)
 ده گه ریته وه به رجه سته بووه.^(۱)

به هه مان شتیه له شیعریش ده بی وهك

محسن ده لی :

مانگی په مه زان خوشی ژ یانه
 بو بیرکردنه وه وه رزشی گیانه
 بینیت مانگ پوژوی، له سهرت ئه رکه
 فه رمان پیکراوی خوا ی میهره بانه^(۲)

مانگ لی ره دوواتا به ده سته وه ده دات:

۱- واتا مانگی یه ك شه وه

۲- به ئه رك بوونی به پوژوبوون له سه رموسلمانان له و پوژانه ی
 که ده که ونه ناو نه و مانگه که په مه زانه .

مانای یه که م که (بینیت مانگ) بینین و ده رکه وتنی مانگی یه ك شه وه
 نه مه مانا یه که راسته وخو به رجه سته بووه. مانای دووهم که به پوژوبوونی
 پوژانی نه و مانگه یه (پوژوی له سهرت ئه رکه له پئیگای پاناوی ی) که بو مانگ
 ده گه ریته وه و به رجه سته بووه . هه ردوو مانا که ش مه به ستن.

^۱ جواهر البلاغة احمد الهاشمی ل ۳۶۴

^۲ گولزاری هوتراوه / محسن أحمد مصطفی ده ستنووس

جياوازي نيوان پوښين و به كارهيټان

۱- له به كارهيټان هه ردوو مانای واژه مه به سته، په كيان پاسته وخو، نه وه
ی تریان له پړگای پاناوړك كه بو واژه كه ده گه پړته وه ده بی به مه به ست.
هه روه ك نمونه ی نایه ته كه و نمونه كه ی تر.

۲- له پوښين ته نهایه ك مانای واژه مه به سته كه دووره كه به .

جه ختی ستاییشی له زهم چو: تاکید المذح بمایشبة الذم

نهم هونه ره كه په كيكه له هونه ره كانی جوانکاری زانانا يانی په وانبيژي
كردويانه به دوجوړ :

په كه م: كه بالا كه په تی: نه وه په له دووای وه سفیكي نه رینی ستاییشك
بیټی وه زه می نیشان بده ی به هو ی په كي له نامرازه كانی جیا كړدنه وه^(۱)
محسن ده لی :

توشی زور غم بووم له به ردلی پاك
له بو هه مووكه س ته نیا ویستم چاك
به لام هه رچونیم؟ له پړگای پاستم
هه رله ریگای پاست دل ده بی رووناك^(۲)

(محسن) له دپړی دووه می نهم چوارینه به هو ی نامرازی
جیا كړدنه وه (ته نیا) نه فی كردووه به رله چاكه هیچی تری بو كه س
ویستی، بیگومان نهم وه سفه وه سفیكي چاكی خو په تی، كه چی له دپړی

^۱ علم البديع / عبدالعزيز عتيق د. ل ۱۲۶

^۲ گولزاري هوتراوه / محسن احمد مصطفى ل ده ستنوس

سییه م نامرازی جیاکردنه وهی (به لام) دینى، سه ره تا زهینى خوینهر بوئه وه ده چى شتیکی وتبی زه م بى بو خوئى، به لام که ته واوی ده کات ده لیت (له ریگای راستیم) خوینهر ده زانى نه مهش هر وه سفى چاکی خوئه تی به م شیوه یه ده بینین وه سفى ستاییشی له زه م چوودروست ده بى .

دووه م : سیفه تیکی ستاییش له شتیک جیگیربکه ی ئینجا به هوئى نامرازیکی جیا کردنه وه سیفه تیکی ستاییشی تر به دووادا بهینى: ⁽¹⁾

نالی ده لئى:

شکه نجى تارى پرمیشکی ته تارو تاره، ئه ماما ئه و
دووتاو، هه رتایه بارىکی له عه نه ر ناوه زولفه ینى

مانای وشه : شه که نج : پیچ ولولى زولف . تارى یه که م: تال . میسکی ته تار : جوهره میسکی که ناوبانگی بوئن خوشی ده رکردووه . تارى دووه م په ش. تاريك . دووتا: دووباد. تا. تال.

واته: ((يار به چه شنيكه، پیچ ولولى تاقه یه ك تالى زولفی، پره له میسکی تاتارو به ته نها خوئى په ش نه کاته وه، که چى نه وزولفه کانی دووبادن و، هه رتالیکی نه و زولفه دووبادانه ی بارىکی له عه نه ر بارکردووه . جاياریك که هه رتالیکی زولفی دووبادی نه وه نده ی عه نه ر پیته به ی، ده ه بى چ جوهره بون خوشیه ك به ده وروبه ریدا بلاوبکاته وه!)) ⁽²⁾

له نیوه ی یه که می ئه م دیره دانالی ستاییشی یاره که ی به م وه سفه ده کات وده لیت (شکه نجى تارى پرمیشکی ته تاروتاره) به لام له دواییدا که ده لئى

¹ علم البدیع / د. عبدالعزیز عتیق ل ۱۲۷

² دیوانی نالی لیکۆلینه وه ی مه لالعبدالکریمی مدرس ل ۱۳۸۶

(ئه مئا) ده بینین ئامپازی جیا کردنه وهی هیناوه، به م ئامپازه وانیشان ده دات ههستی به زهم کردن به لام ده بینین نه وهك هه رزه می نه کردوه، به لکو وه سفیکی ستایشی تری هیناوه و جه ختی له وهی پیش نه وهی خوشی کردوه.

راهینان

هونه ری جه ختی ستایشی له زهم چو له م دتیره شیعرانه بیته ده ری

۱- زهر ق زهراقی وهك و خاکسته نه ماما بی غوبار
برق و براقی وهكو پیژده لاکین بی کرپژ

۲- شکه نجی ناری پرمیشکی ته تارو تاره نه ماما نه و
دوتاو هه رتایه باریکی له عه نبر ناوه زولفهینی

نالی

۳- خزمینه مه دن په نجه له عه شره تی جافا
میرو له نه چی چاکه وه گژ قولله ی قافا
خوینرپیژ و شه پنگیزو عه دو به ندوتن و مه ند
کامیان که گه نه شیر، له مهیدانی مه صافا

شیخ پرهزا

جه ختی زه می له ستایش چوو/ تاکید الذم بمایشبه المدح

زانایانی په وانبیږی بوته م هونه ره وهك نه م هونه ره ی كه پیش نیستا
باسمان لیوه كړد دوجوړیان دیاری كړدوه:

یه كه م: له دووایی هیټانی سیفه ټیكي زه می نه ریټی ، سیفه ټیكي زه م
بیټی جیای بكه یته وه به هوئی نامرزی جیا كړدنه وه: ^(۱)

محسن ده لی: :

قه لاهم له رزوك و، به دناوو دهم شـز
ده گهن به ئاوات، به بی مشـت ومـر
هرچه ند ناپاكن، پاك بوونیان نابـی
به لام له بونان، ده بنه سه گي دپ^(۲)

له دپړی سیپه می نه م چوارینه دا نه فی پاك بوونه وه كراوه له كه سانی
باس كراو ، له دپړی چواره م نامرزیكي جیا كړدنه وه (به لام) هاتوه، سه رته
زهین و بیرى مروث بوته وه ده بات كه نیستایه كي له سیفه ته باشه كانی نه م
جوړه كه سانه دیت، كه چی كه ته واوی ده كات وده لیت: (له بوټان ده بنه سه گي
دپ) گوټگرو خوینه رتیده گهن كه نه م دپړه ی دواپیش هه روه سفی خراپی نه و
جوړه كه سانه یه و، ده رخه ری نه وه یه كه خراپه یان زوړو به رده وامه، به م
شیوه یه وه سفی دواپی تاکید كړدنه وه ی دپړی سیپه مه و زه می له ستاییش
چووشی دروست كړدوه .

^۱ جواهر البلاغة / أحمد الهاشمی ل ۲۸۴

^۲ گولزاری هوتراوه / محسن أحمد مصطفى ده ستونوس

دووه م: هینانی سیفه تیکی زه مه له دوای سیفه تی زه میکی
جیگیر کراویه هوی نامرازیکی جیا که ره وه.^(۱)

نالی ده لئی :

نالی که واسه گی ئه م مه رزو بوو مه یه

ئه م ما سه گی موعه لله می بی ده نگ ووه پره

مه رزوو بووم: ولات. ناوچه. سگی موعه لله م : سه گی فیترکراو .

((نالی له م به یته دا خوئی له پاده به ده ر به که م داوه ته قه له م که خوئی
کردووه به سگی به رده رگاوسه گی ئه و ناوچه یه و به وه شه وه نه وه ستاوه
خوئی کردووه به سه گیکی بی هه راو قپه ونه وه پ)^(۲)

نالی له نیوه ی دیپری یه که م زه می خوئی جیگیر کردووه ده لئی : (نالی
که واسه گی ئه م مه رزوو بوومه یه) له دواییدا ده لئی : (ئه م ما)
گوئگروخونه رواده زانن نالی زه می خوئی ده گوپی بوشتیکی تری (ستایش)
که چی زه می خوئی دیسان به وه سفیکی تری زه م ده کات وده لئیت : (سه گی
موعه للمی بی ده نگ و وه پره) ئه مه ش ته وکیده بو وه سفی یه که می خوئی.

^۱ دیوانی نالی لیکۆلینه وی مه لالعبد الکریمی مدرس ل ٤١٩

^۲ دیوانی نالی لیکۆلینه وی مه لالعبد الکریمی مدرس ل ٤١٩

راهینان

هونه، زه می جه ختی له ستایش چوو له م دپره شیعرانه بیته ده ری

۱- نه مبیستوو هه رگیز له دهمت بیئی وه فایئ
هه رچه نده سه راپا گوئی، نه ماما گوئی هیرو

نالی

۲- شه کلی ته کیه وخانه قاهمی شـیـخه کان
واقیعـهـن په نگیینه ئه ماما بو پریـان

حاجی قادر

جووت بوون: المزاجه

جووت بوون واته: جووت کردنی مه رج وه لامه که ی به یه که وه: ^(۱)

نالی ده لئی:

نه مردم من ته گه رته مجاره بی تو

نه چم، شهرطبی، هه تا ته م خواره بی تو ^(۲)

نالی هونه ری جووت بوونی له م دیزه دا به دوایی یه که وه هیناوه،

نه مردنی خوئی کردوه به مه رج بو نه چوونی به بی یار، ته نانه تا

بوئه وخواره ش .

^۱ جواهرالبلاغه / أحمد الهاشمی ل ۳۸۴

^۲ دیوانی نالی لیکولته وه ی مه لاعدالکریمی مدرس ل ۳۸۰

راهینان

هونه ری جووت بوون له م دیره شیعرانه ی نالی ده ریینه

۱- ناری سینه م گهر نه بی غه رقم نه من
ئاوی چاوم گهر نه بی سووتاوم نه ز

۲- گهر فیه پر تاج و زینه ت و شه وکته و وه فای ده بوو
بی دهردی سهر ده مانه وه بوگاوس و خه رووس

۳- گهر ئاب و تاب و جهننه تی یو دۆزه خیت ده وی
بنواړه نیو چه وانی به شووش و عه بووس

۴- تو گهر هستی له جی پاره سستی دیو و کافریش
دین ده لئین: به خودا قیامت پاسته هه ستانی هه یه

۵- گهر ده برسی من له بهرچی که م ده خوّم
من به برسی قه ط مه زانه غه م ده خوّم

ناراسته: التوجیه

ناراسته: نه وه یه له لایان و اتاوه دوو پوی هه بی. وهك نه م دوو شیوه ی خواروه:

۱- پرسته كه بگونجی دوو واتای دژبه یهك وهاوسهنگ به دهسته وه بدات.^(۱)

محسن دهلی:

گشتم له بیره چیت كرد له ژبان
خوا هه ردوو ژینت بكا به یهكسان
گه ره تو نه بای، به م شیوه نابووین
چونت دابهش كرد، سهروهت و سامان^(۲)

له دیری دووه می نه م چوارینه كه دهلی (خوا هه ردوو ژینت بكا به یهكسان) واته ژینی دنیاو ژینی دواپوژ به لام دیاری نه كردوو به خوشی بوئی یهكسان بكات یان به ناخوشی،

له دیری سییه م كه دهلی: گه ره تو نه بای به م شیوه یه نابووین، دیارنیه بوچاکی به م شیوه یه نابووین یان بوخراپی .

له دیری چواره م كه دهلی: (چونت دابهش كرد سهروهت و سامان)؟
نایادابهشكرنی سهروهت و سامانه كه به خراپی بوو، یان به چاکی؟ له و

^۱ جواهر البلاغة / أحمد الهاشمی ل ۲۸۴

^۲ دیوانی نالی لیکۆلنه وهی مه لاعدالكريمی مدرس ل ۲۸۰

دهرپرینه واتای پرسته کان دږبه یهك وهستاون و شیوازی ئاراسته یان لی
دروست بووه .

۲- نه وهیه دهرپرینه که له پیگای کوښلیک زاره وهی زانیستی، یان
هونه ری، یان چهند ناویکی گونجاوی. ^(۱)

محسن دهلی :

که سیک له پیزمان، لئی کـردم پرسـیار
وتم : نایـزمان، لـئی نیـم ناگـدار
وتی: چـی دهـلی: بوـاوه لـناوم؟
هرئـه وهـم زانـی، بـلیم تـوی شاکار ^(۲)

له دپری سییه م که دهلی (چی دهلی بوئاوه لناوم ؟) واته توگه ره یچ
له پیزمان نه زانی نه ی چی دهلی بوئاوه لناوم به پی پیزمان ؟ له دپری
چوارم وهلامی ده داته وه دهلی: هرئ وهنده ده زانم بلیم (توی شاکار)
توی شاکار دوواتای به دهسته وه داوه :

۱- شاکار بووه به هاوه لئاو (صفة) بوچیناوی (تو)

۲- واته هیچ له باره ی وه سف و ئاوه لئاو نازانم ته نها نه وهی دهیزانم
تو شاکاری

جیاوازی نیوان پوشین و ئاراسته

/پوشین :

^۱ جواهر البلاغة / أحمد الهاشمی ل ۲۸۲

^۲ گلزار هوتراوه / محسن أحمد مصطفی ل دهستنوس

- ۱- پووشین له تاکه واژه یه ک پیک دیت دوو واتای هه بیت .
- ۲- له پووشین یه ک مانا مه به سته که دووره که یه تی .
- ۳- نه و وشه ی پووشینی تیدابی له بنه پرتدا دوو واتا به خو یه وه هه لده گری .
- ب/ ئاراسته :

۱. ئاراسته له شیوه ی پسته و له شیوه ی زانستی و هونه رو ناوی گونجاو ده بی
۲. له ئاراسته هه ردو و مانا مه به سته .
۳. نه و وشانه ی له ئاراسته به کاردین له بنه پرتدا بو یه ک مانا به کاردین.^(۱)

^۱ جواهر البلاغة/ أحمد الهاشمی ل ۳۸۳

پاهینان

شیوانو جوړی ئارسته له م دپره شیعرانه ی نالی دیاری بکه

۱- له شهرجی هیئته تی مه تنی مه دن که هر جوزنی
سه قیمه، عاجزه ته صحیح و پاییطی ته دبیر

۲- تیدا حه دبپی حه داثهت ضعیف و مه تروکه
که قطع صححه تی ئیسنادی عه نعه نی ته قریر

۱- له نه خو و صه رفی ئه داتی مه پرسه ئه ی مو عریب
که رفع و نصب و جه پ و جه زمه ئاله تی ته قریر

۲- وه ها سه قیم موجه ززا عه وامیلی ئه جزا
که ئاله تی عه مه لی نه حوی مه حوی صه حوی ضه میر

۳- حروفی جه پره تی یادا نه ماوه ئاوی عه مه ل
مه موو موعه للاق و مولغایی عامیلی ته قدیر

۴- به غیری (عه ن) که له بو نه زع و عه زلی زه نبووره
که ژاری ماری نه چیژی عوسه یله یی هه نجیره

۵- خروجی (با) له لوصوق و (علا) له ئیستیعلا
دخولی عه تبه یی (عه ن) فاصیله له تیری زه فیر

۶- ئه لیف نه کیره وو بیگانه ، ئایه ته ته عریف
عه له م موشابیهی غه یر و مولازیمی ته نکیر

شیوازی دانایی وه لآمدانه وه: الأسلوب الحکیم

شیوازی دانایی: وه لām دانه وهی پرسپاری گویگره بهشتیکی تری چاوه پوان نه کراو. یان وازهینانه له مه بستی پرسپاری گویگرو وه لāmی پرسپاریک بداته وه به لایه وه مه به ست نه بی. جاحظ له جوانکاری واتایی له ک کتیبی (البيان والتبيين) یه که م که س بووه ئه م شیوازه ی به کار هیناوه، به شیوازیکی سر به خو. به ناوی مه تل له وه لām (الغزفی الجواب) چند نمونه شی بو هیناوه ته وه مه به ستیش له به کار هینانی ئه م شیوازه بو زورشت ده که پیتته وه، وه ک خو پزگار کردن له وه لāmی پرسپاریک سر ئیشه ی تیدابی، یان له بهر نه وهی خاوه ن پرسپار که سیک نه بی به ئاسانی له وه لāmی راسته قینه بگات، یان بو که مه پیکردن بی، یان بو نه وه بی که سی پرسپار که ر بو وه لāmی گرینگتر به ری.^(۱)

خوا له قورئانی پیروژده فه رموی:

﴿يسألونك عن الأهلّة قل هي مواقيت للناس والحج﴾ البقره ئایه تی ۲۰۱

واته: ((پرسپار له مانگ ده که ن؟ پییان بلای بوئه وهی خه لک کاته کانی خویانیان پی بناسن، هه روا بودیاری کردنی کاتی هه جیشه. پرسپار کردن لیره له چۆنیه تی مانگه، بو به گچکه یی ده رده که وی له دوا یی که ورده بی تارووناکی ته واوده بی، له دووایی وای لیدی نه بینری؟

له بهر نه وهی ئه م جوړه پرسپاره سه ره فه له ک ناسیه وه یه لیكدانه وه و پوونکر نه وهی به ئاسانی نییه و بو هه مووکوسیک ده ست نادات، ده بینین ئه م پرسپاره ی وه لاناوه ده لی: مانگ بوئاسینی کاتی مامه له وخواناسینه وه ک

^۱ علم البديع / د. عبد العزيز عتيق ل ۱۴۱-۱۴۲

ناماڅه يه ك بلې نه وهی پټويسته ئیستا پرسیاړی لی بکړی سوودی
مانگه چوڼیه تیه کی نییه، تانه وکاته ی زانستی فه له ك ناسی پیش ده که وی،
ده بی به پالښتیان بوتیگه یشتنی دیارده کانی گه ردوون^(۱)

محسن ده لی :

(با) پرسى له (دی)، چیه نازادی ؟
وتی: پټکها ته ی، (نای) ه و (زای) ه و (دی)
یا واته: سه ربه ست، یانی سه ربه تی
بیده نگ بی له هر، چیه کت دی^(۲)

له دیری دوو هم که (دی) له وه لامي (با) ده لی: (پټکها ته ی
نايه وزايه و دی) وه لامي راسته قینه و مه به ست نییه، چونکه (با) پرسیاړی
له چه مکی نازادی یه به لام (دی) که به م شیوه وه لامي (با ی) داوه ته وه
له وانه یه له به ریه ك له مانه ی خواره وه بی :

۱- روشنږی (با) له ناستی کی نزم دابی له چه مکی به رفره وانی نازادی
نه گات

۲- یان له به رهویه کی مه ترسیدار نه توانی قسه له نازادی راسته قینه بکات
بو یه به م شیوه یه له کو ل خو ی ده کاته وه .

۳- یان بوگه مه پټکردنیه تی وه ك بلې به سه گه مژه ی وه ك تو بزانى
وشه ی نازادی له م پیتانه پټکها تووه .

^۱ علم البدیع / د عبد العزیز عتیق ل ۱۴۴۱

^۲ گولزاری هونراوه / محسن احمد مصطفی / ده ستنووس

له سه ره تاي ديږي سييهم وتويه تي (ياواته سه ريه ست) نه مه پاسته
وه لامي نازادي يه، به لام له نيوه ي نه م ديږه وه روا له ديږي چواره م
به لايه كي تري دابردوه دوور له ماي پاسته قينه ي نازادي نه مه ش له وانه يه
بوته وه ي بي بلي باش وايه پرسيار له بي دهنگي بكي نه وهك نازادي
چونكه نازادي به چه مكي پاسته قينه ي خوي بو ئيمړو وهك نه بي وايه.

رييازي گوته يي: المذهب الكلامي

نه وه يه قسه كه ر بو سه لماندني قسه كه ي به و به لگه يه كه له لايه ن كه سي
گوږگر سه لميندر او بي.^(۱)

ناشنا، وهره، باثا شنا بين

له ناشنا چا كتر، هه روهك برابرين
نه ت بيسه توه برا له پشت برابي
مه گهر موقه دهر، له لاي خو ابي
كو م له لي پړوي شير نه شكين
پولي چوله كه، باز نه پفين
ته نها په نجه يهك هيچي پي ناكري
كه كردت به پينج كي به رگه ي نه گري
مشته كول نه بي و ناوده م نه شكيني
په گي بنا گوي دوزمن نه پس يني
نيسته ش من و تو، باوك و برابرين
وه كو په روانه و شوعله و چرابرين

^۱ علم البيع، (د. عبد العزيز عتيق) ل ۱۲۲

من من و تو تو ، نه یه نینه کار
 گوی نه دهین به قول، به دی پوژگار
 به دلایکی پاک بو یهك خه مخواریین
 بو سوودی یه کتر دایم هوشیاریین
 كه هاو خوین و کوپی یهك خاك بین
 نه بی ده رحق یهك ، بوچی ناپاک بین؟
 ته مهع نه كه ینه ناموسی یه کتر
 بو پوچی یه کتر، نه بین به ناگر^(۱)

رووته وه کردن: التجريد

پووته وه کردن : نه وه یه له شتیکی خاوهن سیفەت، شتیکی تر دروست
 بکه ی هه مان سیفەتی یه که می لیوه هه بی بو مه به سستی زیاده پره وی و
 به هیز کردنی شتی یه که م.^(۲)

ئه م شیوازه له ره وانبیزی عه پره بی زاراهه ی (تجريد) ی بو به کار هاتوه
 واته : رووتکردنه وه . چونکه وهك نه وه وایه شتی یه که م له سیفەته کانی رووت
 بکه یته وه له به رشتی دووه می بکه ی بو به هیزی و زیاده ره وی . خوای تاک و
 ته نیا له قورئانی پیروژ ده فهرموئی ﴿لهم فیها دارالخلد﴾ فصلت نایه تی (۲۸)

واته : کافره کان له دۆزه خ شوینی به رده وامیان هه یه . (ها) له (فیها) پاناو
 (ضمیر) یکه بو دۆزه خ (جهنم) ده که پیتته وه ئیمه که سه رنج ده دهین ده بینین،
 شتی یه که م که (جهه ننه مه) پووت کراوه ته وه و سیفاته کانی دراوه

^۱ دیوانی قانع کوکردنه وه ی برهان قانع ل ۲۵۹

^۲ علم البدیع / د. عبد العزیز عتیق / ۱۴۶

به (دارالخلد) شویتنی به رده وامی ومانه وه، نه مهش واته کافره کان سه ره پای
 نه وهی که له دۆزه خ ده بن، ئینجا له شویتنی که به رده وامیش داده بن که
 هه مان سیفه تی دۆزه خی هه یه، له گه ل به رده وامی. که وایی له جه هه ننه م
 شتیکی تر وه رگیراوه که وه ک نه و وایه بو ئیش و نازار به رده وامیشه که وایی
 شتی دووه م (دارالخلد) شتی یه که می به هیژی کردووه له لایانی واتاوه. ^(۱)

محسن ده لی :

کورد له کوردستان ده ژین له به هه شت
 بوچی نا کوکی بوچی حه فت و، هه شت
 بو یه ک نا گرن بن به یه ک ده ست
 بوخووشی روژی نازارتان چه ند چه شت ^(۲)

له دیری یه که م له دوا ی کوردستان شتی ک و تراوه که (به هه شته)
 سیفه تی کوردستانی پی دراوه، له به ر نه وهش نه وشته به هه شته، دیاره زۆر
 خوشه. که وایی شتی دووه م بوو به زیاده ره وی بو یه که م.

هیمن ده لی:

شه وانه نه و ده مانه ی شه و ده گاته کاتی نیوه ی شه و
 خه لک نووست و له چاوی من که سه ر بیسان په واندی خه و ^(۳)

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۴۸

^۲ گولزاری هونراوه / محسن احمد مصطفی / ده ستنووس

^۳ تاریک و روون (هیمن) ل ۱۱۶

له دپړی یه که م له دوی کاتی نیوهی شهو شتیک و تراوه که (خه لک نووست و) ه سیفه تی کاتی نیوهی شهوی پی دراوه، له بهر شهوی خه لک له وکاته له خو دایه، که وایی شتی دووهم بوو به زیاده رهوی بو یه که م.

لی که و تنه وه: التولید

لی که و تنه وه: ((نه وه یه که شاعیر و اتایه کی به کارهاتوو له لایان یه کی تره وه به کار بهینیت و اتایه کی نوی لی دروست بکات.

نالی ده لی :

له بت میم و قه دت ئه لف و زولف چیم
ده زانی به م سییانه طالیبی چیم^(۱)

((له م دپړه دا نالی چهند و اتایه کی له پیشدا به کارهاتوو به کار هیناوه، که نه مانه ن(له بت میم) و(قه دت ئه لف) و(زولف چیم) نالی هر خوشی و اتای (قه دت ئه لف) ی له پیشدا به کارهیناوه که ده لی:

باری غمی جان نه برۆتی تیرو که مان کرد
یه عنی قه ده که ی ئه لفی منه ئیسته که دالم

به لام لیړه دا نه و و اتایانه ی بو پیک هینانی و اتایه کی نوی به کار هیناوه نه مهش به کوو کردنه وهی پیته کانی(م) و(أ) و(چ) که وشه ی (ماچ) ده دن به ده سته وه.^(۲)

^۱ دیوانی نالی لیکولنه وهی مه لاعبدالکریمی مدرس ل(۲۱۲)

^۲ هونری رهوانبیزی عبدالسلام سالار ل ۲۱۴

یاوهك ئەم دوو دێره شیعرهكه (ابن ابی الأصبع) له (تحریر التحبیر) باسی
کردووه :

كأن عذاره في الخد لام ومبسمه الشهي العذب صاد
وطرة شعره ليل بهيم فلاعجب إذا سرق الرقاد^(١)

شاعیر تاله مووی له کوڵمی یاری به لام (ل) چواندوووه ده می شیرینی
شی به صاد چواندوووه په رچه میشی به شه و داناوه، له پیتی لام و صاد
(لص) ی وه رگرتوووه واته: دز، له مانای (لص) که دزینه و له مانای چواندنی
په رچه م به شه و (اللیل) (سرقة النوم) ی وه رگرتوووه به واته (دزیینی خه) وای
داناوه یارکه ی به م شیوه یه خه وی له چاوی دزیوه بویه خه وی ئی ناکه وی.

شاعیر هه موو ئەم واتایانه ی که له م دوو دێره شیعره یدا هیئاویه
بو هینانی واتایه کی نوێ یه که خه وی ئی ناکه وی.

^١ خزانه الادب وغایة الإرب أبی بکر علی بن عبدالله الحموی الأزراری ل ٤٨٦ تهنته رنیئت

فرهواتایی

فره واتایی (لطفه) نه وه یه وشه یه ک دووماننا یان زیاتر به خو یه وه
مه لېگری:

نالی ده لئ:

جان بهر له بی جانت ه عاشقی زارت
فالبائس یستوهب من فیک معاشا

جان بهر له ب نه وی گیانی گه یشبته سهر لئوی واته: وهخت بی گیانی
دهر چی. بو سه ماچ. عاشقی زارت: عاشقی تو که لاوازو بی گیانه، یا عاشقی
دهمت چونکه (زار) به مه عنا ده میش هاتووه. بائس: ناو مید نه گهر له
بوئس وهر گیرابی، یا ماچ نه گهر له باسه وهر گیرابی.

واته: عاشقی بی گیانت، یا عاشقی دهمت گیانی گه یشتووه ته سهر
لئوی و خه ریکه دهر نه چی بو ماچی لئوت و نه ناو مید ده یان نه داوای
ماچ که ره داوای موچه و به رات له دهمت نه کا یا داوای گوزهران ژیا نت لی
نه کا. دیاره نیسبه ت دانی لئو ودهم و ماچ و مه عشوقیه تی له خوا شتیکی
مه جازیه و حه قیقه ت نییه نه مه ش لای شاعیره کان باو بووه.^(۱)

له م دپره شیعره دا (بائس) به مانا ماچ و به ما بی ئومیدی هاتووه. (زار)
به مانا لاوازو به مانا دهم هاتووه.

^۱ دیوانی نالی لیکوالته وه ی مه لاعبدالکریمی مدرس ل ۷۷ ۲۱۲

فه رهه نگۆك

كوردی - عه ره بی

روانبیژی:	بلاغة
واتاناسی:	المعانی
هه وال:	خبر
فه رمان:	امر
نه هیشتن:	نهی
پرسیار:	الإستفهام
بانگکردن:	النداء
خوزی:	التمنی
تایبه تکرن:	القصر
یه کسانى:	المساواة
کور تپى:	الایجاز
دریژ پى:	الإطناب
پیکه وه نان:	الوصل
دابرىن:	الفصل
پوونبیژی:	البيان
چواندن	التشبية
بنه ره ته کانی چواندن	اركان التشبية

المشبه	چوینراو:
المشبه به	پی چوینراو
وجه الشبه	پووی لیکچوون:
اداة التشبيه	ئهوزاری چواندن
التشبيه البليغ	چواندنی رهوان:
التشبيه المفصل / المرسل	چواندنی دریژ/بهربلاو:
التشبيه المؤكد	جهخت: چواندنی چهسپاو:
التشبيه المجمل	چواندنی تیکراییی/قوول:
تشبيه التسويه	چواندنی ریكخهر:
چوندنی كو:	چوندنی كو:
اللف والنشر المرتب	چواندنی پیچراوی ریك:
اللف والنشر غير المرتب	چواندنی پیچراوی ناریک:
التشبيه المقلوب	پیچهوانه: ئاوهرزوو:
التشبيه الضمني	چواندنی له خوگر:

فهرهه نگوک

کوردی - عه ره بی

چواندنی په سنډیده	تشبیه التفضیل
چواندنی بلاو:	التشبيه المفقوق
چواندنی له ناویه ک:	التشبيه المتداخل
وینه: چواندنی	تشبیه التمثیل
دروست:	الحقیقة
دروستی زمانی:	الحقیقة اللغویة
دروستی نه ریڼی تاییه ت:	الحقیقة العرفیة الخاصة
دروستی نه ریڼی گشتی	الحقیقة العرفیة العامة:
دروستی شهرعی و دستووری	الحقیقة الشرعیة
	والدستوریة
په یوهندی هه نده کی / پاژهی:	العلاقة الجزئیة
په یوهندی شوینی:	العلاقة المحلیة
په یوهندی په یوه ستبوون:	العلاقة اللازمیة
په یوهندی هویه تی:	العلاقة السببیة
خوازه:	المجاز
خوازه ی: ژیری:	المجاز العقلی
خوازه ی زمانی:	المجاز اللغوی

المجاز المرسل.	خواجهی بهریلاو:
مجاز التشبية	خواجهی ویچچوون:
الإستعارة المفردة	خواستنی تاک:
المستعار	خواستراو:
المستعارمئة	لی خواستراو
قرينة الإستعارة	نیشانهی خواستن
الإستعارة التصريحية	خواستنی ناشکرا:
الإستعارة المكنية	خواستنی شاراه:
الإستعارة التخيلية	خواستنی پامانی:
الإستعارة الوفاقية	خواستنی گونجاو:
الإستعارة العنادية	خواستنی هاودژ:
الإستعارة العامة	خواستنی گشتی:
الإستعارة الخاصة	خواستنی تایبهت:
الإستعارة الاصلية	خواستنی نهژادی:
الإستعارة التبعية	خواستنی پاشکویی:

فه رهه نگوک

کوردی - عه ره بی

الاستعارة التحقیقیة	خواستنی هاتنه دی
الإستعارة الموشحة أو المرشحة	خواستنی رازاوه/پالیوراو:
الإستعارة المجردة	خواستنی پووت/په تی:
الإستعارة المطلقة	خواستنی ئازاد:
الإستعارة التمثيلية	خواستنی وینه:
الكنایة	درکه :
الكنایة عن الصفة	درکه له سیفهت:
الكنایة عن الموصوف	درکه له وه سفکراو:
الكنایة عن النسبة	درکه له درانه پال:
التعريض	تهوس:
ألبديع اللفظی	جوانکاری واتا یی وارهی:
الجناس	هاوبیژی/په گه زدوژی:
ردالعجز على الصدر	دوابوسهر:
السجع	سهر وادار:
لزوم مایلزم	پیویسته سهر و:
لزوم مالایزم	په یوه ست به ناپیویست:
التريد /التفریع	گیرانه وه:

پاتکرد نه وه:	التكرار
كه رتكردن:	التشطير
پاشكوډار:	المستزاد
لی وه رگرتن:	الإقتباس
تيهه لكيش:	التضمنين
جوانكارى واتايى:	البديع المعنوى
پوشين	التورية
پوشينى ديار:	التورية الظاهرة
پوشينى پازاوه:	التورية الموشحة
پوشينى پووته وه كراو:	التورية المجردة
ناماده كراو:	التورية المهيأة
پوشينى جوانى هوكار/جوانى با يز:	حسن التعليل
پيچان و كردنه و:	اللف والنشر
دژيهك:	الطباق

فه رهه نگوک

کوردی - عه ره بی

العکس	جی گورکی:
التلمیح	تیل نیشان:
مراعاة النظر	پیکه وه گونجان:
الجمع	کوکردنه وه:
التفريق	لیککردنه وه:
الإلتفات	تیل نیگا:
التفسير	پاڤه:
التقابل	به رامبه ری:
المبالغة	زیاده پره وهی:
الرجوع	بادانه وه:
التقسيم	دابهش کردن:
تجاهل العارف	خوبی ناگا کردن:
الإستخدام	به کارهینان:
تاکید المدح بما يشبه الذم	جهختی ستاییشی له زهم چوو:
تاکید الذم بما يشبه المدح	جهختی زهمی له ستایش چوو:
التوجيه	ئاراسته:
الاسلوب الحكيم	شیوازی دانایی:

التجريد	رووته وه کردن:
التوليد	لیکه وتنه وه:
اللطافة	فره واتا:

سه رچاوه کوردیه کان

- ۱- ئاوره حمان به گئی بابان دیوان ئاماده کرنی محمود أحمد محمد بغداد چاپخانه ی زه مان ۱۹۸۹
- ۲- ئه حمده ی خانی مه م وزین شروقه ی په رویتزجیهانی چ/ ۱ چاپخانه ی دهوک ۲۰۰۷
- ۳- ئه حمده ی خانی مه م وزین. وه ژار، چاپی باریس ۱۹۸۹
- ۴- أحمد خه سره و پریسی (مه جزوب)، به شیک له دیوانی مجزوب حکیم مه لاصالح چ/ ۱ مه لیر ۲۰۰۱
- ۵- ئه ده ب دیوان لیکۆلینه وه ی محمد حمه باقی چ/ ۱ ئاراس مه ولیر ۲۰۰۵
- ۶- ئه ده ب دیوان لیکۆلینه وه ی محمد سعید نجاری (ئاسو)، چ/ ۱ ایران (انتشارات صلاح الدین ۱۳۸۱)
- ۷ ئیدریس عه بوللا، جوانکاری له ئه ده بی کوردیدا چ ۱ سلیمانی ۲۰۰۳
- ۸- حه مدی دیوان لیکۆلینه وه ی جمال محمد محمد أمين بغداد ۱۹۸۰
- ۹- خادیم دیوان لیکۆلینه وه ی جمال محمد محمد أمين بغداد ۱۹۸۰
- ۱۰- سه لام ناوخواش - نه ریمان خواشناو، زمانه وانی چ/ ۱ چاپخانه مناره مه ولیر ۲۰۰۹
- ۱۱- صافی دیوان لیکۆلینه وه ی محمدی مه لا مصطفی هیرانی چ/ ۱ په روه رده مه ولیر ۲۰۰۴

- ۱۲- گاهیر عبد الله سلیمان دیوان چ/۱ چاپخانه وهزاره تی پوئشنیری
ههولیر
- ۱۳- عبدالسلام سالار هونه ری پهوانیژی له شیعی نالی دابه شیک
له نامه ی ماجستیر/۲۰۰۰
- ۱۴- عبد الله خدر مولود(د) ألا یا آیاها السقی لیکوئنه ده بی ههولیر
چاپخانه ی پوژمه لات ۲۰۱۲
- ۱۵- علاء الدین سجادی: خوشخوانی چ/۱ ههولیر ۱۹۸۶
- ۱۶- علاء الدین سجادی دهقه کانی نه ده بی کوردی چ/۱ کوردی زانیاری
کورد به غدا ۱۹۸۷
- ۱۷- فه نایی دیوان ناماده کرنی عابد عبدالله مصگفی، چ/۱ چ
وهزاره تی کشتوکال ههولیر ۲۰۰۶
- ۱۸- قانع دیوان ناماده کردنی برهان قانع، چ/۱ چاپخانه
زانکووسلیمانی ۱۹۷۹
- ۱۹- مسته فا سهید مینه پایه ی وهفایی له ناوشاعیرانی سه ده ی ۱۹ چ/۱
مکتبه التفسیر ههولیر ۲۰۰۷
- ۲۰- مهوله وی دیوان لیکولینه وهی عبد الکریمی مدرس چ/۱ ده زگای
سه رده م سلیمانی ۲۰۰۶
- ۲۱- مه حوی دیوان لیکولینه وهی عبد الکریمی أ لمدرس چ/۱ کوردی
زانیاری کورد بغداد ۱۹۷۷
- ۲۲- مسعود محمد دهسته ودامانی نالی چ/۲ ئاراس ۲۰۰۷

۲۲- (محمدی مه لا عبد الکریمی مدرس له پښگای نه ده ب و له پینا و نالی
دال ۳۳۵

۲۴- (محمد نووری عارف) (د)، فرههنگی دیوانی شاعیران چ/ ۱/ مه ولر
۲۰۰۷

۲۵- (محسن أحمد مصطفی) گولزاری هوئراوه ده سنووس

۲۶- (محسن أحمد مصطفی)، کورتی ژیاننامه ی پیغه مبه ر
به هوئراوه چ/ ۳/ مکتبه التفسیر مه ولیر

۲۷- نالی دیوان لیكولینه وهی عبد الکریمی أ لمدرس بغداد ۱۹۷۶

۲۸- (نوری صالح) (شیخ) دیوان نازاد عبد الواحد چ/ ۱/ بغداد ۱۹۸۶

۲۹- نه ریمان (خوشناو) ریژمانی کوردی به شه کانی ناخاوتن چ/ ۱/
چاپخانه ی مناره ۲۰۰۹

۳۰- وه فای دیوان لیكولینه وهی محمد علی قره داغی چ/ ۱/ کوری
زانباری به غدا ۱۹۷۸

۳۱- حاجی قادری کوپی دیوان پیدا هاتنه وهی هیرش به یتووشی
چ/ ۱/ سه میمی سه رده شت ۲۰۰۷

۳۲- هیمن، تاریک وروون گولبزیړیک له شیعره کانی هیمن چ/ ۱/
له بلاو کراوه کانی بنکه ی پیشه وا

۳۳- هوئسیار نوری له ک گولبزیړیک له په ندی کوردی ل ۷۸ له بلاو
کراوه کانی نه والی نوی ۲۰۰۶
۳۵- گوغار :

أ- أبوزید مصطفی السندی گوغاری کوپی زانباری کورد ب ۹ ل ۵۰۵

ب- عبد الله خدر مه ولود گوغاری پامان ژماره ۵۳ سالی ل ۲۰۰۰

سه رچاوه عه ره بیه کان

۱- به زمانی عه ره بی :

۱- القرآن الکریم .

۲- أبو هلال العسکری: کتاب الصنعتین — طبعة دار إحياء الكتب العربية/ ۱۹۹۲

۳- ۱۰ - أبی بکر علی بن عبدالله الحموی / الأزرای / خزانة الأدب وغاية الإرب ل ۴۸۱ تهنته رنیت

۴- أحمد الهاشمی، جواهر البلاغة العربية المكتب التجارية الكبرى مصر ط (۱۲). ۱۹۶۰

۵- احمد الزفنگی ،العقد الجوهري بشرح ديوان الشيخ الجزري ط / ۲ مطبعة الصباح ۱۹۸۷

۶- المصطلح البلاغی (الإستخدام) وتطبيقاته فى التراث الإسلامی ،المركز العالمی للمعلومات :أنترنت

۷- بیسیونى عبدالفتاح فيود (د)

أ- علم المعانى ، ط / ۳ مؤسسه المختار قاهرة / ۲۰۱۰

ب- علم البيان ، ط / ۳ مؤسسه المختار قاهرة / ۲۰۱۰

۸- جان دوست، شرح وترجمة مة م و زين احمد خانى ط / ۱ دمشق / ۲۰۰۸

۹- خطيب القزويني :

أ- تلخيص المفتاح مع شرح المختصر دارالحكمة ايران .

ب- الايضاح ايران .

١٠ - دسوقى ، حاشية الدسوقى ضمن شروح التلخيص مطبعة عيسى الباب الحلبى.

١١- سعد الدين التفتازانى. شرح المختصر دارالحكمة ايران

١٢- شعبان أحمد بدير (د) ألبديع فى شعراين النبىة. نته رنيت

١٣- عبد القاهر الجرجانى ، دلائل الإعجاز ط ١/ المطبعة العربية مصر .

١٤- عبد المتعال الصعدي ، حاشية وتعليق ضمن شرح المختصر للتفتازانى دارالحكمة ايران.

١٥- د. عبد العزيز عتيق : علم البديع ط ١/

أ- علم البيان ، الافاق العربية ط ١/ قاهرة ٢٠٠٦

ب- علم البديع ، الافاق العربية قاهرة ٢٠٠٤

١٧- على زوين (د) ، منهج البحث اللغوى بين التراث وعلم اللغة الحديث افاق عربية بغداد / ١٩٨٦

١٨- على سلوم (د) بلاغة العرب دار المواسم بيروت ط (٢) ٢٠٠٤

١٩- على الجازم ومصطفى أمين ، البلاغة الواضحة ط ١١/ دار المعارف مصر ١٩٦٩

٢٠- عبدالسلام الجزى شرح ديوان الشيخ الجزى مطبعة وزارة التربية أربيل ٢٠٠٤

٢١- محمد الأنباى حاشية الأنباى على الصبان فى علم البيان / المطبعة الأميرية ١٣١٥ هـ

٢٢- محمد الحسن، الكناية اساليبها ومواقعها فى الشعر الجاهلى المكتبة

الفيطية/١٩٨٥

٢٣- محمد على الصابونى صفوة التفاسير ط١٠ دارالصابونى قاهرة .

٢٤- يوسف ابوالعدوس (د) المجاز المرسل والكناية ط١١ الأهلوية للنشر

والتوزيع لبنان/١٩٨٨

پیرست

- پیشہ کی..... (7)
- پہوانبیژی..... (11)
- پوختہ ی سوودہ کانی پہوانبیژی..... (14)
- بہشکانی واتاناسی..... (15)
- پیناسہ ی واتا ناسی..... (17)
- ٹامانجہ کانی واتاناسی..... (19)
- جوڑہ کانی دہرپرین و گوزارشت کردن..... (19)
- یہ کہم ہہ والّ : خبر..... (19)
- مہ بہ ست لہ راگہ یاندنی ہہ والّ..... (20)
- چوئیتہ ی راگہ یاندنی ہہ والّ..... (20)
- دہرچوونی ہہ والّ لہ مانای دروست و بنہ پرت..... (23)
- دووہم داپشتن : الإنشاء..... (28)
- جوڑہ کانی داپشتن..... (29)
- یہ کہم : فہرمان..... (29)
- دووہم : نہ ہیشتن..... (34)
- سیّ یہم : پرسیار..... (40)
- چوارہم : بانگ کردن..... (46)
- پینجہم : خوژی..... (51)
- بنچینہ کانی رستہ لہ زانستی واتاناسی..... (53)
- یہ کہم : لابردنی بکہریان نیہاد..... (55)
- دووہم لابردنی پالتراو: حذف المسند..... (65)
- سیّ یہم : پیشخستنی کاریان گوزارہ..... (69)

- چوارهم تاییه ت کردن :التخصیص.....(72)
- جوړه کانی تاییه ت کردن.....(76)
- پینجه م : یه کسانى و کورتېرى و دریژ برى.....(84)
- یه کسانى.....(84)
- کورتېرى.....(87)
- جوړه کانی کورتېرى.....(88)
- دریژ برى.....(98)
- مه به سته کانی دریژ برى.....(99)
- شه شه م پیکه وه نان ودابرین: ألوصل والفصل.....(107)
- پوونبیژی:ألبیان.....(117)
- پیناسه ی پوونبیژی.....(118)
- چواندن:التشبيه.....(120)
- دروست: الحقیقه.....(163)
- خوازه:ألمجاز.....(166)
- خوازه ی زمانى :ألمجاز الغوي.....(172)
- خوازه ی به ربلاو:ألمجاز المرسل.....(173)
- خواستن :الإستعارة.....(180)
- درکه :ألکنایة.....(226)
- ته وس :التعريض.....(241)
- له جوړه کانی جوانکاری واژه یی.....(247)
- هاویژی :الجناس.....(249)
- دوا بو سهر :ردالعجز على الصدر.....(267)
- سه روادار:السجع.....(273)

- په یوه ست بوون به پټویست لزوم مایلزم.....(278)
- په یوه ست بوون به ناپټویست :لزوم مالایلزم.....(285)
- پاتکرده وه (التکرار).....(290)
- که رتکردن :التشطیر.....(293)
- پاشکوډار:المستزاد.....(296)
- لی وه رگرتن:الإقتباس.....(301)
- تیځه لکیش :التضمین.....(302)
- له جوړه کانی جوانکاری واتایی.....(304)
- پوشین :التوریة.....(305)
- جوانی هوکار (حسن التعلیل).....(315)
- پیچان و کردنه وه (الف والنش).....(320)
- دژیه ک:الطباق.....(323)
- جی گورکی :العکس.....(329)
- تیل نیشان:التلمیح.....(332)
- پیکه وه گونجان :مراعاة النظیر.....(334)
- کوکرده وه :الجمع.....(337)
- لیک کردنه وه :التفریق.....(339)
- تیل نیگا:الإلتفات.....(344)
- پاځه:التفسیر.....(346)
- بادانه وه:الرجوع.....(356)
- دابه شکردن:التقسیم.....(357)
- خو بی ناگاکردن:تجاهل العارف.....(363)
- به کار هیټان:الاستخدام.....(365)

- جه ختی ستایشی له زهم چوو: تأکید المدح بما يشة الذم.....(368)
- جه ختی زهمی له ستایش چوو: تأکید الذم بما يشبة المدح.....(372)
- ناراسته: التوجيه.....(377)
- شیوازی دانایی: أسلوب الحكيم.....(381)
- پووته وه کردن: التجريد.....(384)
- لیکه وتننه وه: ألتوليد.....(386)
- فره واتایی: اللطافة.....(388)
- فره نگوک.....(389)
- سه رچاوه کان.....(397)
- پیړست.....(405)